

Het paradys der gheestelycke en kerckelycke lof-sangen, op de principaelste feest-daghen des gheheelen jaers

<https://hdl.handle.net/1874/34177>

91290710162

H E T
P A R A D Y S
D E R
G H E E S T E L Y C K E E N
K E R C K E L Y C K E
L O F - S A N G E N,

Op de principaelste Feest-daghen
des gheheelen Jaers.

Gheplant
door SALOMONEM THEODOTVM,
Licentiaet in der H. Godtheyt.

Den vierden Druck, Verbetert ende vermeerdert.

T' ANTWERPEN,
By HENDRICK AERTSENS. 1638.

APPROBATIOE.

DEse Gheestelycke ende Kerckelycke Lof-sanghen
van de principale Feest-daghen des ghe-
heelen jaers, ghedicht om den mensch tot devotie te
brenghen, ende 't hert met den gheest door danckseg-
ginge in den Heer te verheughen, zyn bequaem om
ghedruckt: ende tot dien eynde ghesonghen te vvor-
den. Den VII. Meert, M. DC. XXI,

CHRISTOPHORVS FABER,
Lovaniensis S. Theol. Licent. lib. Cens.

HEt ghene in desen tweeeden derden ende vierde.
Druck hier by ghevoeght is, vinden vry mede
bequaem en vuerdigh om in 't openbaer gesongen te
vworden.

CHRISTOPHORVS F. Lovaniens.
qui supra. I I. Octob. M. DC. XXVI.

Iac. 5. 13. Iffer iemandt onder u-lieden
wel gemoet? die singhe.

Pfal. 46. 7. Singht lof onsen Gode, singht
lof; singht lof onsen Koningh, singht lof.

A E N S P R A K E
T O T D E N
L E S E R,

Van den In-houdt deses Boecks.

GH Y hebt hier (gunstighen Leser) tereeren Godts ende sijnder Heyligen eenige Lofsangen, op de uytneemste tijden des jaers, by na ghestelt in sulcken vervolgh, als ghestelt zijn de Getijden ofte Lessen in 't *Roomsche Brevier*. Te weten, eerst als *Proprium de tempore*, nopende de eygenschap des Heyligen tijts: daerna, als *Proprium Sanctorum*, eenige Heylighen in 't particulier aengaende. Tenderden, als *Commune Sanctorum*, van verscheyden sta-

Aensprake

ten der Heylighen in 't ghemeyn handelende. Hier na volgen noch, voor de Sondaghen ende alle bequame tijden, eenighe Lof-sangen, betreffende de Christelijcke devotie tot verscheyden deughden, bestaende soo in oeffeninge des *Geloofs*, ons van de *H. Kercke* voorgedraghen, als in 't aenmercken van onse vier uystersten: om daer door te komen tot een waerachtigh berouw ende *leedtwesen* van onse sonden, ende alsoo tot *verachtinghe* deser verganckelijcker *Werelt*, ende een brandende *liefde tot Godt*, om sijn gheboden vromelijck te onderhouden, ende soo vruchten voort te brengen in *patienci* ofte *verduldigheydt*. Ten lesten, om goede kennis te hebben van een Christelijck gheloof ende leven, volght den *Catechis-*

mus, welcke besloten wort met de Psalmen in de Vesper ende Compleet, op Feest-daghen in de *H. Kercke* ghebruyckelijck, &c.

Om 't welcke vervolgh des boecks te moghen hebben, soo hebbe ick eensdeels dese Lof-sanghen versch ghemaect: andersdeels uyt sommige boecken ende schriften uyt gelesen ende by een vergadert. Onder de welcke, hoe wel eenighe, oock binnen korten tijde van verscheyde gheleerde mannen gemaect zijn. Soo heb ick nochtans (ghelijck men seght dat vier oogen meer sien als twee) veel van die op nieuws oversien, en tot bequamer maet-klanck ofte klaerder sin, op verscheyden plaetsen (soo ic meyne) gebracht, vermijdende (na mijn vermogen) alle vreemde, als Vlaemsche ende

Aensprake tot den Leser.

diergelijke, voordē gemeynen man deser Provincien, ongehoorde ofte duystere woorden. Ingeelijcks 't geheele boecksken overghevende aen alle verstandighe ende in de Dicht-kunst ervarene mannen, om daer inne te veranderen, te vermeederen ofte te verminderen soo veel sy tot profijt der H. Kercke sullen goet vinden. Maer die 't verstandt daer af niet en hebben, ende daerom by avonture de kunst die sy niet en hebben, sullen willen verachten, na het Latijnsch spreekwoordt: *ars non habet osorem nisi ignorantem*, wil ick ghebeden hebben dat sy ghedachtigh zijn, dat de stemme des Ravens met den sangh der Nachtegalen niet en pleeght overeen te komen.

VOOR-REDEN,
Van het wit ende eynde
deses Boecks.

MEN fiet dat de menschen van alle
natiën (als van den *Auteur*
der naturen beweeght zijnde)
den sangh ghebruycken, ofte als
een vermakelycke verwekkinghe der zielen
tot hare wercken, ofte als een wyt-berstende
vrucht ende ontluyckende bloeme wyt de le-
vendighe aerde van onsen wille, nu opghe-
weckt zijnde door de klare Sonne des ver-
standts, licht schijnende door de bewegelijc-
ke locht der gheneghentheden, alle duystere
wolcken des droefheytts daer wyt verdreven
zijnde. Wie sal dan onse Neder-landers
het singhen kunnen ofte moghen verbieden,
al sy 't selve ter gheleghener tijdt ende plaetse
te wercke stellen? Insonderheydt, dewyl de
H. Schrifsture op verscheyden plaetsen alle
menschen vermaent om Godt met Lof-san-
ghen te prysen. Sullen sy dan Lof-sanghen
singhen soo moeten sy die oock hebben. Ende

Voor-reden.

van waer sullen sy die krijghen? 't en zy die ghenighe die haer op de Dicht-konst verstaen ende door geleertheydt het goet van het quaet kunnen onderscheyden, haer geweedigen hunnen arbejd daer aen te besteden? 't Welck also tot noch toe seer sober geschiedt is, soo hebben de slechte menschen, in Liedekens te dichten dickwils haer selven slechtelyck moeten behelpen. Alsoo tot noch toe qualijck yemandt ghevonden is, die onse Neder-landers, om Godt ende sijne vrienden ofte de denghd te loven, ende alsoo tot een suyvere, eerlycke, ende Goddelycke liefde, tot cieraet der zielen, verweckt te worden, den wegh met behoorlycke kunste bereydt heeft. Want behalven 't Prieel der geestelijcke melodijen, voor ses Iaren, ende Iusti Harduinij Goddelycke Lofsanghen, voor-leden jaer 1620. in Vlaenderen eerst nyt ghegheven, hebbe ick gheen Geestelyck Liedt-boeck, met behoorlycke kunste der dichtinghe ghemaect, kunnen vinden. Ick swyghe noch andere fouten van onwettenheydt, in veel van de oude liedt-boecken begaen, de welcke den verstandighen misshagen.

Voor-reden.

Aengaende in 't bysonder 't gebruyck deser ofte diergelycker lof-singhen in de Kerkelycke vergaderinghe, hoe veer 't selve sal moghen gheduldt worden, wil ick die genige laten oordeelen die dat toe-staet te oordeelen: als niet willende in 't minste verhinderen het loflijck ende treffelijck ghebruyck des Latijnschen sanghs in den gemeynen Godtsdienst der H. Kercke. Den welcken in zyn geheel blijvende, onder de kinder-leer, en in vergaderingen der Broederschappen ofte andere ghelegentheden, eenige van dusdanighe lof-singhen te singhen dunckt my niet onbequaem, om (nevens andere Gheestelycke vruchten) hen den moed te doen sincken die daer roemen op hunne Nederlandsche Psalmen: als of den Koningh David selver die voor hen-lieden op eenen Neder-lantschen rym gestelt hadde, ende als of het al 't suyver Gods woort ware, 't ghene sy daer in singhen: Waer van sy nochtans gheene sekerheit en kunnen hebben. Want nademael de Psalmen van den Koningh David in 't Hebreusch gheschreven zijn, soo en kan men niet seker weten dat de over-ghesette Psalmen, ofte Davids Psalmen,

Voor-reden.

woordt ghenoeemt moghen worden, 't en zy men voor-seker weet dat de oversettinghe na den rechten sin, ende door den selven H. Gheest, diese door den Propheet David ghesproken heeft, gheschiedt zy. Als blyckt 2. Petr. 1. v. 20. 21. Ende wie sal dit van de oversettinghe der twistige ende gescheurde Ketters kunnen hopen, ick swyghe seker weten? Bysonder als men aenmerckt dat om de eene tael op rym in d'ander over te setten, groote veranderingh, af-doen ende toe-doen der woorden vereyscht wordt. Ende hier-en-boven in de Psalmen, soo sy in 't Hebreusch ghelesen worden, vele sware ende twyffelachtige spreucken gevonden worden, in de welcke den Over-setter nyt verscheyde sinnen eenen sin na sijn verstandt ramende, lichtelyck kan bedroghen worden, ende oock andere bedrieghen. Dewyl dan den rechten sin der Evangelischer Historien, de wercken der Apostelen, &c. niet minder Godts woordt en is als den rechten sin der Psalmen Davids, blyckt ghenoeghsaem, dat de Lofsanghen die de mysterien des Nieuwen Testaments verklaren, niet minder Godts woordt en moghen ghenoeemt worden als de

Voor-reden.

Nederlantſche Pſalmen, als ſy niet minder met den rechten ſin der H. Schrifture overeen en komen. Ende hebben als dan de gemelde Lof-ſangen noch een groot voordeel boven die over-ghesette Pſalmen, nopende de myſterien daer ſy van handelen. Want aen-ghesien den Koningh David in ſijn Pſalmen den lof ende eere Godts ſoo verre alleen verbreyde als God ſijn heerlyckheyd in dien tyde vertoonde, ende den ſtaet des Ouden Testaments toe-liet, in't welke in figuren, als door eenen doeck, de glorie des Nieuwen Testaments duysterlyck geſien wiert: Maer nu inde Evangelische ſchriften veel klaerder de heerlyckheyd des Heeren vertoon is in't myſterie van de H. Drieuldigheyd, van de Mensch-wordinghe, leven, doot, verriſenisse ende Hemel-vaert onſes Middelaers Iesu Chriſti, van de inſtellinghe der H. Sacramenten, van de ſendinghe des H. Geests, &c. Soo is ghenoeghſaem te mercken dat de weerdigheyd des Nieuwen Testaments een klaerder lof des Heeren voor dese weldaden vereyſcht, als de Ioden ghehadt hebben, ende noch daghelycks ghebruycken. De welke nochtans der Pſalmen Davids

Voor-reden.

in't Hebreusch singhende, meerder oorſake hebben om haer op Godts woordt te roemen, als de Ketters hare onſekere overſettinghe ſinghende. Kennelyck is 't oock dat de Chriſtelycke waerheydt meerder als de loodſche tot devotie ende liefde Godts is verweckende. *V*Vaerom den *H. A U G V S T I N U S* in't beginsel ſijnder bekeeringe (niet tegenſtaende datter oock de *Pſalmen Davids* in de Kercke van *Milanen* gheſongen wierden) nochtans te kennen gheeft, dat hy meerder beweegt is geweest door de *Hymnen ende Lofſangen*, verſch van den *H A M B R O S I U S* gemaecht, als door de *Pſalmen*: in't negende boeck ſijnder belijdeniſſe, cap. 6. aldus ſchrijvende: *Hoe ſeer ſchreyde ick onder de Hymnen ende Lofſangen, grondelijck beweeght zijade door de ſoetlydende voyſen uwer Kercke! Dese voyſen luyden in mijne ooren, ende uwe waerheydt vloeyde al ſmeltende in mijn herte. Hier uyt rees ende ontſtack een affectie der Godtvruchtigheydt, ende mijne tranen liepen over mijne wanghen, ende my was wel met haer, &c. Voorts ghelijck den Koningh David*

Voor reden.

in sijne Psalmen somwijlen verhaelt de
deugden van Abraham, Isaac, Jacob, Jo-
seph, Moyses, Aaron, ende andere Heyli-
ghen des Ouden Testaments, soo vereyscht
de reden oock, dat Godt in sijne Heylighen
des Nieuwen Testaments met Lof-sanghen
sal ghepresen worden, ende de Christenen
alsoo verweckt, om na't exempel der Hey-
lighen weerdigh te wandelen in den roep
daer sy van Godt in gheroepen zijn. Op dat
sy den enghen wegh in de ghemeynschap der
Heylighen wandelende, hier namaels oock
by de Heylighen ter goeder berberghe souden
moghen gheraken; ende aldaer onder onsen
Hooghen-Priester IESVS Christus voor
den throon der H. Drieuuldigheyde, in't ge-
selschap der Enghelen, het eenwigh
Sanctus in der eenwighheyde
singhen.

A M E N.

DRUCKER spreekt aen den
SANGHER ofte LESER.

Doorfaken, goetgunstigen Sanger, waer-
om ick onderstaen hebbe Het Paradijs
der Gheestelijcke, ende Kerckelijcke
Lof-sanghen, van desen Hoogh-gheleer-
den Autheur, ten vierde mael te her-
drucken, Zyn dese: Inden eersten, (behalven dat de
exemplaren van den eersten, ende tweeden, ende der-
den druck meest Zyn wytghesleten, het welck eene ge-
meyne oorsake is) want ick van verscheyden kunst-
beminnde personen onderricht ben, datter veel aen-
teyckeningen der bladen ontbraken, waer men die
voesen moeste vinden; datter oock fouten in de Noten
waren; ende dat de Tafel des boecks niet vol en was:
waer in ick in desen Druck soo hebbe versien, dat y-
der-een vernoeght sal Zyn soo ick verhope. Hier-en-
boven is desen Druck verrijckt met vele schoone nieu-
we Liedekens, voor desen noyt ghedruckt, soo van den
selven Autheur, als van anderen in die kunst er va-
rene mannen ghedicht; ende dat ter eeren van die al-
ler-heylighste Dominicanen, Franciscanen, ende die
van de Societeit Iesus. Oock sult ghy vinden inde Ta-
fel deses boecks om te hebben kennisse wat nieuwe Lie-
dekens telcke druck Zyn by-ghevoeght dese navolgen-
de tekens, den tweeden druck ♪, den derden druck ♪♪,
den vierden druck ♪♪♪. Hebbe oock voor aenghe-
steit in een Tafel alle de wereltsche toonen, op de wel-
ke vele Liedekens, die in dit vermakelijck Paradijs
gheplant staen, haren maet-klanck gheraemt is. Op
dat alsoo de ghene die eertydts hare stemmen met y-
dele Liedekens misbruyckten, nu door 't ghesangh van
dese verweckt Zynde, als in de welcke de weldaden
Godts verhaelt worden, haren Schepper weder sou-
den loven.

Tafel der Lieuekens gaende op wereldtſche voyſen.

A.		
A	Genhoozt doch mijn geclagh.	173
	Als ic u eerst begon te minnen.	502.646 654
	Amarillida bella.	666
B.		
	Blijſchay van my bliet.	70
	Boerinncken als ghy/ &c.	648
C.		
	Cornette muſicael.	590
D.		
	Den tijdt is hier.	181.408.460 700
	Die Mey die Mey.	306
	Doen Daphne d'oberſchoone maeght	113.662
	Den luſtelijcken Mey.	176
	D'Engelſche Fortuyn	119.677
	De fiere Nachtegale.	494
	De Nachtegale die ſangh.	709
E.		
	Edel Kerſou.	308
	Een draebigh liedt heb ick gedicht.	657
F.		
	Fortuyn helas pourquoy.	653
G.		
	Geest my te drincken.	544
H.		
	Het byer byant ſeer.	364 372
	Het was een rijcke koopmans.	455
I.		
	Ich ſuchte ſucht op ſucht.	124
	Ich had voor deſen / oft d'Engelſchen ſalockendans.	470
	Ich heb de groene ſtraten.	611.702
	Ich gingh noch hupden moeghen.	624
	Ich ſtondt op hoogher berghen.	630
	Ich ſlaep/ich waeck.	80

k ljd in 't herte pijn.	227
M.	
Moght icker schoon.	185
Mijn droefheyt moet ick klaghen.	286
Mijn ooghskens weenen/mijn hert.	650
Mijn sinnen zijn mijn ontstelt//ghequelt.	569
Moet ick dus trueren.	587
N.	
Nerea schoonste van.	106.237.529.627.
O.	
O schoonste Personagie.	20.76.222.229.444.524.
O ciereijck cieraet.	466
P.	
Princede die mijn ziel gebiet.	410
Pavange d'Spangie.	632
Pour un plaisir.	519
R.	
Rosemonde neemt eens acht.	357
S.	
Schoon lief wilt my troost.	219.558.620.635
Seght my wel schoonste Nymphelijc.	361
Schoon Jonckvrouw ick moet.	688
Soet Robbertjen.	695
Si tanto gratiore.	166
Soo diep inde groen heyden.	719
T.	
Te Mey als al de Bog'len.	597.698.
't Was een Ridder/een Koninghs.	571
V.	
Venus ghy en u kindt.	224
Venus der minnen Goddinne.	395
W.	
Wilhelmus van Nassouben.	4
Waer icker een Koningh.	203
Weest Nymph' gegroet.	488

GEESTELYCKE

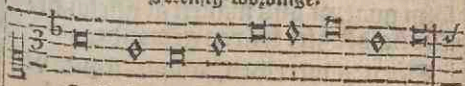
E N D E

KERCKELYCKE LOF-SANGEN,

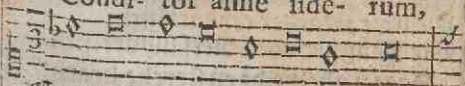
onderscheyden

na de veranderinge des tijds.

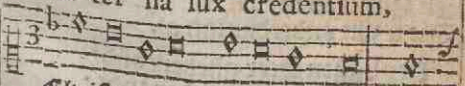
Erst beghinnende van den Advent /
 ofte roekomst des Heeren / door sijne
 Mensch-worlinge.

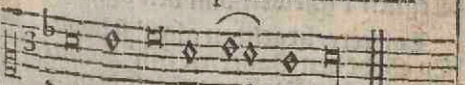
o Schepper aller sterren klaer /
 Condi- tor alme fide- rum,

Gen licht der Christelijcker schaer /
 A-ter na lux credentium,

Christe onsen Verlosser goet: Hoort
 Christe redemptor omnium: Ex-

dat wy bidden met ootmoet.
 audi preces supplicum.

N

o Schep:

Schepper aller sterren klaer
Een licht der Chzistelijcker
schaer/

Chziste onsen Verlosser goet:
Hoozt dat wy bidden mer
ootmoet.

Ghy waert bedroefdt dat dooz de
doodt

De werelt was in grooten noodt:
Ghy quaemt ons maken al ghesondt/
Die na der ziel waren gewondt.

Doen 's werelds' avont-stond ver
scheen/

Quacmt ghy ons Bzupdegom aentree:
Wt uwe Moeder eerbaerlyck/
Die Maghet oock bleef supberlyck.

Dooz u gheweldt en stercke kracht/
Die kni'en moet buggen all' geslacht/
In Hemel en in 't Herdtsche dal/
Die u zijn onderdanigh al.

Beplighen Heer ghebenedijdt/
Rechter van toekomenden tijdt:
Wy bidden u doet ons bystandt/
Teghen 't ghewelt van den vbandt.

Lof/eere/kracht en glozi' schoon/
Zy Godt den Vader/en sijn' Doon/
Die met den Heyl'gen Geest dibijn
Eewigh/Eenigh/Oriehuldigh zijn.

Conditor alme siderum,
 Æterna lux credentium,
 Christe redemptor omnium:
 Exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu
 Mortis perire sæculum,
 Salvasti mundum languidum,
 Donans reis remedium.

Vergente mundi vespere;
 Uti sponsus de thalamo
 Egressus honestissimã
 Virginis matris clausulã.

Cujus forti potentiæ
 Genu curvantur omnia:
 Cælestia, terrestria;
 Nuru fatentur subdita.

Te deprecamur agie
 Venture iudex sæculi,
 Conserva nos in tempore,
 Hostis à telo perfidi.

Laus, honor, virtus, gloria
 Deo Patri & Filio,
 Sancto simul Paraclito,
 In sæculorum sæcula.

Meditatie van de h. Maghet
 MARIA, in de welcke haer den
 Enghel quam groeten.

Op de wyse:

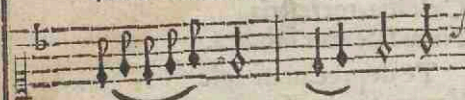
Het viel een Hemels douwe, &c.

Oste:

Als het hier op Nooten begint.

o eeuwigh Godt Al-
 Dilt ons eens zyn ghe-

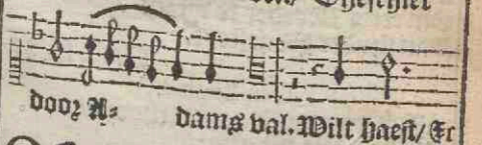
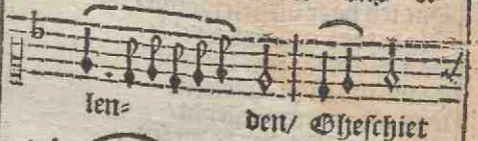
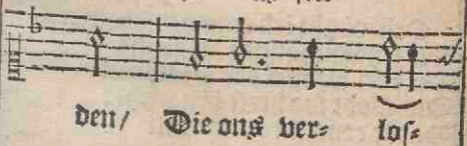

mach- tigh/ Tot u soo
 dach- tigh/ Maecht Is- ra-

rec- nen wy/ | Dilt
 el eens bly: |

haesi

O Eeuwigh Godt Almachtigh/
 Tot u soo roepen wy:
 Wilt ons eens zyn ghedachtigh/
 Maecht Israe'l eens bly;

Geestelijcke Lof-sanghen

Wilt haest Messias senden
Die ons verlossen sal
Van alle onse ellenden/
Gheschiet dooz Adams val.

Wilt haest/ &c.

Och moght ick eens aenschouwen
Die schoone jonghe Maeght/
Die edel Vrouw der Vrouwen/
Die Godt soo heeft behaeght :
Dat sy eens sal ontfangen
Den Salighmaker soet.
Daer hem staet mijn verlanghen.
Hy is dat eeuwigh goet.

Dat sp/ &c.

Ick wensch met herten seere/
Dat ick haer dienen moght/
Die tot soe grooter eere
Van Godt sal zijn besocht.
Want sy is upt-ghelesen
Van alder eenwighepdt/
Om eens Moeder te wesen
Van sijnder Majestept.

Want sp/ &c.

Den Enghel.

Ick groet u Maghet schoone/
Ghebenedijt zijt ghy :
Den Vader upt den thzoone
Die is u altydt by :
Hy heeft u uptverhoozen/
Want ghy vol graci zijt.

Dan

Van u sal zijn ghebooren
Christus ghebenedijt.

M A R I A.

Wat zijn dit voor nieuw-maeren/
Seght my 't verstant hier van/
Hoe is 't dat ick sou haeren/
Daer ick noyt kende man?
Ick heb Godt op-ghezaghen
Van joncks mijn' supberheyt:
Om hem soo te behaghen/
Tot mynder saligheyt.

Den Enghel.

Schoon' Maeght wilt u verblijden/
En zijt toch niet bezreest:
Den Heer sal u bezijden/
En seyn den sijnen Gheest.
Sijn kracht sal u onschijnen/
Van hem sult zijn verbult/
En baeren sonder pijnen:
Moeder Godts wesen sult.

M A R I A.

Mijn hert is seer ontsteken
Als ick u heb ghehoordt:
Met blijshap wil ick spreken:
My gheschied' naer u woordt:
Mijn ziel maecht groot den Heere/
Ick wil hem roepen aen/
Want hy sijn' Dienstmaeght teere
Veel graci' heeft ghedaen.

Mijn ziel/ &c.

Geestelijcke Lof-langhen

Den Dichter.

Ter eeren laet ons singhen
Van die schoon' Maghet reyn:
Op dat sy ons wil bzinghen
In dat schoon Hemels pleyen/
Daer vzeughd is boven maten/
Voor die tot Godt hem keert,
Geen hert en kanse vaten/
Soodie Schrifstuere leert.

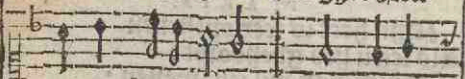
Daer vzeught/ &c.

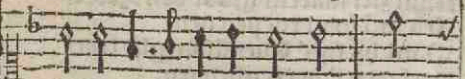
Engelsche gzoet/ende Avond-
ghebedt/ tot de H. Moeder Godts
ende Maghet Maria.

Weest ghegroet Maghet Ma-

ri- a verheben / Ghebene-

dijde boven alle vrouwen; Ghy

zijt alleene die ons brenghet het le-
 ven. Soete landouwe. Ghy
 sijt alleene die ons brenghet het le-
 ven. Soete landouwe.

Wcest ghegroet Maghet Maria
 verheven/
 Ghebenedijde boven alle vrouwen;
 Ghy zijt alleene die ons brenghet het
 leven.
 Soete Landouwe. Ghy zijt/et.
 Gratiën veele wt des Hemels thoons
 Zy u gheschoncken/ minnelijck / en
 blye.

Der Heeren Heere is met u ; o schoone
Maghet Maria.

Der Heeren/ &c.
Hoozt/ wat een boodtschap/ Gabriel
geprezen

Is vanden hooghsten bzenghende / be-
minde :

Ghy sult ontfangē / ende Moeder wesen
Van eenen kinde.

Ghy sult/ &c.
Ghy sult hem gheben eenen naeme
schoone/

Dat sal sijn Jesus / nae des Vaders
wensche :

Hy werckt des werelts salicheyt pdone
Godt ende mensche.

Hy werckt/ &c.
Troost ons/ Maria/ helpt ons/ Ma-
get repne :

Laet desen bode spoedich weder keeren:
Seght/ soo gheschiedet : seght siet hier
de klepne

Dienstmaeght des Heeren.

Seght/ &c.
Wilt nu van hove Hemelē bedouwen:
Ende ghy wolckē regent dē vercoozen ;
Die om de menschen / soo van eender
Drouwen

Wilt sijn ghebozen.

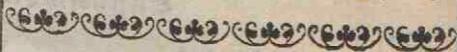
Die om/ &c.

Loff Godt den Vader/ loff den Sone
mede:

Lof zp u heyligh Geest in allen tijden.

Lof u Maria/laet ons eens in vrede
Met u verblijden.

Lof u/ &c.

In den Advent,

Op de toekomst van onsen
Salighmaecker.

Op de wyse:

O Heer aensiet doch Syon teer.

N^o laet

Niet meer u droeff ghewaet

O Juda treuren/

Want siet de deuren

Des Hemels sullen nu haest open
scheuren.

Dus laet mijn Herpe der

Vermaeckingh oock van ver

Wat vzeuchts ghebeuren.

Dus laet/ &c.

En siet/

Godt heeft aen Achas pet

Beloofst te booren;

Dat hy sijn oozen
Dooztaen sal neyghen neer / om ons te
hoozen:

En senden ons dien Hepl/
Die Satans wegh onbepl
Heel sal verstoozen.

En senden/ Ec.

Hy sal
Hier in dit aerdtische dal
Oprecht'lyck weeten
Al ons secreten:
Want honich ende mellick sal hy eeten/
Waer dooz dat hy het goet
Sal weten metter spoet
Dan't quaet te meeten.

Waer dooz/ Ec.

Een Maeght
Sal haest/want sy al draeght
Ous dit kint baren:
Dat onse haren
Wel tellen kond' eer wy gheboozen
waren.

Dus maecht u ziel perfect/
Want vint het die bepleekt
t Sal u beswaren.

Dus maecht/ Ec.

Op den vierden Sondag
vanden Advent.

Stemme:

Conditor alme siderum. pag. 1.

O Alderbesten Ian Baptist!
Die opt van vrou gebozen bist/
Maecht my des Heeren wegh bekend/
In desen heplighen Advent.

Leert my/dat krom is/ maken recht/
D'oneffen paden glad en slecht/
De dalen vol/de bergen laegh;
Op dat mijn leven God behaegh.
Krijght my/ tot dwangh van 't snode
blees/

Dooz 't oordeel Gods een stage vrees:
Op dat ick wie en wat ick ben
Gedachtigh/my tot IESVM wen.
Tot IESVM, dooz wiens hepligh
woord/

Den blinden siet/den doven hoorde/
Den stammen spzeect/ den krepel gaet/
Den Lazarus zijn sweeren laet.

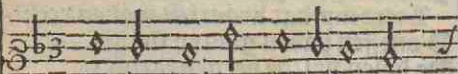
God Vader/die ten Hemel leeft/
End' ons w' soon upt liefden geeft/
Gunt dat ick met een waer berou
D'blees-geworden woord aenschou.

Gundt.

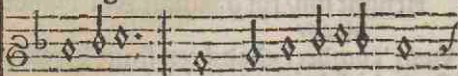
Gundt dat die repne Maeghde-
 vrucht/
 Mijn ziel verbul met alle tucht:
 En die'k nu als Verlosser wacht/
 My spare van sijn Rechters maght.

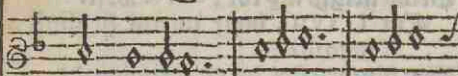
Van de gheboorte ons Heeren
 IESV Christi, Op Kers-nacht.

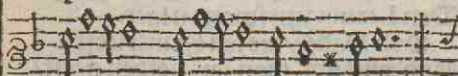
Magnum nomen Domini Em-

manuel. Quod annunciatum est

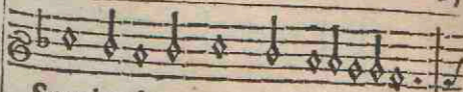

per Gabriel. Hodie, Hodie,

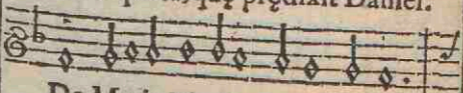

apparuit, apparuit in Is- rael.

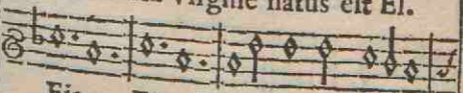
Sunt

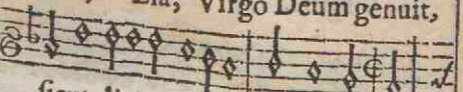
Sunt impleta, quę prædixit Daniel.

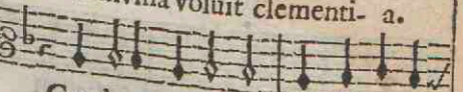
De Maria Virgine natus est El.

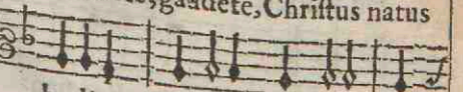
Eia, Eia, Virgo Deum genuit,

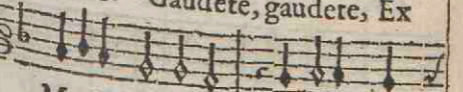
sicut divina voluit clementi- a.

Gaudete, gaudete, Christus natus

hodie. Gaudete, gaudete, Ex

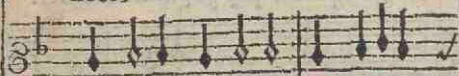

Maria Virgine, Gaudete, gau-

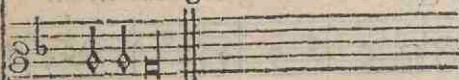
dete,

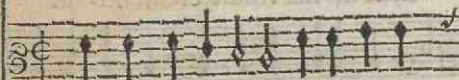
dete, Christus natus hodie.

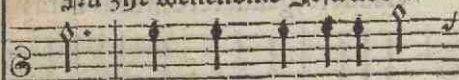
Gaudete, gaudete. Ex Maria

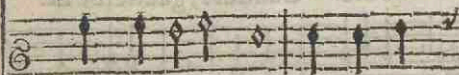
Virgine.

Du zyt wellekome Jesu lieven

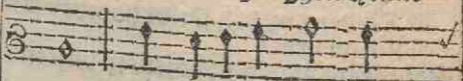
Heer. Ghy komt van alsoo hoo-

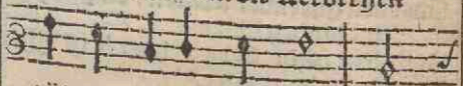
ghe/van alsoo veer. Du zyt wel-

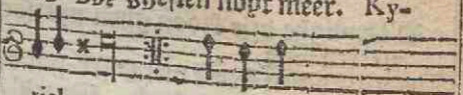
Iekome van den hooghden Hemel

neer. Hier al in dit Aerdrich

zijt ghy ghesien noyt meer. Ky-

rieleys. Hier al in

Nijt welkome Jesu lieben Heer.
Ghy komt van alsoo hooge/van al-
soo veer.

Du zijt welkome van den hoogen He-
mel neer.

Hier al in dit Aerdrich zijt ghy gesien
noyt meer.

Kyrieleys.

Christe Kyrieleison laet ons singen bly/
Daer meed' oock onse Leysen beginnen
vyp:

Jesus

Jesus is ghebooren op den Heplighen
 Kers-nacht/
 Van een' Maghet repne / die hoogh
 moet zyn gheacht.

Kyrieleys.

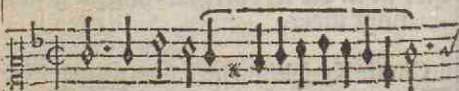
D'Herders op den Welde hoorde een
 nieuw liedt/
 Dat Jesus was ghebooren/ sy wisten 't
 niet:

Gaet aen gheender straten / en ghy sult
 hem vinden klaer/
 Beth-lem is de stede / daer 't is ghe-
 schiedt voorwaer.

Kyrieleys.

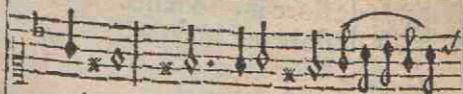
D'Heplighe drie Koon'ghen upt soe
 verren land.
 Sy sochtē onsen Heere met Offer-hand.
 S'Offerden ootmoedelijck Myrrh' /
 Wierroock ende Goudt/
 Teeren van dat Kinde dat alle dingh
 behoudt.

Kyrieleys.

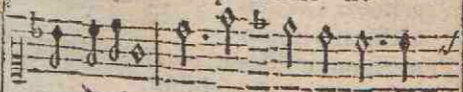

Dies est læti-

tia.

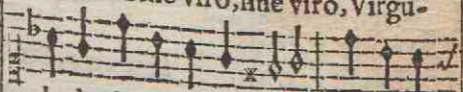
tia. Nam processit ho-

di-e. Christus Rex de Virgi-

ne. ³ Sine viro, sine viro, Virgu-

la de flore modo miro. Virgula

de flore modo miro.

Dies est lætitiæ.
 Nam processit hodie,
 Christus Rex de Virgine.
 Sine viro, sine viro,

Virgula de flore modo miro.

Virgula de flore modo miro.

Natus est Emmanuel.

Quem prædixit Gabriel

Vt testatur Daniel.

Sine viro, &c.

Castitatis lilium

Peperit nunc filium,

Christum Coeli Dominum.

Sine viro, &c.

Res miranda creditur

Virgo nihil læditur,

Verbum hanc ingreditur.

Sine viro, &c.

Virgo mater nescia

Corruptelæ, gratiâ

Spiritus fit gravida.

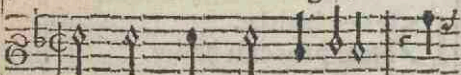
Sine viro, &c.

Een ander Kers-liedeken.

Op de wijze:

O schoonste Personagie, &c.

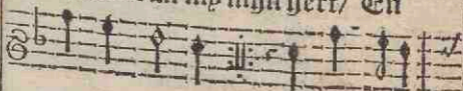

Ⓞ soe te harmonije! Dan

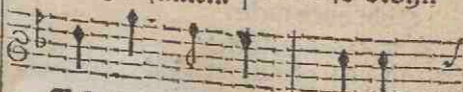
Ⓞ Choor der Eng'len blijē; Gh

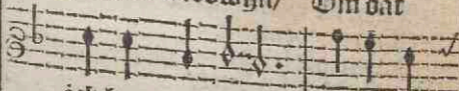
my verdrijft ghy smert/ Dooz
steelt van my mijn hert/ En

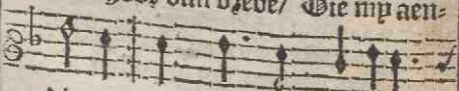
reynen minnen. | ³Wt liefd' dibijn
al mijn' sinnen.

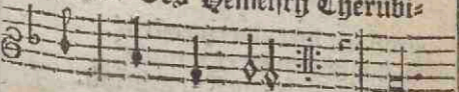
Ick heel verdwijn/ Om dat

ick hoor van vrede/ Die my aen-

dienen Des Hemelsch Cherubi-

nen/ Godt oock mede. ³

O Soete harmonijē!
 Van my verdrijft ghy smert/
 Dooz repner minnen.

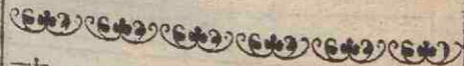
O Chooz der Eng'len blye;
 Ghy steelt van my mijn hert/
 En al mijn' sinnen.

Wt liefd' didijn
 Ick heel verdwijn/
 Om dat ick hooz van vrede/
 Die my aendienē
 Des Hemelsche Cherubinen/
 Godt oock mede.

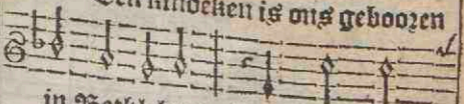
O Jesu minnelijcke/
 Die mensch gheworden zijt
 En Godt ghebleven:
 In Aerdt en Hemelrijcke
 Weest nu ghebenedijt
 Van al die leven.
 Mijn Godt/mijn Heer/
 Mijn hooy/mijn eer/
 Met u soo wil ick sterben:
 Al's werelts lusten
 En vzeughden/vol onrusten
 Doozt-aen verben.

Ghy zijt den aldermeesten/
 Den hooghsten Heer van al/
 Rijck/Schoon/Almachtigh.
 Pochtans hier vooz de beesten
 Leght ghy in eenen stal/

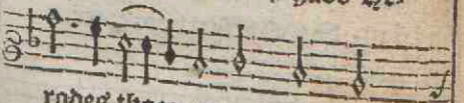
Arm/teer en klachtigh.
 O Godt seer groot/
 Mensch naeckt en bloot/
 Dilt my u wijshepdt schencken :
 Dat ich met vzeughden
 Mach alle dese deughden
 Overdencken.

Een kindeken is ons gebooren

in Bethlehem/ Des hadd' he-

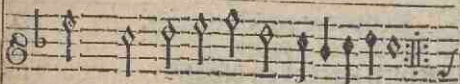
rodes thoozen/ dat schein aen

hem,

Drie Koningen'eendzach-
 Komen soecken aendach-

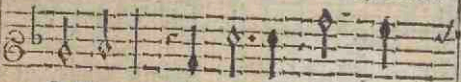
tigh

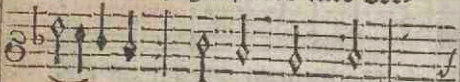
tigh Tot Jerusaleem zijn:
tigh Den nieuwen Koningh sijn.

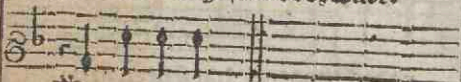
In Orien-ten lan- de Hadden

sp klaer Sijn sterre met ver-

stan- de Ghesien voozwaer.

Een kindeken/ &c.

Een kindeken is ons' ghehooren
In Bethlehem/
Des hadd' Herodes' thoozen/
Dat schein aen hem.

Drie Koninghen eendzachtigh
 Tot Jerusalem zijn
 Komen soecken aendachtigh
 Den nieuwen Koningh sijn.
 In Orienden lande
 Hadden sy klaer
 Sijn sterre met verstande
 Ghesien voorwaer.

Een kindeken/ Ec.

Te Jerusalem binnen
 Zijnde/ hebben ghesepdt
 Met kloecken moet/en sinnen/
 Wy zijn hier wel berepdt
 Ghekomen van soo verre/
 Om 't kindt vol deughdt
 T'aenbidden/ door sijn sterre
 Beweeght met vzeughdt.

Een kindeken/ Ec.

Maer doen Herodes hoorde/
 En die stadt dit vernam/
 Sy haer gheheel verstoorde/
 Wy vreesd' en wierdt seer gram/
 Dat hy verliesen soude
 Sijn Rijke groot:
 Daerom hy brenghen woude
 Het kindt ter doot.

Een kindeken/ Ec.

Wy braeghde vol onbrede/
 Waer 't kindt ghebooren was.
 In Bethlehem die stede/

Soo was dat men daer las;
 Dus hebben't die Prophten
 Beschreven net/
 En klaerlijck laten weten
 In d'oude wet.

Een kindeken/ Ec.

Hy seyde tot de Wijse
 Met een gheueynst ghelaet/
 Gaet met goeden advijse/
 Soeckt neerstich met der daet
 Dat kindt/den Heer der Heeren
 Soo groot gheacht:
 Men seght hy sal vermeerren
 Sijn rijck met kracht.

Een kindeken/ Ec.

En als ghy 't kindt gheprezen
 Hebt vonden/keert tot my/
 Met goed bericht van desen/
 Op dat ick 't selve vyz
 Menbiddeu mach/na reden/
 In korter stont:
 Het heeft mijn hert dooz-sueden/
 En seer ghewont.

Een kindeken/ Ec.

Maer als de Wijse quamen
 Bupten die stadt ghegaen/
 Met vzeughde sy vernamen
 De sterre vooz hen staen/
 Soo langh tot dat sy vonden
 Het kindt soo kleen

By sijn' Moeder/ghewonden
In doeckskens reen.

Een kindeken/Et.

Die Koninghen aenbaden
Het kindt soo menighfont/
Offerden/wel beraden/
Myrre/Wieroock en Goudt:
Sy eerden oock sijn' Moeder
Die supber Waeght:
Dit heeft onsen Behoeder
Al wel behaeght.

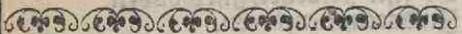
Een kindeken/Et.

Den Enghel heeft by nachte
Den ghedaen sulck bevel:
Te keeren/elck hem wachte
Meer tot Herodes sel.
Dies door verscheyden weggen
Zijn sy ghekeert
Naer hups/al met Godts seggen/
Als men ons leert.

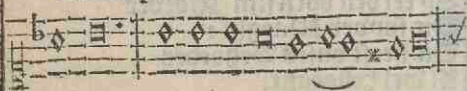
Een kindeken/Et.

Wy bidden nu/en smighen;
Wy bidden met ootmoet/
Dat Jesus ons wil bzinghen
Al in sijn rijke soet/
Daer hem sijn' Eng'len loben/
Tot aller tijde
Dat gun ons Godt van hoven/
Ghebenedydt.

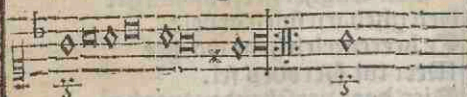
Een kindeken/Et.

Exulta parva Beth-lehem, Beth-

lehem. Et tu gaude Ieru- salem.

Alleluia, alleluia. Allel. &c.

EXulta parva Bethlehem, Bethlehem,
Et tu gaude Ierusalem.
Alleluia, Alleluia.

Allel. &c.

Nam puer natus hodie, hodie,
Qui Rex est cæli curiæ.

Allel. &c.

Hic jacet in præsepio, præsepio,
Qui regnat sine termino.

Allel. &c.

Cogno-

op Kers-mis.

Cognovit bos & asinus, asinus,
Quod puer erat Dominus.

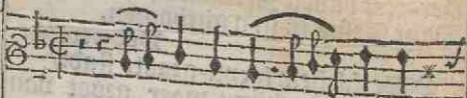
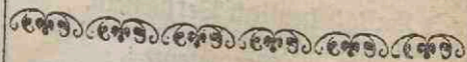
Allel. &c.

Reges de Saba veniunt, veniunt,
Aurum, thus, myrrham offerunt.

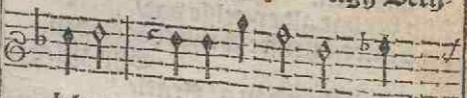
Allel. &c.

In hoc natali gaudio, gaudio,
Benedicamus Domino.

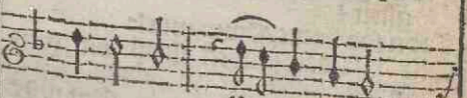
Allel. &c.

○ saligh hep: ligh Beth:

lehem. ○ onder duysent uyt:

verkooren / Vereert boven

Je- ru- salem. Want Jesus

is in u gebooren. Vereert/ &c.

O Saltgh/ hepligh Bethlehem.

O onder duysendt uptverhooren/

Ver-eert boven Jerusalem/

Want Jesus is in u gebooren.

Der-eert/ &c.

O Bethlehem kleyn-groote stadt/

Kleyn van begryp/ maer groot van
weerden.

Ghy zijt dat alder-eelste vat/

End' aller-ryckste Stadt der eerden.

Ghy zijt/ &c.

Verheught u dan o Israel/

Hoe moght m'u blijder bootschap bzin-
ghen!

Tot u soo komt Emmanuel:

Wilt upt der sonden slacy ontsprin-
ghen.

Tot u/ &c.

O Koninck Chyriste Prince groot/

Hoe

Hoe wordt ghy hier aldus ghedon-
den/

In hoo en stroo/ in sulcken noodt/
In arme doeckskens teer ghewonden.

In hoo/ &c.
Ghy hebt het Firmament ghe-
maecht/

Al waer u loben's Hemels gheesten:
Maer nu gheheel bloedt ende naecht/
Leght ghy in 't midden van de Bee-
sten.

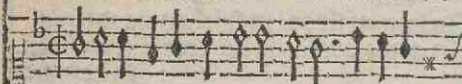
Maer nu/ &c.
Ghy wordt ghehooren in een stal/
Niemandt bekent in der nacht stille:
Maer d' Eng'len singen ober al/
Peys met den Mensch van goeden
wille.

Maer/ &c.
O machtich Godt/ o Jesu soet/
Wat liefd' heeft u daer toe ghetrocken/
Dat ghy aen-neemt ons vleesch en
bloedt.

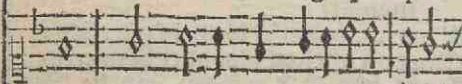
Om ons tot u alsoo te locken?
Dat ghy/ &c.
Kont tot dit kindt / ghy Adams
kindt/

Hoe kunt ghy noch die wereltd minnen?
Siet hoe Jesus hem met u bindt.
Offerdt hem heel u hert en sinnen.

Siet hoe/ &c.

Beata immaculata virgo puerpe-

ra. Quam pura sunt creatura, tam

digna vi- sce ra, ³Concipere, in-

duere lucem pater- næ

glo- riæ. ³

BEata immaculata virgo puerpera:
Quam pura sunt creatura, tam dig-
na viscera

Concipere, induere lucem paternæ
gloriæ.

Concipere, &c.

O matrem, quæ tuum patrem fundis
in æthera!

O florem, quæ cæli rorem trahis ad u-
bera!

Lactas Deum, infantulum, cæli terræ-
que Dominum.

Lactas, &c.

O nate pro nobis date noster Em-
manuel

De fruge Marię fuge butyrū lac & mel;
Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura ma-
tris ubera.

Sunt dulcia, &c.

Primeva seduxit Eua, Dux morientiu:
Tu plena salutis vena, mater viventium:
Tu referas; tu revocas ad Paradisi januas

Tu referas, &c.

Nos dentis mali serpentis morsus in-
vaserat;

Divina sed medicina venena dissipat:
Tu medicum das puerum, cujus est no-
men oleum

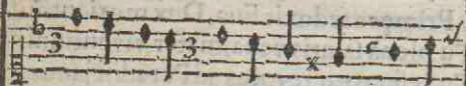
Tu medicum, &c.

Gheestelijcke Lot-sanghen

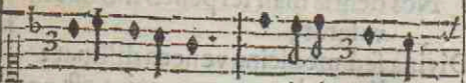
Laudemus & invocemus fortem
mulierem,
Mariam dulcem & piam, quę vicit dæ-
monem;
Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc ve-
neremur moribus.

Hanc cordibus, &c.
Sis bona nobis patrona in ista Beth-
lehem,
Regina, ô Heroïna, novæ Ierusalem:
Te Cherubim, te Seraphim laudent
Maria perpetim.

Te Cherub, &c.

Dulcis Iesu, dulce nomen, dulcis

Dei genitrix : Dulce cœlum

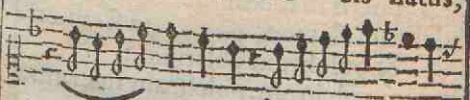
dulce

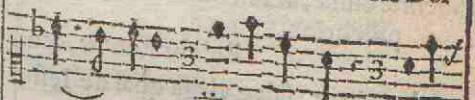
dulce solum, dulce mortis

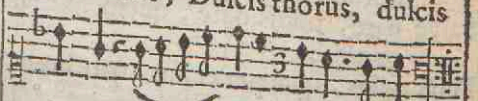
gau- dium, Dul- cis natus,

no- bis datus, dul- cis Dei

Fi- lius, Dulcis thorus, dulcis

chorus, & dulce præse- pium.

Dulcis Iesu, dulce nomen, dulcis
Dei genitrix :

Dulce cœlum, dulce solum, dulce mor-
tis gaudium,

Dulcis natus, nobis datus, dulcis Dei
Filius,

Dulcis thorus, dulcis chorus, & dulce
præsepium.

Dulcis thorus, &c.

Pulchrum numen, pulchrum lumen,
noctis in solatium :

Pulchrum flamen, pulchrum stramen,
& pulchrum palatium :

Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum,
& pulchrum tugurium :

Pulchræ cunæ, ut lux lunæ: sed puellus
pulchrior.

Pulchræ cunæ, &c.

Salve virgo, salve virga quæ de Iesse
floruit :

Salve nate, nobis date, quem Maria
genuit :

Felix tellus, quæ per vellus, rore cœli
maduit :

Felix homo, qui pro pomo vitæ panem
accipit.

Felix homo, &c.

Iesu veni, flatu leni cor nostrum re-
frigera :

Carnis estus, orci quæstus, cessent mun-
di prælia :

Cor devotum te vult totum, nam tu so-
lus omnia.

Ergo veni, simus pleni fontis tui copia.
Ergo veni, &c.

Pie Iesu qui pro esu mali per te ve-
titi,

Nudus nasci, lacte pasci, voluisti per-
peti :

Da salutem, per virtutem, qua polles
divinitus,

Vt hic donum, illic bonum, acquiramus
cælitus.

Vt hic, &c.

Tuus fletus, Iesu lætus mæstum mun-
dum recreans,

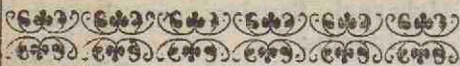
Ejulatus tuus gratus, Patri nos conci-
lians :

Sed da vere tecum flere causam mali,
crimina :

Vt post mortem cæli fortem nobis des
in sæcula.

Vt post, &c.

Doct

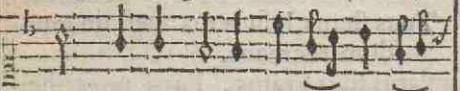
Dopt sulcken liefde op Aerdt:
Dopt sulcken liefde en hoor:

rijk wert gebonden/ | Dopt sulcken
demen vermonden/

lief: de in 't herte was ontsteken/

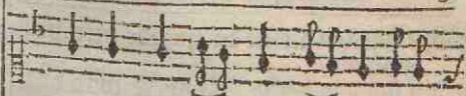

Dopt sulcken liefde ter werelt was

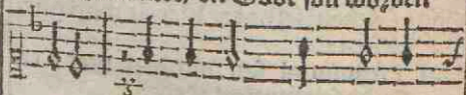

ghebleken: Dat 't schoon al sou

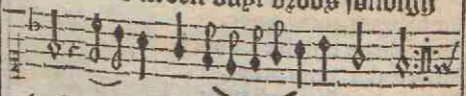
woz:

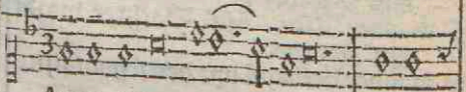
worden niet/ en Godt sou worden

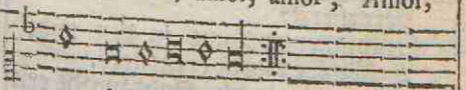
eerde/ Om een vupl bzoos sondigh
Om een vupl bzoos sondigh

vat/ een vat van geen-der weerden. |
vat/ een vat van geen-der weerden. |

Amor, amor, amor, amor, Amor,
Amor, amor, amor, amor, Amor,

quam dulcis est amor!
quam fortis est amor!

Nopt sulcken liefde op Aerdtrijck
werdt ghevonden/

Noyt sulcken liefde en hoorde men ver-
monden/

Noyt sulcken liefde in 't herte was ont-
steken/

Noyt sulcken liefde ter werelt was ghe-
bleken:

Dat 't schoon al sou worden niet / en
Godt sou worden eerde/

Om een bzoos buyl sondigh vat / een
vat van geender weerden.

Amor, amor, amor, amor,

Amor, quam dulcis est amor!

Amor, amor, amor, amor,

Amor, quam fortis est amor.

Ⓞ wonder liefde / ons Vader wordt
ons Broeder!

Ⓞ wonder liefde / sijn' Dochter wordt
sijn' Moeder!

Ⓞ wonder liefde; al uyt den schoot sijns
Vaders

komt hy betaelen de schuldt van sijn'
berraders:

Ⓞ Eeuwighhejdt komt in den tijdt /
Schepper wordt creatuere.

't Woordt wordt vleesch, Godt wordt een
kindt/en al uyt liefde puere.

Amor, amor, &c.

Ⓞ saligh Bethlem / dat hier toe was
verkoozen:

O saligh stall'ken daer Christus wordt
ghebooren:

Salighe kribbe die Christum moghte
dragen:

Salige oogen/die hem daer leggē sagen.

Saligh is sy boven al die schoone vis-
lette/

Die daer baerde sonder pijn Jesum van
Nazarette.

Amor, amor, &c.

Maer lieben Jesu/ o kleynen grooten
Heere/

Hoe is uw' machte gewordē nu so teere?

Hoe is uw' wijshepdt geworden nu soo
stomme?

Hoe zyt ghy Koninck soo bloodt en
naecht al-omine?

Is't om onse sonden Heer dat ghy soo
groot wordt kleene?

Jae t'voorwaer. Daerom o Mensch
houdt u van sonden reene.

Amor, amor, &c.

Keene van sonden soo wil ick my be-
waeren/

Ende met Jesus voortaeu wil ick my
paeren:

Ik gev' u over Heer Jesu al mijn sunnē/
Beyten u / Heere / en wil ick niet be-
minnen.

Komt dan Jesu lieben Broe'r / en wilt
my niet verachten/

Hemels vper verbuldt my heel/ verstant
alle mijn krachten.

Amor, amor, &c.

Hard is den marmer/hard is een yser
plaete/

Hard zijn de sarchen/ en steenen van der
strate/

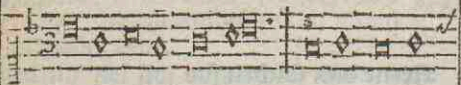
houdt is het yz / en de huyt des Sala-
manders,

houder en harder soo weet ick noch
wat anders/

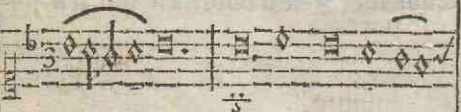
houder ende harder acht ick alsulche
personen/

Die voor Godts liefde soo groot/ gheen
weder-liefd' en thoonen.

Amor, amor, &c.

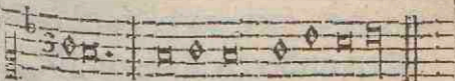

Puer nobis nascitur Rector Ange-

lo- rum. In hoc mundo pas-

citur

citur Dominus Dominorum.

PVer nobis nascitur
 Rector Angelorum,
 In hoc mundo pascitur
 Dominus Dominorum.

In hoc, &c.

In præsepī ponitur
 Sub fœno afinorum,
 Cognoverunt Dominum
 Christum regem cœlorum.

Cognoverunt, &c.

Hinc Herodes timuit
 Magno cum livore:
 Innocentes pueros
 Occidit cum dolore.

Innocentes, &c.

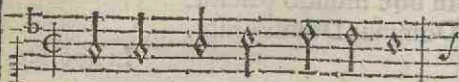
Qui natus ex Maria
 Die hodierna,
 Ducat nos eum gratia
 Ad gaudia superna.

Ducat, &c.

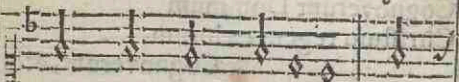
Een anderen Lof-sangh
van Kers-mis.

Van oudts in 't Latyn ghesteldt.

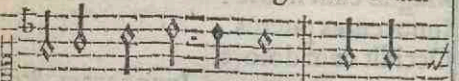
Ende nu versch in 't Duytsch over-ge-
set, op de selve wijze als sy begint.

't Is een dagh van vrolijkheyt
Dies est læ-ti-tie

In 's Koninghs geboorte. Want
In or-tu rega-li. Nam

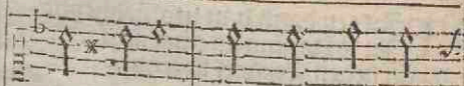

heden seer wel bereydt / Wt des
processit ho-die, Ventre

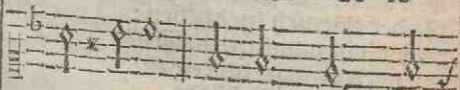

Hemels poorte / Is ghekomen
virgi-na-li, Puer ad-mi-

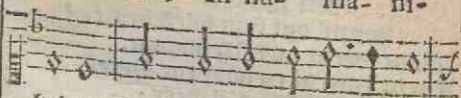
won-

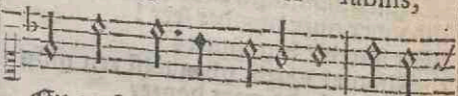
wonderlijck Gen kindt seer ghe-
ra-bi-lis Vultu de-le-

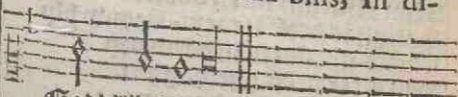
neuchelijck/ Da der Mensch'lijck-
sta-bilis, In hu- ma- ni-

heden: Maer 'tis on-uytspreekelijck/
ta-te: Qui en in-ef- fabilis,

En oock onwaerdeerelijck/ Da sijn'
Et in æsti- ma-bilis, In di-

Godd'lijckhede.
vi- ni- tate.

T Is een dagh van vrolijckheydt
 In 's Koninghs gheboorte.
 Want heden seer wel bereydt/
 Ot des Hemels poozte/
 Is ghekomen wonderlijck/
 Een kindt seer gheneughelijck
 Na der Mensch'lijckheden:
 Maer 't is onuytsprekelijck/
 En oock onwaerdeerelijck/
 Na sijn' Godd'lijckhede.

Moeder is de Dochter hier/
 Vader is den Soone/
 Wie hoor'd' opt van sulck bestier?
 Godt werdt mensch ydoone.
 Hy is knecht en daer toe Heer/
 Hy is over-al/dat 's meer;
 Dachtans niet te grijpen:
 Teghenwoordigh ende veer/
 Wonder over wonder seer!
 Wie kan dit begrijpen?

Als niet wordt ghequetst een glas
 Daer het licht gaet dooze/
 G'loov' ick dat Maria was
 Kejn Maeght na en booze.
 Saligh is dees' kraem-Vrouw bly
 Wiens ghesloten lichaem by
 Den Heer heeft ghedraghen.
 Saligh die borsten daer by/
 Die Godt heeft ghesoghen bly
 In sijn' jonghe daghen.

Dies est lætitiæ
 In ortu regali.
 Nam processit hodie,
 Ventre virginali,
 Puer admirabilis Vultu delectabilis,
 In humanitate :
 Qui est ineffabilis,
 Et inestimabilis,
 In divinitate.

Mater hic est Filia,
 Pater hic est Natus,
 Quis audivit talia, Deus homo datus,
 Servus est & Dominus,
 Qui ubique cominus
 Nescit apprehendi.
 Præsens est & eminus,
 Stupor iste geminus
 Nequit comprehendi.

Vt vitrum non læditur
 Sole penetrante,
 Sic illæsa creditur
 Virgo post & ante.
 Felix est puerpera, Cujus clausa viscera
 Deum portaverunt.
 Et beata ubera, Quæ ætate tenera
 Deum lactaverunt.

In der nacht ghebooren wordt
Der Sonnen Verlichter.

In een stal ter ne'er ghestoort
Aller werelt Stichter.

Die handt wordt ghebonden vast
Die ghemaect heeft 's Hemels last/
En de Sterren schoone.

Hy schreydt oock seer jammerlijck
Die daer dondert vreeselijck
Van des Hemels throone.

Als ghebooren wierdt Godts Soon
Van een Maaget pure :

Een roos van een leli' schoon/
Verschzickt de natuere/

Dat een' Maeght hem weder baert/
Die ghebooren was voor d'Herb'/

Die het al moet draghen :

Dat haer borsten supverlijck
Gheben mellick eerbaerlijck
Den Ouden der daghen.

D'Engel heeft de Herders ras
's Nachts by haere beesten
Verkondight wat bzeughd daer was
Op des Konincks feestte :

Gaet en soecht het kindeken :

Het leydt in een kribbeken
In doecksken ghewonden :

Hy is aller werelt Heer/
Van ghedaenten schoonder meer
Als yemandt ghevonden.

In obscuro nascitur
 Illustrator solis,
 Stabulo reponitur
 Princeps terræ molis.
 Fasciatur dextera Quæ creavit sidera,
 Dum cælos extendit.
 Concrepat vagitibus,
 Qui tonat in nubibus
 Et dira portendit.
 Orto Dei Filio
 Virgine de pura,
 Vt rosa de lilio, Stupescit natura;
 Quod parit juuencula,
 Natum ante sæcula
 Creatorem rerum:
 Quod uber munditię Lac dat pudicitię
 Antiquo dierum.
 Angelus pastoribus
 Iuxta suum gregem
 Nocte vigilantibus,
 Natum cæli regem
 Nunciat cum gaudio Iacentē præsepio
 Infantem pannosum
 Et cunctorum Dominum,
 Ac præ natis hominum
 Forma speciosum.

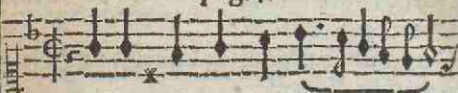
Doe men die wereldt beschreef
 Ginck een' Maeght met kinde
 Nae Bethlem daer sy doe bleef/
 Baerend' haer beminde :
 Die ons wil beschrijven mee/
 In der heyl' ger Eng'len stee/
 Die hem loben stille.
 Godt een Heer der Heeren sijn
 Schenckt ons al den vrede zyn
 Die goet zyn van wille.

Op de wise:

O eeuwigh Godt Almachtigh, &c.

pag. 4.

Met viel een Hemels dou-

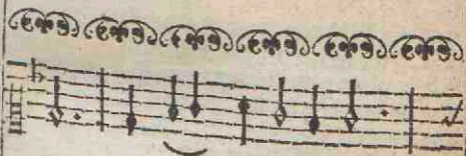
we In een kleyn Maeghdeken/

Ten was noyt beter Drou-

we/

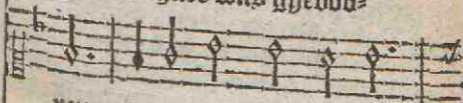
Orbis dum describitur,
 Virgo prægnaans ibat,
 Bethlehem, quo nascitur
 Puer, qui nos scribat
 In illorum curia, Qui canebant Gloria
 Novę dignitatis.
 Deus in sublimibus
 Det pacem hominibus :
 Bonę voluntatis.

we/ Dat deed' een kindeken

Dat van haer was gheboor-

ren/ En sy bleef Maghet sijn.

Maget uptverkoo- ren/

Lof moet u altoos zijn.

Het viel een Hemels douwe
 In een kleyn Maeghdeken.
 't En was noyt beter vrouwe.
 Dat deed' een kindeken/
 Dat van haer was ghebooren:
 En sy bleef Maghet sijn.
 O Maghet uptverkoozen/
 Lof moet u altoos zijn.

Dat van/ &c.

Die Maghet gingh met kinde/
 Een swaerhept gingh haer an.
 Als Ioseph dat versinde/
 Dien goeden weerden Man:
 Op docht: ick wilse laeten/
 Den Vader ben ick niet/
 En trecken mijnder straten/
 Eer mi dees schand' gheschiet.

Op docht: &c.

Al van des Hemels throone

Sprack

Sprack hem den Enghel an/
 O Ioseph Davids Soone/
 O uytverkoozen Man/
 Blijft toch bepde te gader/
 't Is boven menschen kracht/
 Dat Godt Almachtich Vader
 In haer dus heeft gewracht.

Blijft/ &c.

Den Keyser groot van machte/
 Heeft een ghebodt ghedaen/
 Dat volghend' het gheslachte/
 Elck nae die Stadt most gaen/
 Van daer hy was ghebooren/
 En bzenghen sijn tribuvt:
 Dat dede men daer hoozen/
 En roepen ober-lupt.

Dan daer/ &c.

Maria/ Ioseph mede/
 Quamen te Bethlem-waert/
 Want daer was Iosephs stede/
 Soo die Schrifuer verklaert.
 Maer sy mocht nieuwers inne/
 Men wees haer altoos voort:
 Der Eng'len Koninginne
 En wierd daer niet ghehoort.

Maer/ &c.

Daer naer hebben sy vonden
 Een huys seer dun ghedaect/
 En binnen korten stonden
 Daer hun loghs ghemaect:

Doen wierd de Maghet Moeder
 (Al sonder wee of pijn)
 Van 's menschen Doon en Broeder/
 Mocht hy ons naerder zyn ?

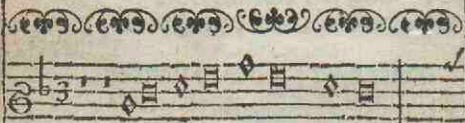
Doen/Sc.

Hoe bly was sy van binnen
 Men siend' haer kind minioot !
 Sy was verbult met minnen/
 En leyd' hem op haer schoot.
 Sy kust' hem aen sijn' wanghen/
 Sy kust' hem menighfout/
 Dat hy quam sijn ghevanghen
 Verlossen jonck en oudt.

Sy kust'/Sc.

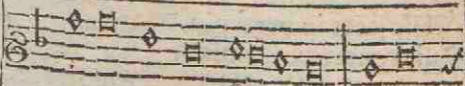
Maria schoon' fonteypne/
 Daer Godt sijn rust in nam :
 Bidt vooz ons al-ghemeyne
 Jesus dat soete lam :
 Dat hy ons in wil laten
 In 't Hemelsche valleys/
 Daer vzeughd is boben maten/
 En liefd' en soeten peys.

Dat hy/Sc.

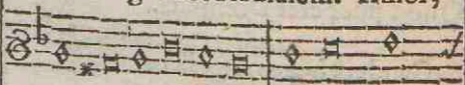

Puer natus in Bethlehem,

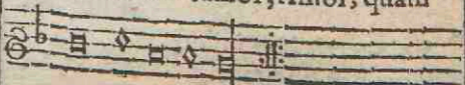
Vnde

Vnde gaudet Ierusalem. Amor,

amor, amor, amor, Amor, quam

dulcis est amor!

Per natus in Bethlehem
 Vnde gaudet Ierusalem.
 Amor, amor, amor, amor,
 Amor quam dulcis est amor.
 Assumpsit carnem filius
 Dei Patris altissimus.

Amor, &c.

Per Gabrielem nuncium
 Virgo concepit filium.

Amor, &c.

Tanquam sponsus de thalamo,
 Processit matris utero.

Amor, &c.

Hic jacet in præsepio,
Qui regnat sine termino.

Amor, &c.

Cognovit bos & asinus,
Quod puer erat Dominus.

Amor, &c.

Gaudet chorus angelicus,
Fit gaudium pastoribus.

Amor, &c.

Et in terris hominibus
Æterna pax fidelibus.

Amor, &c.

Reges de Saba veniunt,
Aurum, thus, myrrham offerunt.

Amor, &c.

Intrantes domum invicem
Salutant Deum hominem.

Amor, &c.

Vnde semper angelicas
Deo dicamus gratias.

Amor, &c.

Op die voozgaende wijze :

V Erblijdt u nu ghy Adams zaedt :
Die droevigh waert dooz Adams
quaet ;

Siet

Siet nu een supber licht op-gaet/
Bekeerdt u die in sonden staet.

Siet/Sc.

Die Roe van Jesse heeft ghebloeyd/
Wt haer is een schoon blom gegroeyd/
Die ons met haren reuck besproeyd
Als een fonteyn die ober-bloeyd.

Die ons/Sc.

En wonder saeck is openbaer:
En Maeght is moeder nu voorwaer.
De Godtheit en de Menscheyt klaer
Bereenight zijn beyde te gaer.

De Godtheit/Sc.

Het Woordt dat is nu vleesch certeyn
Ghebooren van een Maghet reyn:
Hy heeft ghewoondt met ons gemeyn/
Daerom verblijdt u groot en kleyn.

Hy heeft/Sc.

En blijde Maer' wordt ons ver-
klaerdt/
En supber Maghet heeft ghebaerdt
Den Soone Godts van hooger aerdt.
Komt en aenbidt hem onverbaerdt.

Den/Sc.

In 't kribbeken is hy gheleydt/
Met alsoo groot' ootmoedighepdt.
Hy is/soo die Schrifture sepdt/
En Heer van alle heerlyckhepdt.

Hy is/Sc.

Gods Engels voor zijn aenschyn staet/
C 5

Sy zijn hem altydts onderdaen:

Wy die met sonden zijn belaeu/

't Is recht dat wy hem bidden aen.

Wy die/ Ec.

Als nu soo komt den Herder koen/

Die daer sijn Schaepkens sal behoen:

Wy sal haer voe'en met wepde groen/

En gheben dat haer is van doen.

Wy sal/ Ec.

't Is nu voorwaer den soeten tijdt/

In welcken dat wy zijn verblijdt/

Met dit kleyn kindt ghebenedijdt/

Dat ons van sonden heeft bevrijdt.

Met dit/ Ec.

Dit kindt ghy al wel prijsen meught/

Want 't is schoon / en vol aller deughd;

Dus singht hem een schoonliedt met

vzeughd/

Soo wordt sijn' Moeder oock ver-

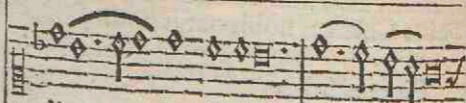
heughd.

Dus/ Ec.

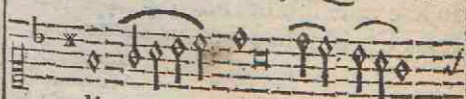

Iure plau- dunt omnia Ce-

lica

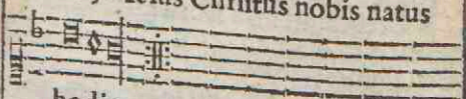
lica clementia, Qui- a red-

dit gau- dia læ- ti-

tiæ, Iesus Christus nobis natus

hodie.

Iesus, &c.

Ivre plaudunt omnia

Cœlica clementia,

Quia reddit gaudia lætitię,

Iesus Christus nobis natus hodie.

Iesus, &c.

Ex Maria genitus,

Ope sancti Spiritus,

Risu mutans gemitus, lætitię

Iesus Christus nobis natus hodie.

Iesus, &c.

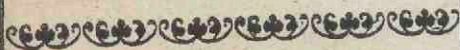
Pietate solita

Solvit Adę debita,

In hac valle subdita miserię

Iesus Christus nobis natus hodie.

Iesus, &c.

Op de wyse:

Dies est letitię in ortu, &c. pag. 44.

Alle die peys-dozstigh zyt/
 Verheught nu u leven:
 Want ons wort op desen tyd
 Een Prince ghegheven.
 Een Prince ghenaden-rijck/
 Die den vbandt vromelijck/
 Sal met voeten treden:
 En op-rechten Adams val/
 Oock sijn volck verlossen al/
 En brenghen in vreden.

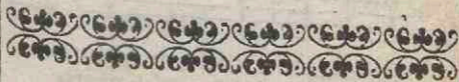
Desen Prince hoogh besaemt/
 Weerdigh t'exalteren/
 Wort des hooghstens Soon genaemt/
 Die oock sal regneren
 In 't hups van Jacob eerbaer/
 In der eeuwighejdt hoorwaer.

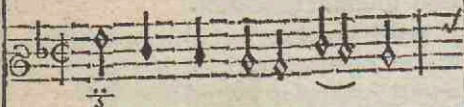
Sal

Sal sijn Rijke wesen :
 Hy sal dooz den rooden bloedt
 Van sijn hepligh dierbaer Bloedt
 Onf worden ghelesen.

Looft hem dan met blijden sanck/
 En met grooter eere :
 Hoozt hoe soet is dit gheklanck :
 Glori' Godt den Heere
 Zp in d'alderhooghsten thoon/
 Want den Soone Godts ydoort
 Menscheyt heeft verkoozen/
 En is in den kouden nacht
 (Soo 't was van 't begin vooz-dacht)
 Van een Maeght ghebozen.

Eer en danck moet dan ontsaen
 't kindt en sijne Moeder :
 Die heeft sonder weedomg traen
 Ghebaert ons Behoeder :
 Sp is die wortel propijs
 Van Jesse/dat schoone rjss/
 Waer upt is ghesproten
 Die blomme die alijt bloept/
 Wien 't bloepen niet en vernoept/
 Met liefd' overgoten.

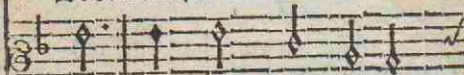

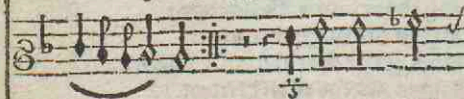
Laet ons met herten ree= ne

Loben dat soete kindeken klee=

ne / Het brenghet ons upt den

wee= ne.

Ons is een kindt
Op komt de Wel

ghebooren/ Een Soon gheyre=
verstooren/ Als mensch ghesi=

senteert/

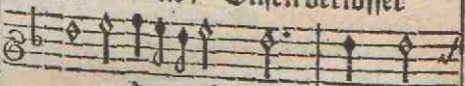

senteert/
gureert.

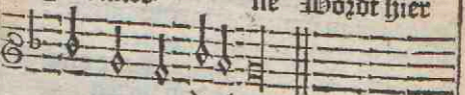
Godt ende mensch

met ee- ne / Onsen verlosser

goet allee- ne Wordt hier

met ons ghemeene.

Laet ons / Et.

Laet ons met herten reene
Loben dat soete kindeken kleene/
Het brenghet ons upt den weene.

Ons is een kindt ghehooren/
Een Soon ghepresenteert/
Op komt de Hel verstooren/
Als mensch ghefigureert.

Godt ende mensch met eene/
Onsen Verlosser goet alleene

Wordt

Wozdt hier met ons ghemeene.

Laet ons/ Et.

Dies moghen wy wel eeren
 De Maghet die hem dzoegh/
 Den grooten Heer der Heeren/
 Die haer niet en verwoegh:
 Sy is/en anders geene/
 Moeder en supber Maeght alleene:
 Godt is met haer ghemeene.

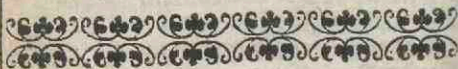
Laet ons/ Et.

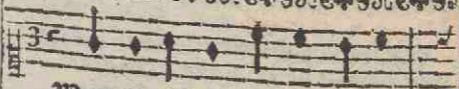
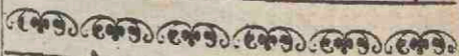
Groet alle vriendelijcke
 De schoone supber seughd:
 Men vond noyt haers ghelijcke/
 Sy mach wel zyn verheughd/
 Sy is/en anders geene/
 Moeder en supber Maeght alleene:
 Godt is met haer ghemeene.

Laet ons/ Et.

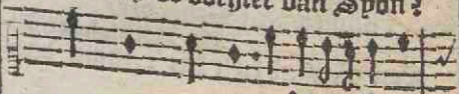
Ghe-eert soo moet dan wesen
 Du en tot aller tijdt/
 Die Moeder Godts ghepresen/
 Al is 't de ketters spijt/
 Sy is en anders geene/
 Moeder en supber Maeght alleene:
 Godt is met haer ghemeene.

Laet ons/ Et.

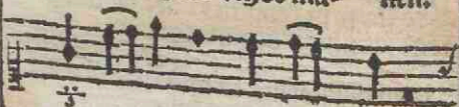

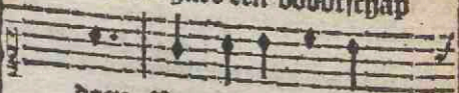
Waer is de dochter van Spon?

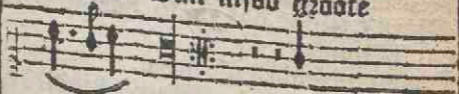
Ick sond' haer blijde ma- ken.

Ick soude haer een' boodtschap

doen Van alsoo groote

sa- ken.

Ick soude/ &c.

Wier is de Dochter van Spon?
Ick sond' haer blijde maken.

Ick.

Ich soude haer een boodtschay doen
Van alsoo gzoote saken.

Ich soude/ Ec.

Als men de werelddt heel beschreef
Soo wierdt de Maghet Moeder/
Te Bethlehem/ daer sy doe bleef/
Van 't kindt/ onsen Behoeder/

Te Bethlehem/ Ec.

Een glas al is 't dat 't schijnt daer
dooz/

't En breecht niet van der Sonnen:
Soo heeft sy Maghet naer en booz/
Dat saligh kindt ghewonnen.

Soo heeft/ Ec.

Een duyfsteris is ons verklaerd/
Een licht is op-gheresen:
Een Maget heeft een kindt gebaerd/
Een kindt schoon uptghelesen.

Een Maget/ Ec.

O wonder Moeder/ wonder kindt/
Moeder en Maeght ghepzesen:
Maer 't kindt dat sy in doeckskens
windt/
Komt ons sonden ghenesen.

Maer 't kindt/ Ec.

Maria nam hem op den schoot/
Sy kust hem aen sijn monde:
Die liefde hadde sy seer groot/
Tot hem in allen stonde.

Die liefde/ Ec.

Lof Heere moet u altoos zijn :
 Wilt ons (o Heer) gheleyden/
 Met Maria de Moeder dijn/
 Als wy eens van hier scheyden.

Met/ &c.

**Chyristus ghebooren in
 Bethlehem.**

Op de wyse:

Beata immaculata. pag. 32.

Tot Bethlehem wilt u spoeden
 Mijn geest/en sien het woort
 t Welck d' Engelen aen die vroeden
 Berthoonden/ soo ghy hoorst:
 Sy songhen blij
 Met melodij:

Lof Godt/den menschen vrede zp.

Ich groet u/o Maghet schoone/
 'k Wenbidd' u kleyne kind.
 O Koningh/is uwen throone
 Een' kribb'/ soo ick hier vind' :
 Uw' diep' ootmoet
 My hooghen doet/
 Dus ick uw' hoogheyd vall' te voet.

Wat

Wat liefde heeft u ghedzonghen
 Te komen in dit dal/
 Daer armoed u heeft ghedwonghen
 Te legghen in een stal!
 't Is noyt gheschiedt
 't Welck men hier siet:
 Die 't al verleent/en heeft nu niet.

De Hemelen met haer salen
 Zijt ghy/Heer/veel te groot:
 Hoe laet ghy u dan bepalen
 In eener Maeghden schoot?
 O supber' Maeght/
 Godt/dien ghy draeght/
 Heeft niemant meer als ghy behaeght.

Daer loben u 's Hemels Gheesten
 Met neghen-boudigh chooz;
 Hier loepen twee stonnie beesten/
 My schzicht/als ick 't aenhooz.
 Is dit den lof
 In 't Koninghs Hof/
 Daer men aenbidt uw' r voeten stof!

O luster der heerlijckhede/
 O glans van 't eeuwigh licht/
 Hoe dupster zijt ghy van kleede!
 Ja sondigh na 't ghesicht!
 Dus wel te recht/
 Is veel ver slecht
 Den Heer gheworden als een knecht.

Fonteyne/daer wy na dorsten/
 O Broodt der Eng'len soet/
 Hoe snackt ghy dus na de borsten

Eens Magets/die u voedt!
 O wonder groot
 Des Hemels broodt

Te sien nu lijden hongers noodt.
 De sterckhepdt/Heer/uber handen
 Heeft al/dat is/ghemaeckt;

Du zynse gehecht met handen/
 Kranck/teeder ende naeckt.
 O Samsan kloeck/
 Dit's mijn versoek:

Stan u dan binden woll' en doeck?
 Die d' Engelen eens verheughde/
 Doo; weedom tranen stort.

Hoe is toch/o Heer/die vzeughde
 Verandert en verkort?
 Is't tot een boet'
 Mijns quaeds onbroedt?

Mij oock dan tranen storten doet.
 O Prince/o Heer der Heeren/
 Mijn Godt/mijn hoochste goedt/
 Laet my toch eens van u leeren/
 Wat ghy al voo; my doet/
 Uw' heete min
 En sachten sin/
 Hoe goedt ghy zyt; hoe snood ick bin.

P.M.H.

Vande

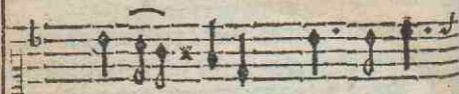
Vande gheboorte Christi.

Op de wijze :

Blijchap van my vliet, &c.

Godes waerden Soon/ Is ge-
Traegheyt van ons vliet/ Laet ons

daelt van boven/ Wt sijn ba-
doch ontwaken / Mits nu is

ders thronn/ Comt en wilt hem
ge-schiet/ 't Grootst' van alle

loben | Godt wort 's menschen
saken/ | Soo dat hy ver-

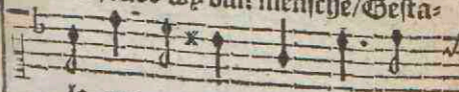
kindt/ Hy den mensch soo mint
wint/ & Dupbels li- sten blind.

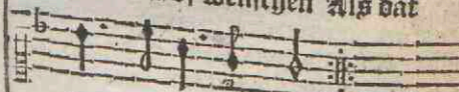
Dat hy laet sijn hoochste hoff.
Kont en singht hem eeuwich loff.

Sou die in ons niet duren/ Siet al-
Wat soudē wy dan mensche/ Gestal-

le cre- a- tu- ren Kennen
digh doen/ of wenschen Als dat

hem als haeren Heer,
streckt tot sijnder eer.

Godes waerden Soon
Is gedaelt van boven/
Wt sijn Vaders thoon/

Komt en wilt hem loven/
 Traegheyt van ons bliet/
 Laet ons doch ontwaken/
 Mits nu is geschiet
 't Grootst' van alle saken/
 Godt wort 's menschen kint/
 Hy den mensch soo mint
 Dat hy laet sijn hoochste hoff.
 Soo dat hy verwint/
 's Duyvels listen bliud.
 Komt en singt hem eewigh loff.
 Sou die in ons niet duren/
 Siet alle creaturen
 Kennen hem als haren Heer:
 Wat souden wy dan menschen
 Gestadigh doen/oft wenschen
 Dan dat streckt tot sijnder eer.
 Siet de schepsels zyn/
 Soo wy mogen lesen/
 Dijnberley in schijn/
 Maer d'eerst van een wesen
 Hebben anders niet
 Tot haer selfs behoeven/
 Soomen klaerlijck siet/
 En wel kan bezoeven
 Aen gout/silber/stael/
 Son/Maen/sterren-strael
 Dese deden Christo eer.
 Goden al te mael/
 't Zp van wat metael

Dielen al van selfs om veer.
 By Pilus/ en te Romen/
 Doen d' Heer was gekomen
 Op de ronde aertsche kloot/
 En oock de nieuwe sterre/
 Brochte de drie van verre
 Tot loff van den Schepper groot.
 Godt heeft me gedeelt
 Eenige twee saken/
 Die by 't weesend' beelt
 Oock het leven maken/
 Boomen/bloemen/krupd/
 Die in 't bloeyen leven/
 Maer als sy gaen uyt
 Haer tot sterben geben;
 Hoozt eens wat sy doen;
 Dese planten groen
 Toonen eer' aen onsen Christ/
 In het koud sapsoen/
 Bloot van 't gunt kan voen/
 En omringt met sneeu en mist/
 Zijn veele roose boomen/
 By Jericho gecomen
 In haer bloeyens fleur playfant;
 Thebeus boom med' eerde/
 Onsen Christ doen hy keerde
 Na het Egyptische lant.
 Die noch boven dat
 Hebben een ghevoelen/
 Op dees aertsche stadt

Roeren ende woelen/
 Ghelijck als daer zijn
 Onverstand'ge dieren/
 Doch noch meer in schijn/
 Als dees twee manieren.
 Os/en Esel groff/
 Hun tot Christus loff
 Coonen willen en bereyt/
 Doen uyt 's Hemels hoff/
 Hy op 't aerdsche stoff
 In een kribbe wert gelept/
 In plaets van Moeders armen/
 Hem met haer adem warmen :
 In dees felle koude nacht
 Dien wy dees stomme beesten
 Dienen hem 't aldermeesten/
 Wee dan/die hem niet en acht.
 Die hy heeft beplant
 Met noch meerder gaben
 Kennis/re'en/verstant
 Heer maecht van dees slaven ;
 Menschen/ick meen u/
 Om wien al de dingen
 Zijn gemaeckt/wilt nu
 Loff u Schepper singen/
 Cert hem als uw Godt/
 Acht op schimp/noch spot/
 Noch op 's vyands quaden raet ;
 Creed in 's Hemels rot/
 Ende Godts gebodt

Goddeloos niet nae en laet.
 't Was een vermaerden Heyden/
 Soo wijs en soo beschepden
 Dat hy dees hoocheyt bekent.
 Wy die Christenen hieten/
 Laet ons niet verdrieten
 Hem te dienen tot het end.
 Het onzienlijk heyt/
 Dat met snelle draepen
 Over 't wijde meyt/
 En 't woest-wout kan swaepen;
 Dat noch boden al
 Klaer verstant en weten/
 Meer dan in 't aert'sch' dal/
 Heeft van d' hoochst' geseten/
 Meer als d' eerste vier/
 Soo dat niemant hier
 By haer te gelijcken is
 Met een groot plaspier/
 Met getuych/ geswier
 Cupgen Christ' geboortenis
 Met haer sang sy betoogen;
 Loff sy Godt in den hoogen/
 Laet ons soona Christum gaen:
 Dat wy mogen hoozen/
 Komt hier mijn uptvercoozen
 En niet droebich blijven staen.

Herders Vreughd-lied/

op den wech zijnde nae
Bethlehem.

Op de wise:

O soete Harmonije. pag. 20.

O Hoogh gesternde wooningh!
Verciert u blauw' gewelff met wit-
te wolcken:

Want siet der Engh'len Koningh
Comt ond'r u wonen/ by ons aerdsche
volcken

Tot Bethlehem/
Soo als van hem
Ghesepdt is/ in voortijden.

Dus laet ons singhen/
En geest'lijck vrolijck springhen
Met verblijden.

Tot Bethlehem/ &c.

Het is een kint ootmoedigh/
Op hoo gelept / in doeckskens arm ge-
wonden/

Met stroo gedeckt/weemoedigh
Om aen te sien/en dat om onse sonden.
Doch lieffdens cracht/

Heeft

Heeft hem gebracht/
 Dat hy dus wilde komen.
 Dus laet ons heenen
 Gaen/sonder meer te weenen/
 Oft te schzomen.

Doch lieffdens/ &c.

Een wonderlijcke maere
 Is dit/ o Israhel/ om aen te hoorzen:
 Een' Maeght een Soon te haeren/
 En Godt woꝝdt selber in den tijdt ghe-
 hoorzen.

Dat noyt en was/
 Soo langh' het glas
 Des tijds heeft dooz gelopen/
 Komt nu gebeuren/
 Waer dooz des Hemels deuren
 Weer gaen open.

Dat noyt/ &c.

Dus Juda wilt niet suchten/
 Want het verwachte woꝝdt is bleesch
 geworden:

Dat Satan sal doen bluchten
 Da ons/dus wilt u blytschaps kleed'ren
 goꝝden/

En bzeughdigh gaet/
 Met soet gelaet/
 Wat buyten Beth'lems wallen/
 Tot dat gh' een kinde
 Sult by twee beesten vinden

In een stalling.

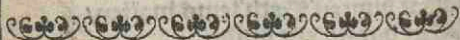
En vzeughdigh/ Ec.

Daer leyt hy als Behoeder
 Van onse siel/in eene kreb op d'aerde.
 En sijn beminde Moeder
 Salmen daer vinden/ die hem vooz ons
 vaerde.

Noch salmen daer
 Een groote schaer
 Van Eng'len sien heen swerven/
 Die met veel wenschen
 Vast singhen/dat wy menschen/
 Vreed' beërben.

Noch salmen/Ec.

Glozy sp u dan Gode
 In't alderhooghst/ wiens Soon ons
 is gegeven:
 Die ons al t saem komt nooden
 Tot sijn geboort/ om ons weer te doen
 leven/
 Op dat ons ziel
 Met het ghekriel
 Van Satans strick mach rusten:
 Dat elck als Herder/
 De deught mach soecken verder/
 Met goe lusten.

Herders Schepd-lied/
wederom gaende na haer Schapen.

Op de wijze:

Puer natus in Bethlehem. pag. 54.

Oft: Verblijt u nu ghy Abrams saet. pag. 56.

Ons God/ ons Al// is na ons wêsch/
In't aertsche dal// geworbdē mensch:
Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Alleluia, &c.

't Is veel/ dat soe// Gods rijkē Soon
komt in een stroo// gemaecken thsoon.
Noël, Noël, Noël, Noël, Noël, Noël, Noël, Noël.

Noël, &c.

Twee beesten gaen ronts-om hē heen/
Sy moghen aen haer kreb niet tre'en.

Alleluia, &c.

Want hy/ die 't moy vercierden/ al
Lept in haer hop/ haer kreb/ haer stal.

Noël, &c.

O wonder! 't is te wonder groot!
Dat Godt ons Herders tot hem noot.

Alleluia, &c.

Wy hebben hem dus selfs gesien/
Tot Bethlehem op onse knten.

Noël, &c.

Al ist dat hy// daer traenjens schrept/

Nochtans zijn wy // vol vrolijkheyt.
Alleluia, &c.

Want d' Eng'le self // die komē meed' /
Dā 't hoogh gewelff // ons bzingē vreed' .
Noël, &c.

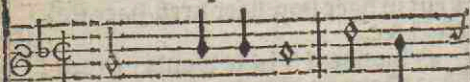
Hoe soudē dan // ons stemmen niet
Blijd' singhen / van // dat ons geschiet.
Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Noël, Noël, Noël, Noël, Noël, Noël, &c.

Volghen de **Lof-sanghen** van
de **Besnijdenisse** onses
Heeren /

ende van het
NIEUWE IAER.

Op de wijze :

Ick slaep ick waeck.

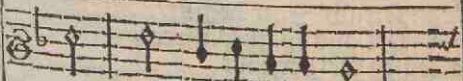

't **Nieuw' Jaer** begint / Het oud'

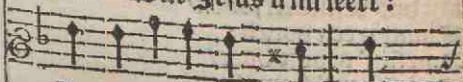

is ghepasseert. Mensch wel ver-

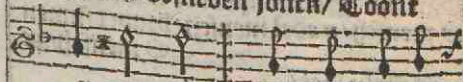
sindt

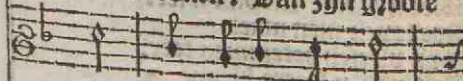
sindt Wat Jesus u nu leert :

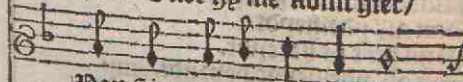
Op dus besneden jonck/ Toont

u een jonck: Van zijn groote

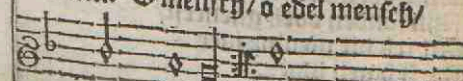
yper/ Daer hy me' komt hier/

Van zijn groote yper der min-

nen. O mensch/ o edel mensch/

huypect sinnen. O mensch/ &c.

T Nieuw' Jaer begint/
 Het oud' is ghepasseert.
 Mensch wel versindt
 Wat Jesus u nu leert:
 Hy dus besneden jonck/
 Toont u een vjonck:
 Van sijn' groote vper/
 Daer hy me' komt hier/
 Van sijn' groote vper der minnen.
 O mensch/ o edel mensch/ bzuypct sinen.
 O mensch/ &c.

O Jesu soet/
 Met schaemt' ick van u leer/
 Hoe jonck men moet
 Sijn vleesch betemmen teer.
 Ick bidd' u Heere kleyn/
 Maect my toch reyn/
 Van all' pdelhepdt/
 Mijn hert is berepdt.
 Van all' pdelhepdt bebruydt//my
 O kindt/ o soete kindt besnijdt//my.
 O kindt/ &c.

O Jesu kleyn/
 My nu eens Jesus weest:
 Mijn ziel maect reyn/
 Mijn sonden oock gheneest/
 Dat ick dit nieuwe jaer
 Mach leven klaer.
 O leven/ uw' leer/
 Ick bidd' u/ o Heer/

U leven/uw' leer verklaert//mp.

U kindt/o soete kindt bewaert//mp.

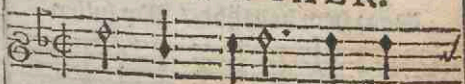
U kindt/Sc.

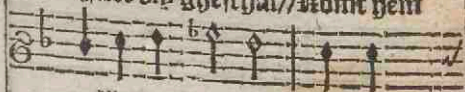
Lof-sangh

op het

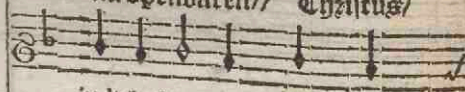
NIEUWE IAER.

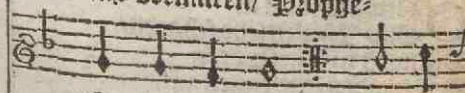
Ontwaecht nu al// Ghy Is
Met bly gheschal//Komt hem

ralijtsche scharen// Die noch
nu openbaren// Christus/

in 't beswaren// Des doodts
als verklaren/ Prophe-

ghe- le- ghen zijt/ | Hier is
ten Godts met vlijt. | Die A-

in't dal// Ghekomen nu ter tijdt/
dams val// Wegh nemen sal subijt.

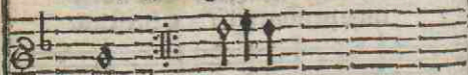
$\frac{3}{4}$
Dooz hem bevizijdt// Wy sullen

zijn al t'samen/ Loben sijnen

name// Met herten seer ver-

$\frac{3}{4}$
blijdt.

Oetwaecht nu al
Ghy Israelytsche scharen/
Die noch in't beswaren
Des doodts ghelegghen zijt/
Met bly gheschal
Kont hem nu openbaren

Christus/als verklaren
 Propheten Godts met vlijt.
 Hier is in 't dal
 Ghekomen nu ter tijdt/
 Die Adams val
 Wegh nemen sal subijt.
 Dooz hem bevizjdt
 Op sullen zijn al t' samen/
 Loben sijnen name
 Met herten seer verbljdt.

Dooz hem/ &c.

Nu is volbracht
 't Verbondt (na Moses leere)
 Dat den Heer der Heeren
 Met Abzam heeft ghedaen.
 Op wien 't gheslacht
 Van David hoopte seere/
 Komt nu met begheeren
 Om ons van druck t'ontlaen.
 Sijn Godd'lyck' kracht
 Geen sondaer wil versmaen/
 Maer met aendacht
 Komt lieff'lyck ons ontsaen.
 Dies neemt tach aen
 't Woort zijnde vleesch waerachtigh/
 Dat ghy mooght deelachtigh/
 Met hem in vrede gaen.

Dies/ &c.

Dit is het licht
 't Welck Balam tugght gheprezen/

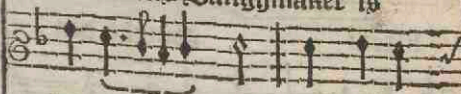
Dat

Dat ons sal ghenesen
 Van alle sond' onreyn:
 't Serpent heel swicht/
 Der wonnen en verwesen.
 't Licht seer klaer gheresen
 Komt ons upt 's Hemels pleyn/
 't Enghels ghesicht
 Wordt openbaer certeyn/
 't Godd'lijck ghesicht
 Bzenght ons al upt 't gheweyn/
 Om ons alleyn
 Hy komt by ons van hoben:
 Dus soo wilt hem loben
 Ghy Christ'nen al-gemeyn. Om/Sc.

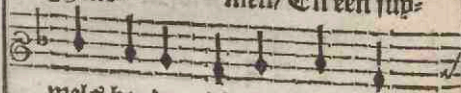
Prinz over-schoon/
 D zy lof uptverkoozen/
 Die des Vaders toozen
 Mt liefde van ons schepdt:
 Die 't eeuwigh loon/
 Du zijnde versch-gheboozen/
 Door ons arm' verloozen/
 Hebt met u bloedt berepdt:
 Dw' naem ydoon
 Is onse salighepdt/
 Des lebens kroon
 Tot in der eeuwighepdt.
 Sijn lof verbzepdt/
 O mensch/oy hem wilt bouwen.
 Sijnen Geest vol trouwen
 In't nieuwe Jaer verbepdt. Sijn/Sc.

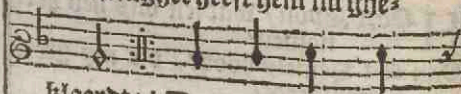
Hoozt Spon/wat ick ons heb
Dat ons Salighmaker is

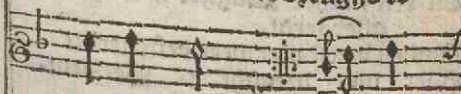
berna- men/ Van een He-
gheko- men/ En een sup-

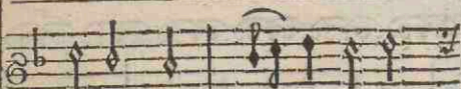
mels boode / die my heeft ver-
ber Maghet heeft hem nu ghe-

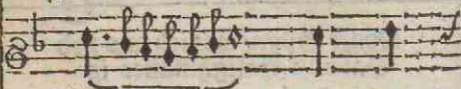
klaerdt/ Dus en weest niet
baerdt. | Gaet niet vzeughd te

meer beswaerdt/ Met u
Bethlem-waerdt/

stemme klaer / Met u stemme

klaer / Singht den

songhen Koninck lof in 't nieu-

we Jaer.

Hoort Spon / wat ick ons heb ver-
nomen /

Dan een Hemels boode / die my heeft
verklaerd /

Dat ons Salighmaker is ghekomen:

En een supber Maghet heeft hem mi
ghebaerd.

Dus en weest niet meer beswaerd /

Gaet met vzeught te Bethlem-
waerd :

Met uw' stemme klaer /

Met uw' stemme klaer /

Singht

Singht den jonghen Koningh lof in 't
 nieuwe Jaer.

Emmanuel is nu ons Behoeder:
 Want hy is ghekomen in dit Aerdtſche
 pleyn.

Den Sone Godts is nu onsen Broe-
 der:

Siet hy is ghebooren van een' Maghet
 repn.

Hierom looft hem al-ghemeyn
 Met Lof-sanghen groot en kleyn/

Met der Eng'len schaer/

Met der Eng'len schaer/

Singht den jonghen Koningh lof in 't
 nieuwe Jaer.

Laet ons hem gaen soecken sonder
 flouwen/

En besien waer onsen jongen Koningh
 woondt.

En laet ons devotelijck aenschouwen

Met wat kroone hem sijn Moeder
 heeft ghekroont.

Ootmoedighepdt hy betoondt:

Denckt dan hoe ghy u vertoondt/

Ghy hobeerdigh' schaer/

Ghy hobeerdigh' schaer/

Singht den jonghen Koningh lof in 't
 nieuwe Jaer.

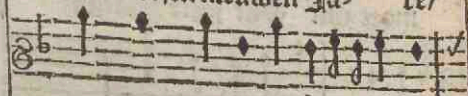
Tot Bethlesem moeten wy hem
 soecken/
 In de stadt van Dabid/soo den Enghel
 sepd/
 Ghevonden in arme klepne doecken/
 Is hy in een enge kribbeken geleydt.
 Mensiet sijn' ootmoedighepd/
 En sijn' groote Majestept/
 En aenbidt hem daer/
 En aenbidt hem daer/
 Singht den jonghen Koningh lof in't
 nieuwe Jaer.

Princesse Spon door dese dinghen
 In den Heere weest verblijdt met gzo-
 te vzeughd/
 En wilt eenen nieuwen Lof-sangh sin-
 ghen
 Desen Koningh / die u alsoo heeft ver-
 heughd.
 Want ghy hem wel loben meughd/
 Van sijn' gratiose deughd/
 En sijn' liefd' eerbaer/
 En sijn' liefd' eerbaer/
 Singht den jonghen Koningh lof in't
 nieuwe Jaer.

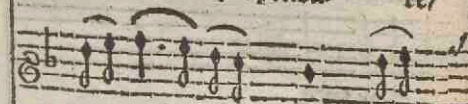

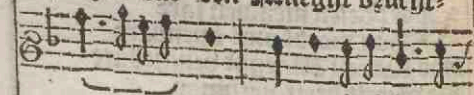
Met desen nieuwen Ja= re/

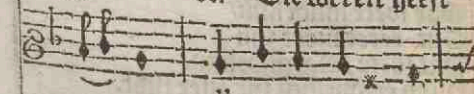
Soo wordt ons openba= re/

Hoe dat een Maeght vrucht=

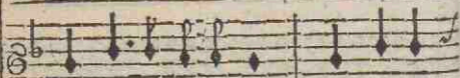

ba= re/ Die werelt heeft

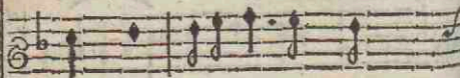

verblijdt. Ghelooft moet zijn

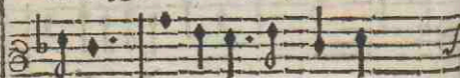
Dat

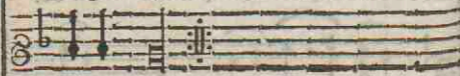
Dat soete kindekijn / Ghe-eeret

moet zijn Dat soete Maegh-

dekijn / Nu en eeuwelijck tot

aller tijdt.

M Et desen nieuwen jare
 Soo wordt ons openbare
 Hoe dat een Maeght vzychtbare
 De werelt heeft verblijdt.

Ghelobet moet zijn
 Dat soete kindekijn/
 Ghe-eeret moet zijn
 Dat soete Maeghdekijn/
 Nu en eeuwelijck tot aller tijdt.

Ghelobet / &c.

Hoe wel was sy te moede/

Doen sp in bleesch en bloede
 Mensagh haer 's herten hoede/
 Den Heer der wereltd wijdt ?

Ghelobet/ &c.

Sp haerd' hem sonder pijn/
 En bleef een' Maghet sijne/
 Des sondaers 's medecijne:
 Dies is den Joden nydt.

Ghelobet/ &c.

Die Enghels songhen schoone:
 Glori' in 's Hemels throone/
 Ter eeren en ter kroone
 Des kindt ghebenedijdt.

Ghelobet/ &c.

Naer acht daghen gheleden/
 Soo wierd Jesus besneden/
 Al naer der Joden seden/
 't Welck ons van sonden vrydt.

Ghelobet moet zijn

Dat soete kindekijn/

Ghe-eeret moet zijn

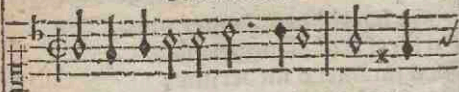
Dat soete Maeghdekijn/

Nu en eeuwelijck tot aller tijdt.

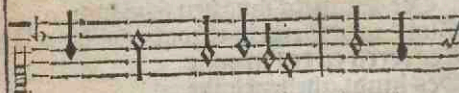
Ghelobet/ &c.

Van den soeten name I E S V S,
 upt het Bly-liedt van
 S. Bernardus.

Jesús soete memo:rie/ Is 's her:
 Iesu dulcis memoria, Dans ve-

ten vzeughd en glozie/ Maer ho:
 ra cor- di gaudia, Sed su-

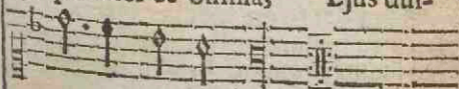
I E Sus soete memo:rie/
 Is 's herten vzeughd en glozie/
 Maer boven alle soetighepdt/
 Soo is sijn' teghenwoozdighepdt.

Men singht melodieufer niet/
 Men hoorzt gheen blijdelijcker liedt/
 Men denckt geen lieffelijcker thoan/
 Als Iesus Christus Godes Soon.

Jesu der penitenten hoop/
 Troost vooz die tot u neemt sijn looy:
 Als men u soeckt soo zyt ghy soet/
 Wat krijght hy dan dien ghy ont:
 moet?

ven alle soetighepdt/ **S**oo is sijn
per mel & omnia, **E**jus dul-

teghenwoordighepdt.
cis praesen- ti- a.

Iesu dulcis memoria
 Dans vera cordi gaudia,
 Sed super mel & omnia
 Ejus dulcis praesentia.
 Nil canitur suavius,
 Auditur nil jucundius,
 Nil cogitatur dulcius,
 Quam Iesus Dei Filius.
 Iesu spes poenitentibus,
 Quam pius es petentibus!
 Quam bonus te quærentibus!
 Sed quid invenientibus?

Jesu der herten soetighepdt/
 Lebend' fonteyn/ des ziels klaerhepdt:
 Ghy overwint al 's werelts vzeughd/
 En al dat pemandt hier verheughd.

Een tonge kan upt-spreken niet/
 Noch letter doen daer af hediet/
 Die 't heeft gepzoefd die weet ghewis
 Jesum te minnen wat dat is.

Jesus dat is een wonder Heer/
 Een triumphanten Koningh seer/
 Een soetheyt onuyt sprekelijck/
 En hoben al seer vriendelijck.

Blijft by uw' Dienaers lieven
 Heer /

Ons hert verlicht meer ende meer.
 Verdrijft daer upt de dupsterhepdt/
 En stoyt daer in uw' soetighepdt.

Als ghy ons herte visiteert/
 Het licht der waerhept dan vermeerert/
 Des wereltds ydelhept vergaet.
 Uw' liefde brandt daer sonder maet.

Uw' liefde/Jesu/over-soet/
 Is in der waerhept honigh-bloedt:
 Dupsent-mael soeter is sy veer
 Als men kan segghen pimmermeer.

Al die u eten hong'ren seer/
 Al die u dzincken dorsten meer /

Iesu dulcedo cordium,
Fons vivus lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

Nec lingua valet dicere,
Nec litera exprimere,
Expertus potest credere,
Quid sit Iesum diligere.

Iesus Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum replens dulcedine.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc licet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.

Amor Iesu dulcissimus,
Et vere suavissimus;
Plus millies gratissimus,
Quam dicere sufficimus.

Qui te gustant esuriunt,
Qui bibunt adhuc sitiunt,

Sp en begheeren anders geen
 Van Jesum/d' alder-liefst' alleen.

Maer dien uw' liefde droncken
 maecht/

Die weet te recht hoe dat ghy smaecht.
 Hoe saligh is hy die dat proest ;
 Want hy niet anders en behoest.

Duyfendtmael 's daeghs roep ick :
 Wanneer

Sult ghy tot my komen/o Heer?
 En maken my van herten bly/
 En van mijn eyghen liefde vry?

Jesu mijn aldersoetsten Heer/
 Mijns herten troost/ mijn hoop/mijn
 eer/

D soecken mijne tranen heet/
 D mijne suchten wijdt en breeft.

O brandt! o over-soeten brandt!
 O supberlycken liefden bandt!
 O troost hier in dit tranen-dal!
 Godts Soon te minnen boven al.

Lof/eere/prijs en danckbaerheyt/
 Zy Godt Vader in eeuwigheyt/
 Met Jesu Christo sijnen Soon/
 En beyder Geest in 's Hemels thoon.

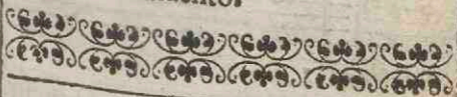
Desiderare nesciunt.
 Nisi Iesum quem diligunt.
 Quem tuus amor ebriat,
 Novit quid Iesus sapiat.
 Quam Felix est quem sapiat?
 Non est ultra quod cupiat.

Desidero te millies,
 Mi Iesu quando venies?
 Me lætum quando facies?
 Me de te quando facies?

O Iesu mi dulcissime,
 Spes suspirantis animæ,
 Te quærunt piæ lachrimæ,
 Te clamor mentis intimæ.

O beatum incendium!
 Et ardens desiderium,
 O dulce refrigerium!
 Amare Dei Filium

Laus, honor, virtus, gloria,
 Deo Patri in sæcula.
 Cum Iesu Christo Filio,
 Et Spiritu Paraclito.

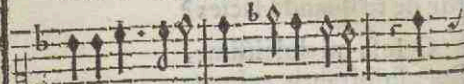
De eodem.

O quam amabilis, Es bone

Iesu, O dulcis Iesu. Quam

delectabilis Es pie Iesu; O

cordis jubilum, Mentis solati-

um, O bone Iesu, O bone

Iesu.

O quam

O Quam amabilis

Es bone Iesu,

O dulcis Iesu :

Quam delectabilis

Es pie Iesu,

O cordis jubulum

Mentis solatium

O bone Iesu.

Quam admirabilis

Es bone Iesu,

O dulcis Iesu :

Quam honorabilis

Es pie Iesu.

Quam venerabilis

Es bone Iesu,

O dalcis Iesu :

Semper laudabilis

Es pie Iesu.

Gregi fidelium

Da bone Iesu,

O dulcis Iesu :

Salutis exitum

Da pie Iesu

Post vitæ terminum

Perenne gaudium

O bone Iesu.

O cordis, &c.

O cordis, &c.

Noch een ander.

Op de wijze:

O quam amabilis. pag. 100.

Hoe aengenaem en soet
 Is altoos Jesu/o goeden Jesu/
 O naem in mijn gemoet!
 O soeten Jesu!
 O eenighe gheneucht!
 Des siels vernaeck en bzeucht/
 O goeden Jesu/o goeden Jesu!
 Dupsent-mael wort van my
 Naer u o Jesu/o goeden Jesu/
 Verlanght/ comt maect my bly
 O soeten Jesu.

O eenige/ &c.

Niet wort van my gedacht
 Als van u Jesu/o goeden Jesu!
 Soo langh van my verwacht
 O soeten Jesu.

O eenige/ &c.

Wat ick begin oft laet
 Ghy altoos Jesu/o goeden Jesu/
 In mijn gedachten staet/
 O soeten Jesu.

O eenige/ &c.

Sonder u is 't al niet
 O soeten Jesu/o goeden Jesu/

Sonder

Sonder u is 't verdriet
 O soeten Jesu.

O eenige/Sc.

Dooz umen hoochsten naem/
 O soeten Jesu/o goeden Jesu/
 Maecht mijn hert soo bequaem/
 O soeten Jesu/
 Dat als mijn ziel verscheyt
 D'lijck yn haer bereypt/
 O soeten Jesu/o soeten Jesu.

Ghesangh uyt S. Bernaerts
 ghebedt tot Jesum.

Op de wijse:

O Saligh heyligh Berlehem pag. 29.

[Ejus/Marie soone/ghy
 Dol waerheyt en barmhertigheden;
 Ontfermt u Jesus over my
 Na uw' groot' ontfermhertigheden.
 'k Bid Jesus dooz u bloed dierbaer
 Welck g'heht geweerdicht te vergieten
 Dooz ons sondaers op 't kruys outaer
 Gh'al mijn booshe'en wilt doe te niete.
 O goeden Jesus/Godt/mijn Heer/
 Wilt my doch nimmer niet versmaden:
 Ootmoedigh ick ter aerden neer

Roep uw' naem Iesus om genade.

O Iesus naem vol soetighejdt!
 Uw' naem o Iesus wy beknielen;
 Wat's Iesus anders doch gesept:
 Van Salighmaker onser zielen?

O goeden Iesus die my schiep/
 En hebt verlost met uwen bloede/
 Laet my die ghy van niet eerst riep/
 Niet zijn verdoemt ten helschen gloede.

O goeden Iesus niet toelaet
 Dat mijne boosheyt my verdomme/
 Den welcken uw' a!-goeden raedt
 Gemaeckt heeft om tot u te kommen.

Bekent o Iesus al het geen
 't Welck u in my is/ en mits desen
 Daeght af mijn sonden groot en klein
 Die g' u sult vinden vzeemt te wesen.

Iesus barmhertigh my aensiet
 Terwijl het tijt is te ontfermen/
 En wilt my doch verdoemen niet
 Maer in u strenghe oordeel beschermen.

O Iesus hebt met my gedult/
 Die na 't recht uw's rechtveerdigheden
 De heil' verdient heb door de schult
 Van mijne sonden en boosheden.

Nochtans betrouwend' 'k appelleer
 Van uw' rechtveerdigheyt/ vol kermé/
 Tot uw' barmhertigheyt/g' als heer
 En vader my noch sult ontfermen.

Geen oorzbaer 'k uyt u bloet geniet

Als d' eeuw'ge droefheyt my sou halen/
 Want u de dooden loben niet/
 Nocht alle die ter hellen dalen.

O alder-bermhertigsten Heer
 Jesus/ontfermt u mijns goetdadigh.
 Jesus verlost my/ick begeer
 En bid/wilt my doch zijn genadigh.

Jesus laet my sondaer onreen
 In het getal uws uptverkoozen.

O Jesus saligheyt der geen
 Die in u hoop/doet my u hoozen.

O Jesus yders saligheyt
 Welck in u g'looven t'allen stonden/
 Ontfermt u mijns na u goetheyt.

Jesus vergeber mijner sonden.
 Jesus Marie soon seer soet

By gratie stort in my/oock mede
 Wysheyt liefd'/supd'rheyt/ en ootmoet
 In tegenspoet verduldigheden.

Op dat ick u volcomelijck
 Lief heb/en in u gloziere
 En verbliden magh eeuwelijck/
 Tot u Jesus hepl' gen naems eere.

A M E N.

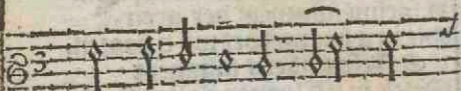
Van de D. drie Koninghen.

Op de wijze:

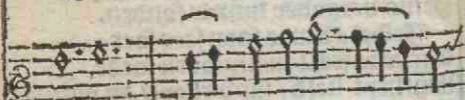
Nereâ schoonste van uw' gebueren.

Oste /

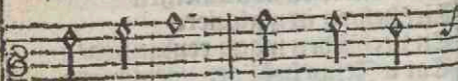
Mijn ziel o schoone creature.

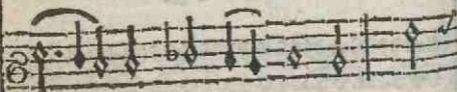
Hoozt al die Jesum wilt gaen

soecken / Hoozt dit exem- pel

neerstigh aen : Van drie die

beer upt 'swerelts hoeken / Tot

Jesum

Jesum haestich zijn gegaen.

Hoort al die Jesum wilt gaen soeken/

Hoort dit exempel neerstigh aen:

Van drie die veer uyt 's werelts hoeken/

Tot Jesum haestigh zijn ghegaen.

Van drie/ Ec.

Drie mannen wijs en rijk van rade/
Princen van Orienden-landt/

Des Hemels loop sy sloeghen gade/

Bernomen daer een Sterr' plapsant.

Des Hemels/ Ec.

Een Sterre klaer en hel van stralen/

Die door de Son niet wort verblindt:

Waer mede Godt haer dee' vertalen/

Van een oudt-sonck ghebooren kind.

Waer mede/ Ec.

Sy sadelden seer ras haer Peerden/

En Dromidaren snel ter loop:

De reys sy haestelijck aenbeerden/

Jesum te binden was haer hoop.

De reys/ Ec.

Die Sterre sy neerstigh na ooghtden/

Die haer ghelepde op dat pas/

Haer na Jerusalem verhooghde/
Al-waer des Heeren Tempel was.

Haer/Sc.

Hier hebben sy al sonder schzomen/
Of 't schoon Herodes dee' verdriet/
Na 't versch-gebooren kind vernomen/
En oock ghekreghen klaer bediet.

Na/Sc.

Haer Bethlehem zyn sy gaen ryden/
Ghelijck haer was ghewesen aen/
En hebben op den wegh seer blijde
De Sterr' we'er vindē vooz haer gaen.

En hebben/Sc.

Tot dat sy quamen op der stede
Daer een rijck' armoe' was te sien:
Daer een seer soete Hemels brede
Berept was vooz die goede lie'en.

Daer een/Sc.

Daer Godt van Aerdt en Hemel:
rijcke/

Vooz wien die Eng'len staen versaeft/
Een arrem kindt/gotmoedelijcke
Lagh aen de borsten van een Maeght.

Een/Sc.

Hier vielen sy neder ter aerden/
En schreyden tranen menighsaut/
Aenbadē 't kint met groot' eerweerden/
Offerden myzrh'/ wieroock en goudt.

Aenbaden/Sc.

Dus broeders wilt u ras bereyden/

Op 's Hemels licht neemt ooc u merck/
 Dat u ten eersten sal gheleyden
 Al nae die Catholijcke Kerck.

Dat u/Er.

Daer sult ghy krijgen goet advijse/
 Hoe dat ghy Jesum vinden meught/
 Die u sijn licht dan klaer sal wijsen/
 Dhert verbullen oock met vzeught.

Die u/Er.

Een ander.

Op de wijse:

Dies est Igitur in ortu, &c. pag. 44.

Ierusalem wilt op-staen/
 Wordt verlicht door desen:
 Want u licht is op-ghegaen/
 Mt Jacob ghezesen.
 Door een Sterre schoon en klaer/
 Die de Heydenen voozwaer
 Sien in hare steden:
 Den Koningh van hoogher aerdt
 Is ons nu gheopenbaerdt/
 Op den dagh van heden.
 Dese Sterre triumphant
 Staet tot sijnen prijse/
 Schoon in Orienten-landt

Verlicht sy die Wijsen/
 Dat sy komen soecken ras
 Die gheboozen Koningh was/
 Met vroljcke seden :
 In de Stadt Jerusalem
 Vraeghden sy neer stigh na hem/
 Op den dagh van heden.

Waer is hy gheboozen fris/
 (Was haer-lieder vraghen)
 Die Koningh der Joden is :
 Sijn Sterre wy saghen
 Schijnen klaer in Oosten-ryck :
 't Is een teecken wonderlijck
 Van den Heer der vreden :
 Wy komen dooz haer bestier/
 Om hem te aenbidden hier/
 Op den dagh van heden.

Met wat groot' eerweerdigheyt
 Dielen sy ter eerden !
 Dooz sijn hooghe Majestept/
 Die groot is van weerden :
 Gondt/ Wierooch en Myrthe goet
 Offerden sy met ootmoet :
 Sy hebben aenbeden
 Dat kindeken kleyn en teer/
 Als haer Koningh/ Godt en Heer/
 Op den dagh van heden.

Heden is gheopenbaerd
 Christus onsen Heere :
 Den Vader heeft hem verklaerd

Met hooghepdt en eere/
 Dooz' sijn' Vaderlijke stem:
 Den Geest Godts daelden op hem/
 In 't water beneden
 Heeft hy sijn Doopsel ontsaen/
 Den Hemel is op-ghegaen
 Op den dagh van heden.
 Jesus eerste teecken siet/
 Dat hy dede krachtigh/
 Is als heden oock gheschiedt
 In Cana waerachtigh/
 Daer hy quam ter Byploft soet/
 Met sijn Jongeren ootmoet,
 Met recht en met reden
 Wordt sijn glozi' nu vermeerdt/
 Water is in Wijn verkeerdt/
 Op den dagh van heden.

 Noch een ander.

Op de wijse:

Puer nobis nascitur, &c. pag. 42.

Noel op Jerusalem!
 't Licht is u geresen/
 Christus blinckt in Bethle-em
 Geseghent moet hy wesen.

Christus/ &c.

Godt heeft ober u verweckt

Een te schoonen luster/
 Daer al 't aerdrijck werd bedeckt
 Van een te dicken dupster.

Daer/ Ec.

Draept u'w' ooghen heen en weer/
 Laet u hert verblijden/
 In u'w' soonen van soo beer/
 En dochters van ter syden.

In u'w' / Ec.

Al de wereld wordt gesticht/
 Volcken/ Princen komen/
 Om op u verschenen licht
 Haer in 't geloof te vroomen.

Om op/ Ec.

Dromedaris/ en Kameel/
 Met geladen schatten/
 Over-bloepen u gheheel/
 Hoe suldy 't konnen vatten?

Over-bloepen/ Ec.

Madian, en Tharsis stout
 Bzenghen u gheschencken:
 Saba, Hierroock; Epha, Gouf;
 Wel waerdigh t'overdencken.

Saba, Ec.

't Mozen-swart valt vooz hem neer/
 Ziet haer d'aerde licken.

Och! wie'n sou dit kind'ling teer
 Te recht niet doen verschrieken?

Och! wie'n/ Ec.

't Is 't beginsel/ 't is het slot;

L

Let niet op sijn' wooningh.
 't Wieroc/tuggt hem d' hoogsten God/
 En 't Gaud/den eersten Koningh.

't Wierocck/ Ec.

Zegt dan wat de Myrth' beduyd
 Onder dese gaben?

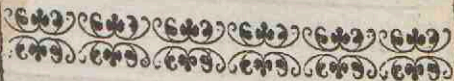
Datmen hem met Balsam-kruyd
 Dooz ons eens sal begraven.

Datmen/ Ec.

Iesu Heer! gebenedijt
 Sijt ghy duysend werben:

Die ons nu geboozen zijt/
 End' eens vooz ons sult sterben.

Die ons/ Ec.

Noch een ander:

Op de wijze:

Doen Daphne d' overschoone maecht.

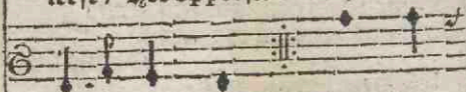

Doordeel aen den Koningh
 End' aen u Soon/die met u

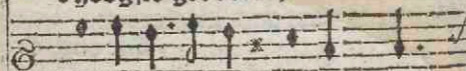
geeft/

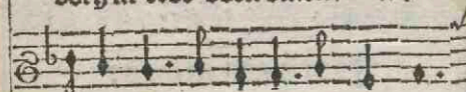
geest / Genadigen Vader recht-
leest / Het opperste vonnis en

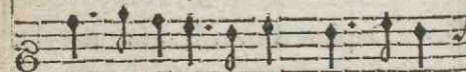
veerdighen Godt ! | G'hebt hem
't hoogste gebodt.

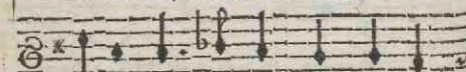
doch al rede doen dalen / Als

in een bliessje den Hemelschen dou.

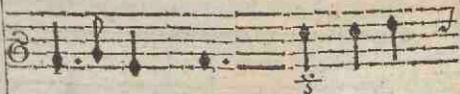

Om de misdaden des Ceus te be-

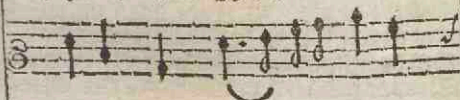

talen / Supber ghebaert van de

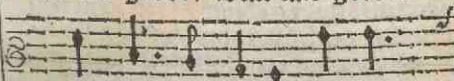
supberste

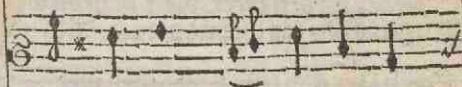
fyberste Maeght/ Maer in ar-

moede groot / Van alle goeden

bloot/ Sonder gherijf van wol/

oft van web / Dooz hupsing een

stalling/ Dooz wiege/ een kreb.

Maer in/ Et.

Voordeel aen den Koning geeft/
Genadigen Vader/rechtvaerdighen
God!

End' aen uw' Soon/die met u leeft/
Het opperste vonnis en 'thoogste gebod.
G'hebt hem toch al rede doen dalen
Als in een vliessje den Hemelschen dou/
Om de misdaden des Ceulws te betalen/
Zuyver gebaerd vande supberste Bron.
Maer in armoede groot
Van alle goeden bloot/
Zonder gerijf van wol/of van web/
Dooz hupsing een stallingh/ vooz wiege
een kreb. Maer in/ &c.

Maer nu den Heer/die 't al gebied/
Zich tot een soo diepen ootmoedicheydt
sonck/

Zoo'n laet ghy hem verbozen niet
Grootdadigen Vader in dese spelonck/
Laet de Blancken/ ende de Mozen/
Tharsis, en Saba, en Madian dock
Komen aenbiddē den nieuwen gebozen/
Offeren gabē van Myrrh' en Wierdoock/
Dat dooz uw' waerde schick
Den vband d'aerde lick.

Scepter en Konings-roede vertoon
Met goud van Araebjen sijn opperste
kroon. Dat dooz/ &c.

Des Vaders gunst en seplde niet/

Want

Want die te verheffen d'ootmoedighen
 Te sijnder eeren vperen liet (plagh/
 Ten Hemel eē sterre die Balam boozsagh/
 Sterre/die de klaerhept der sonnen
 Verr epasseerde/oy Godes bevel/
 Sterre/daer aen dat de Koningē kommen
 t'Edelste Koningrijk oozdeelen wel/
 Toondt waer de wooning is/
 Zegt waer den Koning is/
 Die u van nieuws gebozen hier leeft/
 En magt over sterre en Hemelen heeft!
 Thoondt waer/ &c.

Men sond haer van Ierusalem
 Den Koning Herodes beroerde de stad/
 Des sy gegaen na Bethlehem
 Den nieuwen gebozen met heplige schat
 Aengebeden in d'arme wooningh/
 Offerden Myrre/ met Wierroock en
 Goud/
 Daer s'hem een Mensch/ en een God/ en
 een Koning
 Gypden gebozen/ end' eeuwelijck oud/
 Mee-tuyghden klareljck/
 Geloofden warelijck.
 Heplige Dorsten dat u help
 Een spiegel van onse belijdenis zy.
 Mee-tuyghden/ &c.

O sterck geloof/ o helder licht/
 Doogdesse vā oogē/ verwinster van sin/

Die ons hier een ellendigh wigt
 Cuppt Koning te wese en sonder begin/
 Leerd ons/ op wat redenen steunde
 D'edelste kennis van d'edelsten Dozt/
 't kindekē schreyde/ en 't kindekē kreunde
 Tusschen twee dierē vā hunger en dozt/
 't En was niet dan een sterr'
 Die Saba van soo verr'
 Treckende/ vooz het krebbeken bzacht/
 Om daer te belijden de opperste macht.
 't En was/ &c.

Leerd Chzisten mensch/leerd kleyn en
 groot/
 Van Saba, van Epha, van Madian hier/
 Vooz 't Wutaer onder schijn van brood
 Heer I E S V M t'aenbidden op Koninghs
 manier/
 Jae met des te stercker betrouwen
 Als het woord Godes de sterre ver-
 wind/
 Ende vooz d'arreme schoot der jonck-
 vrouwen/
 I E S V S hier op den Wutaer hem bebind.
 Wel aen dan/offert oock
 Goud/Myrthe/en Wierroock.
 Hoopt / gheloost / mind/ het hemelsche
 kind/
 De waerhepd vooz'sichtigh/de ydelhepd
 blind. Wel aen/ &c.

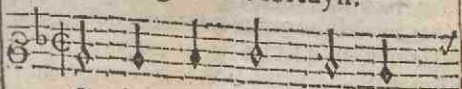
Op Aſche-woensdagh.

oft

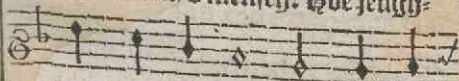
Den eerſten dagh inde Vaſten.

Op de wiſe:

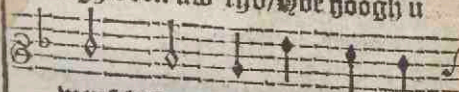
d'Engheleſche fortuyn.

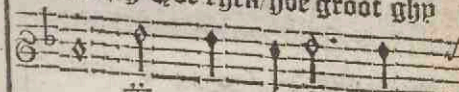
Gedenckt/o menſch! Hoe jeugh-

digh oock uw' tijd/Hoe hoogh u

wensch/Hoe rijk/hoe groot ghy

zijt. Hoe ſchoon van bel / Hoe

wijd-be-roemt van lof/Dat gh'e-

ven

ven wel/ Niet anders zyt dan stof.

Gedenckt / o mensch!
 Hoe seugdigh oock uw' tijd/
 Hoe hoogh u wensch/
 Hoe rijck / hoe groot ghy zyt.
 Hoe schoon van vel
 Hoe wijd-beroemt van lof/
 Dat gh'even wel
 Niet anders zyt dan stof.

Hoe schoon/etc.

Dus sprack de mond
 Die niet bedzieghen kan/
 Nae d'eerste sond/
 Van d'alder-eersten man;
 Stof is uw' stof/
 Tot stof ghy weer verbalt/
 Schickt dat gh'u stof
 Niet dwaess'lyck en vermalt.

Stof is/Et.

Dit's't vonnis Gods
 Dit is de paspoort-brief/
 Van 't kindt des doods
 O Schepper waerd en lief
 Is u Gerecht.
 En dat het billick was/
 Getupght uw' knecht

Met dese grauue asch.

Met asch bestroopt
Op het misdadigh hooft/
Och of ick noyt
Mijn sielen had berooft
Dan uw' genaed.
O Heer of ick u pad
Met woordt of daed/
Verlaten noyt en had.

Is u/Sc.

Dan uw'/Sc.

'k Heb u misdaen
In 't aenschijn van de Son/
Maer siet my aen
Met Tyrus en Sidon.
En met de schaer
Van 't sondigh Ninivee/
Die 'n asch en hayz
De penitenti' dee.

En met/Sc.

Asch sypde Joh/
Dooz asch wiesch Jesses soon/
Vermenght met d'rop
Van tranen hem weer schoon:
Als hy onteert
Had Bethsabee's schoot ;
En met het swaerd
Oriam had ghedoodt.

Als hy/Sc.

Dooz hayze kleen/

En ester dooz 't ghebruyck
 Van doyre leen/
 En van be-assche pruyck/
 Kreegh Judith maght
 Op Holofernis kraegh.
 En Hester bracht
 Te niet de Joodsche plaegh.
 Kreegh/ &c.

Za Daniel

Met sijn betraende stem/
 Crock upt Babel
 De stadt Jerusalem/
 Des most hy zyn
 Beascht/en wel ten danck
 Van vleesch en wijn
 Ghespeent drie weken lanck.
 Des most/ &c.

Met desen val
 Ick Heer u oock te vaet.
 Uw' goedheyd sal
 Belieben dese boet
 T'aenveerden min
 Noch meer/als ghy Manass'/
 Tot beter sin
 Deed keeren dooz de asch.
 T'aenveerden/ &c.

Wee my/dat ick
 M'opt verheven hebb'/
 Gheen beter schick
 Dooz d'asch toch als de krebb'.

Dit is haer plaets
 En als s'haer hoogher vind/
 Dooz wepnigh baets
 Verstupfse dooz de wind.

Dit/Sc.

Weerhoudt de kracht
 Van uw' verholghen aem.
 Helas! mijn maght
 Is daer toe t'onbequaem.

Wat waer u lofs
 Of gh'al een bevend blad
 Of wepnigh stofs

Aen my verblasen had.

Wat/Sc.

Gunt my veel eer
 Gelijckmen dooz de asch

In 't Vente-weer
 Siet bozderen het gras ;

Dat ick daer deur
 Soek met d'onnutte vijgh

Nieuw voedsel heur
 En gunst van wasdom krijgh.

Dat ick/Sc.

Prins ende Dozst
 Van hemel en van aerd/
 Houdt dese bozst

Maet u altydt gepaert/
 Mijn wegghen glat

Als ys en als gelas/
 Vaendt tot een pad

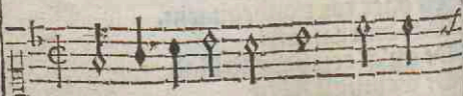
Dooz 't stropsel van de asch.

Mijn wegen/Sc.

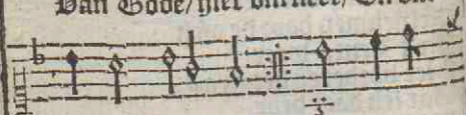
Op den witten Donderdach/
van het wasschen der voeten.

Op de wijze :

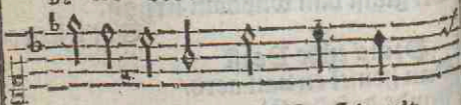
Ick suchte sucht op sucht.

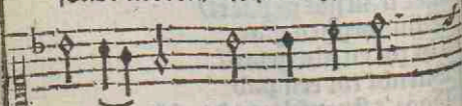
Wel wetende den Heer/ Als dat
Dan Gode/ hier om neer/ En dat

hy was gecomen/ | Nae Gode
hy we-deromme/ |

soude keeren/ Als Dozt van't

groote Al; Ginck hy sich selfs

ver-

verneeren/ Tot een soo diepen

val.

WEl wetende den Heer/
 Dat als hy was gekomen
 Van Gode/ hier om ne'er/
 En dat hy wederomme
 Nae Gode soude keeren/
 Als Dorst van 't gzoote III/
 Ginck hy sich selfs vernee'ren
 Tot een soo diepen val.

Nae Gode/ &c.

Op-staende van het mael/
 Wierp hy sijn rock ter aerde/
 En schozte met een dwael
 Sijn lenden/ groot van waerde/
 En hebbende gegoten
 Schoon water in een vat/
 Quam hy sijn hups-ghenoten
 De voeten maechen nat.

En hebbende/ &c.

En drooghde man voor man
 Met sijn omgozde linde/
 Daer me/by Petrum dan
 Den eersten van sijn vrienden
 Ghekomen/kromde neder
 Ter aerde bep sijn knien.
 Maer hy van liefde teber :
 Meer ! dat sal niet geschien.

Gekomen/ &c.

Soud' ick gedooghen dat/
 Den besten/d'alder-grootsten
 Sou wasschen in een badt/
 Die voeten van den sneedsten.
 Och neen ! ter geender stonden.
 Nu Petre/laet het zyn ;
 Of anders werdt gevonden
 Uw' ziel misdeeld van mijn.

Och neen! &c.

Misdeeld! ach dat en moet
 My nimmermeer gebeuren/
 De alder swaerste boet
 Sal u van my niet scheuren.
 Veel liever met de voeten/
 Van hoofd te ziel geschrobt/
 Dan dat my sou ontmoeten
 Dan u te sijn verschopt.

Veel liever/ &c.

Siet hier een schildery
 Van Godes incarnacy :

En eſter noch daer hy
 Dooꝝ al de Chriſten naer
 Een lebendighe exempel/
 Om op haer meesters ſpooꝝ/
 Te volghen inden tempel
 't Gheen hy haer dede dooꝝ.
 Een lebendighe/ &c.

Hy ſocht oock Judas ſin
 Hier mede te verſachten;
 En leerd' ons niet te min
 Na ſupberheyt te trachten/
 Van ſuchten in 't byſonder/
 Wanneer w' ons ſtellen aen
 Sijn tafel vol van wonder/
 Om 't Hemels-brood t'ontfaen.
 Van ſuchten/ &c.

Dit was dooꝝwaer/ dit was
 't Welck hem ſijn kleed deed ſchoꝝten/
 En tot ſoo vzeemden waſch
 Van voeten/water ſtoꝝten;
 Hy wou ons doen bezoeden/
 Wat dooꝝ een Sacrament
 Sijn ſchayen soude boeden
 In 't nieuwe Teſtament.
 Hy wou/ &c.

Gaet dan verdoꝝde ſtack/
 Gaet dan verdoꝝcht Geneben/
 Want op alſulcken brock
 Paſt oock alſulcken leven.

Is't dat ghy vint geraden
 Het beste te vertre'en/
 Ons kan geen spijs versaden
 Als Christus bleesch alleen.

Is't dat/ &c.

Dit sal ons 't klaere woozt
 Des Heeren blijven stutten/
 Soo vast/ dat d'helsche poozt/
 Noch belt/ noch tent/ noch hutten
 Van snoode Ketterijen
 Met nieuw gebonden leer
 Ons 't waer ghelooff verstrijen
 Zal kunnen nimmermeer.

Van snoode/ &c.

Des wy we'erom te vze'en
 Zijn wel met grooter reden/
 Te wasschen/ en t'ontkleen/
 En ons met sulcke zeden
 Te cieren/ als 't genoeghen
 Vereyscht van 't Paradijs
 En oy de waerde voeghen
 Van een soo lieven spijs.

Te cieren/ &c.

Ghebedt

van S. BERNARDUS

Aen de ghekrupste Leden ons
Heeren I E S U Christi, hangende
aen den Cruyce.

Ghevoeght op de seven daghen
van der Weke.

Op de wijse:

Pange lingua, &c. *Ofte/* Wilt ont-
springhen, Lof-sangh sin-
ghen, &c.

's Sondaeghs.

Aen de Voeten.

O Ghy saligheydt der Aerden/
Soeten Jesu weest ghegroet:
Ick wil meed' u kruys aenwaerden/
Met een blijdelijck ghemoet:
Maer ghy Heere hoogh van waerden/
Deeldt my mede van u bloedt.
Als of ghy 't waert in persone/
Soo beweeght my u ghelaet/
Siende u soo naecht vertoonen/

Die straffen van mijn' misdaet :
 Wilt in 't oordeel doch verschoonen/
 Die ootmoedigh vooz u staet.

Dese naghels uwer Doeten/
 Die ick sie van bloede root/
 's Heeren tooznighept versoeten/
 Omhels ick upt liefden bloot :
 Maer ick vrees die te ontmoeten/
 Siende die soo diep en groot.

Wy dancken u allegader
 Mt compassie ghewondt /
 Dat ghy/ als een goeden Vader/
 Maect uw' kinderen ghesondt :
 Dies moet u/ mijns Zielen-ader/
 Mijn hert loben ende mondt.

Al mijn fouten en misdaden/
 Die daer menighvuldigh zijn/
 En mijn droeve ziel beladen/
 Als een doodelijck fenijn :
 Gheneest die door uw' ghenaden/
 Met soo soeten medecijn.

Men het Crups sie ick u hanghen/
 Met uw' armen wijdt ontdaen/
 Om de ghene te ontfangen
 Die met sonden zijn bela'en :
 Dies koom ick oock met verlangen/
 Wilt uw' Dienaer niet versma'en.

Heer/ uwe hebloede wonden/
 Die soo diep zijn ende groot/
 Laet mijn hert tot allen stonden

Overdencken in sijn noodt :
 Ende neerstelijck doozgronden
 Een soo kostelijcke doodt.
 Al ben ick vernedert seere/
 Dooz mijn sonden in verdriet :
 Ick omhels u' voeten Heere/
 O Jesu verstoot my niet :
 Mijn hert ick u presenteere/
 Om te volghen u ghebedt.
 Aen u kruys leggh' ick beneden/
 En ombangh' met een ghemoet/
 Vol van drucks die teere leden.
 Van uw' Voeten roodt van bloedt :
 Hoozdt van boven ons ghebeden/
 Die ons droevigh hert u doet.
 Siet my aen/o mijn beminde/
 Gheeft my nu een troost'lyck woozdt :
 Dat ick Jesu graci' vinde/
 In uw' ooghen rechte-woozt.
 Wilt van sonden my ontbinden/
 Eer mijn ziel daer in versmoozdt.

's Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu mijn Godt en Heere/
 Moet ick vooz mijn oogen sien/
 V dooz-boozde leden teere/
 Aen het Cruys in soo veel lij'en ?

Laet ick dan na mijn begheeren
Kussen uw' ghebooghde knien.

Och hoe arm berooft van kleede/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Cruys ghestreden/
Uw' vanden tot een spot/
En ghy hebt dat al gheleden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.

Overbloedigh siet men stralen/
Dwe roode beken sijn/
Om ons sonden te betalen/
Die soo menighbuldigh sijn :
Laet dan Jesu neder-dalen/
Een soo soeten Medecijn.

Majestept/o niet om gronden !
O Armoede sonder endt !
Wie looft u tot allen stonden/
Dooz dit kostelijck present ?
Daer wy u soo zyn verbonden/
Wie toont eens dat hy 't bekendt ?

Wat sal ick u weder gheven/
Dooz al uw' weldaden groot ?
Daer ghy zyt aen 't Cruys verheben/
Ende sterft in sulcken noodt :
Op dat ick eeuwich sou leven/
Bezyjdt van de tweede doodt.

Owe liefde is soo krachtigh
Dat sy selfs de doodt verwindt :
Ghy zyt uws Dienaers ghedachtigh/
In uw' pijn ghy my bemindt:

Beschermt my/ o Heer Almachtigh/
Dat de doodt my niet verflindt.

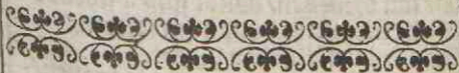
Ik sie u met schaemten aene/
Die soo veel booz my verdraeght:
En omhels u met mijn tranen/
Met een hert dat u behaeght:

Laet zijn eeuwigh upt-ghedane/
't Geen mijn consciënti' knaeght.

Laet het u toch niet verveelen/
O Jesu mijn waerden Heer/
Wilt u bloedt my mede deelen/
't Welcke druypt van boven neer:
't Sal seer wel mijn wonden heelen/
Geen lijckteecken blijster meer.

Ik wil eens considereren
Dwe wonden langh en smal:
En haer diepte contempleren/
Met haer grootte ober-al:
Wilt het my doch consenteren/
Heer soo langh' ick leven sal.

Laet ick u voort-aen gaen soecken/
Met een supberlijck ghemoet:
Dat/dooz alle quaedt verbloecken/
Alleen uwen wille doet:
Heer wilt my hier toe verkloecken/
Dooz de krachte van u bloedt.

's Dijnexdaeghs.

Aen de Handen.

W Eest ghegroet Jesu mijn Heere/
 Die vermoepdt zijt in den strijdt/
 Men reekt uw' armen te seere/
 't Is te vele dat ghy lijdt/
 Want al uw' lidmaten teere/
 Wt haer plaetsen gaen seer wijdt.

Weest gegroet dooz-boozde handen/
 Met nieuw' Roosen schoon beplant :
 Ja dooz-nagelt t' uwer schande/
 Dat het bloedt aen elcken kant
 Neder komt ghelooopen/van den
 Hooghden Crupce in het sandt.

Siet het valt van beyden sijden/
 Wt de handen nederwaerts/
 Roodt als Roosen/ want sy lijden
 De pijn die mijn ziel beswaerd/
 Uw' droefshepdt is mijn verblijden/
 Laet ons eenmael zijn ghepaert.

In mijn hart dzuck ick de wonden/
 Van uw' Handen roodt van bloedt/
 Die ick geerne met den monde
 Wt sou dzincken/vondt ghy 't goedt :
 Want niet beter vooz mijn sonden/
 Dan soo lieffelijcken bloedt.

Hoe ghereedt komt ghy vertoonen/

Wen een peder u bystandt !
 Ghy roept al die goe' personen/
 De quae' treckt ghy metter handt :
 Om een peder te beloonen/
 Van de v'ucht aen 't Cruys geplant.

Laet my oock deelachtigh wesen
 Van soo kostelijcken wijs/
 Die mijn ziele kan ghenesen/
 Op soo wonderlijcken wijs/
 Ghebende hen die u v'esen/
 O Lichame tot een spijs.

Treckt tot u al mijne sinnen/
 Mijn macht/wil/om met verstandt
 T'over-dencken dese minne/
 Die u heeft aen 't Cruys gheplant :
 Dat ick eens gheboel van binnen/
 Wat een liefd' u heeft ghebrandt.

O Jesu upt liefde pure/
 Maecht my sup'ber/ reyn en kups :
 Laet ick aensien t'aller uren/
 De Victo'ry van u Cruys :
 Deeldt die meed' uw' creaturen/
 Die daer woonen in u huys.

O alderheylighste handen/
 Suchtende omhels ick dy :
 Dooz uw' pijn/uw' smert/ uw' schandē/
 Danck ick u/aensiet doch v'ry
 Mijn tranen menigherhande/
 Die af-loopen op een ry.

Laet de dzuppels op my dalen

Die daer vallen nederwaerdts :
 En de schulden al betalen
 Daer mijn ziel meed' is beswaerdts :
 Laet uw' handen die onthalen
 Als mijn Lichaem gaet ter aerdt.

's Woensdaeghs.

Aen de Sijde.

W eest ghegroet / o Jesu goedigh /
 Vol van troost en soetighepdt :
 Hoe werden uw' leden woedigh
 Wt-ghereckt ende gheschepdt
 Ken 't Crups / zijnde soo ootmoedigh /
 Dat ghy niet een woordt en sepd't !

Weest gegroet mijns Heeren Sijde /
 Schuyplende vol liefdens kracht /
 Die mijn herte doet verblijden /
 Om de vreughd' die het verwacht :
 Die Fonteyn van sulck een liden /
 Met haer Bloedt mijn pijn' versacht.

Ich moet u wat naerder komen /
 Spaert my / Jesu / mijnen Heer /
 De beschameitheit doet my schzomen :
 Maer de liefd' volghd u veel meer :
 Want ick heb vooz my ghenomen
 Te doorszien uw' wonden teer.

Weest ghegroet / o soete wonde /
 Daer soo soeten bloedt uyt-loopt :

Ghy zyt groot en diep van gronde/
Als een Roose roodt gheknoopt.

Ghy supbert van alle sonden/
Die in u werden ghedoopt.

Wen reuck passeert de wijnen/
Wen smaeck is Hemelsch dranck/

Die verdrijft alle fenijnen/

Al is de ziel noch soo krank/

Komt al tot dees Medecijne /

Die den Soone Godts u schanck.

Opent u ghy roode Sijde/

Bloeydt in 't diepste van mijn hert:

Of laet my heel in u glijden/

En van bey gheneest mijn smert/

Ick klop aen sonder vermijden/

Tot ick in-ghelaten werdt.

Met mijn mondt raeck ick u aene/

En treck u tot my/o Heer:

Ick sou geerne in u baenen/

En my went'len gins en weer/

Mijn hert sucht tot u met traenen/

En versnaedt my nimmermeer.

O Jesu/hoe soeten sinake/

Ghevoeldt hy die u eens proeft/

Die nyt liefden u gheraken/

's Werelts lust haer hert bedroeft/

En die u maer eens ghenaken/

Ontfanght soo veel hy behoest.

In uw' Sijde wilt my leyden.

Tot in 't diepste van de grondt:

In rust sal ick my vermeyden,
 In soo lieffelijcken wondt :
 Niemand's breez sal my doen schepden/
 Niemand's liefde/ t'geender stondt.
 Laet mijn geest in uwe Zijde
 Gaen in d'ure mijnder doodt :
 Laet den Leeuw' my niet bestrijden/
 In die sware leste noodt :
 Maecht deelachtigh my u lijden/
 Al zijn mijn sonden soo groot.

's Donderdaeghs.

Aen de Borst.

O Jesu mijn soete minne/
 Weest ghezooet mijn salighepdt :
 O ghy soete Borst/van binnen
 Vol troost en barmhertighepdt :
 Versterckt mijn verstandt en sinnen/
 Mijn ziel uw' gracy verhepdt.
 Wel aen Drievuldighepts Throone/
 En der swacken vastighepdt :
 O der liefden Arcke schoone/
 Daer de droebe rust in leydt/
 En d'ootmoedighe in wonen/
 Maecht my tot u dienst berepdt.
 O mijn seer eerwaerdigh' Heere/
 Siet uw' Dienaer hier ter handt :
 Wilt mijn sonden al verteeren/

In u Goddelijcken brandt :
 Dat ick mach tot uwer eeren
 Wel ghebzuypchen mijn verstandt.
 Wilt in 't binnenste mijns maken
 Een Godtbyeesende ghemoet/
 Dat sijn wille kan versaken/
 En uw' wille vlijtigh doet/
 Dat kan vasten/bidden/waken/
 Dooz u stozten oock sijn bloedt.
 Soeten Jesu Herder goedigh/
 Godts/ende Marie Soon/
 Met uwe Fonteyne bloedigh/
 Mijn hert supber wascht en schoon :
 Maectt my reyn / kleyn / en ootmoe-
 digh/
 Al ben ick het onghewoon,
 O Jesu licht en figure/
 Van dien Alderhooghsten Heer :
 Wt uw' glozieuse schueren
 Depldt uw' gaven meer en meer/
 Men ons arme creatueren/
 Tot u nemen wy ons keer.
 O benaude Woest ons Heeren/
 Maectt standt vastigh my in 't goet :
 Laet verbranden en verteeren/
 In uw' liefde mijn ghemoet
 Dat ick uw' lof magh vermeerren/
 Als ghy onse glozi doet.
 Ghy zyt diep/ en sonder gronde
 In verstandt/d' Enghelsche schaer

Altijds uw' wijshepdt verkonden:
 Wt u supber bloepdt en klaer/
 Dat ghy Joannes vergonde/
 Als hy rustend' op u waer.

Weest ghegroet supber Fonteyne/
 Dol van Goddelijcke kracht:
 Mijn misdaden groot en klepne/
 Wilt ghenesen dooz uw' macht:
 Sy zyn u bekent allepne/
 Tot de minst van een ghedacht.

Weest gegroet Tempel des Heeren/
 En ghy Arck van alle goet:
 Wilt mijn krankhept sterckhept leerē/
 Daer ick u om val te voet.
 Wilt in my de deughdt vermeeren/
 O ghy Dat van overbloedt.

's Dypdaeghs.

Aen 't Herte.

O Goet hert van mijnen Heere/
 O groet ick met herten bly:
 Ick kom u eens a embzessen/
 Want mijn hert treckt ghy tot dy/
 Wilt my gantsch in u verkeeren/
 Dat ghy mijn/en ick u zy.

Wat liefd' had u hert' bevangen/
 En hoe over-grooten pijn:
 Als ghy zijnd' aen 't Cruys' gehangen

om-
 bel-
 sen.

W:

Wt stort eene Medecijn :

Die u vallen moest soo hanghe/

Om dats' ons ghesondt sou zijn.

Wat een bitter doodt moest wesen/

Die u Godd'lijck hert' door-sneedt :

Om niet u doodt te ghenesen/

Onse doodt/die ghy vertreedt :

Dat wy niet meer souden vreesen

Van den dupvel eenigh leedt.

O Jesu om dese ure/

Doen de doodt u viel soo swaer.

En soo veel pijns moest besuren/

komende in sulck ghebaer :

Treckt tot u uw' Creaturen/

Want ons hert' verlanght daer naer.

O soet hert' roodt als granaten/

Maeckt mijn hert' supber en repn/

Dat besmet is boven maten/

En verhardt in ydel trepn ;

O Heer wilt dat niet verlaten/

Maeckt het schoon' in u fonteyn.

Doeght u hert' midden in 't mijne/

Van twee herten maeckt nu een :

Dat ick u gheheel mach zijne

En van amoreus heydt ween/

Ja van liefden mach verdwijnen/

Heer ick ben daer met te vze'en.

Opent u/wilt u uyt-spreyden/

Als een Roose wijdt ontdaen :

komt u in mijn hert' vermeyden/

Dat ick u reuck mach ontfaen :
 Liefde doet my u verheyden/
 't Wachten langh doet my pijn' aen.

Die bemindt wat moet hy lijden/
 Ja wat soude hy niet doen
 Om 't beminde te verblijden/
 En sijn liefde eens te voe'en :
 Geen pijn soude hy vermijden/
 Tot de doodt soud' hy hem spoe'en.

O soet hert' / lieflijck / bequame/
 Och hoe seer bemin ick dy !
 Waer ick u soo aenghename/
 Dat ghy 't uw' voeghde by 't my :
 Heer soo soetelijck versamen/
 Sou my maken al te bly.

Laet ick in uw' liefde leven/
 Tot u suchten t'aller tijdt :
 U aenbidden / u eer gheben/
 Dienen u met sulcken vlijt/
 Dooz de liefd' alleen ghedzeben/
 Dat ghy my ghebenedijdt.

Koosen hert gaet vry eens open/
 Want u reuck een pder treckt :
 Ontdoet eens de schoone knoopen/
 Die soo veel schatten bedeckt :
 Mijn hert komt na u ghelooopen/
 Dooz uw' liefd' alleen verweckt.

O ! Laet hert met hert versamen
 En ghelijck een wondt ontfaen :
 Laet de wereldt my beschamen/

Ghelijck sy u heeft ghedaen:
 't Sal my al zijn aenghename/
 Wat sy teghens my bestaen.
 Wilt mijn hert' in 't uw' ontfangen/
 Om by u altydt te zijn:
 Want ick wensch niet groot verlanghen
 Te voelen soo soeten pijn:
 Waerom soud' ick wesen banghe?
 Leedt ghy dit niet eerst voorz mijn?
 O Jesu wilt my bereyden/
 In u hert' een plaets van rust:
 Daer ick nimmer upt mach scheyden/
 Met dees troost mijn yber blust:
 Waerom wilt ghy lange beyden/
 Daer ghy weet mijn groote lust?

's Saterdaeghs.

Aen het Aensicht.

O Bebloede Hoofdt mijns Heeren/
 Met die wzeede doorn bedeckt:
 Ghewandt upt ter maten seere/
 Met riedt-slaghen oock begeekt:
 Dat het bloedt van boven neere/
 Langhs het Aensicht neder leekt.
 Weest gegroet o Aensicht schoone/
 Hoe veranderdt is u beeldt!
 D wesen en heeft geen thoone/

Soo verbleyckt is't / en vergeeldt :
 O'welcke spand' eertijds de kroone/
 Siet hoe is dat nu ontceeldt.

Hoe seer is uw' jeughd vergaene/
 Owe fleur ende satsoen :
 Hoe magher en onghedaene
 Dat soo vers was ende groen :
 Uw' doot-verw' verweckt mijn tranen/
 Wie sou anders kunnen doen.

Ghy die zijt om mijnen 't wille
 Soo veracht ende versmaet :
 Vaeght af de bloedighe schille/
 Siet eens wie hier vooz u staet :
 Nimmermeer uw' liefd' is stille/
 Dus uw' ooghen op my slaet.

Al zijt ghy aen 't Cruys ghehangen/
 Dzinckende dien bitt'ren Kelck :
 Ick heb upt uw' mondt ontfanghen
 Soeten honigh ende melck :
 Vloepende upt uwe wanghen/
 Al zijn sy bleyck en verwelckt.

Wilt my Sondaer niet versmaden/
 Al ben ick het waerdigh niet/
 O Hooft met die doozn gheladen/
 En dooz-slaghen met het riet/
 Op mijn armen wilt ontladen/
 Dat ick dit faueur gheniet.

Kond' ick dat eenmael verwerven/
 O hoe seer waer ick verblijdt.
 Men het Cruys niet u te sterben/

En te lijden dat ghy lijdt/
 Alle vzeughd' alhier te der ven/
 T'epuden onder 't Cruys mijn strijdt.

O Jesu ick bid u seere/
 Dooz uw' bitterlijcke doodt :
 Wilt na-komen mijn hegheeren/
 Als ick leggh in mijnen noodt :
 Wilt u dan tot mywaerts keeren/
 En ontfanghen in uw' schoot.

Wilt u mynder dan ontfermen/
 Als ghy reeckent ons ghelagh/
 En de Dypbels om ons swermen/
 't Welck niemandt vooz-by en magh/
 Wilt Jesu my dan beschermen/
 In dien schzomelijcken dagh.

Als ick elders moet gaen wonen/
 En vertrecken bloot en naeckt :
 Wilt u dan aen my verthoonen/
 Aen het Cruyce vast ghemaeckt :
 En ontfanghen vooz u Soone/
 Want mijn ziele na u haeckt.

Een Lof-langh op de Passi- ons Heeren.

In vier deelen ghedeeldt.

Op de wyse :

Noyt sulcken liefde op Aerdtrijck,
&c. pag. 38.

L Met ons aenbidden / 't hert bukken
de ter Werden /
Den Heere Jesum / die van sulcker
waerden
De menschejdt vooz ons heeft willigh
aenghenomen /
Met haer ellenden / en met haer swarc
schzomen.
In u lijden / Jesu soet / is saligheyt ghe-
legghen /
Dooz uw' doodt is seker troost in alle
noodt verkreghen.
Amor, amor, &c.
Blucht na de gaten van dese muer als
duppen /
Wilt als Serpenten het oude vel af-
schuppen /
Denckt op sijn Cruys en op al sijn bit-
ter lijden /

Wilt

Wilt ghy wel leven en van't quaedt u
bebeyden.

Want dooz Jesus lijden is Godts glo-
ri' te verwachten/

Daer in jubileeren al der Heyligen ghe-
dachten.

Amor, amor, &c.

Den lust der sonden wild' ons Godt
doen vergheten.

Hierom hy heeft ons in groot ellend'
ghesmeten/

Tot dat ons Jesus uyt gunst heeft ko-
men soecken/

En als een Herder dooz-kroopen alle
hoecken.

Sijn deel was in arbejdt veel meer als
der slaven/

Sijn ziel was althjdt benouwt / tot dat
hy wierd begraven.

Amor, amor, &c.

Eerst heeft hem Judas sijn' huys-ge-
noodt verraden/

Daer na de Joden met Jesus ober-la-
den/

Sy sleepten / schuyten / en traden hem
met voeten/

Verwijt en laster na hun wil moest hy
boeten:

Met droefhejdt/brees en verdriet was
sijn ziel oock ombangen/

Gantsch verlaeten en verdruckt was
hy van herten banghe.

Amor, amor, &c.

Troost onser zielen Koningh van
goeder vreden/

Druckt in ons sinnen al wat ghy hebt
gheleden :

De kladden/ roeden/ de doornen/ bod-
den/ reepen/

Riet/ ketens/ nagels/ de spongie/ lancie/
sweepen.

Maecht ons danckbaer van uw' pijn
o Godt/ die ghy in't wercken

Onser saligheyt al leedt. Och doet ons
die bemercken.

Amor, amor, &c.

Het tweede deel.

L Het ons aenbidden / 't hert buygende/
de/ Ec. Als vooren.

Tot Annam trocken sy Jesum / nu
ghebanghen/

Daer sy met handen hem sloeghen voor
sijn wanghen.

't Donniss van Cayphas en kost haer
niet versaden/

Noch voor Pilatus veel spijt en balsche
raden.

Jesum

Jesum moest den loosen Vos Herodes
noch begecken.

Soo wild' hy sijn ballinghschap met
rouw' vooz ons voltrecken.

Amor, amor, &c.

Hoe zyt ghy / Jesu / met roe'n soo fel
dooz-sneden!

Ghepynt met doornen! ghewondt in
al uw' leden!

D is het Bonnis des onrechts dooz-ge-
lesen/

Waer dooz Pilatus ter doodt u heeft
verwesen:

Oy u teere schouderen is u een Cruys
ghegheben/

Dat ghy daer aen sterben soud/ die ons
al gheeft het leven.

Amor, amor, &c.

Ⓞ Droeve reysen! o straten rood van
bloede!

Hoe waert ghy Jesu met 't Cruys ghe-
la'en te moede?

Ⓞ Salighmaecker / doet my oy al uw'
reysen/

Met haet der sonden / en liefde tot u.
peysen.

Dat ick / latend' eygen sinn' / en al mijn
quade lusten/

Oy dē bergh vā hepligheyt in 't uysterste
magh rusten.

Amor, &c.

Het derde deel.

L Met ons aenbidden / 't hert buygen-
de/ &c. Als vooren.

Ghy die seer schoone den Hemel ciert
met lichte/

D'Herde met blommen / de Locht met
wolcken dichte/

Wierdt van de Joden ontkleedt / en
naecht ten thoone

Men 't Cruys verheven / tot spijt van u
persoone :

Daer aen zyt ghy upt-ghereckt als een
pees op een boghe/

En dooz-naghelt handt en voet / sonder
eenigh medoghe.

Amor, amor, &c.

Mer ghy tot sterben uw' ooghen hebt
gheloken/

Tot troost der menschen hebt seven-
mael ghesproken.

Seer geerne hadt ghy der Joden rouw
ghedroncken/

Maer in uw' doost swaer soo is u gal
gheschoncken.

Hemel / Herde / Son en Maen / zyn dooz
al dit verslegghen/

O/ mijn ziel/ die Godt dit doet / laet u
toch eens beweghen.

Amor, amor, &c.

Jesus vol pijnē hingh aen het Cruys
drie uren/

Waer by sijn' Moeder haer gaf / met
bitter trueren/

Dat haren Soon leedt soo sware pijn
en schanden/

Gheperst met doornen / door-boort
voeten en handen.

Jesus sterft / en sendt sijn Gheest met
klare stem om hooghe:

Maer naer ons sijn kinderen heeft by
sijn hooft ghebooghen.

Amor, amor, &c.

O doodt vol krachten! die ons' dood
heeft verwonnen/

Duybel en Helle met al haer macht
verflonnen:

Het bleesch rebelligh/en 's werelts val-
sche Rijcken

Hebben voor Jesus doodt/ als stof moe-
ten wijcken.

Owe doodt heeft ons vernieuwt / als
wy bedorven waren.

Daerom wilt tot 't eeuwich goet / al
is 't verbeurt/ ons sparen.

Amor, amor, &c.

Het vierde deel.

L Met ons aenbidden / 't hert buygen-
de ter Herden / &c.

Al Jesus' vrienden beklaegden / vol
van smerten /

't Sterben haers Meesters / met bitter
sucht der herten.

Sucht oock mijn ziel / en roept stijf uyt
uw' ellende ;

Troost ons / o Jesu / versterckt ons tot
den ende /

Stort toch uwen goeden Gheest in ons
met volle maten /

Dat wy onsen quaden aerdt om uwen
wil verlaten /

Amor, amor, &c.

O Lam onnoosel / van sonden vry en
qualen /

Die uw' vijf Wonden noch houdt tot
ons verhalen.

Doet ons toch open de buysen van u
bloede ;

Dat het met grati' ons hert en ziele
voede /

Sijt toch mildt in onsen noodt ; want
ons beel siechten deeren /

En leerd' ons met u bloedt roodt ter
salighepdt genereen.

Amor, amor, &c.

O Bloedt seer weerdigh / vol troost /
kracht en de minnen /

O schat / wiens rijkdom geen' Enghe-
len versinnen.

Ten vrede vooz ons zyt ghy een' offer-
hande /

En van Godts Rijke ons vooz-gheset
te pande /

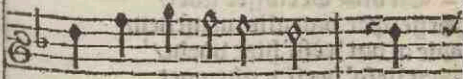
Gheeft toch ons u saligh vper / en doet
het soo-vermeeren /

Dat wy moghen bloedt om bloedt / en
ziel om ziel verteeren.

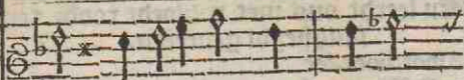
Amor, amor, &c.

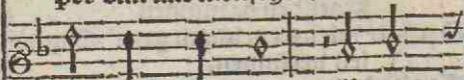
Jesu ons liefd' / ons wenschen /

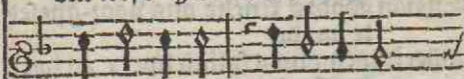
En ons Verlosser goet / Schey-

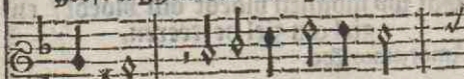
per van alle menschen/ Die al

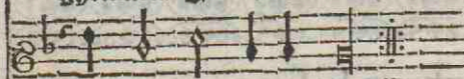
dat leefd' hier boedt/ Wat leefd'

heeft u ghemoet Te liden on-

ghemack/ Ja te storten u bloedt/

Dragend' ons sondigh pack.

I Esu ons leefd' / ons wenschen /
 I En ons Verlosser goet /
 Schepper van alle menschen /
 Die al dat leefd' hier boedt /
 Wat leefd' heeft u ghemoet
 Te liden onghemack /
 Ja te storten u bloedt /

Dragend' ons sondigh pack.

Wat liefd' / &c.

Dus hebt ghy willen lijden
 Een alsoo bitter dootd'
 Een dootd' tot geenem tijden
 Met schanden alsoo groot:
 Om ons upt onsen nootd'
 En van des vbandts macht
 Te vlijden / in den schoot
 Van uwer liefden kracht.

Om ons / &c.

Heeft u dan soo ghedronghen
 Uw' liefde / groot Minnaer /
 Soo moghen wel onse tonghen
 V danckbaer zijn eenpaer:
 Och ja sy / want boozwaer
 Ghevanghen laghen wy /
 Maer door u lijden swaer /
 Zijn wy gheworden vry.

Och ja / &c.

Den Hemel was ghesloten /
 Die ons nu open staet:
 V krups dat heeft door-schoten /
 Ghemozfelt 't Serpent quaet:
 Door u ons Toe-verlaet
 Hebben wy vol pardoen /
 Van al onse misdæd'.
 Wat kond' ghy ons meer doen?

Door u / &c.

V moeten wy lof syzeken

Met een danckbarigh woordt :

Wp vaten vol ghebzeken :

O Jesu ons aenhoordt/

Al komt het traghe voort.

Menmerckt ons flauwighepdt/

Dooz uw' graci' ons spoozt

Ter deughd in eeuwighepdt.

Al komt/ &c.

Tot de H. Moeder Godts /
 Gaende onder het Cruys.

Op de voor-gaende wijze.

H Et stondt een Moeder reene
 Hebens dat kruppen houdt/

Seer dzuckelijck in weenen/

In liefde niet verkoudt/

Met pijnne menighfoudt

Sagh sy haer Soon eerbaer

Hanghen als puer reyn goudt

In 't vper des ljdens swaer.

Met/ &c.

Wiens mede-lijdend' herte

't Sweerdt dzuckelijck dooz-sneedt.

Och hoe was dat in smerte/

Bedruckt/benouwt/besweet.

Wanneer soo grooten leedt

Haer Soon ghebenedijdt

Wierdt

Wierdt aen-ghedaen/seer wreedt :
Dooz haer noyt dooever tijdt.

Wanneer/ &c.

Wie isser toch op aerden
Die niet bedroefd soud' zyn/
Dat hy sagh vol mee-waerden
Des Heeren Maeder sijn
In sulck een sware pijn ?
Wien soud' het deeren niet/
Die sagh op elck termijn/
Haer lyden en verdriet ?

In/ &c.

Om die schuldt en misdaden
Van al sijn volck ondroet/
Sagh sy met druck beladen
Van hoofde tot den voet'
Jesum/dooz-wondt/bebloedt :
Sy sagh in 's drucks sozeest
Sterben haer Soone soet/
Als hy gaf sijnen Geest.

Jesum/ &c.

Maria schoon fonteyne/
Bloepdt in mijns zielen mondt
Met sulcken liefde repne/
Dat ick magh oock ter stondt
Smaken in 's hertsen grondt
Dit lyden swaer en greu :
Op dat ick soo dooz-wondt
Magh weenen hier met u.

Smaken/ &c.

Doet

Doet toch mijn herte branden
 Tot Godt nacht ende dagh/
 Bindt met der liefden banden
 In 't hert al sijn verdragh/
 Dat ick behaghen magh
 Hem soo dooz-wondt vooz my:
 Sijn pijn met beklagh
 In my bedeedt toch ghy.

Dat ick/ &c.

Beweeght mijn herte binnen
 Soo langh' ick leve kranck/
 Om met u te versinnen
 Des Cruyccen lijden strangh'.
 't Is doch al mijn verlangh' /
 Met een druckigh vermaen
 Met u nemen den gangh/
 Om nebens 't Cruys te staen.

't Is doch/ &c.

Der Maeghden Maeghd verheven/
 Doet my hier Christus doodt/
 Sijn passi' / bitter leven/
 Draghen in 't herte bloodt:
 't Zp in vreughd oft' in noodt/
 Dooz een liefd' onbebleekt/
 Ghedencken al d'aenstoot
 Van Godt en mensch perfecte.

't Zp/ &c.

Maecht my dooz u toch vperigh/
 Maegh-Moeder excellent:
 Bezijdt my van 't dangierigh

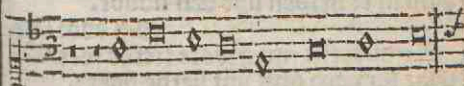
Vper!

Over/en't eeuwigh tozment.
 In mijnen lesten endt
 Met Christus Cruyce schoon
 Weest my (bid ick) omtrent/
 En voerdt na 's Hemels throon.
 In mijnen/ &c.

't Verhael van de Passi
 ons Heeren.

Op de wijze:

Iesu dulcis memoria. pag. 94.

Och/ Jesus liefde was soo groot/

Dat hy quam upt sijns Vaders

schoot / Om dooz sijn swa-

re bitter doodt Ons al te hel-

pen upt den noodt.

Och/ Jesus liefde was soo groot/
Dat hy quam upt sijns Vaders
schoot/

Om dooz sijn sware bitter doodt
Ons al te helpen upt den noodt.

Om dooz/ Ec.

Wemmerckt sijn groote liefde soet/
Wat hy vooz ons upt liefde doet :
Daer 't Hofken gaet hy met ootmoed t/
Daer hy sweet water ende bloedt.

Daer/ Ec.

Judas heeft hem daer naer verra'en/
De Joden hebben hem gebaen/
Bespot/ ghekoozt/ ghebonden saen/
Nochtans en hadd' hy niet misdaen.

Bespot/ Ec.

Noch hebben hem de Joden wreedt
Gheslaghen al met moeden heet/
En voozt na Capphas gheleedt:

Tot

Tot lijden was hy al bereedt.

En voort/ &c.

Van Cayphas seer obstinaet
Bespodt wierd Jesus en versmaet:
Ghesonden oock dooz Krijghs-lien
quaet

Tot een Rechter/genaemt Pilact.

Ghesonden/ &c.

Daer wert des hoogen Hemels Heer
Ghegeesselt op sijn' lichaem teer
Met groote pijnen en on-eer:
Sijn roode Bloedt vooz ons liep neer.

Met/ &c.

Noch hebben die Joden verdooft/
Als menschen van sinnen berooft/
Met dooznen scherp ghekroont zijn
hoofst/

Sijn hersenen alsoo dooz-klooft.

Met dooznen/ &c.

Pilatus die gaf oordeel ras/
Dat Christus/ die onschuldigh was/
De doodt most sterben op dat pas/
Maer sijnen doodt ons al ghenas.

De doodt/ &c.

Den Heere met sijn Cruys ghelaen
Calvarien is op-ghegaen:

Tot sterben/ als een koozen-graen/
Was hy sijn Dader onderbaen.

Tot sterben/ &c.

Ghenaghelt op het Cruyce bloot

Was

Was hy aldaer met sel exploot:
 Dat 't bloed upt al sijn wonden spoot/
 't Welck langhs sijn lichaem neder-
 vloot.

Dat 't bloed/ &c.

Tusschen twee moordenaers gemeen
 hing het Lam Gods van sonden reën/
 De dood hy storf vooz groot en klein/
 Sijn' Moeder stond in groot geweën.

De dood/ &c.

Soo heeft hy onse schult betaeldt/
 Hy wierd begraven onghesaeldt:
 Ter hellen-waerdt is hy ghedaeldt/
 Heeft daer sijn vrienden upt-ghaeldt.

Ter hellen/ &c.

Den derden dagh is hy daer naer
 Seer gloziens verresen klaer:
 Dus looft nu Christum al eenyaer/
 Ons Advocaet/ ons middelaer.

Dus looft/ &c.

Prijns/ Heer en Godt vooz danck-
 haerhepdt
 Wordt u lof ende prijs ghesepdt:
 Om dat ghy hebt den wegh berepdt/
 Lof zy u in der eeuwighhepdt.

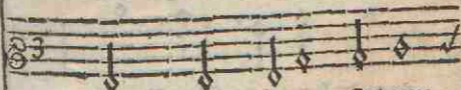
Om dat/ &c.

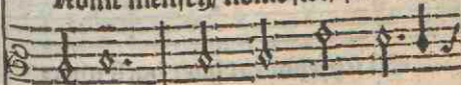
Een consideratie op de woorden
den van Pilatus:

E C C E H O M O ;

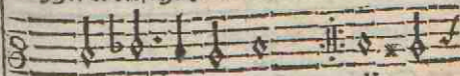
Alshy I E S U M aen de Ioden
vertoonde.

Ec- ce Homo, siet aen
Komt mensch/ komt siet/ siet 't is

o mensch. Komt hier; komt/ sieter
zijn wensch: Siet wat uw' sonden

u salighepdt aen.
hier hebben gedaen.

Ecce,

Ecce, siet/ siet doch: Och wie sou

nu sondighen noch? Siet den

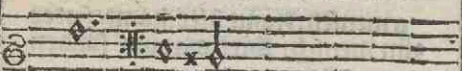
Wypdegom komt upt/ En ver-

toondt hem aen sijne Wypdt/

En schreydt tot haer oock ober-

lupdt. Ecce,&c.

ECce Homo, siet aen o mensch.
Komt hier; komt/ sieter u saligheyt
aen.

Komt mensch / komt siet / siet 't is sijn
wensch:

Siet wat u sonden hier hebben gedaen.
Ecce, ecce, siet/ siet doch:

Och wie sou nu sondigen noch?

Siet

Siet den Bypdegom komt upt/
 En vertoont hem aen sijne Bypdt/
 En schreydt tot haer oock oberlupdt.

Ecce, &c.

Komt Christen ziel/het gaet u aen/
 Siet hier des Vaders Almachtighen
 Soon:

Hy komt ten thoon vooz u staen/
 Alleen upt liefde van uwen persoon.
 Siet sijn konincklyck cieraet/
 En sijn schoone Byploftx-gewaet:
 Siet sijn purper/kroon/en staf/
 Siet van liefde wordt hy oock las/
 Sijn tranen (siet) die loopen af.

Siet sijn/ &c.

O Jesu/o mijn Heer/mijn Godt!
 O mynder zielen waerachtigen vrient!
 Ik heb sulcken liefde/sulcken lot
 Men u/ o Bypdegom/ nimmer ver-
 diendt.

Dus ick bid: tot danckbaerhepdt/
 Doet my leven in heylighepdt:
 Gheeft my/bidd' ick met ootmoet/
 Tuwaerts/Heer/een liefde soet soet/
 Dat ick vooz u oock stort mijn bloedt.

Dus ick/ &c.

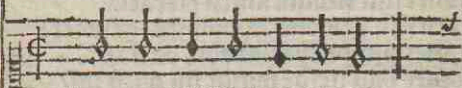

Op Paesschen.

**Van de Verrijzenis ons
Heeren.**

Op de wijze :

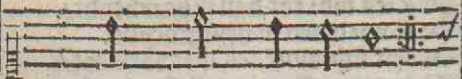
Si tanto gratiose, &c.

Komt nu blij'lijk te gaere/
Ick bzengh u nieuwe maere/

Den schoonen Hemel siet/
Wilt sta= ken u verdziet/

Ⓞ Chri= sten schaere: |
Maecht bzeughdt eenpaere. |

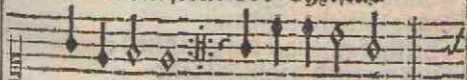

De Son was gedaeldt/ Maer nu

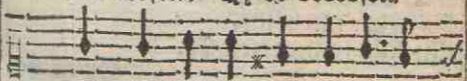
we'er:

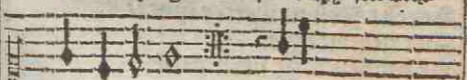
we'erom straeldt: Christus

is verresen. Hy is verresen/

Wilt vzolijck wesen: Hy sal ons

al ghenesen.

Komt nu bly'lyck te gaere/
 Den schoonen Hemel siet/
 Christus schaere.
 Ich bzengh' u nieuwe maere/
 Wilt staken u verdziet/
 Maecht bzeughd eenpaere.
 De Son was ghedaeldt/
 Maer nu we'erom straeldt:
 Christus is verresen.
 Christus is verresen.

Op is verresen/wilt bzoelijck wesen/
Op sal ons al ghenesen.

Op is/ Ec.

Den vbandt hadd' ver slaghen
Adam met sijn gheslacht/
Dooz valsche laghen :
Christus ghenas die plaghen :
Dus nu toch bzoelijck lacht
In dese daghen.
Des duybels gheweldt
Is neder gheveldt.
Christus is verresen/ Ec.

Op is/ Ec.

Dus met de drie Marpen
Soeckt Jesum metter spoet/
Met herten blye.
De sonden wilt vermipen/
En wesen boozt-acn bzoet/
Bereydt tot lpen.
Berrijst tot de deughdt/
Terwijl' dat' ghy meughdt.
Christus is verresen/ Ec.

Op is/ Ec.

Als Magdalena spoedigh
Socht haren Meester goet/
In liefde gloedigh :
Met tranen ober-bloedigh/
En droevigh van ghemoedt/
Stondt sy weemoedigh.
Maer Jesus tradt by/

Op

Hy maectten 't hert blij.
 Christus is verresen/ Ec.

Hy is/ Ec.

Naer Emaus zijn geganghen
 Twee sijn Discipels droef/
 Met herten hanghe:
 Hebben na groot verlanghen/
 Sijns levens eenen proef
 Seer ras ontfanghen.
 Sy worden verbljdt/
 Ter sellever tijdt.
 Christus is verresen/ Ec.

Hy is/ Ec.

D' Apostels allegader/
 Saten bedroefdt/ vol smert/
 Vol rouw/ vol weenen.
 Jesus 't licht van den Vader/
 Haer hoop/haer troost/haer hert/
 Is haer verschenen.
 Des zyder den Heer
 Lof/glozi' en eer.
 Christus is verresen/ Ec.

Des zy/ Ec.

Een ander.

Op de wijze:

Een Kindeken is ons ghebooren, &c.
pag. 23.

Mijn ziele wilt nu vrolijk wesen/
Maect blijfchap groot :
Want Jesus die is verresen
Al van der doodt.

Da dat ons trouwe bozghē
Ons schulden hadd' betaeldt/
Sijn vrienden gzoote sozghē
In 't herte was ghedaeldt :
Sp mepnden/ 't was verloozen/
Dooz Jesus doodt :
Sp slooten toe haer doozen/
Met vzeese groot.

Mijn ziele/ &c.
Des mozghens dooz Godts gabe
Den derden dagh quam aen :
Drie vrouwkens tot den grabe
Met salve zijn ghegaen.
Sp mepnden daer/eendzachtigh/
Godts lichaem doodt
Te balsemen aendachtigh/
Met eere groot.

Mijn ziele/ &c.

Sp

Sy hebben daer vernomen
 Een Hemels Goode schoon/
 Die haer in 't graf dee' komen/
 En sprack met soeten thoon :
 O Vrouwkens wilt niet vzeesen/
 Maer u verkloect :
 Jesus die is verresen/
 Dien ghy hier soeckt.

Mijn ziele/ &c.

De hoodtschap is ghekomen
 Men d'ander vzienden ras :
 Sy liepen als de vromen
 Nae 't graf al op dat pas.
 Maer nochtans Magdaleene
 Dooz liefde puer/
 Jesum eerst sagh alleene.
 O saligh uer !

Mijn ziele/ &c.

Sy stond' en weende seere/
 Weende soo bitterlijck/
 Met tranen sy haer Heere
 Socht roundts-om neerstelijck.
 Sy hielt niet op van kermen/
 Van schrepen mee.
 Het mocht een steen ontfermen/
 En doen seer wee.

Mijn ziele/ &c.

Dus Jesus om te vreden
 Te stellen dese Vrouw/
 Is haestigh toe-ghetreden/

En heeft gheblust haer rouw :
 Hy heeft haer aenghesproken/
 Erst onbekent :
 Waer daer na doen ontloken
 Dat herte jent.

Mijn ziele/ Ec.

Als sy/Maria, hoornden/
 Rabboni sprack sy sijn.
 O twee seer soete woorden :
 Maria, Meester mijn.
 Sy sprack/en ras ter eerden
 Te voet sy lagh/
 Die sy met groot eerweerden
 Te kussen plagh.

Mijn ziele/ Ec.

Daer na den Heer verheven
 Sijn hups-ghesin besocht :
 Waer heeft daer twee sien sweven
 Daer Emaus onbedocht :
 Tees heeft hy eerst doen keeren
 We'er na die Stadt :
 Mits hy/ om haer te leeren/
 Ter tafel sat.

Mijn ziele/ Ec.

Den avondt die ghenaechte/
 De deur ghesloten was :
 Jesus bekendt hem maecte
 By sijn Apostels ras.
 Hy sprack: Het is ghewonnen/
 Ich brengh u vree.

Den

Den doodt heb ick ver slommen/
Den dupbel mee.

Mijn ziele/ &c.

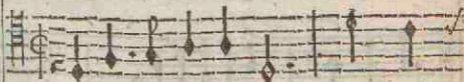
Hy heeft haer macht ghegheven/
Te gaen in sijnen naem/
De sonden te vergheven
Den menschen al te saem/
Als sy 't met rouw ver soecken/
En leetsaemhepdt.
Des zy in allen hoecken
Hem lof berepdt.

Mijn ziele/ &c.

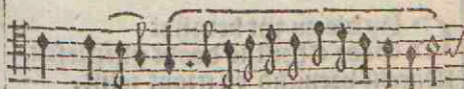

Op de wijze :

Aenhoort doch mijn gheklagh, &c.

Ghy die nu zijt bevrijdt Door Chri-

stus doot ge-pre-

sen. Maecht vzeughd en groot so-

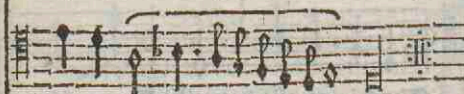
lijt/En looft den Heer met vlijt.

Benomen is 't verwijt/ Al tot

des by-andts spijt: Want Christus

is verre- sen.

Ghy die mi zijt bevrijdt
 Doo Christus doot ghevesen.
 Maecht vzeughd' en groot jolijt,
 En looft den Heer met vlijt.
 Benomen is 't verwijt/

Al tot des vbandts syht:
Want Christus is verrefen.

Al/ Ec.

Christus ons Paeffchen goet/
Een Lam Godts sonder finetten/
Heeft ons in fijnen bloed'
(Gheftort met overbloedt
Op 't Cruys-autaer tot boet')
Gherepnight: dus u spoedt
Den voet tot hem te fetten.

Gherepnight/ Ec.

Treedt uyt 's fonds duyfterhepdt/
Volght des deughds lichte paden:
Haest u/ niet en verhepdt/
Als Israel/ berepdt/
Du uyt Egypten fchepdt.
Wt Pharoos handt u leydt
Christus/ dooz wonder-daden.

Wt Pharoos/ Ec.

Tot het Zeloofde landt
Verrees hy vol van eere/
Onferff'lyck/ klaer/ valiant/
Verwinner van doodts fchandt.
Sijn goet hy ons plapsant
Schenckt tot een liefden-pant/
En doet wat wy begheeren.

Schenckt/ Ec.

Lof/ onbebleckte Lam/
Lof/ offerhand' seer krachtigh/
Die uwen Vader gram

Versoende/en ons nam

Al upt de helsche vlam/

Als Isaac den Kam.

Weest ons altijd ghedachtigh.

Als Isaac/ &c.

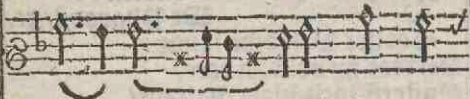

Op de wijze :

Den lustelijken Mey, &c.

Met gheestelijke vreughd
Want Christus onsen Heer

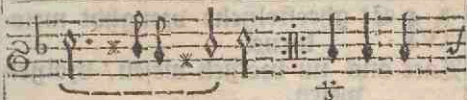
me: lo:
vic: to:

dieus/ Laet ons
rieus/ Is van

nu vrolijck wesen// vrolijck
der doot verresen/doot ver:

we:

we- sen. | Al in den
re- sen. | Daerom soa

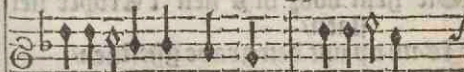
feest van Paesschen certeyn,
wordt met vzeughden gemeyn.

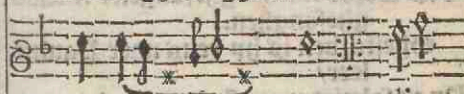
Met spel en gheloovighe

ton- ghen/ Al-om

Alleluia ghesonghen// Alleluia

gheson- ghen.

M Et gheestelijcke vzeughdt melo-
dieus

Laet ons nu vzolijck wesen / vzolijck
wesen.

Want Christus onsen Heer victorieus /
Is van der dood verresen / dood verre-
sen:

Al in den feest van Paesschen certepn.
Daerom soo wordt met vzeughden ge-
mepn /

Met spel en gheloobighe tonghen /
Al-om Alleluia ghesonghen / Alleluia ghe-
songhen.

Christus is onsen Paesschen / weet
voorzwaer /

Een Lamm'ken Godts waerachtigh /
Godts waerachtigh /

Geoffert heel voor ons op den outaer
Des Hepligh Cruys seer krachtigh /
seer krachtigh /

Die hem voor ons aen 't Cruyce liet
staen /

Is nu op uyt den grabe ghestaen /
Al uyt des doedts slape ontspronghen /
Dus wordt Alleluia ghesongen / Alleluia
ghesongen.

Ghestorben is hy eens naer Paulus
leer /

Hy en sal niet meer sterben / niet meer
sterben.

De doodt en sal niet domineeren meer/
 Wy sullen 't leven erven/ 't leven erven.
 Dooz hem die inder eeuwigheyt leeft/
 Die ons sijn Bloedt seer mildelijck
 gheeft/

Als een Pellicaen vooz sijn' jonghen.
 Dus wordt Alleluia ghesongen / Alleluia
 ghesonghen.

Victoziens is Christus Koningh
 groot/

Klaerder dan duysent Sonnen/ duysent
 Sonnen.

De helsche poozten en der zielen doodt
 Die heeft hy heel verwonnen/ heel ver-
 wonnen.

Daer uyt sijn lieve vzienden gebracht/
 En oock benomen Lucifers macht/
 Hy kan ons tot sonden niet dwinghen;
 Dus wilt Alleluia nu singhen// Alleluia
 nu singhen.

D'Apostelen die waeren seer ver-
 blijdt/

Die Vrouwen sieten 't klagghen// lie-
 ten 't klagghen/

Dae dat sy haren Heer ghebenedijdt
 Soo schoon we'er levē sage// levē sagen.
 Al met een wonder schoonheyt ghe-
 kroont/

Soo heeft hy daer sijn selven ver-
 thoondt :

Hy sprack haer van Hemelsche dingen.
 Dus wilt Alleluia toch singhen// Alleluia
 toch singhen.

De Catholijcke Kercke looft met
 vzeughdt

Haer Byzud'gom/nu verresen// nu ver-
 resen/

Den Hemel ende Aerde zijn verheught
 Met blijfchap uptghelesen//uptgelesen.
 Hierom dan ghy gheloobighe sijn/
 Wilt vrolijck in den Heere nu zijn/
 En wilt uwen geest daer toe dvinghen/
 Om nu Alleluia te singhen// Alleluia te
 singhen.

Prins groot of klepne hoorde na dit
 vermaen:

Wilt Godt met vzeughden pryfen//
 vzeughden pryfen/

Wt 't graf der sonden wilt nu al op-
 staen/

En gheest'lyck oock verrijsen// oock
 verrijsen.

Want die met Christo levendigh zijn/
 Sullen hem sien in Goddelijck schijn:
 Het Hemelsch' Licht sal haer om-rin-
 ghen/

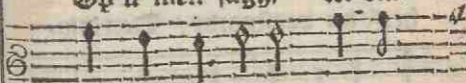
Om 't bli Alleluia te singhen// Alleluia te
 singhen.

Op de wijze :

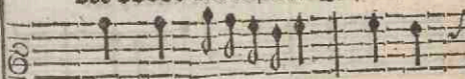
Den tijdt is hier, &c.

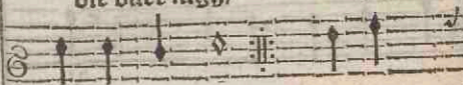
O feest'lyck dagh/ Ghegroet
Op u men sagh/ Al van

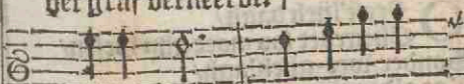
soo moet ghy wesen/ Sonder
der doodt verresen// Jesum/

wee-gheklagh/ Tot al=
die daer lagh/ Tot in

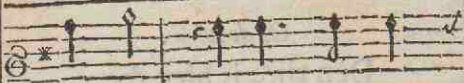

der tijdt ghe-eerd. | Hy nu
het graf verneerd.

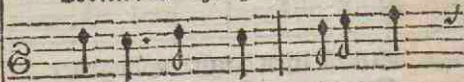

trumpheert / Sijn glozi' is

ver=

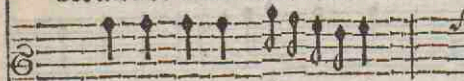
bermeert/ ³ Het helsch-ghebrœt

heest hy verstoort / Den duy-

bel met de doot ver smooort.

Op sit triumphant

Men 's Daders rechter-handt. Het/ &c.

O ffeest'lyck dagh/
Ghegroet soo moet ghy wesen/
Sonder wee-gheklagh/
Tot alder tijdt ghe-eerdt.
Op u men sagh

Al van der doodt verresen/
 Jesum/die daer lagh/
 Tot in het graf verneerdt.
 Hy nu triumpheert/
 Sijn glozi' is vermeert/
 Het Hetsch-ghebzoedt heeft hy ver-
 stoozdt/
 Den duyvel met de doodt versmoozt.
 Hy sit triumphant
 Aen 's Vaders rechter-handt.
 Het Hetsch/ &c.

Dit is den dagh
 Die Godt/den Heer der Heeren/
 Na Schyftuers ghewagh/
 Ghemaect heeft t'ons profijt.
 Dus elck wel magh
 Met vzeughde jubileeren.
 En meer als hy plagh
 Zijn in den Geest verblijdt.
 Doch den Tempel klaer
 Dercieren/ en't Altaer/
 Dat desen dagh ghecelebzeert
 Magh wesen/en ghefestiveert.
 O ghy Christen schaer/
 Maeckt nu blyschap eenpaer.
 Dat desen/ &c.

Ons Paesch-lam repn/
 Is Christus onsen Heere
 Op-gheoffert plepn/
 Als hy vergoot sijn Bloedt.

Wilt al gemeyn upt u ziel expurgeeren
 't Suer-ghedeeffemt greyn/
 En wesen versch en soet.
 Op dat ghy/oy-recht/
 Sijt dooz de waerhepdt slecht/
 En vooz der zielen honghers noodt
 Meught eten onghedeeffemt broodt/
 Als goudt oock wesen puer/
 Ghesupvert dooz het vuer.

En vooz/ &c.

Princelijck greyn
 Boven alle verheben/
 Die ons gheest certeyn
 Den dagh seer langh' verwacht:
 Wp al gemeyn/soo lange wp hier leven/
 In dit aerdt'sche yleyn/
 Rijfen uw' groote macht.
 Want der sonden nacht
 Hebt ghy heel wegh ghebracht/
 De klare Son is op-ghegaen/
 Waer dooz ons' ziel in 't licht sal staen:
 Wp sullen voozt-aen
 Recht na den Hemel gaen.

De klare/ &c.

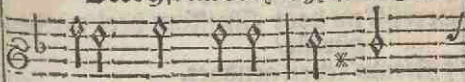

Op de wijze:

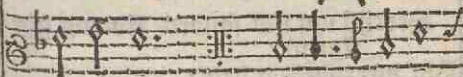
Mocht icker schoon, &c.

Verblijdt u/ o Menschen/ op
 Berrijst nu door Christum heel

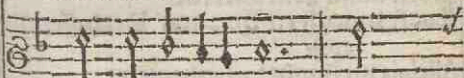

Paesschens Feeste/ vernieut tot
 na den gheeste/ 't Nieuw' le-

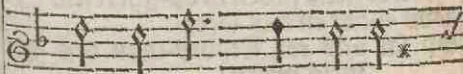

u ghemoet.
 ven aendoet.

En siet niet om

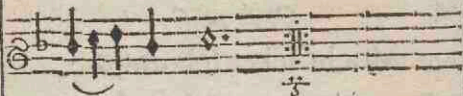

we'er na de oude sond' / Maer

singht al-amm' Godts lof uyt

's hert-

's hertsen grondt.

Verblijdt u/ o Menschen/ op Paes-
schens Feeste/
Vernieuwt u ghemoet:
Derrijst nu dooz Christusum heel na den
gheeste/
't Nieuw' leven aendoet.
En siet niet om we'er na de oude sond'/
Maer singht alomn' Godts lof upt
's herten grondt.

Derrijst upt uw' sonden/ Adams ghe-
slachte/
Uw' weerdigheyt kent/
Werpt u toch niet weder in Satans
machte/
Noch komt hem ontrent/
Looft vzoegh en spae uw' Verlosser al-
leyn/
Alleluia nu singhet al-ghemeyn.

Victozieus heden is op-gheresen/
Ons Godt en ons Heer/
Hy sal ons een Leydts-man des He-
mels wesen/
Hy sterrest niet meer.

Hy nam de doot haer wzeede heer-
schapp'.

Alleluia singht nu met herten bly.

Laet Christus / gheleden / en we'er
verresen /

Ons Paesch-lam nu zijn /

Soo sal hy ons zielen quetsuer genesen /
Verdzijven 't fenijn.

Geest'ijck ontwaecht / verrijst nu al-
legaer :

Alleluia singht met d' Engelsche schaer.

Prins en Princesse / verresen menschen /

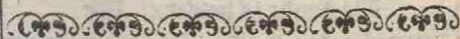
Wie dat ghy oock zijt /

Die u heeft gheschoncken uwz hertsen
wensche /

Looft Jesum met blyt /

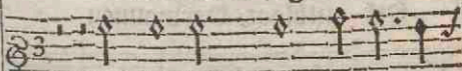
Om hem te sien na Galilea gaet :

Alleluia singht oock met bly ghelaet.

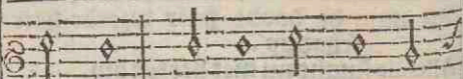
Op de wise :

Als de selve begint.

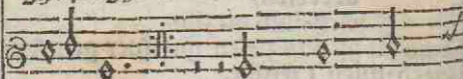

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zijt als jon-

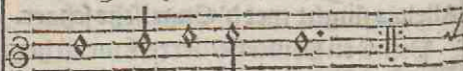
met

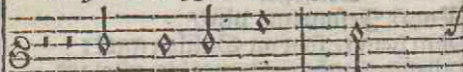
met deughd/ Die met den Heer ver-
ghe jeughd Doo? Christus dood ge-

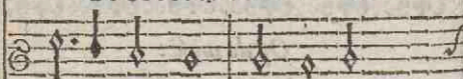
resen zyt : | Komt/ komt en
benedyt. | Ghy meught niet

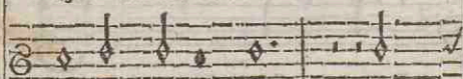
maeckt een nieuwe bzeughdt : |
recht wel zyn verblijdt. |

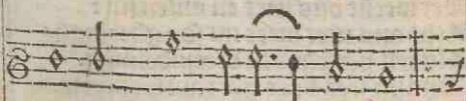
De doodt is doodt / De

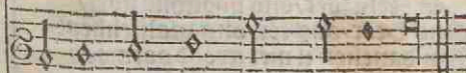
Wel ontbloot/ Derwommen

is den Duyvel snoodt : Des

Hemels poozt is op- ghedaen/

Al die maer wil magh daer in gaen.

Komt menschen schoon verciert met
deughdt/

Die met den Heer verresen zijt:

Komt / die nu zijt als jonghe jeughd/

Door Christus doodt ghebenedijdt,

Komt / komt en maecht een nieuwe
vzeughdt/

Ghy meught met recht wel zijn ver-
bljdt:

De doodt is doodt / de Hel ontbloot/

Derwonnen is den Dupbel smoodt/

Des Hemels poozt is op-ghedaen/

Al die maer wil magh daer in gaen.

Komt Eng'len schoon uyt 's Hemels
thron/

Komt Cherubin / komt Seraphin/

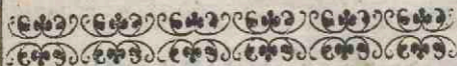
Ver-eert de Feeft van Godes Soon/

Betoont uw' blijde vzeught en min.

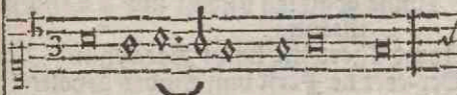
Op dat ons lof magh zijn ydoon/

Verweckt ons hert en onsen sin:
 Ncht ons niet meer nu soo gheringh/
 Als een verschoben vzeemdelingh.
 Wy zijn seer duer gherantsoeneert/
 Dooz Jesum zijn wy hoogh ver-eert.

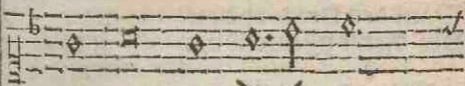
O Jesu soet/ons hooghste goet/
 Ons Heer/ons eer/ons vrolijckhept/
 Wy dancken u met groot ootmoet/
 Dooz sulcke berremhertighepdt/
 Dat g'ons verlost hebt met u Bloedt/
 En't eeuwigh goet ons hebt berepdt.
 Geeft ons dat wy/van sonden vry/
 Ons Paesch-lam etend' hepligh bly/
 Gheschozt / gheschoepdt/ met 't Cruys
 in d'handt/
 Verlaten voorts Egypten-landt.

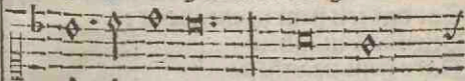
De Paesch-liefde van Maria
 Magdalene/ ende den
 Heer I E S U S.

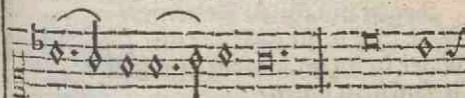
Magdale- na waerde Vrouw:

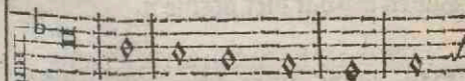
Hoe steent/hoe weendt/hoe

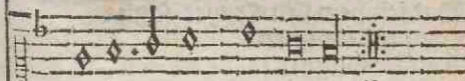
soeckt ghy dus? Maecht een

epn= de van u rouw. Want den

Heer//en heeft niet meer Uw' dienst

ghebreck van salb' of bus.

M Agdalena waerde Vrouw :
 Hoe steendt / hoe weendt / hoe
 soeckt ghy dus?
 Maecht een epnde van uw' rouw'.

Want

Want den Heer//en heeft niet meer
 Uw' dienst ghebreck van salu' of bus.

Maect een/ &c.

Jesum soeck ick mijnen Heer :
 Daerom sal ick van hier niet gaen/
 Tot dat ick hem vinde we'er :
 Vrienden/maghen/
 Daer hem vraghen/
 By den dagh/en by de Maen.

Tot dat/ &c.

Seght my sijnen Hobenier/
 Hebt ghy mijn Meester niet ghesien?
 Waer is hy ghevoerdt van hier ?
 'k Sal hem halen/
 Bergh' en dalen
 Sullen my dat niet verbie'n.

Waer is/ &c.

't Is maer he'en den derden dagh/
 (Van rouw' mijn hert aen stucken
 splijt)

Dat ick hem sijn Crupce sagh
 Dooz my draghen/
 Sonder klaghen/
 Dol van smert en van verwijt.

Dat ick/ &c.

Dat ick hem sagh naect en bloot
 Als een verbloecten/aen het houdt
 Hanghen in sijn' wonden roodt/
 Heel dooz-sneden/
 Hoofdt en leden/

Heel

Veel be-etterdt en bespout.

Hanghen/ &c.

Maer 'k en kan bergheten niet/
 Als hem dien grooten dorst besprough/
 Dat men my niet toe en liet
 Hem te gheben
 In zijn leven
 Een drop waters op sijn tongh.

Dat men/ &c.

Den dienst/ die my toe verboodt
 Den rechter/ en het Joods ghespous/
 Sou 'k nu geerne/ naer sijn doodt/
 Hem bethoonen/
 En we'er loonen
 Dooz sijn Passi' /vooz sijn Cruys.

Sou 'k/ &c.

Daerom/ hebt ghy hem verlepdt/
 Soo bid ick/ dooz sijn bloedigh Cruys/
 Dat het my doch zo gheseydt :
 'k Sal hem lichten
 Niemandt swichten/
 Al waer 't in Platus hups.

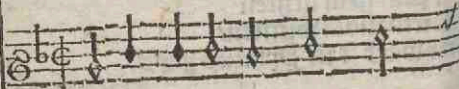
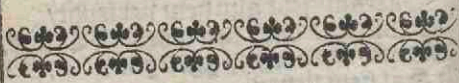
Dat het/ &c.

Langher kost den Heere niet
 Hem heelen vooz sijn Dienst-maeght
 trouw :
 Waren naem hy vallen liet :
 Hy Maria,
 Sy Rabboni

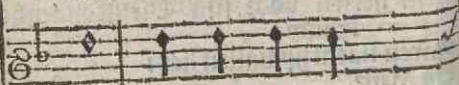
Syzack/ en daer me' epnd haer rouw.
Haren naem/ &c.

Kas sy doek ter aerden ne'er
Viel/ vooz sijn voeten/ t' sijnder eer.
Kaeckt my noch niet/ syzack de Heer/
Want ick doch
Soo haestigh noch
Tot mijnen Vader niet en keer.
Kaeckt/ &c.

Mensch gekrupst/ verresen Godt/
Die ons gheslachte Paesch-lam zyt:
Dooz u doodt/ krups/ pijn en spot/
Laet ons puer
Van deessem suer
Doozt-aen tach blijven t' alder tijdt.
Dooz/ &c.

Christus is op-ghestaen/ dat's

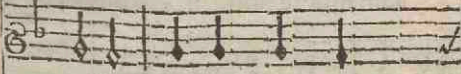

plaen/ Van der doodt ver-

resen/

resen/ Van der doodt ver=

resen/ van der doodt ver=

resen/ van der doodt ver= re=

sen. Des vbandts macht is te

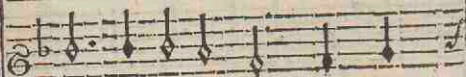
niet ghedaen/ is te niet ghe=

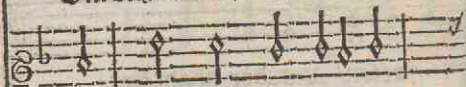
daen/ Dat dooz sijn kracht/

Dat dooz sijn kracht/

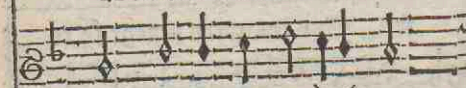
Om ons te ontsaen. Dus voort-

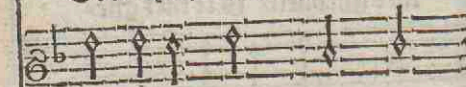
aen Wilt danckbaer wesen/

Wilt danckbaer wesen/

Godt vreesen met blijden schijn/

met blijden schijn/ Godt vrees-

sen met blijden schijn/

met

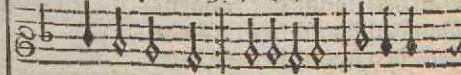
met blijden ſchijn. Chri-

ſtus ſal ons Verloffer zijn/ Ky-

rieleys : Chriſtus ſal ons

Verloffer zijn/ Kyrieleys, Kyrie-

leys, Kyrieleys.

Chriſtus is op-gestaen/ dat 's plaen/
Van der doodt verrefen/

Van der doodt verrefen/

Van der doodt verrefen/

Van der doodt verrefen.

Des v'pandts macht is te niet gedaen/
is te niet gedaen/

Dat dooz zijn kracht/

Dat dooz sijn kracht/

Om ons t'ontfaen. Dus boozt-aen
 Wilt danckbaer wesen/
 Wilt danckbaer wesen/
 Godt vreesen met blijden schijn / met
 blijden schijn.

Godt vreesen met/ &c.

Christus sal ons Verlosser zijn / Kyrie-
 leys.

Christus sal ons verlosser sijn / Kyrieleys.
 Kyrieleys, Kyrieleys.

Zijt ghy met Christus op-ghestaen

Van den doot der sonden/
 Van den doot der sonden/
 Van den doot der sonden/
 Van den doot der sonden/

Hoe! sult ghy we'erom te grave gaen/
 we'er te grave gaen?

En Christus Bloedt/ onder de voet

Wederom bertre'en? Och 't is re'en/

Dat ghy sijn wonden/
 Dat ghy sijn wonden

Ver-eeret / want dooz sijn pijn / want
 dooz sijn pijn

Ver-eeret/want/ &c.

Sal Christus ons Verlosser zijn / Kyrie-
 leys,

Sal Christus ons Verlosser zijn / Kyrie-
 leys.

Kyrieleys, Kyrieleys.

Christus heeft nu verlaten 't graf/

De'er

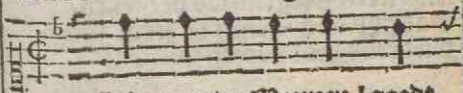
We'er ghenomen 't leven/
 We'er ghenomen 't leven /
 We'er ghenomen 't leven/
 We'er ghenomen 't leven,
 't Is re'en/dat ghy ooc verlaet dē draf/
 Oock verlaet den draf/
 En slaet u oogh voort-aen om hoogh :
 Soecht daer al uw' rust/en wellust.
 Daer is 't te vinden/
 Daer is 't te vinden/
 Dat heelen kan al uw' pijn//kan al uw'
 pijn/
 Uw' ziel oock versaden sijn//versaden
 sijn :
 Christus sal u Verlosser zijn. Kyrieleys.
 Christus sal/ Ec. Kyrieleys, Kyrieleys.

Den tweeden Paesch-dagh.

Hoe de twee Discipelen nae
Emmaus ginghen.

Op de wijze :

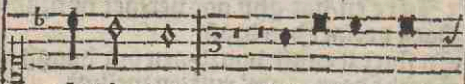
Ick ben een armen Pelgrim hier, &c.

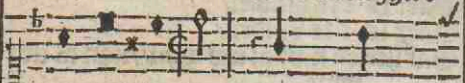
Godt groet u Mannen ! goedt

gelep Gehewd' u d'een soo wel

als d'ander. Wat reden zijn't

die g'alle bep Dus dzoef

spreekt tot malkander.

Godt gzoet u Mannen! goed gelep
Gehewd' u d'een soo wel als
d'ander.

Wat reden zijn't die g'alle-bep/
Dus dzoef spreekt tot malkander.

Wat reden/ Ec.

Went ghy dan van Jerusalem
Alleen een Pelgrim soo versteken/
Dat ghy de al-gemeyne stem
Niet eens hebt hoorzen spreken!

Dat ghy/ Ec.

Dan't ghene datter is geschiet/

In dese lest geleden dagen,
 Wat dingen toch! En weet ghy 't niet/
 Wat Iesus heeft verdragen?

Wat dingen/ Ec.

'k Segh Iesus, die van Nazareth
 Een groot Propheet was in sijn le-
 ven/

In woorden/en in wercken med/
 Seer krachtigh en verheben.

In woorden/ Ec.

Op hem was onse hoop gesteldt/
 Als dat hy Isr'el sou bevrjiden;
 Maer nu soo heeft hem het geweldt/
 Van 't Samedzin doen lijden

Maer nu/ Ec.

Nen 't kruys een al te snoode doot/
 En 't is noch hupden daer beneven/
 Den derden dagh/dat dese stoot
 Hem van ons heeft gedreven.

Den derden/ Ec.

't Is waer/daer is eē vrou drie/vier/
 Men 't graf geweest om hem te soecken;
 Maer hebben daer gebonden schier
 Niet anders/ als de doecken.

Maer hebben/ Ec.

Doch seggen/daer in wit gewaet
 Gesien te hebben een deel geesten/
 Maer leyder! 't is maer vrouwen praet/
 En wy ontbeeren 't aldermeeste.

Maer leyder! Ec.

O sotheyd! o verblindhepd groot!
 In't geen de Wet en de Prophten/
 Van Christus leven ende doot/
 V hebben klaerlijck laten weten.

Van Christus/ &c.

En hier deed' hy hen een vermaen/
 Van Moses af/ dooz al d' Historij
 Des oude schrijfts. Dat Christus gaen
 Dooz 't kruys most in sijn glori.

Des oude/ &c.

Soo lang tot datse nu ontrent
 't Kasteelken van Emmaus gekomen/
 Den Heer/ van hen noch onbekent/
 Schier oozlof had genomen.

Den Heer/ &c.

Ey/ blijft hy ons/ den avond naeck/
 W'en sullen g' hengen geen van beyde/
 Dat ghy sult blyven ongedaect/
 Of u van ons sult scheyden.

Dat ghy/ &c.

Wat meer! Heer Iesus bleef genood,
 En als hy nu was neer geseten/
 Brack hy hen het gesegent brood/
 En gaf' t hen om te eten.

Brack hy/ &c.

't Was nau gesmaect/ of siet het licht
 Des Hemels opende hen d' oogen:
 Soo dat' erkenden sijn gesicht/
 Maer 't wierd hen stracks ontogen.

Soo dat' / &c.

Want

Want als sy nu/van hem gewis/
 Hem meenden gins en weer t'omermen;
 Soo sloegen sy haer handen mis/
 En Cleophas/ och armen/

Soo sloegen/ &c.

Versteken van sijns meesters hals/
 Riep: Mogt ons niet met reën wel bzādē
 Het binnenste ons herten/ als
 Op ons sprack achter lande?

Het binnenste/ &c.

En stracks we'erom te rug gekeert
 Na Salem/d' alder-oudste stede/
 Daer sy noch quamen/soo m'ons leert
 Op tijds/tot Christus vrede.

Daer sy/ &c.

Heer blijft by ons/en maect ons kloec/
 Den donck'ren avond naecht eplacen!
 Dit is het slot van ons versoek/
 Op desen tweeden Paeschen.

Dit is/ &c.

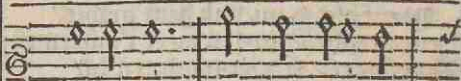
~ ~ ~ ~ ~
Ons Heeren Hemel-vaert.

Op de wijze:

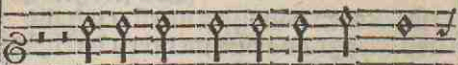
Waer icker een Koningh, &c.

Mijn ziele wat doet ghy noch

op der eerd' / Wat hier beneden?

Wilt nu toch den Hemel seer hoogh

van weerd' Gens gaen betreden.

Mijn ziele / wat doet ghy noch op
der eerd' /

Wat hier beneden?

Wilt nu toch den Hemel seer hoogh
van weerd'

Gens gaen betreden.

D'Heer Jesus een Koningh bail-
lant / plapsant /

Godts eeuwigh Soone /

Is heden ghebaeren nae 't eeuwigh
landt.

Tot sijnen thzoone.

Die plaetse te voozen besloten was

Dooz onse sonden :

Hy heeftse gheopent nu op dit pas /

Ons oock ontbonden.

Heer

Heer Iesu mijn Broeder/ mijn Heer/
mijn Godt/

Waer vaert ghy heenen ?

Ghy zytter mijn Hoeder/ mijn Hert/
mijn lot/

Mijn troost alleene.

Sult ghy my een wees-kindt nu lae-
ten hier/

In 't dal der traenen;

Soo moet ick van treuren verdwijnen
schier/

Wepnen voort-aene.

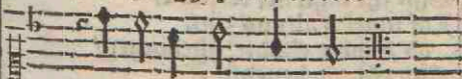
Noch een ander.

Op de wyse:

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.
Oste/ als het hier begint.

Mijn lippen opent Heere :
Dw' hoogheyt/ lof en eere

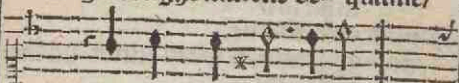

Hier in dit aerdtſche dal/
Ick vrolijck ſinghen ſal/

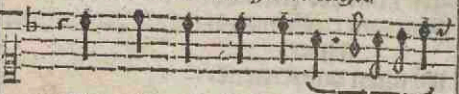
Mijn

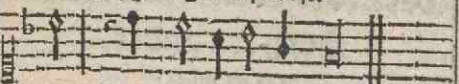
Mijn tonghe maecht be- quame/

Derweckt dat herte mijn/

Ghy zijt mijn lief eersa-

me / Lof moet u altoos zijn.

Mijn lippen opent Heere:
 Hier in dit aerdsche dal/
 Uw' hooghepdt/lof en eere
 Ick volijck singhen sal:
 Mijn tonghe maecht bequame/
 Derweckt dat herte mijn:
 Ghy zijt mijn lief eersame/
 Lof moet u altoos zijn.

O Soone Godts ghebooren/
 Ghy zijt ghebenedijt:
 Die heb ick uptverkoozen/
 Want ghy mijn lieffte zijt/

Die ick begheer te minnen

Du en t'allen termijn.

O soeten gast van binnen/

Lof moet u altoos zijn.

Ghy zijt mijn vzeughd inwendigh/

Mijn troost in al mijn nootd/

Want doen ick was ellendigh/

Benout al totter dootd/

Soo quaemt ghy my cureeren/

Verlossen upt de pijn:

O goedertieren Heere/

Lof moet u altoos zijn.

Wel drie-en-dertigh jaren/

Met pijn en arbeyt swaer/

Soo socht ghy de sondaren/

Om haer te wasschen klaer:

Daer toe zijt ghy ghestozven

Al dooz den wille dyn:

G'hebt ons pardoen verwozven/

Lof moet u altoos zijn.

Ghy zijt gheklommen hooghe/

Den & Vaders & rechter-handt/

Almachtigh in vermoghen/

Sit ghy daer triumphant:

Den Hemel met die Aerde

Verbuldt uw' Godd'lyck schijn/

Ons Heer/ ons Godt vol waerden/

Lof moet u altoos zijn.

Dus zijt ghy nu verheben/

Dooz al u lyden swaer:

Een naem is u ghegheben/
 Die hepligh is voozwaer/
 Groot boven alle namen/
 Naer Paulus klaer doctrijn/
 Dus singhen wy te samen:
 Lof moet u altoos zijn.

O moghen wy wel eeren/
 En loben t'aller tijdt:
 Ghy zijt een Heer der Heeren/
 Eeuwigh ghehenedijt/
 Wien altoos moeten loben
 Des Hemels Gheesten sijn.
 Ghy die nu woont hier boven/
 Lof moet u altoos zijn.

De Heplighen seer blijē
 Hebben soo groote vzeughdt/
 Met schoone melodije
 Zijn sy altoos verheughdt/
 Om dat sy klaer aenschouwen
 O Goddelijck aenschijn.
 Sy zijn bevrijdt van rouwen.
 Lof moet u altoos zijn.

O Prince groot van weerden/
 Die woont in 't Hemels hof/
 Wilt my op deser eerden
 Derullen met uw' lof/
 Wilt my van 't quaet bedwingen/
 O Hemelsch' Medecijn/
 Dat ick magh eeuwigh singhen:
 Lof moet u altoos zijn.

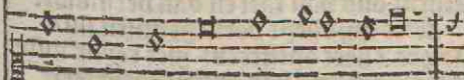
Op 't Feest van Pincxteren:

van den

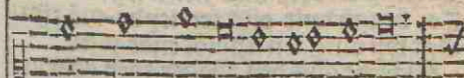
H. G H E E S T.

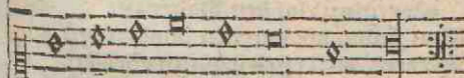
Komt ongeschapen heyligh Geest:
Veni crea- tor Spi- ritus

Besoecht het hert van minst en meest/
Mentes tu- oram vi- si- ta,

Lact dooz uw' graci' zijn versacht/
Imple super- na gra- tia,

Die ghy geschapen hebt dooz macht.
Quætu crea- sti pe- cto- ra.

Kont

Komt ongeschapen hepligh Geest:
 Besoect het hert vā minst en meest/
 Laet dooz uw' graci' zjn versacht/
 Die ghy gheschapen hebt dooz macht.

Ghy wort genoemt dē Trooster soet/
 Des alder-hooghsten gabe goet/
 Fonteyn des levens/liefden brandt/
 Een Salvinghe des Geests playsant.

In gaben zijt ghy sevendout/
 Den vinger van Godts rechterhandt/
 Die u ons heeft beloost/betrout/
 Rijcht ons van tael en van verstandt.

Met wijshept verlicht onsen sin/
 Maer 't hert ontsteect met repne min:
 De swackhept van ons lichaem teer
 Sterckt t' uwen dienste meer en meer.

Den vbandt veer van ons verdrijft/
 In peys en vree' ons zielen stijft/
 Ter deugd wilt ons een leyds-mā zjn/
 Dat wy ontgaen schuldt ende pijn.

Maect ons den Vader toch bekent/
 Hoe dat/sonder begin of endt/
 Van hem gehoozen werdt den Soon/
 Met wien ghy sit in eenen thsoon.

Cer/glozi'/lof den Vader zy/
 Den Soon die van den dooden by
 Verrees/en u rijck hepligh Geest/
 Die altydt een Godt zijt gheweest.

Veni creator Spiritus
Mentes tuorum visita

Imple superna gratia,

Quæ tu creasti pectora.

Qui Paracletus diceris,

Donum Dei altissimi,

Fons vivus, ignis, charitas,

Et spiritualis unctio.

Tu septiformis munere,

Dextræ Dei tu digitus,

Tu rite promissum Patris,

Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,

In funde amorem cordibus:

Infirma nostri corporis

Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,

Pacemque dones protinus,

Ductore sic te prævio,

Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,

Noscamus atque Filium,

Te utriusque Spiritum

Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino,

Natoque qui à mortuis

Surrexit, ac Paraclito,

In sæculorum sæcula.

Eenen Lof-sangh tot den H. Gheest.

In drie deelen ghedeelt.

Op de wijze :

Wilt u met my bekeeren, &c.

Het eerste deel.

Komt Gheest en Schepper me=
Daeldt neder-waerdts in hre=

de/Komt Godt en eeuwigh goet/
de/Bloepdt milt in ons gemoet :

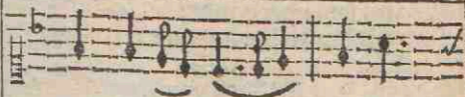

Verbuldt met graci' soet De

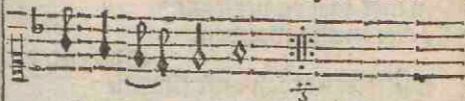

herten die betrouwen / Dat die

haer

haer leven doet/ Haer oock

sal onder- houwen.

Komt Gheest en Schepper mede/
 Komt Godt en eeuwighe goet/
 Daeldt nederwaerts in vrede/
 Bloepdt mildt in ons ghemoet/
 Verbuldt met graci' soet
 De herten/die betrouwen
 Dat die haer leven doet
 Haer oock sal onderhouwen.

Verbuldt/ &c.

Ons troost wort ghy gheheeten
 In lyden en verdriet/
 Godts gabe onghemetten/
 Die 't quaet al brenghet te niet/
 Een vper men u oock hiet/
 Een salve upt-ghegoten
 Wt liefde/die ghy biedt
 Tot troost uws huys-ghenooten.

Een vper/ &c.

○ Hepligh Geest/uw' gaben

Die

Die zijn sevenderhandt :
 Ghy zijt der zielen haben/
 Een hulp van alle kant :
 Ghy zijt des Vaders pandt/
 Velaofdt/en oock ghesonden/
 Om met tael en verstandt
 Te cieren alle monden.

Ghy zijt/ &c.

Ontsteect toech onse sinnen/
 O licht in 't herte pzent :
 Stort ober ons uw' minne/
 Woondt in ons ziel pzent :
 Wy zijn tot quaet ghewent :
 Ons herte sal beswycken/
 Ten zy dat ghy ons sendt
 Den douw' van 's Hemels-rijcke.

Wy zijn/ &c.

Den vpandt wilt verdzijven/
 En bannen upt ons landt/
 Uw' vrede laet beklijven
 Men ons tot onderstandt :
 Leydt ons upt 's wereldts brandt :
 Op dat wy vry van qualen/
 En van der sonden bandt/
 U volghen sonder dwalen.

Leydt/ &c.

Vertoondt ons Godt den Vader
 Verheben in sijn thsoon/
 Verweckt ons allegader
 Te volghen Godt den Soon/

Geest

Geeft ons oock u persoon
Te kennen/van hen heyden
Ghekomen eben schoon
Van alle eeuwigheden.

Gheeft ons/ &c.

Het tweede deel.

Komt Gheest en Schepper/ &c. Als
vooren.

O Medecijn der zielen/
Gheneest dat is ghewondt :
D vper laet al vernielen/
Wat ons maectt onghesondt/
En wilt/op deser stondt/
Dat krom is weder rechten/
En dooz uw' wijsen bondt
Wat onghelijck is/ slechten.

En wilt/ &c.

Vernieldt al ons ghebreken/
Goepdt uyt den ouden tronck/
Op dat wy moghen spreken/
Van u Godts Gheest als jonck :
Blust uyt der sonden bonck/
Het quaet doet van ons scheidt/
Dooz uwer liefden d'ronck/
Tot u ons wilt gheleypden.

Blust/ &c.

Ons kloeck maectt/en sozghvuldigh/

Om

Om u te dienen snel:
 Doet dat wy zijn gheduldigh
 In lijden en ghequel.
 Ghehoozsaem u bevel/
 Maeckt ons oock goedertieren/
 Droom teghen 't vleesch rebel/
 En supber van manieren.

Ghehoozsaem/ &c.

O Leeraer aller kunsten/
 Die goet/ en saligh zijn/
 Begaefd ons dooz uw' gunste.
 Tot wijshept maeckt ons fijn/
 Geeft ons der deughden schijn/
 Om veerdigh/ onbeladen/
 Dyp van het helsch' senijn/
 Te volghen uwe raden.

Gheest/ &c.

Doet al die zijn daer boven
 Ons kennen/ en wy haer:
 Besooght dat wy verschoben
 Noyt zijn van d' Hemelsch' schaer:
 Dooz penitenti' swaer
 Laet ons in tranen saepen/
 Op dat wy soo daer naer
 In blyschap moghen maepen.

Dooz/ &c.

Het derde deel.

Komt Gheest en Schepper/ &c. Als
 voeren.

Fonteyne kilaer van 't leven/
 Der graci' vollen bloedt/
 Wilt ons te drincken gheben/
 Bluscht onsen dorst onbzoet/
 Ons ziel met liefde boedt:
 Op dat wy/ als Olyven/
 Van vruchten vol en soet/
 In 't Hof des Heeren blijven.

Ons ziel/ &c.

Regeert ons t'aller uren/
 Necht onse ziel aen Godt/
 Treckt haer van creatueren/
 En al wat hier verrot:
 Doet op des Hemels slot/
 En geest/ dat wy ons boeghen
 Te volghen Godts ghebodt/
 Gheheel in hem ghenoeghen.

Doet op/ &c.

O Leyds-man wijs van rade/
 Ghedurigh op ons let:
 Al wat ons ziel moght schaden/
 Beer van ons altydt set:
 Des Satans hoofd verplet/
 Dat wy eens moghen rusten
 Vol vreughden/ onbelet/
 In vreden en wellusten.

Des/ &c.

Maeckt ons/ o Geest verheben/
 Den Heplighen ghelijck/
 Met graci' in dit leven/

Met glozi' in u rijck/
 Om daer met soet Musijck
 Te moghen intoneeren
 Dat hepligh/heplighlijck/
 Der Triniteyt ter eeren.

Om daer/ &c.

Ver zp u Heer dzevuldigh/
 In wesen Een vermaerd/
 Wat zijn wy u niet schuldigh/
 Dat ghy ons hebt ghespaerd/
 En stadigh noch bewaerd?
 Och doet ons/ na dit strijden/
 Bp d' Enghelen vergaerd/
 Met rust in u verblijden.

En stadigh/ &c.

Op de wijze :

Ghy die nu zijt bevrijdt, &c. 173.

O Gheest/ Vertrouster soet/
 O hepligh Godt vol eeren/
 Wilt nu in ons ghemoet
 Doch met den Vader goet/
 En met den Soone broedt/
 Dooz' s liefdens snellen bloedt/
 Van boben deriveeren.

Dooz'/ &c.

Ontsluyt der tonghen bandt/

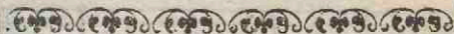
Laet

Laet doch ons hert en sinnen/
 Ons krachten en verstandt/
 D'prijzen t'elcken kant:
 Verdrijft der sonden schandt/
 Ontsteecht der liefden brandt/
 Ontvoncht ons naestens minnen.

Ontsteecht/ &c.

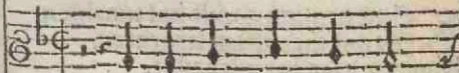
Wy roeyen t' uwaerts Heer/
 Wilt ons doch/ Dader/ hoozen/
 Die met den Soon vol eer/
 En met den Gheeste teer/
 Regneert sonder verseer:
 Doet toch/ na ons begheer/
 Dat wy eens vzeughd oozhoozen.

Doet toch/ &c.

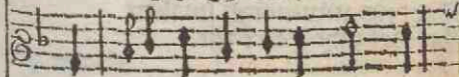

Op de wijze:

Mijn herte wilt nu vluchten, &c.

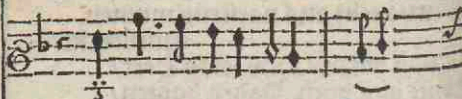
Komt hepligh Geest vol mach-

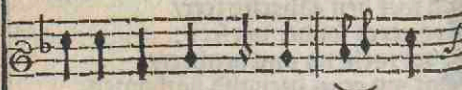
ten/ In mijnder zielen krachten/

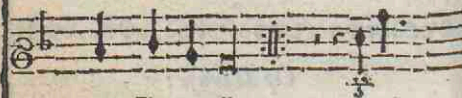
Woondt daer tot aller tijdt.

Maer boven alle saken/ Doet

my inwendigh smaken Hoe soet

ghy Heere zijt.

Komt hepligh Geest vol machten
 In mynder zielen krachten/
 Woondt daer tot aller tijdt.
 Maer boven alle saken/
 Doet my inwendigh smaken
 Hoe soet ghy Heere zijt.

Maer/ &c.

Jesus mijn uptberkoozen/
 Laet my toch niet verloozen/

Doch

Noch wees-kindt hier op Aerd'/
 Maer in mijn pijn en lyden/
 Wilt my toch helpen strijden/
 Doo; uwen Geest eerwaerd'.

Maer in/ &c.

Komt Jesus/sonder maeren/
 En doet mijn herte haeren
 Een blijde vrolyckheydt:
 Uw' Geest die wilt my gheben/
 Met sijne gaben seben/
 Mijn wil die is berepdt.

Uw' Gheest/ &c.

Heer wilt mijn hert ontsteken/
 Gheneest al mijn ghebreken/
 Cer my den tijdt ontgaet.
 Laet my na groot verlangen/
 Uw' soeten Geest ontfangen/
 Mijn troost/mijn toe-verlaet!

Laet my/ &c.

O trooster boven maten/
 Soeter dan honigh-raten/
 Mijn ziel in u verblijdt:
 Wilt by my blijven Heere/
 Waer ick my wend' of keere/
 O Geest ghebenedijdt.

Wilt/ &c.

Op de wijze:

O soete Harmonije, &c. pag. 20.

Oste:

○ schoonste Personagie.

Als de Apost'len t'samen
 Saten vergaert by een
 Op Pincxter-feeſte/
 Seer haestigh sy vernamen
 Een windt/ die daer verscheen
 Als een tempeeste:
 Die bulden 't hups
 Met groot ghedruys/
 Waer meed' upt 's Hemels thzoone
 Quam den seer schoonen
 Godts Gheest/ Godt selv' pboone
 Hem verthoonen.

Die bulden/ &c.

In 't schijnsel van een vuere
 Is hy gheopenbaerd/
 Verdepldt als tonghen:
 Dus met sijn liefde vuere/
 Waer hert heeft hy aenbaerd/
 En oock haer longhe.
 Haer ziel om hoogh'
 Hy haestigh toogh/
 Haer mondt hy ginck bercieren
 Met alle taelen;
 Met wijshepdt sonder faelen/

Waer

Haer manieren.

Haer ziel/ &c.

O Hepligh Gheest gheprezen
 Den Vader ghy ghelijck
 Zijt/en den Soone.
 Wilt althijt by ons wesen/
 In ons gheduerighlijck
 Wilt komen wonen.
 Wilt by ons zijn
 In druck en pijn :
 Laet ons door u verwinnen
 Des werelts leughen/
 Des dupvels boos vermeughen/
 En ons sinnen.

Wilt by/ &c.

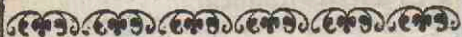
Maeckt ons nieuw' creatueren/
 Vernieuwt ons hert/o Geest/
 Vernieuwt ons sinnen.
 Blijft by ons t' alder ieren/
 En laet ons aldermeest
 Deer beminnen.
 In ons verstandt
 D selven plant :
 Regeert al ons begheeren.
 Dat ons byanden/
 Wegh-bliedende met schanden/
 Ons niet deeren.

In ons/ &c.

O Prince Godt den Vader/
 O Prince Godt den Soon

Ons Saligh-maker :
 O Prins upt heyde-gader/
 Godt hepligh Geest seer schoon/
 O zielen-waker !
 O heplighhepdt !
 O zielebuldighepdt !
 O waerhepdt / wegh' / en leven !
 Ons ziel wilt laven
 Met uwe soete gaven
 Alle seven.

O heplighhepdt! &c.

Op de wyse :

Venus ghy en u kindt, &c.

Komt Schepper Hepligh

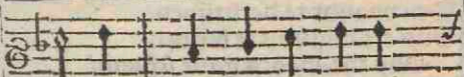

Gheest / Vermaeckt ons in

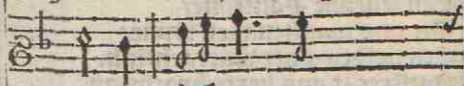

uw' feest / Besoecht ons dzoewe

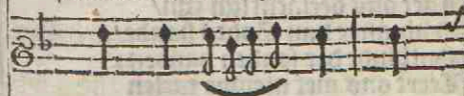
herten /

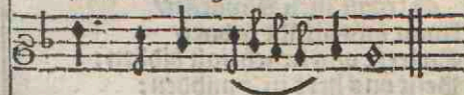
herten/ Troost ons in pijn en

smerten: Wilt ons ver-

standt verlich- ten/ Ons

krancken wilt op- richten.

Komt Schepper hepligh Gheest/
 Vermaecht ons in uw' seest/
 Besoecht ons droeve herten/
 Troost ons in pijn en smerten:
 Wilt ons verstandt verlichten/
 Ons krancken wilt op-richten.
 Ghy zijt den trooster teer/
 Die Christus onsen Heer
 Belooft heeft/ als hy scepde/
 Om ons alhier te leyden/

Den vbrandt te verdryven/
 Ons eeuwigh by te blijven.

Ghy zyt Godts gabe schoon/
 Ghedaeldt upt 's Hemels thoon/
 Een levende Fonteyne/
 Die ons magh maken repne/
 Een liefden-buer waerachtigh.
 Ontsteecht ons herte krachtigh.

Dw' seben gaven sijn
 Laet ons deelachtigh zyn/
 O vingher van Godts hande/
 Ontbindt der sonden banden:
 Leert ons met nieuwe taelen
 Dw' lofen eer verhaelen.

O troost'lijck Advocaet/
 Komt ons altydt te baet/
 En leert ons krachtigh bidden:
 Besit ons hert in 't midden:
 Lepdt ons in uw' secreten/
 Dw' wille doet ons weten.

Salft ons met graci' soet/
 Neemt ons in u behoedt.
 Die in u lommer rusten/
 Zijn by van quade lusten:
 Lescht upt den vbrandt der sonden/
 Gheneest al onse wonden.

Verjaeght den vbrandt wijt/
 Help ons in onsen strydt/
 D vrede wilt ons gheben/
 Doet ons gherustigh leven:

En als wy moeten scheyden/
 Ten Hemel wilt ons leyden.
 Geest ons een kennis schoon
 Van Vader met den Soon :
 Laet ons oock/t'allen tijden/
 V/ hepligh Geest/ belijden :
 Dat ghy een Godt Almachtigh
 Zyt alle drie waerachtigh.

Op de wyse :

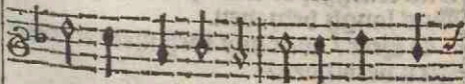
Ick lijd' in 't hert pijn, &c.

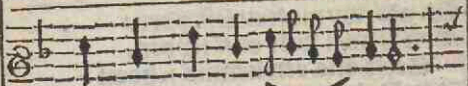
Ⓞ Gheest/ die ons kunt alder-

meeft/ Rust en troost gheben/

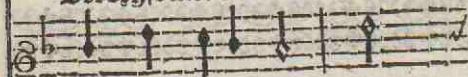
Ⓞ Heer verheben/ wy bidden geest.

ons toch hier een nieuw leven.

Verdzijft met u cieraet/ Ons

traeghepdt ende quaet/ Dus

langh bedzeven.

O Gheest/die ons kunt aldermeest
kust en troost gheven/

O Heer verheven/

Op bidden gheest ons toch hier een
nieuw leven.

Verdzijft met u cieraet

Ons traeghepdt ende quaet/

Dus langh bedzeven.

O Heer / wilt ons toch meer en meer
In u verbljden/

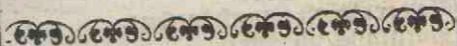
Om vroom te strijden

In tegensyoet/in d'zuck/in alle lijden.

Op dat wy alle sond'
 Mooghen van deser stond'/
 Doort-aen vermijden.

O Godt/weest onser herten slot/
 Verbuldt ons krachten/
 Om te betrachten
 Hoe soet ghy zyt / en hoogh te moghen
 achten.

Uw' gaven seuen-boudt:
 Verwinnen alle fout/
 En alle klachten.

Van de
H. Drievuldigheyt.

Op de wyse :

O schoonste Personagie, &c. pag. 20.

O Een Drievuldigh wesen!
 O Schepper/Heer van all'/
 Rijck Godt almachtigh!
 Om uwen naem te vreesen/
 Wy hier in 't Aerdtſche dal
 Zyn uw' s ghedachtigh.
 Maer ons verſtandt
 Kan al ter handt
 Uw' weerdigheyt niet vaten:

Sonder beginne
 Uw' macht is/en uw' minne
 Bupten maten.

Maer ons/ &c.

O Vader onghewozen
 Ghewozen eeuwigh Soon/
 O Gheest vol minnen :
 Ghy hebt ons laten hoozen/
 Dooz' t' Euangeli' schoon/
 En diep van sinne/
 Dat/ sonder spot/
 Ghy zijt een Godt/
 Een eeuwigh eenigh wesen/
 Nachts/ ydoone/
 Verschepden drie personen
 Wt-ghelesen.

Dat sonder/ &c.

Dus ons verstandt ghevanghen
 Wy gheben/ Veere groot/
 Tot uwe leere :
 En bidden met verlangghen/
 Helpt toch/ in allen noodt/
 D' schepsels teere.
 Ghy zijt het licht/
 Dat ons hier sticht/
 Uw' macht/ wijshepdt en minne/
 Om meer te mercken/
 Wilt/ Heer Drievuldigh/ werken
 In ons' sinnen.

Ghy zijt/ &c.

Op de wyse :

Conditio alme siderum, &c. pag. 1.

Ofte: Veni creator Spiritus, pag.

211. Ofte: Verbum super-
num, &c pag. 245.

Godt die Drievuldigh zijt/en een/
Goedhepdt is vooz al't begin/
Dat dooz u wesen opt verscheen:
Maer hoe? en vat geen menschen sin.
Ghy zijt mildt/hepligh/ ende sterck/
Deert met vzeughd al's Hemels hof/
Dgheeft het vzieuderhande werck
Des wereldts/ oock geduerigh lof.
O Vader ongebooren Godt/
O eeuwigh Godts ghebooren Zoon/
O Geest van bepdet liefden slot/
Vaend ons den wegh tot uwen thzoon.
Mensiet/o goedertieren Heer/
Den noodt van ons verdozven hert/
Dooz-komt en helpt ons menschen teer/
Geneest wat onse zielen smert.
O Godt/ wy suchten vzoegh en laet
Tot u/met weenen en gheklagh/
Op dat ghy ons hier komit te baet/
En doet u dienen nacht en dagh.
O Heer van hooghe Majestept/
Wilt ons voozkomen in de deught:

Uw' Wet hebt ghy ons op-gheleydt/
Tot die maecht wacker onse jeughdt.

O Godt van wijshepdt ende raedt/
Wie kan begripen u verstandt?

Dan u wy dwalen vzoegh en laet/
't En zy dat ghy ons repckt de haydt.

Verlicht ons dan o Hemels licht/
Tot strijt versterct ons swack gemoet :
Verdyjst upt ons al wat ontsticht.

Naer u bevel ons leven doet.

O Godt zy lof/prijs/eer en danck/
Die uw' Belijders al ghelijck
Versterckt hier in dit leven kranck/
En namaels geeft een eeuwigh rijck.

Een ander.

Op de selve wijze :

Oet slaeyt/ o wereldt/ Godt ter eer/
En singt hem lof met blijden geest:
Want hy van al moet even seer
Shedanckt/gedient zijn/en gebzeest.

Een ongeschapen weesen kendt/
Cert Gods den Vader en sijn wooydt/
Hijst oock den Gheest / want hy ons
sendt

Sijn troost met vrede en accoozt.

Hem looft het Aerdrichck schoon en
groen/

Het vper/de locht/de wijde zee/

De vruchten elck op haer sapsoen/

De visschen/vogels/en het vee.

Eert hem dan oock/en houd u vrp/

Dan t'over treden sijn ghebodt/

Belijdt en diendt met herten bly

In drie personen eenen Godt.

Verheft den Vader in sijn Macht,

Den Soon als Wijs,den Geest als Goet,

Hoe wel in wijshepdt / goethepdt /

kracht/

Sp zijn ghelijck/tot ons behoedt.

Godts mildthepdt/wijshepdt/en be-

stier/

Al onse macht te hoven gaet.

Dus diend hem wacker als een vper/

Geen maet te houden is de maet.

Tot u/o Godt/ons krachten keert/

Menhoozt 't geschrey van onsen grondt:

Uw' graci' over al vermeert/

U dienen moet ons hert en mondt.

Wt u spruyt alle creatuer/

Al watter is dooz u bestaet/

Ghy zijt in al/doch even puer/

En al in u ghy oock verbaet.

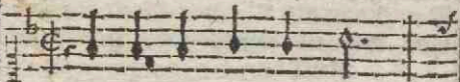
In 's menschen hert neemt ghy uw'

rust/

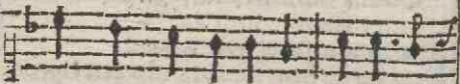
En ciert dat met uw' graci' schoon:

Van 't aerdsche goedt treckt onsen lust :
 En geest daer voo? des levens kroon.

Wier toe soo helpt ons kleyn en groot
 O Heer/die zijn met angst begaen:
 Wy zijn verstyft/en swaer als loot/
 Haer uwen wil voeght ons voort-aen.

O Heyligh eeuwigh Godt/

O Godt van Sabaoth/ O Heere

der heylkrachten / Ghy zijt

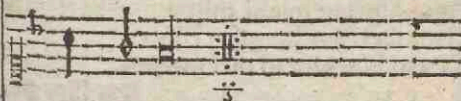

mijn deel/mijn lot/ Mijn lief/

mijn

mijn hert en slot Dan alle mijn

ghedachten.

O Hepligh eeuwich Godt/
 O Godt van Sabaoth/
 O Heere der heyzkrachten/
 Ghy zyt mijn deel/mijn lot/
 Mijn lief/mijn hert en slot
 Dan alle mijn ghedachten.

Ghy zyt/ &c.

O eeuwich Vader mijn!
 O eeuwich Vaders schijn!
 O hepligh Geest vol minne!
 O weesen schoon divijn/
 Die in personen sijn/
 Een van natuer en sinne.

O weesen/ &c.

Maer soo u weesen reën
 Drievuldigh is en een/
 Soo is mijn hert dziekantigh:
 't Is vooz uw' Godthept kleen/
 Maer ick gheef 't u alleen/

o Heere triumphantigh.

't Is/ &c.

De gantsche wereldt wijdt/
Den Hemel/ dies' omrijdt/
Kan 't herte niet versaepen :
Hoe bly/ hoe groot solijt/
Hoe soet/ hoe langhen tijdt/
't En kan ons al niet paepen.

Hoe bly/ &c.

Rondt is de wereldt saen/
't Hert heeft drie punten aen :
Hoe soud' sy dat toch vullen ?
Neen/neen/ich laetse gaen:
Sy sullen al mis slaen
Die haer beminnen sullen.

Neen/neen/ &c.

Komt schoon' Driebuldighepdt/
Mijn hert is u berepdt/
Drie sal in drie wel passen :
Maer buldt mijn ydelhepdt/
Met gratie planteyt :
Doet my in deughden wassen.

Maer/ &c.

Want vol onreynighepdt/
Der sonden vuylichhepdt/
Vol stof ben ick en asschen :
Komt Daders heplighepdt/
Komt Christi supberhepdt/
Komt hepligh Geest my wasschen.

Komt/ &c.

Wassch

Wascht toch mijn ziele schoon/
 En maecht mijn hert een thoon/
 Om u/Heer/te logeeren :
 Op dat ick eens ydoon/
 Magh winnen 's Hemels kroon/
 En eeuwigh jubileeren.

Op dat/ &c.

Noch een ander.

Op de wise :

Nerea schoonste van u ghebueren.
 pag. 106.

M is volkomen macht gegeven
 In Hemel en in Herde mee.
 Gaet heen/en leert dan all' die leven/
 Van d'eerste tot de laetste stee.

Gaet heen/ &c.

Men doopend' in den naem des Va-
 ders/

Des Soons/en ooc des heyligs Geest.
 Men leerende te wesen daders/
 Van mijn geboden minst en meest.

Men leerende/ &c.

Des sal ick weer met u-lup wesen/
 Van nu tot dat de wereld staet.

O Heer/ uw' goedheyd zy geprefen.

O Heer/ uw' macht en heeft geen maet.

O Heer/ Ec.

O rijckdom ! o verborge fchatten/
 Van 't wesen Gods ! wie reykter aen !
 Geen fchepfel kan fijn' wegen vatten ;
 Geen maeckfel kan fijn fin verftaen.

Geen fchepfel/ Ec.

Heer ! Heplig/ Heplig/ Heplig weder ;
 Heer ! Heplig fijt ghy sonder endt.
 Wy bupgen u de hoofden neder ;
 Gelijck als Seraphy is gewent.

Wy bupgen/ Ec.

Ghy gaest 't begin/ o God/ o Vader !
 Soo aen uw' Soon/ als aen uw' Geest/
 Die even wel althijt te gader/
 Dooz d'eeuwen zyn by u gheweest.

Die even/ Ec.

Dooz d'eeuwen/ en dooz alle ftonden:
 Ja daer en werdt de minfte nu/
 In daed of dencken niet gebonden/
 Of fp en waren nebens u.

In daed/ Ec.

Al eben goed/ al eben machtigh/
 Al eben oud/ al eben wijs/
 Al eben hepligh/ en waerachtigh/
 Van eenen lof/ van eene prijs.

Al eben/ Ec.

Bupgt u vernuft/ neygt uw' memozy/
 O mensch ! dooz sulcken Majestept ;

Oy

Op dat ghy van sijn groote gloze/
Niet in de wind en werd versprept.

Op dat/Sc.

Waer heen met uw' verwaende pen-
nen/

O opgeblasen Zwingliaen!

Oflaet nu 't Sacrament te schennen /

Of houdt het met den Arriaen.

Of laet/Sc.

Wat reden hebt ghy dus te slijpen
O plomp verstant op Christus dish!
Terwijl ghy niet en kondt begrijpen
Hoe eenen Godt drieuldigh is.

Terwijl/Sc.

Begrijpt dat eerst / en komt dan
verder

Bezaghien: hoe dat vooz sijn doot/
Ons laten kond' den goeden Herder/
Sijn lichaem onder schijn van bzoet?

Ons laten/Sc.

G'en soect maer knoopen in de viesien;
G'en kunt toch geel van tweeën verstaen.
Maer dit's uw' aerd; de Ketters kiesen
Het een/en laten 't ander staen.

Maer dit's/Sc.

Heer! laet ons nimmermeer bedzo-
ghen

Toch werden dooz hovaerdigheyt;
Maer gunt/ dat wy u groothepdt mo-
ghen

Behagen/doo? ootmoedigheyt.

Maer gunt/Te.

Eer/ glozi/ lof zy Godt almachtigh/
Die eenigh en driebuldigh is.
Des zy hy weer de mensch gedachtigh/
Die bzeukel en ellendigh is.

Des zy/Te.

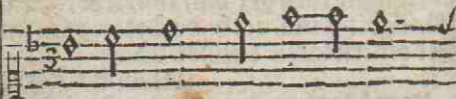

Volghen de Lof-sanghen van
het alder-heplighste ende hoogh-
weerdighste Sacrament
des Aptaers,

Den

Hymnus Pange lingua.

Op sijn bekende Kerckelijcke
wijse/Ofte: als hy begint.

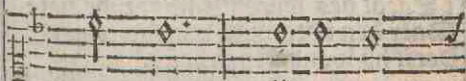

o mijn tongh wilt vroljck sin-
En het bloedt dat men sagh sprin-
Pange lin- gua glo- ri- o-
Sangui- nis- que pre- ti o-

ghen/

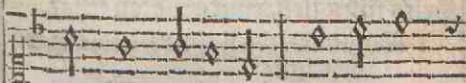

ghen/ 't Glozi= oo= se lie=
 ghen/ Door 's werelts rantsoen
 si, Cor- po- ris my- ste-
 si, Quem in man- di pre-

haems kracht/
 veracht/
 ri- um,
 ti- um,

Dan de vucht
 Fructus ven-

die quam geringhe/ Wt een Ma-
 tris ge- ne- ro- si, Rex effu-

ninghlyck gheslacht.
 dit gen- ti- um.

O Wijn tongh' / wilt vzolijck singen /
 't Gloziose lichaems kracht /
 En het bloedt / dat men sagh springen /
 Dooz 's werelds rantsoen veracht /
 Van die vucht / die quam geringhe /
 Wt een Koninghlijck gheslacht.

Ons ghebooren / ons ghegheven /
 Wt een Maghet onbesmet /
 In dees' wereldt gingh hy sweven /
 't Zaedt des woordts hy zaepde net :
 Maer den uytgangh van sijn leven
 Heeft hy wonderlijck beset.

In des laetsten nachts maeltijde /
 Als hy met sijn broeders sat /
 En de Wet voldaan had blyde /
 Wits hy 't oude Daesch-lam at :
 Gaf tot spijs ghebenedijde
 Sels sijn lichaems grooten schat.

't Woordt Blesch zijnde / heeft waer
 achtigh /
 Dooz 't Woordt van broodt Blesch ge
 maect /
 En van Wijn sijn Bloed seer krach
 tigh /
 Of 't de tong' schoon niet en smaect :
 Een goet hert alhier voozdachtigh
 Dooz 't gheloof tot sterckhepdt raect.
 Dus laet ons deboot aenbeden
 Dit hoogh-weerdigh Sacrament :

Pange lingua gloriosi,
 Corporis mysterium,
 Sanguinisque pretiosi,
 Quem, in mundi pretium,
 Fructus ventris generosi,
 Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus
 Ex intacta Virgine.
 Et in mundo conversatus,
 Sparso verbi semine;
 Sui moras incolatus
 Miro clausit ordine.

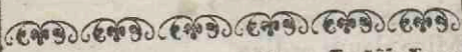
In supremæ nocte cænæ
 Recumbens cum fratribus,
 Observata lege plene
 Cibis in legalibus;
 Cibum turbæ duodenę
 Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem efficit.
 Fitque sanguis Christi, merum;
 Et si sensus deficit:
 Ad firmandum cor syncerum
 Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
 Veneremur cernui,

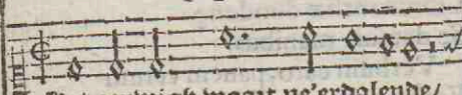
En vooz 't oude Paesch-lams zeden/
 Laet dit nieuwe zijn bekent:
 Ons verstandt laet t'allen steden/
 Dooz 't gheloof zyn ongheschendt.

Godt den Vader en den Soone
 Lof en jubileeringhe/
 Salighepdt/ eer/kracht ydoone
 Zp/en benedijdinghe:
 Die uyt hen spzuyt eben schoone/
 Zp ghelijcke prijsinghe.

Enen anderen Kerckelijcken
 Lof-sangh.

Op sijn bekende wyse:
 pag. 210.

Het eeuwigh woort ne'erdalende/
 Verbum su- per- num prodiens,

En 's Vaders schoot niet la-
 Nec Patris lin- quens dex-

tende.

Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui:
 Præstet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque
 Laus & jubilatio,
 Salus, honor; virtus quoque
 Sit, & benedictio:
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

tende/Wt-gaende na sijn werck bail-
 teram, Ad opus su-um ex- i-

lant/Is hier geko- mē in ons lant.
 ens, Venit ad vi- tæ Vesperam.

Is hier gekomen in ons lant.
 Venit ad vitæ Ve- speram.

H Et eenwigh woort ne' erdalende/
En 's Daders schoot niet latende
 Wt-gaende na sijn werck vaillant/
 Is hier ghekomen in ons landt.

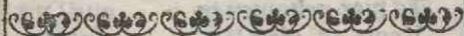
Als hy van sijn Discipel snoodt
 Ghelevert worden soud' ter doot/
 Soo heeft hy eerst sijn selleven
 Ghegheven sijn Discipulen.

In tweederley gedaenten soet
 Soo gaf hy haer sijn Bleesch en Bloed:
 Op dat hy soo den gantschen mensch
 Moght spijzen heel na sijnen wensch.

Ons Broe'r is hy dooz sijn geboort'/
 Ons spijs is hy hier rechteboort/
 Ons horg' en rantsoen aen het Cruys/
 Ons loon al in sijn Hemels huys.

O offerhande over-soet!
 Die ons des Hemels poort op doet/
 Ons strijden valt ons hier seer swaer:
 Gheeft kracht/en helpt ons allegaer.

Hem/ die is een Drievuldigh Heer/
 Zy eenwelijck/lof/prijs/en eer:
 Die ons dooz sijne milde handt
 Bzengh' boven in ons Vaderlandt.

Verbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram

Ad opus suum exiens
Venit ad vitæ Vesperam.

In mortem à Discipulo

Suis tradendus æmulis,

Prius in vitæ ferculo

Se tradidit Discipulis.

Quibus sub bina specie

Carnem dedit & sanguinem,

Vt duplicis substantiæ

Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit focium,

Convescens in edulium,

Se moriens in pretium,

Se regnans dat in præmium.

O salutaris hostia!

Quæ cæli pandis ostium;

Bella premunt hostilia:

Da robur fer auxilium.

Uni trinoque Domino

Sit sempiterna gloria:

Qui vitam sine termino

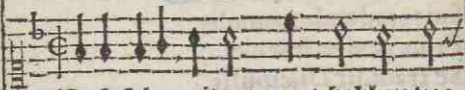
Nobis donet in patria.

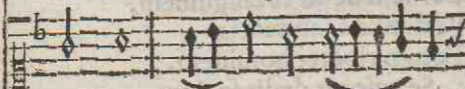
Eenen anderen Kerckelijcken
Lof-sangh,

Op de wijze :

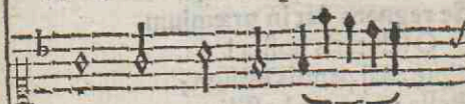
Als 't hier op noten staet.

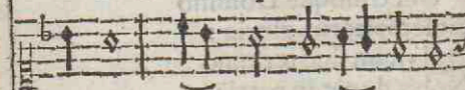
Dese solenniteyt moet hebben vzo-
Sacris solemnii jun- Sta sint gau-

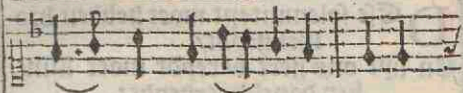
lijckhepdt/ En uyt ons hert he-
di- a, Et ex præcor- di-

repdt moet klincken danck-
is so- nent præco-

baerhepdt: Weer moet het ou- de zijn/
ni- a, Re- cedant ve- tera

nientu moet het al- le zijn/ Verten/
no- va sint omnia, Corda,

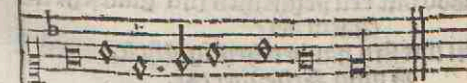
woor-den/en wercken sijn. O mijn
vo- ces & o- pe- ra. O cre-

Schepper/mijn Godt/mijn Heer/
a- tor mi Do- mi- ne

Slaet u' oogen/ met medoogen/
Mi- se- rere, Deus ve- re,

Op u ar- reme- scheyfel neer.
Vere pa- nis pro homi- ne.

Dese solemniteyt moet hebben vzo-
lijckhepdt/

En upt ons hert berepdt moet kline-
ken danckbaerhepdt:

Deer moet het oude zijn/ nieuw moet
het alle zijn/

Herten/woorden/en wercken sijn.

O mijn Schepper/mijn Godt/ mijn
Heer/

Slaet uw' oogen/met medoogen/
Op u arreme schepsel neer.

De laetste schepd-maeltijdt die woꝝdt
hier nu ghe-eert/

Daer d'Heer ghebenedijdt sijn' Broe-
ders heeft ver-eert/

Eerst een Lam en soet broodt / als
Moses had gheleert/

Wooz d'ouden een figuere bloot.

O mijn Schepper/ &c.

Daer na quam de waerhepdt (die in
geen brock bestaet)

Sijn lichaem (soo hy sepd) gaf hy haer
metter daet/

Soo dat een peggelijck sijn gantsche li-
chaem aet/

Al upt sijn handen heplighlijck.

O mijn Schepper/ &c.

Die kranck ter zielen zijn/ krijghen
een vleesch-ghericht/

Sacris solemnijis juncta sint
 gaudia,
 Et ex præcordijs sonent præconia
 Recedant vetera nova sint omnia
 Corda, voces & opera.

O creator mi Domine
 Miserere, Deus vere,
 Vere panis pro homine.

Noctis recolitur cæna no-
 vissima,
 Qua Christus creditur agnum
 & azyma
 Dedisse fratribus, juxta legitima
 Priscis indulta patribus.
 O creator mi, &c.

Post agnum typicum, exple-
 tis epulis,
 Corpus Dominicum datum dis-
 cipulis,
 Sic rotum omnibus, quod to-
 tum singulis,
 Ejus fatemur manibus.
 O creator mi, &c.

Dedit fragilibus corporis
 ferculum,

En die daer droevigh zijn / die worden
 oock verlicht/
 Als sy in 's wijns figuer / nae haers
 Meesters bericht/
 Waerachtigh sijn Bloedt d'incken
 puer.

Omijn Schepper/ &c.

Dus is dees offerhand' van Chri-
 stus in-gheset/
 Den dienst oock naderhandt van dese
 nieuwe wet/
 Sijn Priesteren belast te onderhouden
 net/

Tot troost van die ghelooven vast.

Omijn Schepper/ &c.

Het broodt der Enghelen dat wordt
 der menschen broodt/
 Het broodt der Hemelen eyndt de figu-
 ren bloot:
 Den Heer hem eten laet (o wonderheyt
 seer groot!)

Van sijne knechten desolaet.

Omijn Schepper/ &c.

Heyl'ge Drievuldigheyt / een Godt/
 wy bidden u:
 Ons alsoo visiteert / als wy u eeren nu:
 De deught in ons vermeert / den rech-
 ten wegh ons toondt/

Dedit & tristibus sanguinis po-
culum,

Dicens, accipite quod trado vas-
culum,

Omnes ex eo bibete.

O creator mi, &c.

Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus sic congruit,
Ut sumant & dent ceteris.

O creator mi, &c.

Panis Angelicus fit panis ho-
minum,

Dat panis Cœlicus figuris ter-
minum,

O res mirabilis ! manducat Do-
minum

Pauper, servus, & humilis.

O creator mi, &c.

Te trina Deitas unaque pos-
cimus,

Sic nos tu visita sicut te colimus :

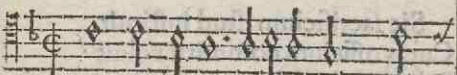
Per tuas semitas duc nos,

quo tendimus,

Van 't eeuw'ig licht daer ghy in woont.
 O mijn Schepper/ &c.

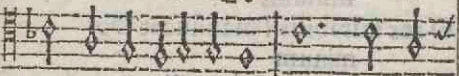
Eenen anderen Lof-sangh.

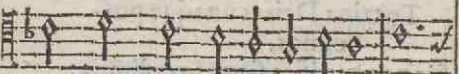
Ick aenbid u devotelijck/ Godt:
 A- dorote devote la- tens

heyt seer puer/ Die hier schuyt vooz:
 de- i- tas, Que sub his fi-

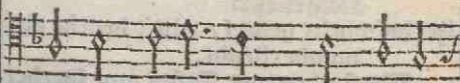

waer onder dese figuer. Mijn hert on-
 guris vere latitas, Ti- bi se

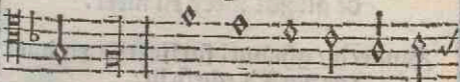

der-werpt hem heel u Majestept/ Het
 cor me- um totum subijcit, Qui-

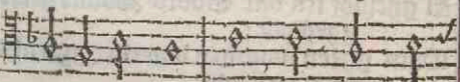
Ad lucem quam inhabitas,
O creator, &c.

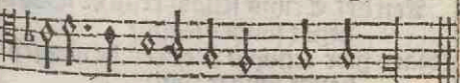
beswijcht geheel/als 't denckt u won-
a te contemplans to- tum de-

derhepdt. Weest gegroet Jesus ons
ficit. A- ve Iesu pa- stor

Herder en Heer/ Wer sterckt toch ons
fide- lium, Ad- au- ge fi-

geloof/en liefde altijd meer en meer.
dem omnium in te creden- tium.

Ick aenbidd' u debotelijck/ Godthept
seer puer/

Die hier schupld voo?waer onder dese
figuer.

Mijn hert onder-werpt hem heel uw'
Majestept/

Het beswijcht geheel / als 't denckt uw'
wonderhepdt.

Weest ghegroet Jesus ons Herder
en Heer/

Versterckt toch ons geloof/ en lief-
de altydt meer en meer.

Smaeck / gheboel faeljeert / en daer
toe oock 't ghesicht/

Dan 't gehoo? alleen my wel leert ende
sticht:

Al gheloof ick dat Godts Soone heeft
ghesepdt:

Want gheen woorden waerder zyn als
de waerhepdt.

Weest ghegroet/ &c.

Aen het Cruys school eens de Godt-
hepdt sonder schijn/

Maer hier schupld met een de mensch-
hepdt sonder pijn:

Nochtans seggh' ick / en gheloob' hier
Godt en mensch/

A Doro te devotè latens
 Deitas,
 Quæ sub his figuris verè latitas.
 Tibi se cor meum totum subji-
 cit,

Quia te contemplans, totum
 deficit.

Ave Iesu Pastor fide-
 lium,

Adauge fidem omnium
 in te credentium.

Visus, tactus, gustus, in te
 fallitur,

Sed auditu solo tutò credi-
 tur.

Credo quidquid dixit Dei fi-
 lius :

Nil hoc verbo veritatis ve-
 rius.

Ave Iesu, &c.

In Cruce latebat sola Dei-
 tas,

At hîc latet simul & humani-
 tas :

Ambo tamen credens atque con-
 fitens,

Hierom als den Moordenaer ick bidd'
en wensch.

Weest ghegroet/ &c.

Als Thomas ick gheen wonden hier
sie nochte tast/
Nochtans ick belijd' u hier mijn Godt
seer vast:

Gheeft my te gheloooven altydt meer en
meer/

Hoop' en liefd' allcen tot u te hebben
Heer.

Weest ghegroet/ &c.

O ghedenckenisse mijnes Heeren
doodt!

Ghebende ons 't leven dooz dit lebend'
broodt/

Gheeft mijn ziel van u te leven God-
delijck/

En te smaken u altoos seer soetelijck.

Weest ghegroet/ &c.

O Heer Jesu / o goedertieren Welli-
caen!

Met u Bloedt wascht my toch van all'
mijn misda'en:

Want een druppel van u bloedt seer de-
licaet /

Peto quod petivit latro pæni-
tens.

Ave Iesu, &c.

Plagas sicut Thomas, non in-
tueor :

Deum tamen meum te confi-
teor :

Fac me tibi semper magis cre-
dere,

In te spem habere, te dili-
gere,

Ave Iesu, &c.

O memoriale mortis Domi-
ni,

Panis vivus vitam præstans ho-
mini,

Præsta meę menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.

Ave Iesu, &c.

Pie Pellicane, Iesu Domi-
ne,

Me immundum munda tuo
sanguine,

Cujus una stilla saluum face-
re

Moght wel supberen al 's werelts son-
den quaet.

Weest ghegroet/ &c.

O Jesu dien ick hier nu sie aldus be-
kleedt/

Ick bidd' gheest my daer ick nae doyst
met groot leet :

Dat ick siende onbedeckt u aenschijn
waer/

Eens magh saligh zijn met u in glozi'
klaer.

Weest ghegroet/ &c.

Een Kerckelijcke sequenti' /
ofte Resereyn / van 't selve
H. Sacrament.

Looft/ o Spon/ den Behoeder /
Looft uw' Leydts- man en Doeder /
Met lof- sangh' / en soet gheklanck.

Wat ghy mooght / doyst vyz soo veelc
Want tot sijns lofs minsten deele
Sult ghy wesen veel te kranck.

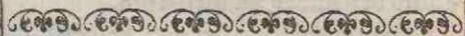
Dit's den theem des lofs verheben:
't Broodt dat leefd/ en geeft het leven/

Totum mundum quit ab omni
scelere.

Ave Iesu, &c.

Iesu quem velatum nunc
aspicio,
Oro fiat illud, quod tam si-
tio,
Ut te revelata cernens fa-
cie,
Visu sim beatus tuæ glo-
riæ.

Ave Iesu, &c.

*Sequentia de eodem venerabili
Sacramento.*

Lauda, Syon, Salvatorem,
Lauda ducem & Pastorem,
In hymnis & canticis.

Quantum potes, tantum aude :
Quia major omni laude,
Nec laudare sufficis.

Laudis thema specialis :
Panis vivus & vitalis

Werdt ons heden voozt bereet.

't Welck in 't laetste avondmaele
Werdt d' Apost' len sonder faele
Eerst ghegheven; soo men weet.

Dus den lof zy vol/en klincke /
En 't jolijt des herten klincke /
Met ghenoechte wel vermeldt.

Want als heden hout men memorie /
Hoe dees tafels meerde ciborie
Ong is eerstmael in-gesteldt.

Ken dees tafel 's nieuws Rijcks
Heere /

Het nieuw Paesschen / met nieuw eere /
Eynd den ouden Phasen-tijdt.

't Nieuw verstoot het oud' beleggh /
Waerhepdt jaeght de schaduw' weggh /
't Licht verdrijft den nacht seer wijdt.

't Welck in dat mael Christus dede /
Laste hy te doen / met zede /
Tot sijnder memorie.

Dooz dit onderwijs dibijne /
Conacreertmen broodt met wijne /
Tot een' saligh' hostie.

Soo ons wel wordt vooz-ghelesen /
't Broot veranderd in 't vleeschs wesen /
En den wijn in Christus Bloedt.

Dat verstant noch oog' hā mercken /

Hodie proponitur.

Quem in sacre mensa cænæ,
Turbæ fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora,
Sit jucunda, sit decora
Mentis jubilatio.

Dies enim solemnis agitur :
In qua mensæ prima recolitur
Hujus institutio.

In hac mensa novi regis,
Novum Pascha novæ legis,
Phase vetus terminat.

Vetustatem novitas,
Umbram fugat veritas,
Noctem lux eliminat.

Quod in cæna Christus gessit,
Faciendum hoc expressit
In sui memoriam.

Docti sacris institutis,
Panem vinum in salutis
Consecramus hostiam.

Dogma datur Christianis ;
Quod in carnem transit panis,
Et vinum in sanguinem.

Quod non capis, quod non vides,

Kamt ons dooz 't geloofs verstercken:
Want natuer dat niet en doet.

Onder dees verschep figueren/
Teekenen/sonder natueren/
Schuypt den excellentsten pant.

't Vleesch is spijs / 't Bloedt dranck
in 't deelen/
Nochtans Christus blijft gheheele
Onder peder deel vaillant.

Blijft in 't nutten ongeschonden/
Sonder bzake/scheur/of wonden/
Maer gheheel werdt hy ontsaen.

Of hem een of veel ontfanghen/
Soo veel een als dupsendt langhen/
Noch en wordt hy dies verdaen.

Hem ontfanghen goe' en quade/
Maer met seer diuerschen grade/
Van het leven/ of van doodt.

Doot vooz quae' / vooz goe is 't leven:
Siet eens; van ghelijck een gheben/
Hoe verschil is 't epndts exploot.

Als ghy 't Sacrament siet bzeken/
In 't gheloof niet weest besweken/
Soo veel is in 't stuck van 't teeken/
Alffer in 't gheheele was.

Want des wesens is geen bzaecke/
Alleen 't teeken krijght de laecke:

Animosa firmat fides,
Præter rerum ordinem.

Sub diversis speciebus,
Signis tantum & non rebus,
Latent res eximiæ.

Caro cibus, sanguis potus,
Manet tamen Christus totus
Sub utraque specie.

A fumente non concisus,
Non contractus, nec divisus,
Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille,
Quantum isti, tantum ille ;
Nec sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali,
Sorte tamen inæquali,
Vitæ vel interitus.

Mors est malis, vita bonis :
Vide, paris sumptionis
Quam sit dispar exitus.

Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, sed memento,
Tantum esse sub fragmento,
Quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissura ;
Signi tantum fit fractura ;

Dies statuer of standt der saecke
 Altijdt blijft in eenen yas.

Siet het broodt der Eng'len Choozen
 Wordt geleydt den Pelgrims broozen/
 Broodt dat kinders toe sal hoozen
 Werpt men geensins vooz de hondt.

In figueren is 't bewesen/
 Als Isaac wierdt verwesen/
 En het Paesch-lam upt-ghelesen/
 Als oock Ise'el 't manna vondt.

Goeden Herder Broot waerachtigh/
 Weest ghenadigh Jesu machtigh:
 Spijst ons / sterckt ons / hoozt ons
 klachtigh/
 Maectt ons 't eeuwich goet deelach-
 tigh/
 In der levendigher landt.

Ghy wijs/machtigh/niet om tellen/
 Die ons spijst in 't sterff'lyck quellen/
 Wilt ons daer aen tafel stellen/
 Als meed'-erven en ghesellen
 Van de Borghers triumphant.
 Amen.

Qua nec status, nec statura
Signati minuitur.

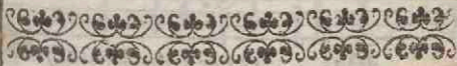
Ecce panis Angelorum,
Factus cibus viatorum,
Vere panis Filiorum,
Non mittendus canibus.

In Figuris præsignatur,
Cum Isaac immolatur,
Agnus Paschæ deputatur,
Datur manna patribus.

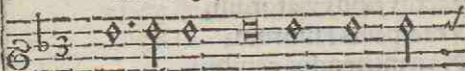
Bone Pastor, panis vere,
Iesu nostri miserere,
Tu nos pascere, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viventium.

Tu qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tuos ibi commensales,
Cohæredes; & sodales
Fac sanctorum civium.

Amen.

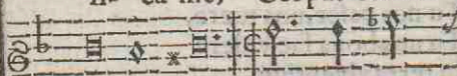
**Een Musijck-Liedeken om te
singen in de teghentwoordigheyt
van 't H. Sacrament.**

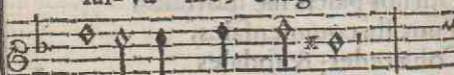
Siele van Christus/ komt en
Anima Christi, sancti-

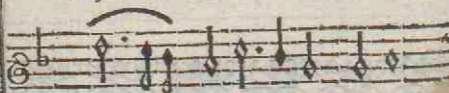
heplight my/ Vichaem Christi
fi- ca me, Corpus Christi

reynight my/ Dierbaer bloedt
sal- va me, Sanguis Chri-

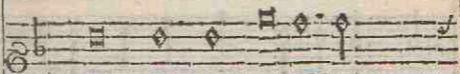

Christi/ beschermt my doch/
sti, in e- bri- a me,

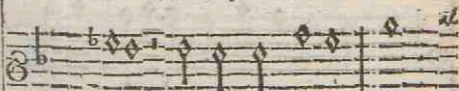

Ma- ter der zijde Christi/
A- qua lateris Christi,

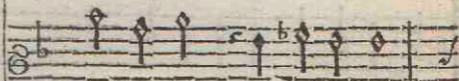
wascht

Wascht my noch/ O goede
la- va me, O bone

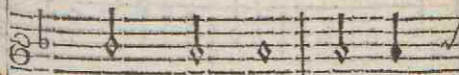
Jesu/ O goeden Jesu/ Laet
Jesu, O bone Jesu, Ex-

d'oozen dijn/ verhooren mijn/
audi me, ex- audi- me,

Dw' vijf bloedighe wonden/ mijn
Intra vulne-ra tu- a ab-

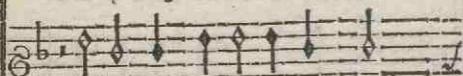
schuyl- plaets zijn. Wilt niet
con- de me. Et ne

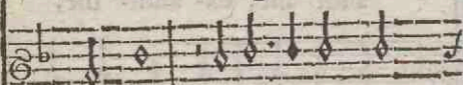
toe-laten / wilt niet toe-laten
 permittas, & ne permittas

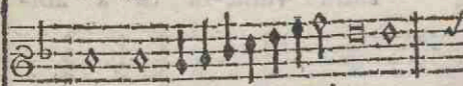
dat ick u opt verla- te.
 me separa- ri à te.

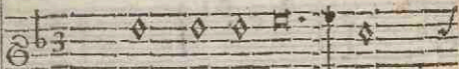
Van al mijn vpan den beschermt
 Ab hoste maligno defen-

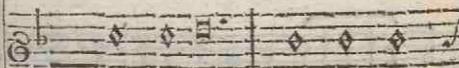
nu mijn. In d'ure van mijn
 de me. In hora mortis

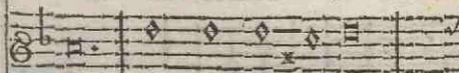
doodt ontfermt u mijn,
 meæ vo- ca me,

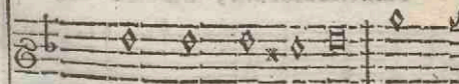
Staet my dan by / Staet
Et ju-be me, Et

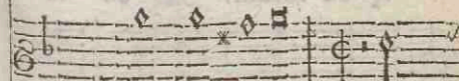
my dan by / Staet my dan
ju-be me, Et ju-be

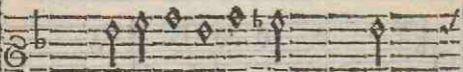
by : En neemt my tot dy.
me: Ve-ni-re ad te,

En neemt my tot dy / En
ve-ni-re ad te, Ve-

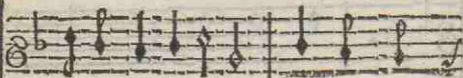
neemt my tot dy Dat
ni-re ad te, Ut

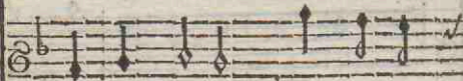
ick u Jesu weer- digh
cum electis tu- is

lo- ve bly / Met d'En-
lau- dem te, In sæ-

ghelen al te samen Eeuwigh en
cula sæculorum, Sæ- cu- la

eeuwigh. Amen. Eeuwigh en
sæ- cu- lorum. Sæ- cu- la

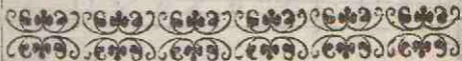
eeuwigh/ Eeuwigh en eeuwigh/
sæ- cu- lo- rum,

Amen.

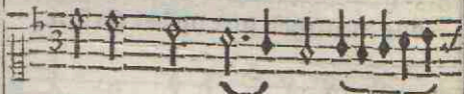
Amen. A.
Amen. A.

men.
men.

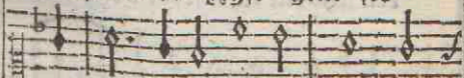

Eenen anderen.

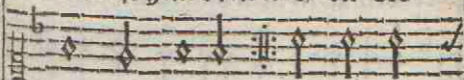
Op de wijze: als 't begint.

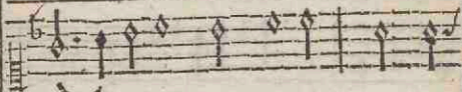
Menschen wilt vzeughd han-tee=
Looft en- de pzyft hem see=

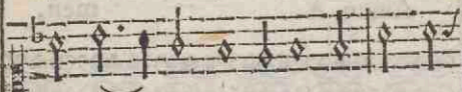
ren/ En- de vermeerren/danckbaer=
re/ Geeft hem oock eere/ on- der

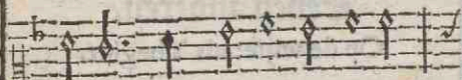
hepdt den Heere: | Wilt hem een
houdt sijn leere.

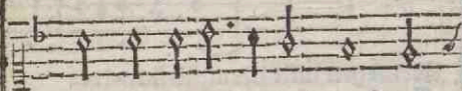
soe ten lof-sangh singen: Want hy

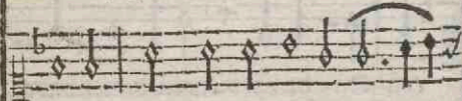
ons doet seer gzoate dingen. Hy stelt

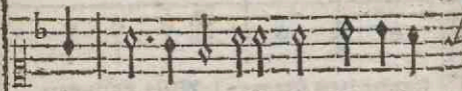
ons menschen hier op der eerden

een schoone tafel seer hoogh van

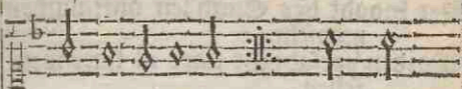

weerden/Wilt hem dan loben pzij-

sen / Ende met alle sijn Engelen

hier

hier eer bewijfen. Wilt hem/ &c.

MEnſchen wilt vzeughd hanteeren/
Ende vermeerren danckbaerhepdt
den Heere :

Looft ende pꝛijſt hem ſeere/
Gheeft hem oock eere / onderhoudt ſijn
leere.

Wilt hem een ſoeten lof-ſangh ſinghen
Want hy ons doet ſeer groote dinghen:
Hy ſtelt ons menſchen hier op der eer-
den

Een ſchoone tafel ſeer hoogh van
weerden.

Wilt hem dan loben/pꝛijſen/
Ende met alle ſijn Enghelen hier eer
bewijfen.

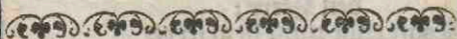
Wilt hem/ &c.

Wilt u oock ras bereyden/
Sonder verreyden / Komt tot deſer
weyden.

Hongherigh wilt niet ſcheyden:
Over der heyden/ Laet u Godt gheley-
den.

Jesus ſijn lichaem geeft tot ſpijſe/
Als hy betuygcht dooz ſijn advyſe :

Het broodt der Engh'len ontfanghen
 menschen/
 Worden versadicht naer al haer wens-
 schen.
 Hierom wilt versolijfen/
 Ende voor dese spijse wilt hem eeuwich
 prijfen.

Op de wyse :

Laet ons met herten reene. pag. 62.

Loofst menschen groot en klepne
 Dit Hemels broodt seer supber en
 repne :

Het spijst ons al ghemepne.

Den Heer van Hemel-rijcke/

Den Gouverneur van al/

Ons menschen sagh beswijcken

Al hier in 't aerdsche dal/

Om dat wy/van soo veere/

Quamen ghewandelt swack en teere/

Ghequetst oock daer toe seere.

Loofst menschen/ &c.

Eer hy van hier sou scheidten/

Maect' hy sijn Testament :

Een spijst hy gingh bereyden/

Een over-schoon present :

Een

Een supber offerhande/
 Tot sijnder liefden pandt en hande/
 Sijn Dienaers gaf in handen.

Looft menschen/ &c.

Sijn lichaem hoogh van weerden/
 In een figuer van broodt/
 Op schonck op deser eerden
 Haer/ teghens allen noodt :
 Gock onder 's wijns figurere
 Schonck haer een dyanck seer schoon
 en duere/

Sijn Bloedt waerachtigh puere.

Looft menschen/ &c.

Op sprack met woorden klaere
 Van dees' spijs excellent :
 Neemt/ eet/ dzinckt allegaere
 Mijns liefden argument/
 Mijn Lichaem en mijn Bloede
 Is dit, dat ick gheeb' t' uwen hoede/
 Dooz mijne mildtheydt goede.

Looft menschen/ &c.

Ghelooft/ ghedanckt moet wesen
 Godt/ eeuwich Godes Soon/
 Dat hy ons komt gheneesen
 Met sulck een spijse schoon.
 Want die dees' spijs wil derben/
 Sijn ziele moet seer haest'lyck sterben:
 Sy kan 't leven niet erben.

Looft menschen/ &c.

Eenen anderen Lof-sangh van het H. Sacrament.

In drie deelen ghedeeldt.

Op de wyse:

Pange lingua, &c. pag. 243. **Oste:**
Wilt ontspringen. 283.

Het eerste deel.

M Hecht uw' tonghen// versch ont-
spronghen/

Tot den lof van 't Blesch en Bloedt/

Daer Godts Soone onghedwongen

Mee de wereldt laest en voedt/

Als een Pellicaen sijn jonghen/

Die sijn borst haer open doet.

Ons ghegheven// ons gebleven/

Dooz een Waghet onbesmet/

Heeft met moeyte/angst en beven/

Hier gheplant der liefden wet:

Maer in 't leste van sijn leven/

Dit groot wonder in-gheset.

Tsaem gheseten// om te eten/

Met sijn vrienden/in de zael/

Doen hy hadde met vooz-weten

Al ghedaen/na 's wets verhael/

Gaf sijn selven onghemeten

Dooz het leste avondtmael.

Met vijf woorden// na sijn oorden/
Maecte hy sijn vleesch van broodt/
Dooz sijn zegen// soo men hoorden/
Wijn sijn bloedt// dat hy vergoot/
Daer de sinnen in versmoorden/
Deed' 't gheloof-bewijs in noodt.

Wy belyden// met verbliden/
Hoe den Heere// groot in daedt/
Ons verlost heeft dooz sijn liden/
En voepdt tegen alle quaedt/
Op dat wy ten allen tyden
Deughd ghenieten ende baet.

Komt met eenen// sin en meenen
Drincken vzeughd in desen most :
Zyn uw' herten hard als steenen/
Maect die sacht dooz dese kost/
Deughd alhier u sal verleenen
Die aen 't Cruys u heeft verlost.

Eert mis-dadigh// Godt ghenadigh
Hier met uwe leden snel :
Dyist sijn liefd' uyt liefde stadigh/
Dat in u niet zy rebel.
Dem ontfanght// soo 't is gheradigh/
Wel bezoesd// na sijn bevel.

Het tweede deel.

Maeckt uw' tonghen// versch/te.
Als vooren.

't Woordt van hoven// wy gheloben/
 Dat gekomen is alhier/
 't Welcke was in 's Hemels hoven/
 En te saem in ons quartier/
 Om den duyvel te beroben/
 Die ons hield in sijn bestier.

Ons verstootten// sijnen grooten
 Lust hy wilde doen verstaen:
 Daerom heeft hem niet verdrootten/
 Sijn swaer liiden aen te gaen/
 Na dat hem sijn hups-genooten
 Hadden wyt sijn handt ontsaen.

Bleesch seer machtigh// Bloedt seer
 krachtigh/
 Weest althjdt ons herten pandt:
 Spijst ons/laest ons/ hoorz ons klach-
 tigh/

Al zyn wy verwozpen sandt:
 Maectt ons 't eeuwig goed deelachtigh
 In dat saligh Vader-landt.

Niemandt droebe// dan vertoebe
 Deughd te soecken in dit broodt:
 Dese spijs een peder proebe/
 Want sy doodt der sonden doodt.
 Godt is hier tot 's knechts behoebe:
 Is dit niet een wonder groot?

Komt ter eeren// u verneeren/
 Door soo weerdigh Sacrament:
 En versaeckt de nieuwe leeren/
 Die onteeren dit present.

Laet 't gheloof in u vermeerren/
 Dat een aerdt's verstandt ontkendt.
 Danckt den Vader alle-gader/
 Da de weerde van sijn th'zoon.
 Lof zy oock ons ziels-versader/
 Vooz de spij's van sijn persoon/
 Eer den Gheest/ die spruyt als aber
 Wt den Vader en den Zoon.

Het derde deel.

Maeckt uw' tonghen//versch/te.
 Als vooren.

Offerhande//die ten vande
 Ons den Hemel opent wijt/
 Broot dat Madian tot schande
 Bzacht/vernield des dupbels strijdt/
 Manna van smaech veelderhande/
 Ras versaet al ons verwijt.
 Ons ghelaten//t'onfen baete/
 Du vooz Leydts-man/nu vooz spij's/
 Du vooz Meester/sonder maten
 Onser zielen nu een prijs/
 Noch zijt ghy (spijt die ons haten)
 Onsen loon in 't Paradijs.

Wie wil groepen//ende bloepen
 In des Heeren Hof althjdt/
 En met vuchten over-bloepen/
 Als een boom ghebenedijdt/

Dees' Fonteyn hem moet besproepen
Die den mensch van sonden vrydt.

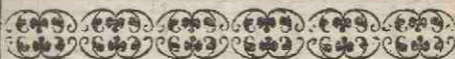
Jesús minnen// kan versinnen
Niemandt/in dit aerdtsehe dal/
Die ghesocht heeft ons te winnen
Wt de hel en sonden-val/
Met sijn vleesch en Bloed/ van binnen
Kerpright onse krachten al.

Mijn lust sterben//mijn sin derben
Wil ick/o Godt/om u sijnck/
In u is wat ick kan erben/
Om u acht ick 't al als sijnck :
Doet mijn ziel uw' Geest verwerben/
Spijst en maect haer uw's ghelijck.

Mensch wilt pogen//na vermoghen
Godt t'aenbidden in dit schijn/
Keert tot hem u hert en ooghen/
Singht hem lof met stemmen sijn/
Houdt vooz hem 't verstandt ghebogen/
Tot sijn dienst op elck termijn.

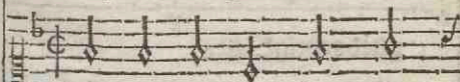
Wilt u keeren//oock met eeren
Tot die hooghe Trinitept/
Die ons menschen arm en teere
Dese maeltijdt heeft bereydt :
Wilt sijn eer met lof vermeerren/
Nu en in der eeuwigheydt.

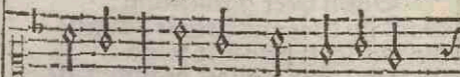

Eenen anderen.

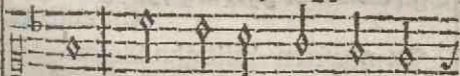
Op de voor-gaende wijze :

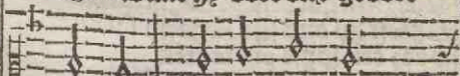
Wilt ontspringhen // Lof-sangh

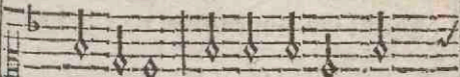
singhen / Onsen Heer ghebene-

dijt. Want hy doet ons groote

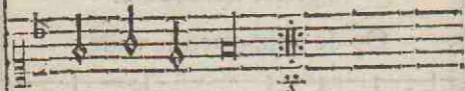
dinghen. Hierom looft hem

met solijt. ³ En wilt u van quaet

bedwin-

bedwinghen/ Sijn weldaedt

ghedachtigh zyt.

Wilt ontspringen//lof-sangh singen
 Onsen Heer ghebenedijt.
 Want hy doet ons groote dingen/
 Hierom looft hem met solijt.
 En wilt u van 't quaet bedwingen/
 Sijn weldaedt ghedachtigh zyt.
 En wilt/ &c.

An-gheseten//wilt ghy weten
 Wat den Heer ons heeft ghedaen?
 Dooz sijn goetthept onghemeten/
 Gheeft hy ons sijn lichaem saen/
 Dooz een spijse om te eten.
 Wilt hem weerdelijck ontsaen.
 Dooz een/ &c.

Proeft uwa' sinnen//wel van binnen/
 Cer dat ghy ontfanghen sult
 Desen grooten schat der minnen/
 Die den wijden Hemel vuldt/
 Cer dat ghy dit sult beginnen/

Spreekt

Sy zeeckt ootmoedelijck uw' schuldt.
 Ter dat/ &c.

Wat moght Godt ons meerder
 geven/

Dan dit lieffelijck present/
 Dan sijn Bleeſch en Bloedt verheben
 In het hepligh Sacrament?
 Op dat wy in 't eeuwigh leven
 Souden komen ongheschendt.

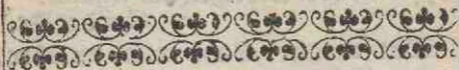
Op dat/ &c.

Dese spijſe//hoogh van prijſe
 In ons zielen liefde ſtraeldt:
 Wt des Hemels Paradijſe/
 Is sy vooz ons neer-ghedaeldt:
 Looft hem met der Eng'len wiſe/
 Van dees spijſe onghefaeldt.

Looft/ &c.

Glozi' /hooghepdt/lof en eere
 Op de hooghe Triniteyt:
 Die ons arme menſchen teere
 Dese spijſe heeft bereydt/
 Die ons Godt is en ons Heere/
 Nu en in der eeuwighepdt.

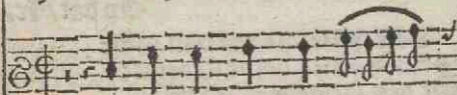
Die ons/ &c.

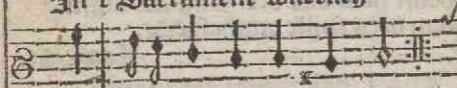
Eenen anderen.

Op de wijze :

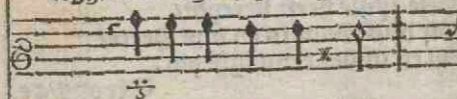
Mijn droefheyt moet ick klaghen, &c.

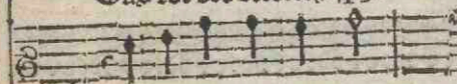
'k Aenbidd' u Godt heyt krach-
In 't Sacrament waerach-

tigh/ Die hier verhozghen zyt/
tigh/ Tot mijnes ziels profyt/

Dus tot der ketters spijt

Val ick ootmoedigh neer/

En singh met soet jolijt: Ghy

zijt mijn Godt mijn Heer.

K Aenbidd' u/ Godtheyt krachtigh/
 Die hier verborghen zijt
 In 't Sacrament waerachtigh/
 Tot mijnes ziels profijt/
 Dus/ tot der Ketters spijt/
 Dal ick ootmoedigh neer/
 En singh met soet jolijt:
 Ghy zijt mijn Godt/ mijn Heer.

Dus tot/ Et.

Mijn ziel/ en al haer krachten
 D sullen zijn subject/
 Verlaten haer ghedachten/
 Ghelooven u op-recht:
 't Is waer al dat ghy seght/
 D woordt sal blijven staen/
 D'w' macht die is perfect/
 Wat ghy wilt dat s ghedaen.
 't Is waer/ Et.

't Ghesichte magh sailgeeren/

't Ghe.

't Ghevoelen/ende smaech/
 't Gheloof sal niet mankeeren/
 Dat weet ick by uw' spraeck.
 't Is wel een wonder saech:
 Maer ghy zyt 't machtigh Heer.
 Ick mijn verstandt versaeck/
 'k Gheloob' uw' woorden meer.

't Is wel/Sc.

Men 't Cruys was Godt obscure/
 Maer de mensch openbaer/
 Hier zynse t'aller uren
 Verborgghen beyde gaer.
 'k Geloob' nochtans eenpaer/
 Dat Godt en mensch present/
 Met vleesch en bloedt voozwaer/
 Is in dit Sacrament.

'k Geloob'/Sc.

De teeckens uwer wonden
 Sie ick met Thomas nijt:
 Nochtans upt 's herten gronde
 Gheloob' ick dat g'hier zyt.
 Versterrickt t'aller tijdt/
 O Jesu/in mijn hert/
 Gheloob'/Hoop'/Liefde/wijt
 Verdozyft mijn pijn en smert.

Versterrickt/Sc.

Een kint zyt ghy ghebooren/
 En ons ghepresenteert/
 Van een Maeght upt-verkoozen/
 Met ons gheconderseert.

Ghy

Ghy hebt ons selfs gheleert
Den wegh der salighepdt/
Daer na we' erom ghekeert
Tot 's Vaders Majestept.

Ghy hebt/ &c.

O Vleesch en Bloedt ghelaten
Hebt g' ons t' een Testament/
Mt liefde boven maten/
In 't heyligh Sacrament.

O kostelijck present!
Waerachtigh Hemels-broodt/
O boom des levens jent!
Spijst ons in hongers-noodt.

O kostelijck/ &c.

Wie sou niet zijn ghedachtigh/
Op sulcken Hemels-broodt/
Ow' liefd' in lyden krachtigh/
Bestandigh tot der doodt?
't Is een mysteri' groot/
Een bandt der eenighepdt/
Confoort in allen noodt/
Een pandt der salighepdt.

't Is een/ &c.

O wonder boven maten!
Een dienaer krank en teer
Die wordt hier roe-ghelaten
Te nutten sijnen Heer.
Wie sou nu wesen meer
Hoveerdigh in 't ghemoet/
Als hem verne'ert dus seer

Ons Schepper met ootmoet :

Te nutten/ &c.

Der Eng'len hzoodt en spijsē/
 Des Vaders eenigh Doon/
 Wordt/ op een nieuwe wijsē/
 Een hzoodt der menschen schoon :
 Hier staet hy ons ten thoon/
 En opent sijnen schoot :
 Hy schenckt ons/ tot een loon/
 Sijn selven/ na de doodt.

Hier/ &c.

Hoe soet zijt ghy/ o Heere/
 Doo? die u smaken wel !
 Al staet g'haer noch soo seere/
 Sy zijn u niet rebel :
 Sy overloopen snel
 Den wegh die ghy ghebidt/
 Al raest den dupbel fel/
 Sy passen op hem niet.

Sy over/ &c.

Wilt ons in u verkeeren/
 Ontloft der sonden bandt/
 Ons deughden wilt vermeeren/
 Ontsteect der liefden hzandt/
 Helpt ons in 't Vaderlandt/
 Syijst ons met Hemels hzoodt :
 Ghy weet het/ Heer vaillant/
 Den wegh die is seer groot.

Helpt/ &c.

Neemt ons in u behoeden/

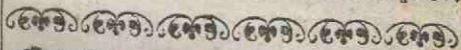
Waer

Waerachtigh Pellicaen/
 Spijst ons met uwen bloede/
 Neemt ons vooz kind'ren aen:
 Een droppel bloedts kan saen
 Ons ziel af-wasschen reyn/
 Al hadd' een mensch ghedaen
 Al 's wereldts sond' alleyn.

Een/Ec.

O Jesu Prinz verheven/
 O Koningh excellent/
 Wilt ons ghenadigh gheven
 Al dooz dit Sacrament:
 Dat wy u eens present
 Sien moghen openbaer/
 Bezijdt van all' ellendt/
 Mensicht tot aensicht klaer.

Dat wy/Ec.

Een Liet ofte Ghebedt/nae
 het nutten van 't hoogh-weer-
 dighe H. Sacrament.

Op de wijze:

Het eeuwigh woort, &c. pag. 244.

O Alberhooghste Sacrament!
 Blyft met uw' gracy sonder endt
 In 't binnenste van dese ziel/
 En maectse van gebzeken iel.

Ghy zyt mijn Godt / ghy zyt mijn
Heer /

Die wt den Hemel daelde neer
In 't diepste van een Maeghde-schoot
Om my te strecken tot een broodt.

Maer 't broodt 't welck van den He-
mel quam

En 's wereltds sonden op hem nam/
Waerachtigh vleys / waerachtigh bloet
Van Jesus onsen Harder goet.

O Hemels broodt ! o Eng'len kost !
Die dooz uw' doodt ons hebt verlost :
Gundt dat ick u te recht verweer
En gantsch 'lijck my in u bekeer.

Verbetert mijn bedorven smaeck /
En streckt my tot geen tegen-spraeck.
Sulcks ghy in desen droeben tijdt
Helaes ! den nieuw-gesinden zyt.

't Is reden / dat uw' lieve min
Mijn hant / mijn oogh / mijn tongh ver-
win :

En dat ick onder het ghetuygh
Uw's heplighs woordts mijn sinnen
buygh.

Ghy zyt de blijdschay van mijn
jeught /

Verbult mijn siel met alle deught /
Met pber / en ghehoorzaemheydt /
Met kupsheyt / en ootmoedighedydt.

Neemt van my / al wat u misshaeght /

Wat

Wat ghy verbiet/wat ghy beklaecht :
 Op dat ick eens door dese spijse
 Bekomen magh het Paradijse.

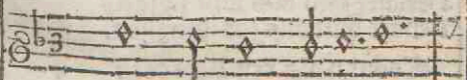
Volghen de Lof-sanghen van
 sommighe Heplighen/ om op hare
 Feest-daghen te singhen.

Ende eerst

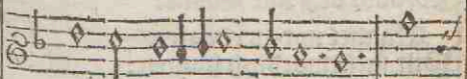
Van de H. Maghet M A R I A.

Op sijne bekende Kerckelijcke wijze:

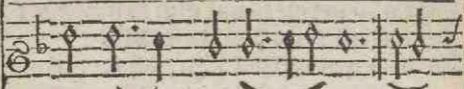
Oste: Als sy begint.

Weest ghegroet Marije/
 A- ve ma- ris stella,

Godes Moes- der blise/ Zee-
 De- i Ma- ter alma, At-

ster/ Ma- get rep- ne/ 's He-
que semper vir- go, Fe-

W Eest ghegroet Marije/
Godes Moeder blijē/
Zee-ster/ Maghet repne/
's Hemels poozt ghemepe,

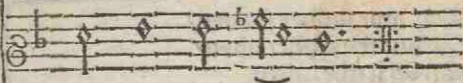
Doo; dat Hemels Ave,
Dat u d'Enghel gabe/
Wilt ons vree vermeerē/
Evaes naem om-keeren.

Wilt ons schuldt ontbinden/
Toont het licht den blinden/
't Quaet van ons wilt jaghen/
't Goet wilt ons toe-draghen.

Toont u als een Moeder :
Doo; ons onsen Hoeder
Bidt toch/ die seer schoone
Is/ voo; ons uw' Soone.

Maghet upt-berkoozen/
Wilt sachtmoedigh hoozen :
Kepe ons maecht van sonden/
Klepe in 's herten gronde.

Supber doet ons leven/

mels poort ghemey- ne.
lix coe- li por- ta.

AVe maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix caeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis;
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui, pro nobis, natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis.
Inter omnes mitis ;
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,

Dat wy/ sonder sneven/
 Jesum eens ghenaken/
 En by u gheraken.

Lof zy Godt den Dader/
 Christo lof te gader/
 Met den Gheest ons Heere :
 Dese drie een eere.

Eenen anderen.

*Op sijn ghewoonlycke Kerckelycke
 wyse :*

Ofte op

Het eeuwigh woordt neerdalen-
 de, &c. pag. 244.

O Gloriose Vrouwe sijn/
 Verheben boven 's Hemels schijn/
 Dien u ghemaect heeft wijsselijck/
 Dien gaest g'uw' borsten heplighlijck.
 Dat Eva ons ontnomen heeft/
 Ghy in uw' Soon ons weder geeft :
 Des Hemels oock een Venster wijt/
 Dooz een benaude ziel ghy zyt.

Ghy zyt des hoogen Konings poozt/

Iter para tutum :
 Vt videntes Iesum,
 Semper collætetur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spiritui Sancto,
 Tribus honor unus.

Alius Hymnus Ecclesiasticus
 de eadem.

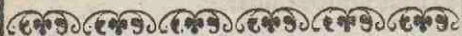
Gaende oock op de wijze :

Iesu dulcis memoria, &c. pag. 94.

O Gloriosa Domina,
 Excelsa super sydera ;
 Qui te creavit provide,
 Lactasti sacro ubere.
 Quod Eva tristis abstulit,
 Tu reddis almo germine :
 Intrent ut astra flebiles,
 Celi fenestra facta es.
 Tu regis alti janua,

Het klare licht upt u komt voort :
 Looft menschen dese Maghet soet/
 Want sy ons eeuwiggh leven doet.

Lof zy u Heer ghebenedijt/
 Die van een Maeght ghebooren zyt/
 Den Vader zy oock lof bereydt/
 Met beyder Geest/in eeuwighepdt.

Noch

Op de voor-gaende wyse :

Wien d' Aerd/den Hemel/ en de Zee
 Aenbidt/prijst/ende diendt geree/
 Die het drievoudigh schepsel stiert/
 Maria is met dien verciert.

Wien Son en Maen/en watter is/
 Ten allen tijden dient ghewis/
 Bedaubt met 's Hemels graci' soet/
 Draeght hem een Maghet met oot-
 moet.

O Moeder saligh dooz 't gheluck/
 Dat in u lichaem/sonder tuck/
 Beslooten is/die 's wereldts last
 In sijne handt sluyt/en houd vast.

Dooz 's Hemels boodtschap saligh
 meest/
 En vrychtbaer dooz den Hepl'ghen
 Gheest/

Et porta lucis fulgida :
 Vitam datam per virginem,
 Gentes redemptæ plaudite.

Gloria tibi Domine,
 Qui natus es de virgine,
 Cum Patre & sancto Spiritu,
 In sempiterna sæcula.

Item alius ejusdem metri.

QVem terra, pontus, æthera
 Colunt, adorant, prædicant,
 Trinam regentem machinam
 Claustrum Mariæ bajulat.

Cui Luna, Sol & omnia
 Deserviunt per tempora,
 Perfusa cæli gratia
 Gestant puellæ viscera.

Beata mater, munere,
 Cuius supernus artifex
 Mundum pugillo continens
 Ventris sub arca clausus est.

Beata cæli nuntio,
 Fecunda sancto Spiritu,

Der Heydenen verlanghen groot/
 Is voort-gekomen door u schoot.

Lof zy u Heer ghebenedijt/ &c.
 Als vooren.

Op onser L. Vrouwen
 Ontfanchenisse ende
 Gheboorte.

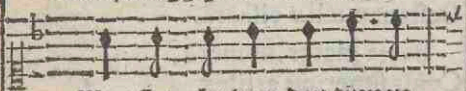
Custos quid de nocte?

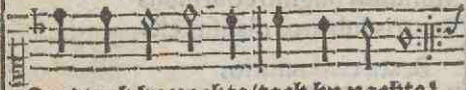
Waecker broed van sinnen/

Die stadigh houdt de wachte/

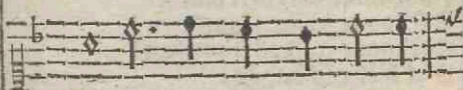
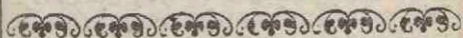

Wat fiet ghy van der tinnen

Ons toch by nachte/toch by nachte?

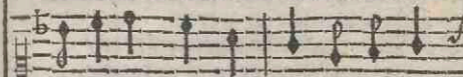
Defideratus gentibus
 Cujus per alvum fufus eft.
 Gloria tibi Domine, &c.

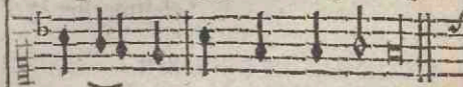
Den morgen komt/den morgen/

Booz-bode van den daghe/ O schoo-

ne gulden morgghen! O schoone gul-

den morgen! O 's Hemels baghe.

³
 O waecher vzoed/ &c.

O Waecker broed van sinnen/
 Die stadigh houdt de wachte/
 Wat siet ghy van der tinnen/
 Ons toch by nachte/ toch by nachte?
 Den moꝝghen komt/ den moꝝghen/
 Dooꝝ-bode van den daghe/
 O schoone gulden moꝝghen!
 O schoone gulden moꝝghen!
 O 's Hemels baghe!

Ⓞ waecker/Ꝛc.

Ick sie de Zee-ster rijsen/
 Die langhe was verhoolen/
 Die ons den koers sal wijsen/
 Recht sonder doolen/sonder doolen.
 O ghy die wijdt en verre
 Ter Zee-waert in gaet swieren/
 Laet u van dese sterre/ Laet u/Ꝛc.
 Te rechte stieren.

Ⓞ waecker/Ꝛc.

Ick sie van ver ghenaken
 Een schip/ met broodt gheladen/
 Dat alleen met sijn smake
 Ons kan versaden/kan versaden.
 Waerom gaet ghy verdwijnen
 Van vuplen dzaf der eerden/
 Daer u broodt kan verschijnen/
 Daer u broodt/Ꝛc.

Van

Dan sulcken weerde.

Ⓞ waecker/ &c.

Ick sie/wilt hier op letten/
 Een leggher vol van schroomen/
 Om onsen noadt t'ontsetten/
 Tot ons-waert komen/
 Tot ons-waert komen/
 Siet hier de Capiteyne:
 Satan/waer sult g'u wennen?
 Die dooz haer kind'lyjn kleyne / Die
 dooz/ &c.
 Ⓞ hooft sal schennen.

Weest well'-kom schoon Princesse/
 Van Anna nieuw' ghebooren/
 Ghy zyt de roe van Jesse/
 Die Godes toozen/
 Die Godes toozen/
 Sult soenen/en vergoeden/
 Dooz uw' bloem uptghenomen.
 Ⓞ schoone Jesse roede! Ⓞ schoone Jes-
 se/ &c.
 Maer schoonder bloeme.

**Noch op de selve Feest-
daghen.**

Op de wijze :

O eewigh God Almachtigh, &c. pag. 4

Oste: Ons Vader Godt ghepre-
sen. **Oste:** Rijck Moeder
Godts Marie.

*Mits yeder veers in tweek
verdeylende.*

I Een soo duyster nachte
Al uyt die wilde Zee/
Hoozd' ick een bitter klachte/
Vol jammer en vol wee.
O wee! **O** wee! **O** ch ermen!
Giep daer een stemme bangh.
Wilt onser toch ontfermen:
O Heer ghy blijft soo langh.

O wee! &c.

De duyster nacht der sonden/
In dese wereldd woest/
Heest onsen wil verflonden/
En ons verstandt verroest.
Wanneer/ wanneer/ o Heere/
Sal ons de Son op-gaen/
En stieren dooz sijn leere/

Ons Schip ter rechter baen.

Wanneer/ Ec.

Ghy Hemels hoogh verheben/
 Wilt ons dooz uwen douw
 Den Salighmaker gheben/
 Verlichten onsen rouw.
 Ghy Aerde-rijck van krupden
 Verciert met bloemen schoon/
 Doozt-bzengen wilt ons hupden
 Een blomnie/Godes Zoon.

Ghy Aerde/ Ec.

Hier na sagh ick op-rijzen
 Den schoonen daghe-raedt :
 klaer/supber/weerd om prijsen/
 Sp dooz de Sonne gaet.
 Verscheyden van coleure
 Was sp/wit ende roodt/
 Met een soo soeten geure/
 Het licht sp ons aenboodt.

Verscheyden/ Ec.

Een Maget upt-verkoozen
 Was sp/in deughden rijck/
 Van Koninghs-stam gheboozen/
 Niemandt was haers ghelijck:
 Om Moeder Godts te wesen/
 Was sp verciert al-om.
 Tot haer men riep mits desen/
 Ave weest wellekam.

O Moeder/ Ec.

Ave/ave vol trouwen/

Maria

Maria weest ghegroet :
 Want boven alle Vrouwen
 Ghy schoon zijt ende soet.
 Wee van wee en rouwen
 Ghy ons verlossen sult/
 Ons schip kunt ghy behouwen/
 Betalen onse schuldt.

Wee van/ &c.

Aldus ghenaken siende
 De poort der salighepdt/
 Op deser Maghet vzienden
 Goepen met danckbaerhepdt :
 Ghelooft/ghedancht/ghepresen
 Zy Godt in eeuwighepdt :
 Die om ons te ghenesen/
 Dees Maghet heeft berepdt.

Ghelooft/ &c.

Op onser V. Vrouwen
Woodschap.

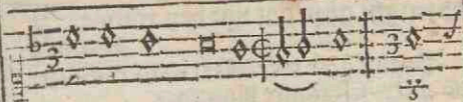
Op de wijze :

De Mey, de Mey, koel is de Mey.
 Ofte: Als 't beghint.

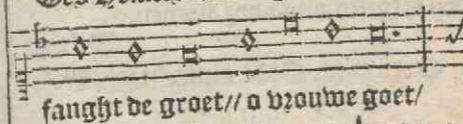

Du weest ghegroet // Maria soet/

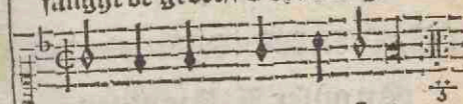
Des

Des Hemels Koningin: ne. Ont-

fanght de groet// o vrouwe goet/

Der Eng'len kloeck van sinne.

No weest ghegroet// Maria soet/
Des Hemels Koninghinne.

Ontfanght de groet// o vrouwe goet/

Der Eng'len kloeck van sinne.

Ontfanght/ &c.

Ghegroet zijt ghy// O wortel vrp/

Hepligh/en upt-verkoozen:

Wt u seer blp// Den nacht vooz-bp/

De Sou sal zijn gheboozen.

Wt u/ &c.

Weest dan verheughdt/ Met aller
vzeughd

O glorioose Vrouwe.

Want dooz uw' deughdt// En schoone
jeughdt/

Brenght

Brenght ghy 't al uyt den rouwe.

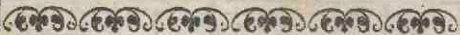
Want/ &c.

Oz lof hier mee// Verleent ons vree
 O aller-schoonste blomme/
 Wilt t'aller stee// met uwer bee
 By Christo ons vooz-komen.

Wilt/ &c.

O eeuwigh Godt almachtigh/ &c.

Pag. 4.

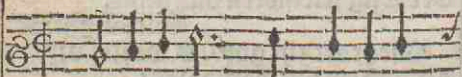

Op onser V. Vrouwen

Licht-mis.

Op de wijze:

Edel Kersouw, &c.

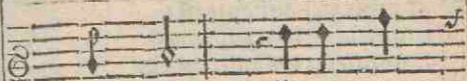

O Jesu soet/ Lepdt my in u
 D te gemoet/ Na Simeons

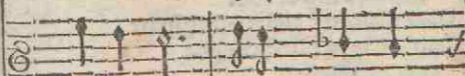

wen Tempel/ Dooz uwen Heyl'
 ex= empel. Dat mijn ziel on-

ghen

ghen Gheest/ Die dus langh
beveest/

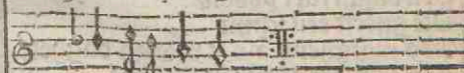
is gheweest Be- nouwt/ en

vol van ijden/ Magh oock van

hier in vrede gaen/ En eeuwich

haer verblijden.

O Jesu soet/
Lepdt my in uwen Tempel/
Dooz uwen hepl' ghen Gheest/
D te ghemoet/
Na Simeons' exempel.

Dat mijn ziel onbedreeft/
 Die dus langh is gheweest
 Benouwt/en vol van lijden/
 Magh oock van hier in vrede gaen/
 En eeuwich haer verblijden.

Die dus/ &c.

Gheeft my te sien
 Met mijnder zielen-ooghen/
 Uw' salighejdt/berepdt
 Voor alle lie'n/
 Die u te vinden pooghen.
 Want mijne ziel verhepdt
 Alleen uw' Majestejt/
 Met een licht in haer handen.
 Maer ghy die zijt het eeuwich licht/
 Doet mijn licht meerder branden.

Alleen/ &c.

Maria sijn/
 Repn onbedleekte Maghet:
 Een dagheraet ydoon/
 Die gheeft een schijn
 Des morggens als 't vroegh daghet:
 Soo ghy/der Sonnen thoon/
 Bzencht ons het licht seer schoon:
 Veel vroegh komt ghy op-rjisen.
 Dus singen wy: Weest welckom/
 En gaen u eer bewjisen.

Bzencht/ &c.

Godts Moeder repn/
 In mijnder wilt ontfermen/

Toont

Toont my u klaer aenschijn :
 O kind'lyc kleyn/
 Geest my in mijnen ernen/
 Druckt het in 't herte mijn.
 Ick bid u dooz de pijn/
 Die u hert heeft dooz-sneden/
 Dat ick magh wijs en supber zijn/
 En lichten dooz goe' seden.

Den Lof-sanck Simeonis.

Nunc dimittis.

Op de wyse :

Ick lijd' in 't hert pijn, &c. pag. 227.

NO Heer
 Laet gaen/is 't u begeer
 Dw' knecht in vreden/
 Dat hy mach treden
 Ter plaetse na u woort/by d'overleden/
 Om te boodtschappen haer
 Hoe den Verlosser waer
 Ghedaelt beneden.

Om te/Er.

Ick sie
 Dw' Salighmaecker/die
 Haer langh belooft is/

Dat

Dat hy het hooft is
Die haer we'er halen sal/ dat haer ont-
rooft is/

Ghelijck als eenen Reus/
Wiens moet soo furieus/
Noyt afgeslooft is.

Ghelijck als/ Ec.

Den welck
Ghy oock bereept hebt/elck
Een in 't bysonder/
Vooz ons/die onder
Den Hemel swerven / in het aerdts ge-
donder/

Vaer Satan ons in houdt/
Maer desen sal hem stout
Verflaen met wonder.

Vaer Satan/ Ec.

Hy sal
Oock vooz de Heyd'nen al
Verlichtingh weesen/
Dat sy de peesen
Van haer Afgoden 'niet meer sullen
vreesen.

En in 't hups Israhel/
Soo salmen even wel
Sijn glozp leesen.

En in 't/ Ec.

Op onser L. Vrouwen
Hemel-vaert.

Op de wyse :

Hoort Sion wat ick, &c. 87.

Maria Moeder en Maeght met eenen/
 Hoop en troost der armen/ in al haer
 mis-val/
 Waer reyst ghy van hier dus verre
 heenen?
 Wilt ghy ons verlaeten in dit traenen-
 dal?
 Tot wien sullen wy dan gaen/
 Als ons zielen zijn bela'en?
 Dus wy bidden seer/ Dus wy/ &c.
 Beght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw'
 kinders teer.

Gabriel den Engel u quam groeten
 Als ghy op der Werden woond' in Na-
 zareth:
 Du komt u het gantsche heyl ontmoet-
 ten/
 Doeren haer Princesse in 't Hemelsch
 salet.
 Wy beneden op der eerd'
 Groeten u Godts moeder weerd.

Roepen oock van veer/ Roepen/ Sc.
 Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw'
 kinders teer.

Triumphant repst ghy na 't eeuwig
 leven/
 Moeder upt-verkoozen van Godts
 Soon voozwaer:
 Ghy seer hoogh van d' Aerde wort ver-
 heben/
 Boven Son en Sterren / in den Hemel
 klaer/
 Boven alle Eng'len schoon/
 In den alderhooghsten thoon/
 Daest by Godt den Heer/ Daest by/ Sc.
 Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw'
 kinders teer.

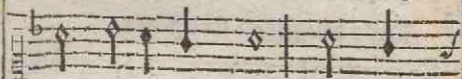
Met jolijt van al des Hemels krach-
 ten/
 & Hemels Koninghinne heden is ghe-
 kroondt
 Van haer Soon / den Koningh groot
 van machten/
 Die sijn' waerde Moeder eer' en liefde
 thoondt.
 D'Arcke Gods seer hoogh-geacht/
 In den Tempel is ghebracht/
 Die wy geven eer/ Die wy geven eer/
 Neyght uw' ooghen/ Moeder/ tot uw'
 kinders teer.

Dolghen eenighe ghemeyne
 Lof-sanghen van de Moeder
 Godts M A R I A.

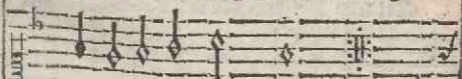
Op alle haere Feest-daghen te
 pas komende.

Mari- a schoon / Seer er-
 Der maeghden kroon / Waer ach-

cel- lente ver- soon / Mijn hert
 tigh Salomons th:oon / Tot mijn

u lof te singhen pooght: |
 gebedt uw' oozen booght. |

En uw' groote bermhertighepdt

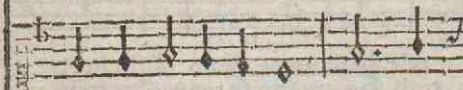
tooght/ Dat ick uw' Dienaer/

Hier magh pynsen eenpaer

Dwe deughden seer klaer/

En uw' wegen eerbaer. Dus mijn

hert tot u verhooght/ En my

van alle sonden drooght/ En u

Maria

Maria schoon/
 Seer excellente persoon/
 Mijn hert u lof te singhen pooght:
 Der Maeghden kroon/
 Waerachtigh Salomons thoon/
 Tot mijn gebedt uw' ozen booght/
 En u groote hermhertigheyt tooght/
 Dat ick uw' Dienaer/
 Hier magh pynsen eenpaer
 Dwe deughden seer klaer/
 En uw' wegghen eerbaer.
 Dus mijn hert tot u verhooght/
 En my van alle sonden drooght.
 En u groote/ &c.

Godts Moeder repn/
 En Maeght der Maeghden certeyn/
 Dupfken van Noe seer ghetrouw/
 Uw' macht niet kleyn
 Toont ons toch alle ghemeyn/
 Troost ons altydt in onsen rouw.
 Want ghy zyt die seer weerdige vrouw
 Wiens zaet excellent/
 Heeft het helsche Serpent/
 Dat ons bracht in 't tozment/
 Heel verplet en gheschent/
 Haest uw' Soon ick op u bouw/
 Staet my dan by/ als ick betrouw'.
 Want ghy zyt/ &c.

Zee-sterre klaer/
 Boven de Hemelsche schaer/

Doozne die Mopses branden sagh/
 Ghy zyt voorwaer
 Den synen gouden outaer/
 Die goeden reuck te gheben plagh/
 Want die weerdige vucht in u lagh/
 Wiens raeden seer goet/
 En wiens daden seer vzoet/
 Van dat helsche ghebzoet/
 Sonder schaed' ons behoedt/
 Vy helpt ons al dooz sijn kracht/
 Ende verdryft der sonden nacht.

Want die/ Ec.

Des levens houdt

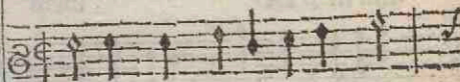
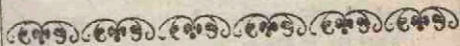
O spieghel klaer sonder fout/
 Ieder die Jacob heeft sien staen/
 Slagh-oozden stout/
 Verwermt ons herten seer kout/
 Leert ons den rechten wegh in-gaen/
 Want het is al uw' macht onderdaen:
 Godt Dader u mint/
 Godt den Soon is u kindt/
 D' Hepligh Geest is u vriendt/
 Al den Hemel u diendt/
 Onsen vbandt op de baen
 Moet booz u aenschijn vlieden gaen.

Want het/ Ec.

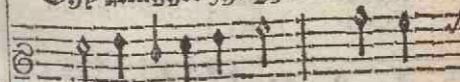
Princesse groot/
 Helpt ons in d'uyterste noodt/
 Van al des vbandts quaet bestier/
 Wt sijnen poot/

In uwen heplighen schoot/
 Neemt ons in ons laetste dangier.
 Want uw' lof dien verbruyden wy hier/
 En bidden met sanck/
 Wilt toch nemen in danck/
 Onse gunste seer kranck/
 Die wy/sonder bedwanck/
 Nu betoonen met playsier/
 Tot Maria goedertier.

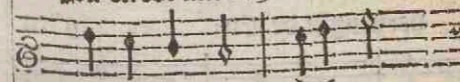
Want uw' lof/ &c.

A= ve Ma= ri= a triumphant/
 Ghy Maghet zijt ghebene= dijt/

In graci' abundant/ O' Heer zp
 Nu en tot aller tijdt / Den vp=

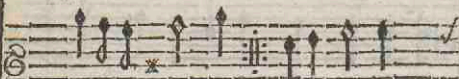
met u playsant / Sels in
 andt tot een spijt/ Spant ghy

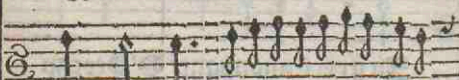
persoo: ne/ | Boben
de kroo: ne/ | Die daer

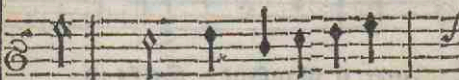
al: le Maegh: den
zijn in 's He: melg

schoo: ne/ | Daenschijn
thoo: ne.

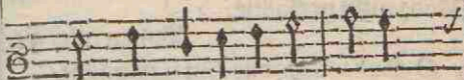

verheught de En: g'len

fijn/ Schoon blinckende robijn/

Wilt

Wilt toch biddende zijn/ Jesum

u kindekijn. Nu en op elck termijn

Dooz mijn persoone.

A Ve Maria triumphant/
 In graci' abundant/
 O' Heer zy met u playsant/
 Sels in persoone.
 Ghy Maghet zyt ghehenedijdt/
 Nu en tot aller tijdt/
 Den vbandt tot een spijt/
 Spant ghy de kroone.
 Boven alle maeghden schoone/
 Die daer zyn in 's Hemels throone/
 Waenschijn verheught de Eng'len sijn/
 Schoon blinckende robijn/
 Wilt toch biddende zijn
 Jesum u kindekijn/
 Nu en op elck termijn/

Vooz mijn persoone.

Boven alle/ &c.

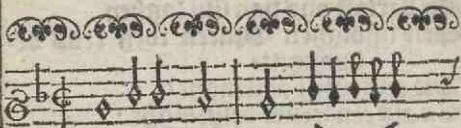
O Godes thzoone sijn van goudt/
 Uw' deughd is menighsout/
 Al die op u betrouwt/
 Sal hem verbljden.
 O soet van geure roosken roodt/
 Uw' macht die is seer groot/
 Van die eeuwighe doodt
 Wilt ons bevrijden/
 Ende helpt ons in ons lijden/
 Dat wy alle quaet vermijden.
 O Sterre der Zee/ ghy schijnt seer
 klaer/
 O gouden-rijck outaer/
 Der Hepl'ger Kerck pilaer/
 O Arcke Godts eenpaer/
 Moeder wy u voozwaer
 En Maeght belijden.

Ende helpt/ &c.

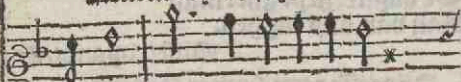
O lustigh Hemels Paradjs/
 Mt Jesse bloepend' rijst/
 Boven Salomon wijs/
 Na Godts behaghen.
 O waerde Tafel onbesmet/
 Daer Godt in schzeef sijn wet/
 Emmer van goude net/
 Om 't mann' te draghen.
 Onsen vbandt wilt versaghen:

En verlost ons van sijn laghen.
 Den nijdighen Draeck toch eens be-
 dwinght/
 Die ons altijt omringht/
 En als een leeuw bespringht :
 Want u licht dat klaer blinkt/
 De duysterheyt gheringht
 Aan van ons jaghen.
 Onsen vbandt/ &c.

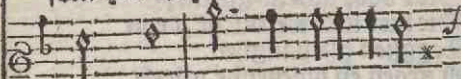
Princesse repn/ sup ver fonteyn/
 Bidt booz ons al-ghemeyn/
 Die hier in 't Werdtische pleyn
 Legghen ghevanghen.
 O groen en bloepende yzeel/
 Ghy zijt Davids kasteel/
 Met schilden al gheheel
 Zijt ghy omhanghen.
 Dus naer u staet mijn verlanghen/
 Wilt toch mijn ghebedt ontfanghen :
 En toontd my hier naer u Soon oot-
 moet/
 Maria Maghet soet/
 Verandert Evaes boet/
 O Koninginne goet/
 Roepen wy metter spoet/
 Met herten banghe.
 Dus naer/ &c.

Maria reyn / / supber

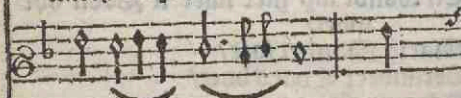
fonteyn. Wy uw' arreme die:

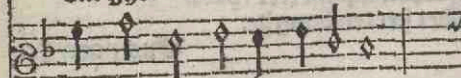
naers kleyn / Wy uw' arreme die:

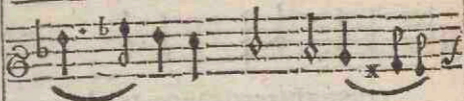
naers kleyn / Bid: den u al

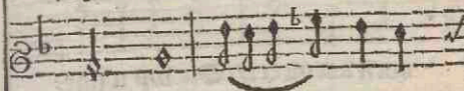
om ghe: na: den / Dat

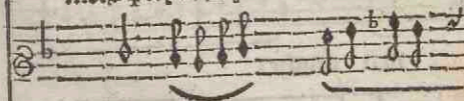
ghy ons wilt komen te stade /

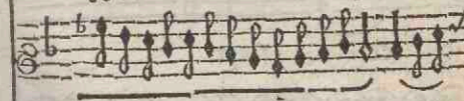
Bp uwen Soon in 't He=

mels pleyn/**Bp** uwen

Soon in 't He=

mels

pleyn: Daer ghy nu regneert /

Seer hoogh ghe-eert // glozieert //

trium=

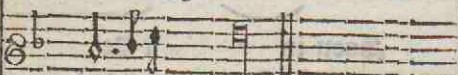
triumpheert // Onsen lof

doek vermeert // Die wy u ghe-

ben onghe-

ces seert.

En Ave Maria.

Op sijne bekende wyse :

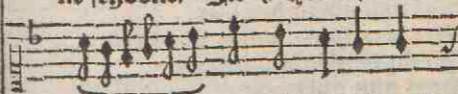
Ave Mari-
Gratia ple-

a, Godts lieffte lief
na, klaer als de son-

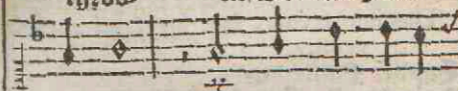
ndoone/

p= doone / Der Maeghden
ne schoone / In 's Hemels

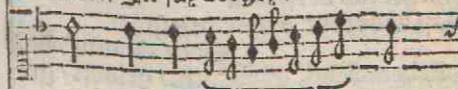
kroo- ne/ Ma- ri- a weest
thoo- ne/ Vol van gena-

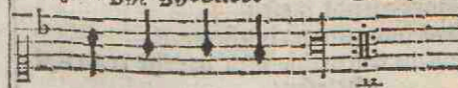
ghegroet. | Der deughden vollen
den soet/

vlaet/ In supberheyt ootmoet

Hebt ghy ghebaert Godts

Soon ons hooghste goede.

A Ve Maria, Godts lieffste lief pdoone/
Der Maeghden kroone/
 Maria weest ghegroet.

Gratia plena, klaer als de Sonne schoone/
In 's Hemels throone/
 Dol van ghenaden soet/
Der deughden vollen bloedt/
In supberhepdt ootmoet
 Hebt ghy ghebaert
 Godts Soon ons hooghste goet.

Der deughden/ &c.

Dominus tecum, den Heer is met u
 repne/
 Supber Fontepne/
 Dzeughd aller wereltd wijdt.

Benedicta tu in mulieribus allepne/
 Al waert ghy klepne/
 Ghy waert ghebenedijdt/
 Geen Vrouw' tot eenigher tijdt
 Soo saligh als ghy zijt/
 Nochte soo verheven
 Van Godt tot 's vbandts spijt.

Geen Vrouw' / &c.

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

Et benedictus, ghedanckt/ gelooft/ ge-
 presen
 Moet altydt wesen
 Dat hooghwaerdighe pant/
 Fructus ventris tui, Dw' v'zucht repn upt-
 ghelesen/
 Wt Jesse gheresen/

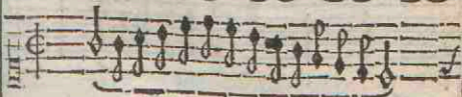
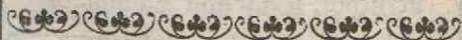
I E S V S Christus plapsant/
 Die als een leeuw vaillant/
 Ons brack der hellen bandt/
 Ende de ghevanghen
 Bracht in sijns Vaders landt.

Die als/ &c.

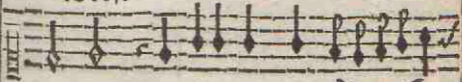
Sancta Maria, Princesse hoogh ver-
 koozen/
 Edel gheboozen
 Van Koningh Davids zaedt/
 Ora pro nobis, Bidt voor ons/ die te voo-
 ren

Maeren verloozen/
 Verdoemt door sonden quaet/
 Tot dat ons quam te baet
 Jesus ons toe-verlaet/
 Van u gheboozen/
 O schoone dagheraet.

Tot dat/ &c.

Weest

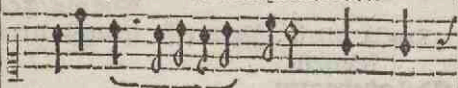

gegroet Maria vol van gra-

tien

ti- en/ Wt-verkoozen boven

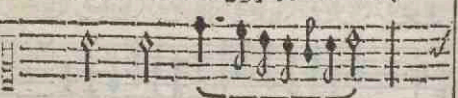
alle na- tien Heest den

Hee- re uw' sup-

berhepdt. Want ghy Salomons

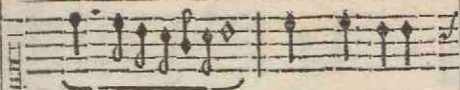

thron planteyt

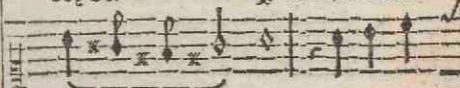
Dan pbooze zijt schoon be-

reypdt.

repdt/

Puer van alle

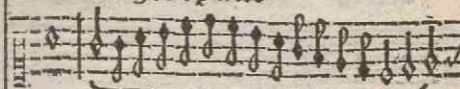
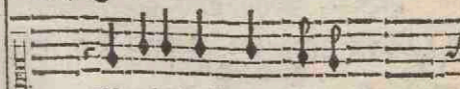

snet=

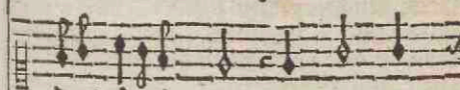
ten/ Kerpne her=

ten altijd op u let=

ten.

Maria wel-ruyckende

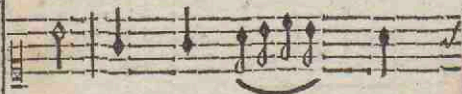

Ep= pres=

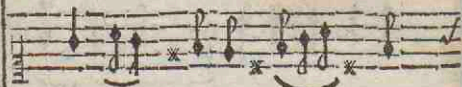
se Bidt doch voor

ons Hemelsche Princeps

se/ Dat w' ons mo- ghen

verblij- den in eeu- wig-

hepdt. Want ghy/ &c.

W^eest ghegroet Maria vol van
gratien/

Wt-berkoozen boven alle natien

Heeft den Heere uw' supberhepdt.

Want ghy Salomons thsoon planteyt

Van pvoore zijt schoon berepdt/

Puer van alle smetten/

Hepne herten altydt op u letten.

O Maria wel-rupckende Cypresse/

Bidt doch voor ons hemelſche Princesſe/
Dat w' ons moghen verblijden in eeu-
wighejdt.

Want ghy/ &c.

Weest gegroet/ O Koningin der He-
melen/

Hoogh verheben boven alle Engelen/

Want den Heer is met u altijd/

Van hem zijt ghy ghebenedijdt,

Dw' ootmoedighejdt hem verblijdt/

Boven alle Vrouwen,

Dus wy loben u ter goeder trouwen.

O Maria/ seer klare Morgen-sterre/

Bidt voor ons/ die van u zijn soo verre/

Dat wy van ons ellenden eens zijn be-
vrijdt.

Van hem/ &c.

Weest ghegroet / O overschoone da-
gheraet/

Want upt u ons d'over-klare Son op-
gaet/

O wellustighe Paradijs/

Roosen-bloepende Jesse-rijns/

Van u lichaem de vrucht seer wijs

Zy ghelooft, ghepresen,

Van ons sonden heeft hy ons genesen.

O Maria, vergulde Arck des Heeren/

Bidt voor ons, op dat wy moghen leeren

Een nieu leven te leyden/ naer u advijs.

Roosen-bloepende/ &c.

Eenen

Eenen anderen.

Op de wijze :

Ghy die nu zyt bevrijdt. pag. 173.

Maria Maeght eerbaer/
 Princes van Hemel-rijcke :
 Ghy zyt een spieghel klaer/
 Deel sonder suet voozwaer/
 Boven der Eng'len schaer.
 Waerom sy oock eenyaer
 Deeren eeuwelijcke.

Boven/ &c.

Ghy hebt Adams gheslacht/
 't Welck Eva had doen trueren/
 Als Hester/wijs bedacht/
 En Judith/dooz Godts kracht/
 Weder in vzee ghebracht/
 Dooz uw' vrucht groot van macht/
 Wt druck/en doodts besueren.

Weder/ &c.

Ghy zyt de vrome Vrouw/
 Die 't Serpents hooft vertreden
 Heeft/en dooz 's Hemels douw
 Godts Soon/Edel ker souw/
 Ghebaert/Maeght sonder rouw/
 Bleeft Maeght/en sonder flouw
 Vracht/als Abigail/vreden.

Ghebaert/ &c.

O heeft de Son ghekleedt/
 Schoon dagheraet gheresen/
 Die nyt u wel bereedt/
 Veel sonder pijn of leet
 Quam/ om ons druck en sweet
 Te drooghen wijdt en breecht.
 Met recht wordt ghy ghepresen.

Quam/ &c.

Ghy blinkt van diep ootmoet/
 Hof/ schat/ fonteyn vol deughden.
 Gheloof/ Hoop/ Liefden gloet
 Is uwen geur/ duyf soet/
 Ghelijck de Maen den bloedt /
 Derweckt soo ons ghemoedt/
 Vervuldt ons ziel met vreughden.

Ghelijck/ &c.

Schoon' leli' / Jacobs leer/
 Die streckt aen Godt hezijden/
 De Eng'len doen u eer/
 Naer uwes Soons begheer :
 Slagh-oord' / druckt nu toch neer
 Uw' vyanden/ die seer
 Groot' lijcks uw' lof benijden.

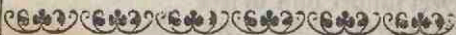
Slagh-oord' / &c.

Maer wy tot 's duyvels spijt/
 Willen u althijt loben :
 Al is 't dat sulcks benijdt
 Sijn zaedt vermaledijdt/
 Van haer gheweldt ons vzijdt/

Wroont

Droom Japhel voor ons strijdt/
 Menhoozt ons arm verschoven.

Van haer/ &c.

Eenen anderen.

Op de wyse :

Komt Schepper H. Geest. pag. 224.

Maria Prins'lijck greyn/
 Godts Moeder/ Maget reyn/
 Slaet op ons u ghesichte/
 Och edel Davids nichte:
 Wilt onser zijn ghedachtigh/
 By uwen Soon almachtigh.
 Mensiet toch onsen noodt/
 Des duyvels list is groot/
 Wilt al sijn macht verpletten/
 Sijn booshepdt wilt beletten:
 Doet ons/ door Christus minnen/
 Des wereldts liefd' verwinnen.
 O sonderlinghe Maeght/
 Neemt wegh dat Godt mishaecht/
 Gheeft reynighepdt van binnen/
 Sachtmoedighepdt der sinnen!
 Dat wy altijd bequame
 Hier loven uwen name.
 Choont dat ghy Moeder zijt:

Dw' Soon ghebenedijdt
 Mendientd toch ons ghebeden/
 Die wy doen hier beneden:
 Dat hy ontbindt ons sonden/
 Waer mee wy zijn ghebonden.

O Maeght der Maeghden kroon/
 Verhooght in's Hemels thzoon/
 Meer boven Cherubijnen/
 Krachten en Seraphijnen/
 Laet ons tot allen tyden
 Dw' lof en eer belijden.

Verkoosen zijt gh' alleyn/
 Te wesen Moeder reyn
 Van onsen Godt en Heere/
 Na Gabriëlis leere/
 En boven alle Vrouwen
 Verheven/upt den rouwe.

O sterre klaer van licht/
 Ghy hebt we'er op-ghericht
 Dat Eva had doen vallen:
 Des zy u lof van allen.
 Wilt toch/in onse daghen/
 Afwenden alle plaghen.

Schoon Rachel/bloemken jent/
 Reyn balsam excellent/
 Vester/ons Advocate:
 Bidt vooz ons vzoegh en late:
 Dat wy/upt 's wereldts staten/
 Eens gaen na 's Hemels straten.
 O wel-ghemuerd' warandt/

Maegh-doozme onverbzandt/
 Bewaert ons vooz doodts sehanden/
 Dooz liefden daet ons bzanden/
 Maecht supber ons ghedachten/
 Vernieuwt der zielen krachten.

Het beste deel certeyn

Verkoosen hebt g'alleyn :

Des pzijsen u en loben

De Engelkens hier boven :

Ghy wordt ghenoeit op eerden

En Moeder vol van weerden.

O lieffelijck pzieel !

O kostelijck juweel !

Verseghelde fonteyne/

O supber cristallijne/

Itasteel vyz van hedwanghen:

Daer dupsendt schilden hanghen.

Ghy zyt de Maghet net/

Die 't slanghen-hoofdt verplet/

En Vrouwe sterck van krachten :

Wee hun/ die u verachten.

De slangh' heeft haer ghebeten/

Die uwen dienst vergheten.

Abigail verlicht/

Die Davids gramschay slicht :

O Arcke puer van goude/

Daer 't mann' in wierd' behouden :

Wilt ons den heer versoenen/

Dat hy by ons blijft woenen.

Ghy zyt/na mijn advijs.

Het aerdtſche Paradijs/
 Vol bloemkens ende planten/
 Playsant aen alle kanten :
 Ghy zyt den boom/ die 't leven
 De wereltd hebt ghegheven.

O ſpieghel onbefmet/
 Neemt wegh/ dat ons belet
 Om voort te gaen in deughden/
 Met u te zyn in vzeughden :
 Wilt all' onſ' groot ellenden/
 Dooz u ghebedt af-wenden.

Ghy zyt des Vaders Bruydt/
 's Soons Moeder vol virtuyt/
 Des Heyl'gen Geests een Tempel/
 Der deughden een exempel.
 Zidt vooz ons arme blinden/
 Laet ons dooz u troost vinden.

O koſtelijck granaet/
 Soet boven honigh-raet/
 Gedeons Vlies ghetrouwe/
 Beſpzoepdt met Hemels-douwe :
 Wilt ons verdzooghde herten
 Niet laten in de ſuerten.

Zee-ſterr'/verlicht ons klaer/
 In 's wereltds diep ghevaer/
 Op dat wy niet verſinken/
 Wilt dickwils op ons dincken;
 Verdrijft al ons vpannen/
 Stiert ons na 't Vaderlande.

Ghy zyt Rebecca ſchoon/

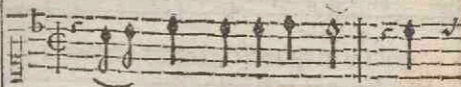
En Salomonis thron :
 Die in u heft gheseten/
 Magh onser niet verghten/
 Wy moet ghenae bewyfen
 Men die sijn Moeder pryfen.

O Moeder wel bemindt/
 Toont ons u lieve kindt/
 Paer al ons groot ellende/
 Bidt ons een saligh ende :
 Met uwe sup' re borsten
 Laest ons/ of wy verdozsten.

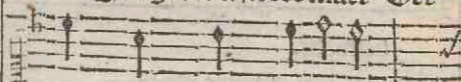
Siet hoe de Schaepkens teer
 Die uwen Soon wel eer
 Ghekoft heeft dooz sijn lyden/
 Verdooldt nu gaen besyden/
 De Wolf wil haer bederven/
 En eenwelijck doen sterben.

O Moederlijcke Maeght/
 Haer noodt zy u gheklacght/
 Menhoort ons deerlijck suchten
 Tot uwen schoot wy vluchten :
 Ontdekt der Ketters laghen/
 De wolven wilt versaghen.

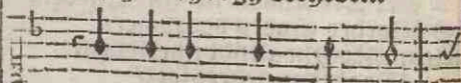
Princesse thoont uw' macht/
 Krenckt Satans-dienaers kracht:
 Laet haer niet meer blameeren
 Uw' name vol van eere :
 Laet haer de Christen zielen
 Niet eenwelijck vernielen/

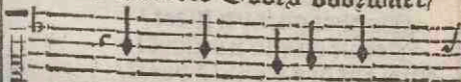
Ick groet u sterre klaer Der

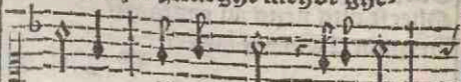
Zee/schoon/hoogh verheben.

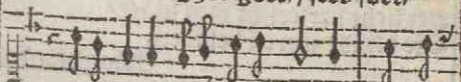
O Moeder Godts voorwaer/

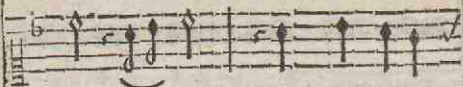
Kejn Maeght altydt ghe-

bleven. Maghet goet//seer soet/

Ma-ria goe-der- tiere/Maghet

goet// u spoet// Neemt ons in u

behoedt.

Ick groet u Sterre klaer
Der Zee/schoon/hoogh verheven.
O Moeder Godts voozwaer/
 Neyn Maeght altydt ghebleven.
 Maghet goet//seer soet/
 Maria goedertiere/
 Maghet goet// u spoet/
 Neemt ons in u behoedt.
 Ghy zijt des Hemels poort/
 Ontfanght des Enghels groete:
 Gheest ons peys en consoort/
 Verandert Evaes boete.

Maghet/ &c.

Ontbindt de banden swaer
 Van alle ons misdaden:
 Het licht verleendt ons klaer/
 Die blindt zyn en beladen.

Maghet/ &c.

Wilt voozts oock alle quaet
 Weel veer van ons verjaghen/

Al't goedt oock metter daedt
Verkrijght/naer u behaghen.

Maghet/Te.

Choont (Maghet) dat ghy zyt
Ons Moeder hier beneden/
W' Soon ghebenedijdt
Vertoont al ons ghebeden.

Maghet/Te.

O sonderlinghe Maeghe/
Sachtmoedighste van sinnen/
Neemt wegh dat Godt mishaeget/
En maect ons rey n van binnen.

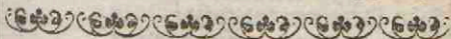
Maghet/Te.

Maect onsen wegh heel vry/
Ons leven puer bequame:
Op dat wy Jesum bly
Aenschouwen eens te same.

Maghet/Te.

Lof zy/met aller seest/
O Heere Godt den Vader/
O Soon/u Hepligh Gheest/
Die drie zyt een te gader.

Maghet/Te.

Op de wise:

O Heyligh eeuwigh Godt. 234.

Maria/Maghet rey n/
Schoon/suyver/klaer fonteyn/

Godts Tabernakel schoone:
 Op menschen/groot en kleyn/
 Loben u al-ghemeyn/
 Met sanghen soet van thoone.

Op menschen/ Ec.

Schoon als den dagheraet/
 Met Goddelijck cieraet/
 Licht is klaer in 't blincken/
 Want ghy altijt by-staet
 Met troost/vzoegh ende laet/
 Die uwen lof doen klincken.

Want/ Ec.

Ghy zijt ons levens vzeughdt/
 Daer Godt in heeft verheught.
 Want/boven alle Vrouwen/
 Zijt ghy vol aller deught/
 Naest Godt ghy veel vermeught/
 Ghy helpt ons uyt 't benouwen.

Zijt ghy/ Ec.

Vol van ghenaden zijt
 Ghy/ en ghebenedijt/
 Maria hongh verheben;
 Dus seggh' ick onvermijt/
 Den Ketteren tot spijt/
 Gunt ons het eeuwich leven.

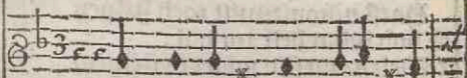
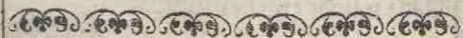
Dus/ Ec.

Princesse Maghet wijs/
 Marons bloepend' rjjs/
 Lof moet u altjdt wesen:
 D'zj eer ende prijs/

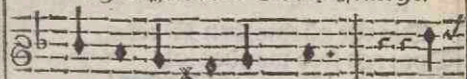
Met

Met Lof-sangen propijs/
 Kiepn Maghet uyt-ghelesen.

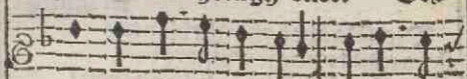
D 3p/4c.

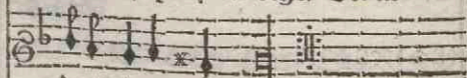
Rijck Moeder Godts Marije/

Soeter dan honigh-raet. Des

Hemels pooze te blije/ Die al-

tijds o- pen staet.

Rijck Moeder Godts Marije/
 Soeter dan honigh-raet.
 Des Hemels pooze blije/
 Die altijds o- pen staet.

Des/4c.

Ghy zijt onse Zee-sterre/
 Van dese wereltdt wijdt.
 Laet ons van hy/en verre/
 Dooz u licht zyn bezyjdt.

Laet/Sc.

Maest u/komt:wilt toch helpen
 O volck/dat helt tot val:
 't Welck/om sijn quaet te stelpen/
 Tot op-staen sozght vooz al.

't Welck/Sc.

Die zijt ghewozden Moeder/
 Dooz een seer wonder lot/
 Al van uw' Heer/uw' Hoeder/
 Uw' Vader/en uw' Godt.

Al van/Sc.

Die Maghet zijt ghebleven/
 Zoo ghy te voozen waert:
 Des Enghels groet w'u gheben/
 En bidden: ons bewaert.

Des/Sc.

~~~~~
 Lof-sangh van de H. Maghet
 M A R I A.

In twee deelen ghedeeldt.

Op de wyse:

Na weest gegroet,, Maria soet p. 306.
 Ofte: Waer is de Dochter van Sion? p. 65.

Het

Het eerste deel.

I Ch groet u Maeght / der maeghden
kroon/

Maria hoogh ghebooren.

In u Godts liefde blinkt seer schoon/

Mutaer van goudt verkooren.

In u/ Ec.

Al van 't begin/ in d'eeuwighgedt/

Als blijktt uyt veel figueren/

Dat ghy soudt baeren/ is boozsepdt/

Ons den Godt der natueren.

Dat ghy/ Ec.

Ghy zijt een Moeder van ghenae/

By Godt van groot vermoghen.

Wy roepen tot u vroegh en spaer:

Slaet ne'er uw' milde ooghen.

Wy/ Ec.

O bloem van Jesse/ soet van geur/

Seer edele ker souwe/

O Davids ranch/en 's Hemels deur/

Godts blies verbult met douwe.

O Davids/ Ec.

Den gantschen Hemel u ontsiet/

Als Vrouw der negen Choozen.

Wilt ons/ al tegen 't He'sch ghebiet/

Met hulpe anderschoozen.

Wilt/ Ec.

O Tempel schoon des Heplighs
 Gheest/
 En Cabinet/waer inne
 Ghehouden is den blijden feest
 Van Jesus trouwen en minne.
 Ghehouden/Sc.

O Cederboom/Cypres playfant/
 O sterr' der Zee seer repne!
 O palme groen van Cades-landt/
 Des levens klaer fontepne.
 O palme/Sc.

O Moeder Godts / schoon als de
 Maen/
 Als die Son upt-ghelesen/
 Gelyck een krijghs-hep / om te slaen/
 Toont ghy u waerdigh wesen.
 Ghelyck/Sc.

Ghy wordt genoemt de gulde poort/
 Waer door het licht komt schijnen:
 Wt alle zielen Zydt en Nooydt/
 Doet ghy de nacht verdwynen.
 Wt alle/Sc.

Den Heer Jesu zy lof dibijn/
 Die ons te recht wil leyden/
 By Mariam de moeder zyn/
 Als wy eens sullen scheyden,
 By/Sc.

Het tweede deel.

Ick groet u Maeght/ der/ Ec. als voo-
ren.

O alder sachtmoedighste Maeght/
Slaet neer uw' milde oozen.

Tot hem/ die sijn misdaet u klaeght:
Och laet hem niet verloozen.

Tot hem/ Ec.

Ghy wordt van alle mensch begeert:
Want ghy zyt rijck in't gheben/
Ghy neemt van ons al dat ons deert/
En voeght tot Godt ons leven.

Ghy neemt/ Ec.

Uw' bromigheddt is seer vermaert/
Teghen de hel en sonde/
't Hoost van 't Serpent en boosen aert
Vernieldt ghy totten gronde.

't Hoost/ Ec.

Maect door u graci' ons bequaem/
Dat wy van Jesus leeren/
Al 's vbandts aenslagh/ in sijn naem/
Met blyschap van ons keeren.

Al/ Ec.

Als een Meesterse van 't belepdt
Der deughden en manieren/
Helpt ons tot waer' ootmoedigheddt/
Dooz liefde wilt ons stieren.

Helpt/ Ec.

Maria

Maria Moeder Godts eerbaer/
 Let op ons met ghenaden:
 Ghy zijt 't cieraet des Hemels klaer/
 Wilt ons toch niet versmaden.

Ghy/Sc.

Maest Godt zijt ghy ons vaste hoop/
 Ons hulp/daer wy na jaghen/
 Wy nemen tot u onsen loop/
 Doet ons uw' Soon behaghen.

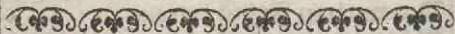
Wy/Sc.

Princesse van dit aerdsche dal/
 Met recht wordt ghy verheben:
 Wat goet is vindtmen in u al/
 Godt selfs is u ghegheven.

Wat/Sc.

Driebuldigh Godt in wesen groot/
 O moet de wereldt loben:
 Dat ghy tot hulp van al ons noodt/
 Mariam eert hier boven.

Dat ghy/Sc.

Op de selve wijze:

Hęc est præclarum vas, &c.

DIt is een upt-verkoozen vat
 Des H. Geests/vol eeren/
 Sy is de glozieuse stadt/

Van

Dan Godt den Heer der Heeren.

Sp is/ Ec.

Dit is een Vrouw der deughden jent/
 Van sterckten upt-ghemeten/
 Sy heeft het hooft van 't helsch Ser-
 pent
 Verplet en heel versleten.

Sp Ec.

Tot haer / o sondaers / kleyn en
 groot

Laet ons al t'samen bluchten/
 En slaende vooz ons borsten smoodt/
 Laet ons bidden met suchten.

En slaende/ Ec.

Ghy hebt/ o onbebleekte Maeght/
 Maria soet van sinne/
 Den alderhooghsten wel behaeght/
 Ons Vrouw/ ons Koninginne.

Den/ Ec.

Wilt ons dooz uw' ghebeden soet/
 Beschermen en bevrijden
 Van alle quaet/ verwerft ons 't goet/
 Troost ons in dzuck en lijden.

Dan/ Ec.

Maeckt dat wy oock deelachtigh sijn
 Der glozien daer boven/
 Daer alle d'uytverkoozen sijn
 Godt dancken ende loven.

Daer/ Ec.

o Godt almachtigh/ Prince groot/

Ver-

Verhoozt tot allen sonden/
 Als Maria/in onsen noodt/
 Bidt voor onse sonden,

Als/ Ec.

Noch op de selve wijze.

O Menschen haest u metter spoet/
 Wilt met Lof-sanghen prijsen
 Maria/ die reyn Maget goet/
 Wilt haer toch eer bewijzen.

Maria/ Ec.

Wilt haer althijt/na mijn bedien/
 Als Maecht en Moeder eeren/
 Die van 't beginsel was voorszien
 Tot een Moeder des Heeren.

Die/ Ec.

Sp is die Maghet sonder smet/
 Een Vrouw van groote krachten:
 't Hoost des Serpents heeft sp verplet.
 Cert haer alle gheslachten.

't Hoost/ Ec.

Esaias die heeft van haer
 Ghepropheteert waerachtigh/
 Dat sp ons baeren sou voorzwaer
 Den Soone Godts almachtigh.

Dat/ Ec.

Sp was verciert/die supber Maegt/
 Met

Met

Met deughden oberbloedigh/
Maer s' heeft Godt sonderling behaegt
Om dat sy was ootmoedigh.

Maer/ Ec.

Geen tonghe kan upt-spreken/ siet/
Haer deughd en heyligh leven :
Een herte kan 't bedencken niet
Hoe sy nu is verheven.

Een herte/ Ec.

Dus prijst haer alle menschen sijn/
Haer deughden wilt aenmercken :
Wilt ghy met haer in vzeughden zyn/
Volght na haer goede wercken.

Wilt/ Ec.

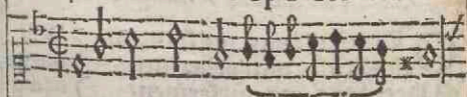

Litanie van onse L. Vrouwe van Lozetten.

Op de wyse:

Het viel een Hemels dauwe. pag. 50.

Oste : als 't hier op Noten staet.

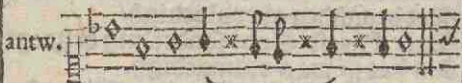
○ Heer wilt ons ontfer-

men/

○ Chziste wilt erber-

men/

Wilt

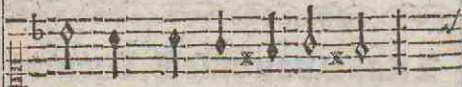
Wilt ons gena- digh zijn.

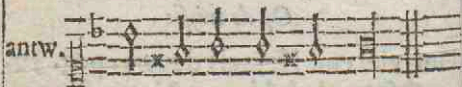
Ⓞ Heer wilt ons ontfer- men/

Wilt ons gena- digh zijn.

Ⓞ Godt wilt ons beschermen/

Van die ons schadigh zijn.

Ⓞ Heer wilt ons ontfermen/

Ⓞ Chyriste wilt erbermen/

Ⓞ Heer wilt ons ontfermen/

Ⓞ Godt wilt ons beschermen/

Van die ons schadigh zijn.

} Wilt
ons ge
nadig
zijn.

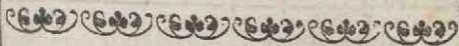
Godt

Godt Vader inden throone/ Godts alderlieffsten Soone/ Godt hepligh Geest gheyzesen/ Personen drie een wesen/	} Ont-fermt u over ons.		
MARIA soet van name/ Gods moeder hoogh van fame/ O Maghet aller Maeghden/ Die moeder Christum draegde/		} Maria bidt voor ons.	
O Moeder der ghenaeде/ Die baerde sonder zaede/ O Moeder altijd Maghet/ Die sonder vleck kindt draget/			} Maria bidt voor ons.
O Moeder sonder smette/ O soetste violette/ O wonderlijcke Moeder/ Die baert ons Heer ons Doeder.			
I E S U S is uwen Soone/ O Maghet wijs en schoone/ Groot eer wy u bewijzen/ O Maeght niet om volprijzen/	} Maria bidt voor ons.		
O Maget sterck van krachten/ Sachtmoedigh van gedachten/ Getrouw vooz uwe knechten/ O spieghel des gherechten/		} Maria bidt voor ons.	
O wijshepds throon en saele/ Klaer' morgen-ster van straele/ Dat van den Geest des Heeren/ Dat weerdigh om te eeren.			} Maria bidt voor ons.

Wat der Godtbruchtigheden/ Roos der verborghtheden/ O stercke Davids toozen/ Ghesticht van reyn pvooze/ O hups van sijnen goude/ Arch des Verbonds by d'oude/ O poozt van 's Hemels saele/ Klaer' morgen-ster van straele.	} } } } } } } }	Maria bidt voor ons. Maria bidt voor ons.
Gheueester onser wonden/ Verschoonster onser sonden/ Vertrousters in 't benouwen/ Der Christenen hulp trouwe/ Der Engh'len Koninghinne/ Der Patriarchen minne/ Belofte der Propheten/ Licht der Apost'len wete/ O kracht der Martelaren/ Belijders exemplare/ Der Maeghden edel kroone/ Princes van 's Hemels troone/ O alderschoonste bloeme/ Des kroosen-kranckens roeme/ Troost aller die u groeten/ Wilt ons ter noodt ontmoeten/	} } } } } } } } } } } } } }	Maria bidt voor ons. Maria bidt voor ons. Maria bidt voor ons.
Lam Godts die draeght ons sonden/ Heer weest doch niet verstoort.		
Lam Godts die draeght ons sonden/ Heer ons ghebedt verhoort.		

Lam Godts die draecht ons sonden/
 Wilt ons ghenadigh zijn.
 Door uw' doot/krups en wonden
 Weet die ons schadigh zijn.

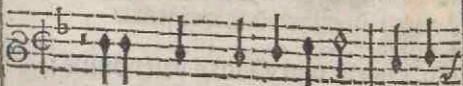
Door P. M. Heys.

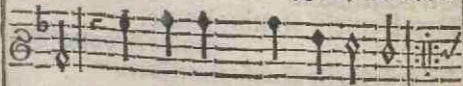
Lof-sangh ter eeren van het
 Roose-kransken der H. Maghet
 ende Moeder Godts MARIA.

Op de wijze :

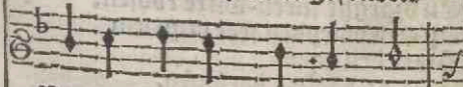
Roosemonde neemt eens acht.

Roose-kransken/ u zy lof/ Wt den

hof Des Hemels ne'er gesonden/

Dan verschepden bloemkens schoon/

Als een kroon/ Geblochten en

ghebonden.

Rose-kransken/ u zy lof/
Wt den hof

Des Hemels ne'er ghesonden/
Van verscheyden bloemkens schoon/
Als een kroon/
Gheblochten en ghebonden.

Dan verscheyden/ Ec.

Edel' hoepken dat wel staet/
Dooz cieraet/
Op 't hooft van Godts vziendinne:
Gulde kroone die bekroont/
En verschoont/
Des Hemels Koninghinne.

Gulde kroone/ Ec.

Lieffelijke Roos-plantsoen/
Ghy staet groen/
En draeght sneeu-witte roosen:
Op elck blaepken seer bequaem
Staet den naem
M A R I A Godts verhoesen.

Op elck/ Ec.

Ghy

Ghy zijt eenen krooselaer/
 Licht en klaer;
 D'roosen zijn gheprezen/
 Dijstighmael den Weelt ghegroet,
 Honigh-soet/
 Mendachtelyck ghelesen.

Dijstighmael/ Ec.

Dit's het krancken dat behaeght
 Die repn' Maeght/
 Daermen als vyf robijnen/
 Tusschen beyden gheschakiert
 Siet verciert
 Den Pater noster schijnen.

Tusschen/ Ec.

Souterken/ u stemme vrecst
 Seer dien gheest/
 Die Saül quam bespyzinghen;
 Als hy hoorz met soete tael/
 Menighmael/
 Ave MARIA singhen.

Als hy/ Ec.

Kostelijckste hetenken/
 Dat ick ken' /
 Nopt beter was te binden:
 Want met u soo kanmen wel
 Inde hel'
 Den hoosen vbandt binder.

Want met/ Ec.

Krancken/als ick sonderlingh/
 Dooz een ringh/

V dzaegh' aen mijne vingher ;
 Teghens het hooudeerdigh vat
 Goliath/

Zijt ghy my Davids slingher.

Teghens/ &c.

Ghy zijt mijnen minnen-brief/
 Men mijn lief

MARIA net gheschreven :

Wlieght ten Hemel dan ghereet/

Bzenght bescheet

Dan haer/ die my doet leven.

Wlieght/ &c.

Ghy behelpt my waer ick gae/

Waer ick stae :

Sal ick gaen pbers repfen ;

Met u kozt' ick wegh/en tydt/

Die 'k verstijht

Met lesen/ en bepepsen.

Met u/ &c.

Als ick in mijn kamerken

Met u ben/

Te kercken in een hoeckskken ;

Ghy dient my daer altemet

In 't ghebedt

Wooz een Godtvzuchtigh hoeckskken.

Ghy dient/ &c.

Ober al ick u me voer'

Men mijn snoer/

Wep-dzaept/ die my kondt leyden

Tot M A R I A E milde schoot:

In de doot
 Doet haer van my niet scheidten.
 Tot M A R I A, &c.,
 Laet/ M A R I A, 't Krausken sijn
 Den bandt zyn/
 Die my met u bindt t' samen:
 Maecht dat ick/ die u nu dien'/
 D mach sien
 In 't eeuwich leven. Amen.
 Maecht/ &c.

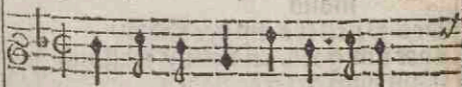

VAN S. ANTHONIVS Abt.

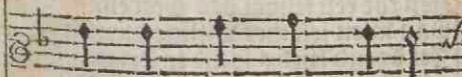
den XVII. Januarij.

Op de wijze:

Seght my wel schoone Nymfelijn.

Klupsenaer die noch A. B. C.

Noch boeck/ noch schzift kond le-

sen/ Wat heeft u tot sullicken

stee/ Van wijsheydt opghe-

resen? Wat heeft/ &c.

K Lupsenaer die noch **A. B. C.**
 Noch boec/ noch schrift kond lesen/
 Wat heeft u tot sullicken stee
 Van wijsheydt opgeresen?

't Was Godes woord/ die dooz de
 mond

Des Priersters my dee raden/
 Laet uw' goed/ en volligt terstond
 Mijn booz getrede paden.

Hier toe was yder Chyristen mensch
 My tot een school des Heeren/
 Van wien ick met willige wensch
 Iet deugd'lijck's socht te leeren.

'k Lette op sijn gebzeken niet/
 Dat was my niet bevolen/

Daer

Daer den slimmen yber op siet
Blijft booz de liefd' ghescholen.

Doch hadd' alleen niet als ick las
Den menschen tot mijn boecken/
Maer uyt krupd/ uyt lober/ uyt gras
Wan ick mijn lessen soecken.

Alle de dieren kleyn en groot
De hagen/ heggen/ heesters/
Mieren/ pieren/ woexemen snood
Verstreckten my tot meesters.

Ic sagh daer in mijn Scheppers eer/
Sijn magt/ sijn schoonheyd glimmen/
Zoo dat my 't geschapen/ een leer
Was/ om tot God te klimmen.

Satanas selfs/ die my de kracht
Des heyligs Cruys dee blijcken/
Als ick sijn hoovaerdige macht
Daer boozen dwongh te wycken.

'k Zag hem eens als een moze kind
Dick swart/ en vuyt van wesen/
Ontwaerd om te werden bemind/
Te kleyn oock om te vresen.

Houd booz gewis/ den duybel vlucht
Dooz 't vasten/ bidden/ waken/
Maer booz Christus minnende sucht
Noch boven alle saken.

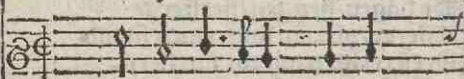
Gode zy lof/ Antoni bidt
Dat wy u les onthouwen/
En met u in 't hemels besidt
Het aenschijn Gods aenschouwen.

Dan S. A G N I E T.

den XXI. Ianuarij.

Op de wyse:

Het vyer brandt seer, &c.

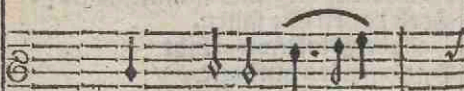
Supber maecht// Agniet/
Ghy behaecht// Den Heer/

u lo= ven wy/ | Dan
En maecht hem bly/ | Dan

deughden blinckt ghy als cristal/ |
vzeughden singt het aerdsche dal: |

Wroom Marte= laer/

Kejn maeght van derthien jaer.

Dan deughden/ &c.

Syber Maeght
 Agniet/u loben wy/
 Ghy behaeght
 Den Heer/en maecht hem bly:
 Dan deughden blinckt ghy als cristal/
 Dan vzeughden singht het Aertsche dal:
 Droom Martelaer/
 Kejn Maeght van dertien jaer.
 Dan deughden/ &c.

In u hert
 Een Bzupdegom ghesint/
 Sonder smert/
 Hadt ghy/en seer bemint:
 Wiens moeder was een Maghet jent/
 Wiens Vader nimmer vrouw bekent.
 Droom Martelaer/Kejn/ &c.
 Wiens moeder/ &c.

Schoon cieraet

Van hem hebt ghy ontsaen/
 Van Achaet
 En peerlen sijn ghedaen:
 Sijn liefde ghy gheniet met vzeughd/
 En blijft nochtans reyn Maeght vol
 deughd.

Wroom Martelaer/Kejn/Sc.

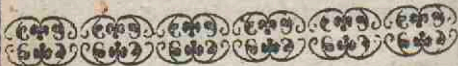
Sijn liefde/Sc.

Des vleesch kracht/
 Met al sijn soet senjn/
 & Wereldts macht/
 Met al sijn valschen schjn/
 Hebt ghy verwonnen vromelijck/
 Ger wy die sien volkomelijck.
 Wroom Martelaer/Kejn/Sc.

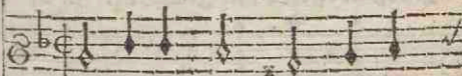
Hebt/Sc.

Dooz't gheloof
 En dooz uw' repnigheyt
 Ghy u hoost
 Verloozt met volijckheydt/
 Bidt dooz ons/ Maghet/allegaer/
 Dat wy u moghen volghen naer.
 Wroom Martelaer/Kejn/Sc.

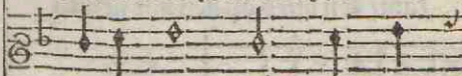
Bidt dooz/Sc.

S. PAVWELS BEKEERINGE.
den XXV. Ianuarij.

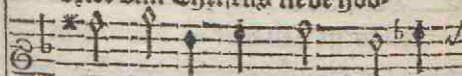
Den rooden Saul dooz Stevens

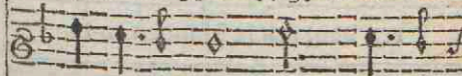
wreede doodt / En 't groot ver-

driet van Christus lieve hoo-

pen / Die hy dooz schrick van een

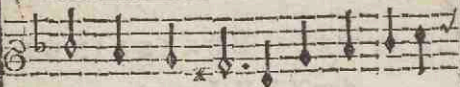

soo harden stoot / Dooz 't Tootsche

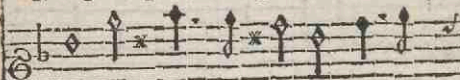

lant ghedwonghen hadt te loopen;

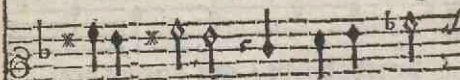

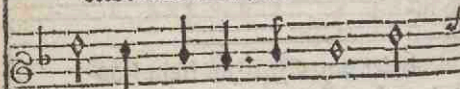
Hoeh nergens nae gelwozden sat of

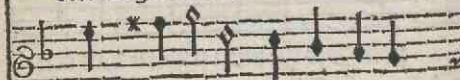
tam/ En blies op hen upt neusen

ende kaecken/ Diet anders als

een tocht van vier en blam/ Om

een booz een te bzanden en te

blaecken.

D En rooden Saul dooz Stevens
wzeede doot/

En

En't groot verdriet van Christus lie-
 ve hoopen/
 Die hy dooz schrick van een soo harden
 stoot/
 Dooz't Jootsche landt ghedwonghen
 hadt te loopen/
 Noch nergkens nae gheworden sat of
 tam;
 En blies op hen uyt neusen ende kaec-
 ken
 Niet anders als een tocht van bier en
 blam/
 Om een booz een te branden en te blaec-
 ken.
 Mids-desen dan verkregen claer be-
 toogh
 Van hooger hant/ om wijs soo wel als
 mannen
 Des Christen sing/tot inde Synagoogh
 Damasci toe/ gebangen en ghespannen
 Te voeren wech: en gingh vast onder
 weegh
 Niet anders doen / als bloecken ende
 sweeren
 Met monden vol / op allen die hy
 kreegh
 Belijder van den soeten naem des
 Heeren.
 Sal ons / sprack hy / dit barreboets
 gespups/

Na-bolghers van een man van Na-
zarette/

Noch langher dan met haer bebloede
crups

Den Tempel Godts/ en Moyses oude
Wetten

Bekladden? Neen; 't is nu met hen ge-
daen.

Dit doe my Godt! en dat noch daer
beneven/

Laet ickker een van al die roepen
aen

Den Nazareen / mijns wetens blijven
leven.

De eerste proef is my te wel ghe-
lucht:

Wanneer ick hen den eersten Werlds-
Diaken.

Na dat hy was ter poorten uyt-ghe-
rucht/

Den swarten aem met steenen uyt de
kaken

Verdrijven dee/ maer siet daer leydt
Damas

Sa! mannen sa! Och wat sal ons hier
beuren?

Wat sie ick daer soo schielijck / en soo
ras

In 't Oosten sich den blauwen Hemel
scheuren?

O Saule Saul ! Waerom verbolchdy
my?

Riep daer tot hem / een stem; die hem
met eenen

Wt al den hooy ter aerden sloegh. end'
hy:

Wie bistu Heer? Jesus / der Nazare-
nen

Patroon / die du verbolghst / als roode
koe.

Maer tegens't punt des pyckels aen
te stepg'ren

Dalt u te hardt. Wat wilstu dat ick
doe?

Seght maer / de kneecht en kan sijn Heer
niet wepg'ren.

Staet op ! en laet u leyden inde stadt.

Staet op / staet op ! en blijft niet langher
legghen /

En daer sal ick u alles / hoe en wat
Mijn meyningh is / beduydelijck doen

segghen.

O gracy Godts ! o goedertieren licht !

Hoe ras hebstu de sielen doen ontsla-
pen ?

Hoe ras ghemaecht / als maer een wep-
nich swicht

De boose wil / van wolven / sachte scha-
pen.

O Paule! die van een soo harden wpat /

Op huyden zyt geworden/ dooz genade
Des Heeren/ een soo uytvercozen vat:
Verkrijght ons oock in 't midden der
misdaden

Een wepnich licht; ; daer dooz wy tot
versoen

Den harden neck van onsen wil bekee-
ren:

En segghen: Heer! wat wildy dat wy
doen?

't Geen ghy begeert/ wy oock vooztaen
begeeren.

VAN S. A G A T H A.

den V. Februarij.

Op de voor-gaende wijze :

Het vyer brandt seer, &c.

O mijn hert/
Wensiet den swaren strijdt/
Dijn en smert/
Schandael en groot verwijt/
't Welck Agatha/des Heeren Bruydt/
Verwommen heeft/dooz sijn virtuyt:
Des wereldts kracht/

Heeft

Heeft dese Maeght veracht.
't Welck/ &c.

Eel van bloedt
Was sp/en jongh ghejaert/
Rijck van goet/
Van schoonhepdt seer vermaert:
Dies Quintianus haer begeerd
Dooz sijne Bzupdt/ seer hoog ge-eerd.
Des werelts pacht
Heeft dese Maeght veracht.
Dies/ &c.

Hy gheplaecht
Met een onsupder vper/
Dese Maeght
Spzack aen met woorden fier:
Waerom soo neemt ghy eel God-inn'
Der Chzistenen gheloof in 't sinn'
D gantsch gheslacht
Wozyt hier dooz heel veracht.
Waerom/ &c.

Onverbaert
De Maghet excellent/
Dus verklaert
Haer we'er den President:
Der Chzistenen ootmoedighepdt
Verwint der Bzincen heerlyckhepdt:
Al 's wereldts pacht
Ick daer vooz heel veracht.
Der Chzistenen/ &c.

Hy verstoozt/

Om dat hy wierdt versmaet/
 Rechteboort
 Sijn liefde keert in haet.
 De Maghet hy/seer boos en sel/
 Doet pijnighen met groot ghequel.
 Des wereldts kracht
 Heeft dese Maeght veracht.

De Maghet/ &c.

Als een Stier/
 Hy tot sijn beulen sprack:
 Bzenght nu hier
 Uw' instrumenten/strack/
 Uw' Schozpioenen/ blamen vper/
 Uw' krauwels/ poenjaerts/ bzenght al
 hier/
 En thoont uw' kracht/
 Dat zy my niet veracht.

Uw' Schozyp. &c.

Dus de Maeght
 Dooz haren Bzupdegom/
 Onversaeght/
 Ghepynight is al-om/
 Dooz-sne'en/ dooz-slaghen / dooz-ghe-
 bzandt/
 Haer borsten af-gheruckt valsant.
 Des wereldts kracht/Heeft/ &c.

Dooz-sne'en/ &c.

Als den strijdt
 Ghekomen was ten endt/
 Sy verblijdt

Tot Godt haer heeft ghewendt.
Mijn Heer / mijn Godt / mijn salig-
heydt /

Sprack sp / ick kom tot u bereydt,
Des wereldts kracht /
Heb ick dooz u veracht.

Mijn / Et.

Bryngom schoon /
Jesu mijn lieve Heer /
'k Leggh' mijn kroon
Dooz uwe voeten neer :
Dan joncks hebt ghy my / Heer / be-
waerd /

En nu doen strijden onberbaerd /
Des wereldts kracht
Heb ick dooz u veracht,

Dan / Et.

Dus / o Heer /
Sprack sp / ontfanght mijn ziel,
Was ter neer
Op d' Aerd' haer lichaem viel,
Aldus ghewonnen is den strijdt /
Tot Godes eer en 's vbandts spijt /
Des wereldts kracht /
Heeft dese Maeght veracht.

Aldus / Et.

Dan

Van S. DOROTHEE.

den VI. Februarij.

Op de wijze :

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

T Moet reghenen of briesen/
Dat bzencht de Winter mee/
 Wie soud't hier anders kiesse
 Sprack wijlen Dorothee/
 Wanneer sy hingh ghetoghen
 Dooz Christus aen de pley ;
 Nu moetmen wat ghedoghen/
 Hier namaels komit de Mep.

De Mep van't eeuwigh leven/
 Daer ons een stad'gen Lent
 Van sweeten en van beven
 Sal houden ongheschendt/
 De Lelien en Hoosen
 Zijn in dat landt ghewoon
 Te blincken en te bloosen
 Altijdt al even schoon.

Men siet daer om end' omme
 't Geboomt met sijn ghewas/
 De hoven met haer blommen/
 De velden met haer gras/
 Met bloepende cristallen
 Dooz-adert: En de lucht

Dol Hemelsche gheschallen
 Van d' alder soetste vlucht.

Wie sou dan niet wat winters/
 Wat haghels ofte sneeuw/
 Wat bancks / wat plaets / wat splin-
 ters/

Wat gapens / wat ghegeeuws
 Ten lieben danck verdzaghen/
 Dooz een soo lieben Lent/
 Die sich te geenen daghen
 Verandert noch en endt.

O Lent / o soete Somer /
 Paer u verlanght mijn geest/
 Uw' wensch maecht my veel vromer
 Als iemandt opt gheweest/
 In d' aldergrootste lusten
 Des wereldts hebben magh/
 Want eeuwigh sal ick rusten
 Dooz eenen harden dagh.

Met dierghelijcke woorden
 Sprack Dozothea schier/
 Daer 't met den Rechter hoorden
 Theophel den Griffier/
 Die / als hy nu ghelesen
 Het vonnis had des doodts/
 En tot het swaerd verwesen
 De reyne dienstmaeghd Godts.

Stondt vast op 's Heeren straette/
 Misschien met vijf of sex
 Van sijns ghelijcks en praette

Dan 't bloedighe Proces ;
 En siende Godts vziendinne
 Met roo-gepijnde le'en/
 Maer wel gemoede sinnen
 Gheleyden vooz hem heen.

Belust om noch te gecken/
 Soo als sy gingh ter doodt/
 Sprack: Wilt ghy soo vertrecken
 Schoon-kindt na d'oope schoot
 Uw's Bzurgoms? daer de hoven
 Haer vzychten alle maend
 Soo draghen/ als beloven/
 Ghelijck den Chyristen waendt.

Gheluck moet u gheschieden/
 En voozspoed op de reys :
 Maer laet toch niet t'ontbieden
 Van 't Hemelsche palleys/
 Hoe daer al is gheslaghen
 Den ougft/ op dat men magh
 Hier sien wat daer te draghen
 De koude Winter plagh.

Ja seyndt ons/ is' t ghelegghen /
 Een proeffen drie of vier/
 Van dien ghebloemden zegghen.
 En sy: Ik Sal doen Griffier.
 En gingh daer mede henen
 Na 't bloedighe schabot :
 Om hem te doen verleenen
 Genade vooz de spot.

Ep wilt my niet verhaesten

Eer dat ick heb ghebe'en
 Dooz mp/en vooz mijn naesten
 Met ne'er-gevallen te'en/
 En fluxs de knien gheboghden
 In 't dooddelijcke sand/
 Riep: Opent/Heer/uw' ooghen/
 En repckt uw' rechterhandt.

Dooz eerst om mp te stercken/
 En daer na niet-te-min/
 Om eens tot beter wercken
 Te wenden om/den sin
 Van desen Rechts-gheleerden/
 Die ick daer van uw' oost/
 Wanneer ick hem passeerde/
 Een wepnigh heb beloofst.

Ick deed ter goeder trouwen
 Tot glozi' van uw' naem.
 Heer wilt mijn woozdt toch houwen,
 En siet/eer sy den aem
 Dervat hadd'/om te spzeken
 Het aengebangen woozdt/
 Sagh sy wel sulcken teecken/
 Als dat sy was verhoort.

Een Enghel die vooz bzieven
 Een Paradijs ghewas
 Haer bzacht. En sy: ey lieven
 Om Godts-wil/bzaeght het ras/
 Terwijl sy mp onthoofden.
 Dis toch wel bekendt
 Men wien ick sus beloofde

Dit Hemelsche present.

't Gheschiede al te samen.

De Maeghd vergoot haer bloedt.

Theophel na 't betamen:

Van d'alder-eelste groet/

Wreegh upt des Hemels hoven

Met enen sulcken Gheest

Dat hy hem 't hooft liet klooven

Dooz Christo onbevzeest.

O Dozothee/ des Heeren

Ghetrouwe Martelars/

Laet ons u voorszijst leeren/

Al wat hier suers of hards

Te draghen valt/te draghen/

Ghelijckmen is ghewent

Des Winters/ op 't behaghen

Van d'Hemel-rycksche Lent.

S. THOMAS VAN AQUINEN.

van der Predick-heeren Orden.

den VII. Meert.

Op de wijse:

O Schepper fier, &c.

Als 't Firmament

Dooz 't Hemelsche lazure

Thoon!

Thoont tot aller ure
 Sijn blinckend' schoon gelaet;
 De Sterren jent
 In d' Hemelrijcksche mueren/
 Als karbonckels puere
 Staen glimmen tot cieraet:
 Soo sullen/die geleert zijn/lichten/
 En die'er veel tot deugden stichten/
 Eeuwigh Godt ontrent
 Klaer blincken sonder endt.

In 't Papelsch Rijck/
 In 't Graeffschap van Aquijnen
 (In 't landt der Latijnen
 Altijdt seer hoogh gheacht)
 Seer wonderlijck
 Men sagh drie Sonnen schijnen/
 Dusterheydt verdwijnen
 In 't midden van de nacht;
 Omdat ter wereldt was ghebozen
 Thomas/ de Sonne der Doctoren.
 Thoma/wellekoem:
 Ghy zijt ons eer/ ons roem.

Dees' edel Son/
 Van klaerheydt uytghelesen/
 Was eerst opgherefen
 Als in den mozghen-stondt/
 Doen sy begon
 Den dauw/die viel voor desen
 In een Maeghd ghepzesen/

Ten supghen in haer mond:
 AVE MARIA, net gheschreven
 Heeft Thomas van d'aerd opgege-
 ven/
 En met meerder dozst
 Gheslicht/dan 's moeders bozst.

Der Sonnen gangh
 En wordt niet opgehouden:
 Thomas niet verfloude
 In't aengevangen padt.

Twee jaren langh
 De karcher hem benoude/
 Liefde noyt verkoude/
 Die sijn ghemoed besat:
 Hoe hem de werelt had of dreygde/
 Sijn vast gemoed noch brack/ noch
 Ja/een Graven soon/ (nepgde;
 Verliet sijns vaders kroon.

Wind of tempeest
 En kan de Son niet raken:
 Moedigh noch gram maken
 Hond' Thomam eer of spijt.

Soo hoogh sijn geest
 Was boven aerdsche saken/
 Dat hem niet moght smaken/
 Van Godt/iot aller tijdt.
 Wellust/ en eer/ en Konings gaven/
 En hoog-geachte Bischops staven
 Thomas acht als slyck/

Sijn armoed was te rijck.

Dat was bedeckt/

Ontdeekt der Sonnen strale ;

Leedt de gheen die dwalen

Tot op de rechte baen ;

Blijft onbebleekt ;

Verlicht oock berghe en dale ;

Sterren al te male

Dan haer het licht ontbaen ;

Schadige beesten doetse vluchten/

Die Sonnen glants niet kunnen
luchten.

Thoma/soo ick merck/

Dit is u eyghen werck.

Hoe diepe vlo'en/

Ghy hebtse konnen gronden ;

Dooz verstand ontbonden

Der Ketter's loose knoop ;

Noyt wist m'u doen

Een merckelijcke sonde ;

Dw'pen/uwen monde

Geeft wijsheydt goeden koop ;

Soo wel de groote als de klepne/

Sp' dzincken al uyt uw' fonteyne ;

Die als Medecijn

Verdyjft het quaed venijn.

O waere Son

In't Firmament der Kercken :

Al uw' leer/ en wercken

Zijn supber en ghesond :

Doet Salomon

En heeft met al sijn' Vlercken/
Als ghy' kunnen mercken

Der saken eyghen grondt.

Libanus hooghste Cedar-boomen/
Hebt ghy tot aen het merck beho-
men/

Doer verstandt beduydt
Oock 't alderminste krupdt.

Die dan uw' leer

Dolght/Thoma/magh niet dwaalen:

Want ghy kunt vertalen

Oock Godts verholen sin.

't Cruys van ons Heer

Hingh aen uw' woorden 't stale/
Als daer af quam dalen

Dees' stem van soeter min :

G'hebt van my/Thoma/ wel ghe-
schreven/

Wat loon sal ic u daer voor geven?

En ghy spraeckt: O Heer/

Gheeft m' u/ en dan niet meer.

Wel moet u zyn/

O Thoma/ met dien loone/

Edel/rijck/en schoone ;

Ghy hebt u wel bera'en.

Sint Augustijn

Eens quam met u ten t'hoone/

Als ghy nu de kroone
 Des Hemels had ontbaen:
 Thomas/ sprack hy / in 't eeuwigh
 leben

Sit even hoogh met my verheben.
 Van den Maeghden-krans
 Heeft hy tot boven-kans.

Wie sal dien loon/
 Dien krans ons openbaren/
 Dien Godt deed' bewaren/
 O Thoma/ booz uw' prijs ?

O/ 't is soo schoon/
 De Lelien te paren
 Met Lauriere-blaren
 In 't Hemels Paradijs !
 Daer wordt ghy/ Thoma/ nu ver-
 slonnen
 Dooz 't eeuwigh licht van klaerder
 Sonne ;
 Daer ghy sonder endt
 Meer blinckt als 't Firmament.

O blinckend' Licht/
 O Son/ wilt by ons blijven/
 Dupsterhepdt verdryven/
 Die kettery ons baert.

Dw' penne sticht (ben ;
 Gods hups/ dooz 't Godlijck schry-
 laetet doch bekliven/
 En zyn by ons bewaert.

Deughdelijck leven / saligh sterben
 Wilt doo? gebeden ons verwerben;
 En na dit termijn /
 Het eeuwigh Sonne-schijn.

P.M.H.

S. THOMAS VAN AQUINEN
 van der Predick-heeren Orden.
 den VII. Meert.

Op de wyse :

Hoort Sion, wat ick ons heb verno-
 men. pag. 87.

Dat toch alle meesters en scholieren
 Gheest'lijck / weerlijck / van wat
 staet soock moghen zijn /
 Desen goeden dagh vrywilligh vperen
 Op den naem van Sinte Thomas van
 Aquijn /
 Die u met sijn pen verlicht /
 En met sijn goed leven sicht.
 Dus van Choo? te Choo? /
 Dus van Choo? te Choo? /
 Singht ter eeren van den Engelschen
 Doctoo?.

Maer

Maer op dat sijn leeringh u magh
baten

Die hem't Cruys ghetuygt te zyn ge-
schreven wel;

Soo en wilt sijn deughdē niet nalaten/
Anders zyt ghy niet als een gekloncke
bel.

Het verstandt voozwaer is goed/
Maer vooz hem/ die daer na doet.

Dus met soet ghehooz/

Dus met soet ghehooz/

Singht ter eeren van den Engelschen
Doctoor.

Volgt vooz al hem na in sijn gebeden/
En in't vasten oock als ghy iet swaers
studeert.

Want soo hy wel dickwils heeft bele-
den/

Heeft hy wes hy wist dooz dese meest
gheleert.

Doch des wijshepds/ soo ick lees/

Aenbangh is des Heeren vrees.

Dus van Chooz te Chooz/

Dus van Chooz te Chooz/

Singht ter eeren van den Enghelschen
Doctoor.

Hier was by-gheboeght een supber
leven/

Engelsch' heel/ end' al na 't tuggen van
de vrou

Die hy met een brandstock wegh-ghe-
dreeven

Heeft/ wanneer sy hem de eer' benemen
wou.

Soo dat hem daerom verleendt
Wierdt een Riem van dier ghesteent.

Dus met soet ghehoor/

Dus met soet ghehoor/

Singht ter eeren van den Enghelschen
Doctoor.

'k Segh een Riem van goudt en van
ghesteenten/

Die hem door den dienst der Engh'len
wierdt om-gordt/

En noch he'en in handen der Ghemeen-
ten

Dan Dercellen is/ waer door hy onghe-
pordt

Bleef soo langh hy was te lijf/

Dan Cupidoos vuyt bedrijf.

Dus van Choor te Choor/

Dus van Choor te Choor/

Singht ter eeren van den Enghelschen
Doctoor.

Seker wel bequaem die ons beschrijven
Met sijn reyne pen / als tot een Testa-
ment/

Sou den dienst die eeuwelijc sal blijven
In den Tempel Gods van 't hepligh
Sacrament.

O dier upt-gelesen werck/
 Hoofd-juwel van Christus Kerck.
 Dus met soet ghehoor/
 Dus met soet ghehoor/
 Singht ter eeren van den Enghelschen
 Doctoor.

Den ghetrouwen knecht te vijftigh
 jaren

Voegh volbracht sijn heyligh-avondt/
 als vermoepdt/
 Haesten sich om na die rust te varen/
 Daer de Lent altydt al even jeughdigh
 bloepdt.

Doch als by van all' verdziet/
 Stof hier in een minne-liedt.

Dus van Choor te Choor/ Dus/ &c.

Singht ter eeren van den Enghelschen
 Doctoor.

Enghelsch Leeraer Thomas van A-
 quijnen/

Laet ick werden hier van u toch soo
 geleerdt/ (pijnen/

Dat ick oock uw' deughden magh be-

En g'niet dan voort 't gheen 't welck
 ghy hier hebt begeert.

Want gh'en epschte geen ghenot

Hier ter wereldt blypen Godt.

Dus met soet gehoor/ Dus/ &c.

Singht ter eeren van den Enghelschen
 Doctoor.

Van S. I O S E P H Bruydegom
van de **M.** Maghet Maria,
den XIX. Meert.

Op de wyse:

O heyligh saligh Bethlehem. p. 29.

B Idt voor ons Ioseph Davids soon
Bewaerder van veel beter koozen
Besitter van veel hooger thoon
Als d'eersten Ioseph van te boozen.

Den desen kreegh vā Pharoos handt
Een ketingh/ end' een gulde waghē:
Maer ghy hebt in Egypten-landt

Heer Jesum op uw' hals ghedraghen.
Hy wildet Echt niet tasten aen

Sijns meesters / doen't de vrouw hem
vraeghde:

Maer ghy waert een reyn Gardiaen
Van d'alder-reynste Maeght der
Maeghden.

Hem was ghegheven het ghesicht
Van alderley verborge droomen/
Maer ghy hadt al veel claerder licht

Van Godts verholenthept bekomen.
Sijn Vader gaf hem wel de naem/
't Is waer/ van groepen en vā wassen/

Maer ghy waert immer soo bequaem

Daer

Daer op die eer-naem soude passen.

Want gaende voozt van deughdt te
deughdt/

In een rechtveerdigh supber leben/
Wierdt u wel tot gemeyne vzeughdt
Den naem van Christus vaer gegeven.

Een man (hoe wel hy niet ghehaert
En was/dan van een Maget-moeder)
By u verdient om dat ghy waert
Sijns Moeders Bzupd'gom en sijn
voeder.

Dit is een eer die u alleen
Van Godt ghegheben op ter aerde/
Ons gissen doet met goede reen
Ten Hemel van u groote waerde.

Wat rijke kroon/wat gulde stoel,
Wat ketingh/wat all' diere gaben
Besit ghy nu wel vooz 't ghewoel
Daer me ghy Christum leerde schaben?
Iae vooz de keetingh selber mee
Die gh'om den hals hier all' uw' da-
ghen/

Nu eens van troost/dan eens van wee-
recht als geschakelt pleeght te dzagen.

Des komen wy upt Canaan
Tot u met hongers noot bevangen
Van 't hemelsch-bzoodt/ rechtvaerdigh
man!

Verkrijght ons daer wy na verlangen.
Want u en was het tarwe-greyn

Bevolen niet/als ghy 't bewaerde/
 Dooz u alleyn; Maer om ghemeent
 Te maken aen de gantsche aerde.

Bidt dan vooz ons en depl't ons mee
 't Gheen u gegunt was te besozghen:
 Op dat ons eens de soetste vree
 Met u versade tavondt/mozghen.

Van S. B E N E D I C T U S Abt.

den XXI. Meert.

Op de wise:

O eewigh Godt. Almachtigh. pag. 4.

DJe al de wond're dinghen
 Van Benedictus wou
 In eenen Lof-sangh singhen;
 Dooz waer dien Sanger sou
 Gehouden sijn te melden
 Al wat de gantsche tocht
 Schier bande vzooniste helden
 Ter werelt heeft gewzocht.

En singhen nu de roeden
 Met Mopses hem ghemeen;
 Om heecken ende bloeden
 Te trecken uyt de steen.
 Nu d'ps'ren en metalen

Die hy met d'Helizeen
 Weer upt de gront kon halen
 Dooz kracht van sijn ghebeen,
 En nu weeron de gaven/
 Daer hy met den Chesbijt
 Dooz kon ghebien den raven :
 En 't geen te sijnder tijdt
 Op Christus eyghen woorden/
 D'Apistel Petrus dee :
 Wanneer hy sonder hoorzen
 Bewandelde de Zee.

Dit doost het groot betrouwen
 Dock eens van Benedict,
 Want (hebb' ick 't wel onthouwen)
 Als Placidus verslicht
 Nu schier was vande baren/
 Gebodt hy sonder schuyt
 Of gondel te bevaren/
 Hem weer te halen upt.
 Loopt Maure ! riep den hepligh/
 Myn leer-kindt dzijft daer heen/
 En 't water worde veyligh :
 Onseker wie van tveen
 Vaer vocht soo dede stremmen ;
 Of d'Abbas met sijn woort ?
 Of wel die 's vaders stemmen
 Soo blind' lings hadt ghehoort.
 Maer werden hy by tijde/
 Met Petrus dus vereert :
 Hy wierdt te weder-zijde/

Met Paulus oock verneert/
 Doo? Sathanas ghesanten:
 Die hem tot groote vrees
 Bespronghen t'allen kanten
 Met prikelen van vless.

Helaet! de vrient des Heeren
 Kon nau de phantasp
 Van ick en weet wat deeren
 Versetten/voor dat hy
 Hem hadde inden doozen/
 Van een ghewisse boet/
 Van acht'ren en van voozen
 Ghewentelt en hebloet.

En siet met dese smarten
 Won hy den Prins des doodts/
 En kreegh den vree sijns harten
 Weerom. Maer o man Godts!
 't Is langh ghenoech ghescholen
 Sekeert eens ('t moet soo zijn)
 De diepten uwer hollen
 Mt 't hoochste van Cassijn.

Hy deedt oock soo wy lesen/
 En Phœbus die daer stont
 Tot dier tijt toe geresen
 Most wijcken: Om de gront
 Men Christo te sien paerten:
 Tot g'heughenis voordan
 Ten deel van Sinte Maerten
 Ten deele van Sint Jan,

Van S. I S I D O R U S,
 Patroon van de Landt-houwers.
 den IV. April.

Op de wijze:

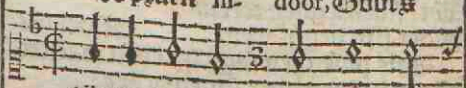
Tobias tot sterven geneghen.

Ofte:

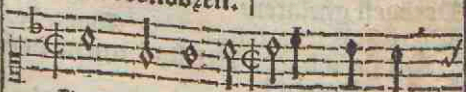
Venus der minnen Goddinne.

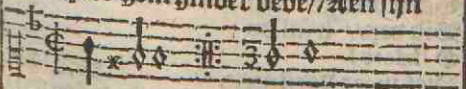
Door 't bidden ginck noyt
 Sprack hi door, Godts

tijt verloozen: | Wanneer // sijn
 wtverloozen.

Heer hem hinder dede // Men sijn

Ghebeden. Wanneer.

Door 't bliden ginck noyt tijd ver-
loozen:

Sprack Isidor, Gods uytberkozen.

Wanneer // sijn Heer

Hem hinder dede //

Men sijn ghebeden. Wanneer / &c.

Den goeden knecht had om te leven
Hem in eens bou-mans dienst begeben:

Hy wzocht // maer socht

Dooz all' sijn' wercken

Den dienst der Kercken. Hy / &c.

Maer ober 't Heerschap seer verbol-
ghen /

Gingh Isidorum eens verbolghen.

Maer vand // hem 't land

Wel flucks gaen eeren /

Paer sijn begheeren. Maer / &c.

Oze ploegghen sagh hy eben wacker

Gaen drijven ober sijnen acker ;

Maer van // den Man

Verbaest ghelaten /

Wierd boben maten. Daer / &c.

Wie sie 'k daer / riep hy / vziend des
Heeren !

Gaen ploegen met soo witte kleeren ?

Bid vyz // 'k sal dy

O Isidore !

Niet meer verstozen. Bid / &c.

Het waren Eng'len / wildy 't sinnen /

Die hem den ryt weer holpen winnen.

Tot merck//dat Kerck//
 Noch Mis/noch Metten/
 Geen werck en letten. Tot/et.

Hier mee leeft eeuwigh Isidore!
 En doet ons volghen op uw' sporen.
 't Ghebed//windt met
 De handen t'samen
 Den Hemel. Amen. 't Ghebed/et.

S. A G N E S de monte Politiano.
 van der Predick-heeren Orden.

den XX. April.

Op de wyse:

O saligh heyligh Bethlehem. 29.

V Erblijdt u/o ghy supber schaer/
 Die 't nieuwe liedt mooght vzoelijck
 singhen.

En 't Lam Godts altydt volgen naer/
 Daer de besmette nopt en ginghen.

Dat liedt/ dien toon/dat soete lof/
 't Beklanck der Maegdelijcker snaren/
 Die vzeughd van 't reyne Sions hof
 En kan noch pen/noch tong verklaren.
 En ghy / o Bloem van 't Maeghden
 Chooz/

AGNIET, dooz 't supberlijcke leven/
Maectt onder d'ander soet gehooz/
In 't Hemels hof seer hoogh verheben.

Hoe hoogh ghy daer verheben zijt
Magh upt de jonsten klaerlijc blijcken/
Waer mee ghy hier u leven zijt

Van Godt begaest/niet om verrijcken,

Den eersten uw'r geboozten dagh
(Doozwaer een saeck van groot ghes-
wichte!)

De kamer/daer uw' moeder lagh/
Doozstraelden Goddelijcke lichten.

En Maeghdeken oudt neghen jaer
Aenbeert ghy 't soete jock des Heeren/
Begeeft u tot het leven swaer

Ens kloosters/ om meer deughd te
leeren.

Daer ghy de deugd soo hebt betracht
In vasten/bidden/ om Godts minne/

Dat u de Dauselijcke macht
Ten veerthien jaer maectt Priozieme.

Al uwe spijs/al uwen dranck/
Was broodt en water dagh op daghe/

Waer mee ghy vijftien jaren lanck/
Vonderhieldt op Godts behaghen.

In 't bidden was uw' geest en sin
Ten Hemel alsoo opgedreven/

Dat oock u lichaem niet-te-min
Van d'aerde dickmael werd verheben.

O soete tranen/die u oogh

Van stozten/en ten Hemel klommen!
 Maer die als dauw het aerdtrijc droog
 De en bzenghen lieffelijcke blommen.

'k Seggh' / blommen / die men heeft
 ghesien

Ter selver stont en plaets op-rjisen/
 Daer ghy ghebooght hadt uwe knien/
 En maectens' als een Paradjse.

't Was wel te recht een Paradj's /
 Met recht een hofken der wellusten/
 Daer tot des supber ootmoets' prijs
 Der dalen Leli' quam in rusten.

Staet op / mijn Lief / mijn Dypbe/
 komt ;

De koude winter is gaen bluchten/
 Ons' landen zijn nu schoon beblomt/
 En geven lieffelijcke bzuchten.

Dit was de stem uw's Bzuggoms
 soet/

En 't was uw's herten heet veriangen/
 Waer op den Bzuggom u ootmoet/
 Dien ghy verdiendt hier te ombangen.

O hooghe gunst ! o groot ghewin !

O rjcke schat niet om weerdeeren !

Tot u komt 's Hemels Koninghin/

Haer Soon en Godt u presenteeren.

Niet langh heeft sy hier op hera'en/

Om d'aengheboden jonst te kieser/

En neemt de presentaci' aen/

Waer by sy niet en moght verliesen.

Dus sy het soete kindt ombat/
En drückt in 't midden van haer boz-
sten/

Dien alderkostelijcksten schat/
Daer hare ziel soo seer na dorste.

Wel een! Agniet/boet uwen lust/
Met kussen/blepen en aenschouwen;
Het sal u ziele gheben rust/

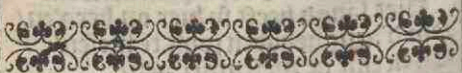
En 's herten repnheyt doen behouwen.

En ghy/o Hemelsch Bzupdegom/
Soeckt Veli-velden om te wepen/
Om dat ghy zijt de schoonste Blom
Des veldts/en Veli der vallepen.

Een bloemigh bedd' heeft u gesprept
Agniet/een kamer tot wellusten/
Een hof/daer uwe Majestept
Tot vzeughd en eer nu blijft in rusten.

Ons dozre zielen oock bedauwt/
Tot deughde-bloemen ende vruchten/
Op dat se hier om u benauwt/
Eens moghen smaken uw' genuchten.

En ghy/o Princelijcke Bzupdt/
Die rust nu in uws Bzupgoms armen/
Dooz uw' r ghebeden soet gheluydt
Maecht dat hy onser will' ontfarmen.

S. P E T R V S Martelaer.

Van der Predick-heeren Orden.
den XXI X. April.

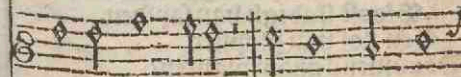
Op de wijze : Als't beghint,

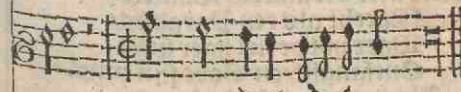
Kroode kroos ydoon/ Gzaen
Witte Le= li schoon/ Godts

Spruytje van Laurie= ren/ |
Jof komt ghy vertie= ren. |

Petre Martelaer ! O trauwen Pre=

dikaer ! O Maeghden spie= gel klaer.

Kroode

Rode kroos pdoon/
 Groen spzuptje van Laurieren/
 Witte Leli schoon/
 Godts hof komt ghy verciereu,
 O Petre Martelaer!
 O trouwen Predikaer!
 O Maeghden spiegel klaer!
 Als een Leli bloept
 In 't midden van de dooznen/
 Petrus is ghegroept
 Wt Ketter's vol van toozne;
 Doch bleef heel ongheschent/
 Want Godt in 't hert ghepzent
 Was/van 't begin tot 't endt.
 Deel Deroonsche stadt
 Heeft dese kroos ghewonnen/
 Die om 't roode badt
 Haers bloets/ door 't sweerd geronnen/
 Als 't schoonste vermillioen/
 Dat konst opt moght bezoen/
 Bloost stadigh van sapsoen.
 Een hof van plapsier
 Dominicus quam planten/
 't Welck dees groen Laurier/
 Met veel vermaerde Santen/
 Maectt als een Paradijs/
 Waer uyt de siel haer spijs
 Ontfanght/en Godt sijn prijs.
 Als het vperigh bloed
 Men door de kroos siet kouwen;

Blijens kracht verwoed
 Dooz de Lauw'rier weerhouwen ;
 De Leli wit en schoon
 Dooz reynhepd spant de kroon :
 Dus Petrus komt ten thoon,
 Doodelijcke sond
 En heeft hy noyt bedreven/
 Steyn van herten grond/
 En Enghelijck van leven ;
 Een Leli' onbevleekt/
 Wiens geur tot reynhepdt treckt/
 Tot alle deughd verweckt,
 Over tot Godts huys
 Had hem sijn hert dooz-beten/
 Liefde tot Godts Cruys
 Hield hem 't gemoed beseten ;
 Dus als een groen Laurier
 Dooz Godts kracht en bestier
 En vreesst noch sweerdt noch vper.
 Samsons vossen loos
 Tot brand-sticht uyt-ghesonden/
 Heeft dees roode kroos
 Wel haest op 't stuck bevonden/
 Dooz Kerckelijcke macht/
 Niet rustend' dagh of nacht/
 Haer Ketteres vper versmacht.
 Op Godts hoogh-autaer
 Moest dese kroos staen bloosen ;
 Tot Godts hof vzychtaer
 Was dees' Laurier verkoosen :

Dees' Ieli delicaet/
 Tot sijns throons meer cieraet
 Socht Godt/ tot haerder baet.
 Van Coem tot Milaen
 Was Petrus reys ghelegghen :
 En/ siet/ op de baen
 Hem twee boos-wichten kregghen/
 Die om bedonghen geldt
 Den onberwonnen held
 Vermoorden op het veldt.
 Mannelijck ghemoedt
 Heeft doen in hem ghebleken/
 Met tongh en met bloed/
 Dooz schryven/ en dooz spreken
 De waerheydt Godts bele'en/
 De Kettery bestre'en/
 Sijn moorders oock verbe'en.
 Kostelijcke doodt !
 O weerdigh/ heyligh leven !
 Wven naem is groot/
 O Petre/ hoogh verheven :
 Laurier/ Roos/ Ieli klaer ;
 Maeghd/ Doctoꝝ/ Martelaer/
 Bidt booz ons allegaer.

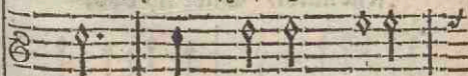
Dan des H. Kruys vindinge.
den III. Mey.

Op de wijze:

Ontwaect nu Israel, doet op uw'
ooren, &c.

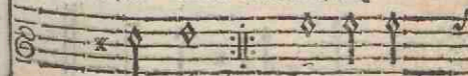
Het gingh een **E-** del
Rondts-om se socht seer

Drouw/ Een Keyser- inne/
nouw/ (Ontbonckt van binnen)

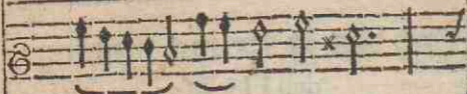

Met min- nen pelgrima-
Met sin- nen/ eenen Key-

gie doen: | Die altijd
boom groen,

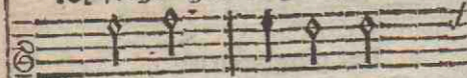
staet.

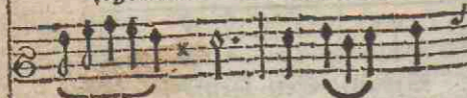
staet in sijn sapsoen.

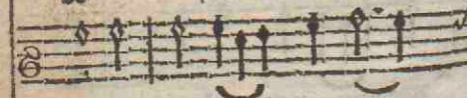
Sp socht hem in het Jood-

schelandt/ Daer hy vooz

de= fen/ Omte ghe=

nesen De wondt van A=

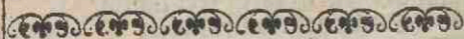

dam/was gheplant.

H Et gingh een edel Vrouw/
 Een Keyserinne/
 Mt minnen/pelgrimagie doen:
 Rondts-om sy socht seer nauw/
 (Ontbonckt van binnen)
 Met sinnen/eenen mey-boom groen/
 Die althijt staet in sijn sapsoen:
 Sy socht hem in het Joodtsche landt/
 Daer hy vooz desen/
 Om te ghenesen
 De wond' van Adam/was gheplant.
 Sy socht/tot dat sy vondt/
 Den Mey-boom schoone/
 Tot loone van haer arbeydt swaer.
 Sy heeft hem oock terstont/
 Boben haer kroone/
 Ten toone/schoon verciert voozwaer/
 Maer boben goudt en peerlen klaer/
 Den glants seer helder daer uptstraelt/
 Die/t'onsen hoede/
 Met Jesus bloede/
 Op desen Mey-boom was gedaeldt.
 O ober-schoonen boom!
 O krups des Heeren!
 Wy eeren u al-hier eenpaer/
 Want ghy by-staet seer vroom/
 Die u hanteeren:
 Sy leeren 's Hemels wijshepdt klaer.
 Ghy zijt des Heeren hoogh autaer/
 Vooz 's wereldts sonden op-gerecht.

Ons offerhande/
 Tot 's duyvels schande/
 Is vooz rantsoen aen u ghehecht.

Eenen anderen Lof-sangh /
 op den selven Feest-dagh.

Op de wyse :

O Feest'lijk dagh, &c. 181.

Komt/laet ons gaen
 Den groenen Mey in-draghen/
 Daer den Pellicaen
 Jesus op heeft gherust.
 Hy heeft voldoen
 Dooz ons/na sijn behaghen/
 Onse sonden saen
 Dooz sijn bloedt upt-gheblust.
 Desen Mey t'ontfaen
 Had Christus grooten lust :
 Om dat hy soude doen te niet
 Die Cham dooz den boom verriet.
 Triumph' en accoozt
 Bzenght desen Mey-boom voozt.
 Om dat/ &c.

Dus wilt u spoen/
 Desen Mey in te halen :
 Want hy kan ons voen

Met alle weelden sijn:
 Ons schulds-rantsoen
 Dou Christus eens betalen
 Men het Crucce koelt/
 Dit was den wille sijn.
 Desen Mey-boom groen
 Is ons een Mederijn:
 Sijn kostelijcke vuchten//soet
 Des vbandts machte vluchten// doet.
 Triumph/ Ec.

Sijn/ Ec.

Wordt niet vermoeydt
 Van desen Mey gheprezen/
 Want upt hem soo bloeydt
 Alle gheneughte soet/
 Lieff'lyck hy bloeydt
 Van bloemkens upt-ghelesen/
 Want hy is besproeydt
 Met Christus dierbaer Bloedt:
 Dus niet en verfoeyt
 Den Mey in uwen moet/
 Die vooz ons is victorieus/
 Triumphant ende glozieus/
 Triumph/ Ec.

Die vooz ons/ Ec.

Broeders ghemeyn/
 Laet ons nu contempleren
 Desen Mey-boom reyn/
 Waer dooz ons wordt bereydt
 Een wegh/certeyn/

S

Waer

Waer dooz men moet passeeren
 Na dat edel greyn
 Christus/ ons saligheydt/
 Want na 's Hemels plem
 Geen ander padt en leydt
 Van dooz het Cruys ons Heeren snel/
 Soo hy ons heeft geleert seer wel.
 Triumf' en accoozt
 Bzenght desen Mep-boom voort.
 Dan dooz/ &c.

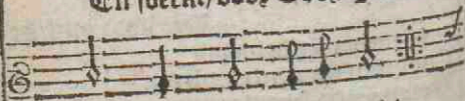
Noch een ander.

Op de wyse:

Princesse die mijn ziel ghebiet.

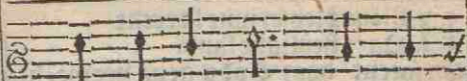

He- le- na Mep- se- rinne!
 En soecht/dooz Gods gena ver-

trecht Na 't hey- lighe landt.
 weckt/ 't Eerwaerdige pandt;

Daer

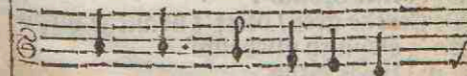
Daer dooz uw' Soon/ De kroon-

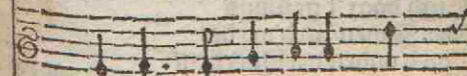
sche kroon / Soo son- der-

lingh op't hooft ontfingh.

Gaedt soecht/ ghy sult vinden/
En vren- ghen de vanden

Van Christus ghesinden De

blydste tingh. Daer dooz.

H Elena Keyserinne! treckt
 Na 't heylighe land.
 En soeckt/ dooz Gods gena verweckt/
 't Eerwaerdighe pand:
 Daer dooz uw' zoon/
 De Roomsche kroon/
 Zoo sonderlingh
 Op 't hoofd ontfingh.
 Gaet soeckt/ ghy sult binden;
 En brenghen de vanden
 Van Christus gesinden
 De blijdste tingh.

Daer dooz/ Ec.

Mids dese inspraeck/ teegh op reys
 De edelste vrouw':
 De stercke geest/ dreef 't krancke vleys
 Na 't Heyligh ghebouw'
 Van Davids Stad.
 Maer och! de schad
 Van 't lieve crups/
 Lagh dooz 't gespuys
 Der Joden/ in d'aerde/
 Zoo d'ouden verklaerden/
 Tot grooter onwaerden/
 Van Christus hups.

Van Davids, Ec.

Ja 't Heydens volc/ om gang te doon
 Het lieve geheugh
 Van 't soetste hout/ had daer ten toon
 Doen stellen een seugh

Van

Van *Venus* beeld/
 Die 't reyn besteeld.
 En nabenant
 Al 't hepligh-land
 Vol Goden doen setten:
 Om meer te beletten
 De salighe wetten
 Van 't recht verstand.

Van/ Ec.

Wegh lelijk vel! wegh vuple Goon!
 Met handen gebout.
 Vertrekt *Iupijn*, verhuyst *Adoon*
 Dooz 't goelijcke hout/
 't Welck ons de vzee
 Der krijghen dee.
 Rupmt krebb' en gzaſ;
 Laet d'eelste staf
 Van d'oppersten Koningh/
 Haer wettighe wooningh
 Daer s'ous de verſchooningh
 Des Daders gzaſ.

't Welck/ Ec.

Men dee dan gzaſen met geweld/
 Niet verre van daer
 Het crups hier voortijds was geſteld;
 En werde gewaer
 Dze crupſſen; dan
 Daer was geen man
 Die wiſſen kon/
 Welck dat verwon

Van dese drie houten/
 Met yfere houten/
 De bloedighe stouten
 Van Zabulon.

Drie cruyssen/ &c.

Den Bisschop van Ierusalem
 Dit siende: sey/ vrou
 Helena! God sal doorzijn stem
 (Bedijst dan geen rou)
 Ons maken vzoed/
 Welck kruys bebloed
 Sijn liefde heeft.

O Iesv! geest/
 Tot lof uwer Kercken/
 Het dwars-hout te mercken/
 Daer in van uw' werken
 De blom noch leeft.

Ons maken/ &c.

Vernieut/ o lebend-makend hout!
 Uw' wonderen weer.
 Zoo dat dit lichaem dood en hout
 In 't leven weer keer.
 Aldus soo had
 Den man. Maer wat!
 Het doode wijf
 Bleef houd en stijf;
 Tot dat het van 't derde
 Hout aengetast werde.
 't Mirakel ontwerde

't Gesturven lijf.

Widus soo/ Ec.

Geluck v'rou Keeserin ! geluck.

De reys is besteedt/
 Verdepl't nu 't hout/en send een stuck/
 Met goude bekleed/
 En paerlen fijn/
 Na Constantijn,
 Ten eynde dat
 De Roomsche Stadt/
 Daer alle de scharen
 Van Christus vergaren/
 Magh blijven bewaren
 Zoo lieben schat.

En paerlen/ Ec.

Maer houd vooz eerst op 't hoogh
 Sion

Gen Koninghlyck werck:

'k Segh vooz hem / die dooz 't kruys
 verwon/

Gen danckbare Kerck.

Keert dan na Room,

Dooz wind vooz stroom:

En stracks daer aen

Dooz d'enge baen/

Na d'hemelsche landen:

Om eeuwelyck vande

Genadighste handen

Dw' loon t'ontfaen.

Noch van 't H. Cruys.

Op de wijze:

Het viel een Hemels dauwe. pag. 50.

Die voor ons hebt gheleden
 Men 't kruys de swaere doot/
 Menhoozt/Heer ons' ghebeden/
 Helpt ons in alle noot;
 Wilt onser toch ontfermen
 Dooz 't kruys ghebenedijdt;
 O Godt/komt ons beschermen
 Inden benauden tijdt.

Wilt onser/ &c.

Wat mercken wy ghenaecken/
 Eten/oft drincken wy/
 't Teecken des kruys wy maecken/
 Van 't quaed is 't dan al vyz:
 By daghen/en by nachten/
 Op straten/en in 't huyt/
 Dooz alle quae' ghedachten
 Is ons een schildt het kruys.

By daghen/ &c.

Men kan dooz 't kruys verwinnen
 Die ons soeckt te verflaen;
 Hierom wat wy beginnen/
 Het kruys moet daer voor gaen:
 Waer me dat wy belijden/
 Iesv ghekruypten Heer/

Dat

Dat wy vooz u hier stryden/
En doen naer uwe leer'.

Waer me/ &c.

Den duyvel wy verjaghen
Dooz u Kruys/ Heere goed:
Wy leeren oock verdzaghen
't Quaed datmen ons aen doet:
Wy bidden dat ons' wercken
Al strecken t' uwer eer:
De liefde wy verstercken:
De hope wast oock seer.

Wy bidden/ &c.

Dooz 't Kruys/ Godt/ wy betoonen/
Dat ghy dypvuldigh zyt:
Een Godt/ in dyp Persoonen/
Een naem, een Godt belijdt/
Persoonen dyp mitsgader
Bewijstmen aldermeest/
Wanneermen seyt: des Vaders,
Des Soons, des heylighs Gheest.

Persoonen/ &c.

Van 't voozhooft eerst wy trecken
Tot op de borst ons' handt;
Waer dooz wy ons verwecken
Om te sien met 't verstandt/
Hoe dat ghy Godt den Soone
Mensch werdt/ en bleeft oock Godt/
En quaemt upt 's Hemels thzoone/
In 't Maeghdelycke slot.

Hoe/ &c.

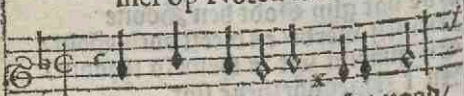
Twee vinghers/ twee natueren
 In u thoonen te zyn.
 Ons' handt wy dan verrueren/
 Van d'eene schouder sijn/
 Tot op de rechte sijde:
 Want ghy 't verdoemt gheslacht
 Tot de ghebenedijde
 Plaets selber hebt ghebracht. Tot/ Ec.
 D'jn lof Godt verheven/
 Die ons al' hebt ghesocht;
 Jae dooz u doodt/en leven/
 Men 't krups seer dier' ghekocht.
 't Moet verre van ons wesen
 Te soecken eer' /ost prijs/
 Dan in u krups ghepresen;
 Al achtmen ons on-wijs. 't Moet/ Ec.

S. P E T R O N E L L E.

den XXI. Mey.

Op de wyse:

Waer blijfdy nu, &c. Ofte: als het
hier op Noten staet.

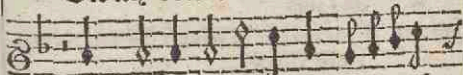

Heer staet my by in desen nood/

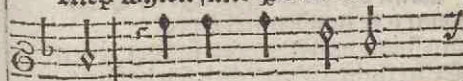
Die

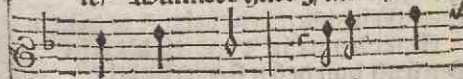
Die my rondomt al e= ven groot/

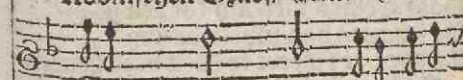
Riep wijlen sinte Petronel=

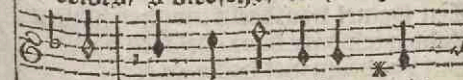
le/ Wanneer haer Flaccus

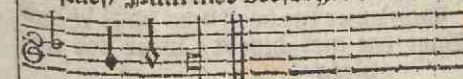
Roomschen Gzaef/ Maer's we=

relt's/ 's vleyschs/ en 's dubbels

laef/ Nam met versochte trouw

te quellen.

Heer staet my by in desen nood/
 Die my rondomt al even groot/
 Riep wij en sinte Petronelle/
 Wanneer haer Flaccus Roomschen
 Gzaef/
 Maer 's werelts/'s vleschs/en 's dup-
 vels slaef/
 Nam met ver sochte trouw te quellen.
 Mijn op-set is/ghy weetet Heer/
 Dooz u te houden ziel en eer/
 Op hoop van dooz een supber leven
 Te krijghen d'uytghelosen krans/
 Die ghy/ als tot een boven-kans/
 Den Maeghden hebt beloost te geven.
 Maer leyder is 't dat ick het echt
 Ontsegh van desen fieren knecht :
 Soo drepghyt hy my/en 'tsal soo beuren.
 Dooz Cesars wet/als tot een pzoj/
 De schapen van uw' lieve kop
 Te vyer/te sweert te doen verscheuren.
 En wat sou ick onsaligh wijs
 Van u/ Dooz 't reyn-bewaerde lijf/
 Ten Hemel voozdeels moghen hopen:
 Indien ick daer dooz oozsaeck gaf
 Dat rondtom met behloede straf
 Uw' nieuwen Tempel wert bedzopen.
 Dan waer toe doch dees pd'le vrees/
 Waer toe met bloedt/ waer toe met
 vles/
 Waer toe my selven te beraden

Met dit benauwt bekrompen hert/
 't Welc my noch meer en meer verwert/
 Hoe'n loop ick niet tot Godts genade.

En sonderlinge tot de spijx
 Die hy ons van sijn Paradys
 Alhier gebracht heeft op de aerde.
 Een spijx waer van de schilderij
 In 't oude Testaments ghetij
 Dock is gheweest van sulcken waerde.

Want hier dooz wierd den Patriarch
 In Gode noch wel eens soo starch
 Als hy gheweest was van te bozen:
 Soo saen hem Melchizedechs handt
 Ghespijst had met de offerhandt
 Van wijn/en met ghebacken koren.

Dit vroomde veertich jaren lanck
 In Maama-brood en Grotse-dranck/
 D' Hebreusche dooz de woeste racken;
 Hier dooz wierd d'opgheblase tend
 Van 't Madiaensche veld gheschendt/
 In 't koeckjen onder d'asch ghebacken.

Dooz 't eygen maecksel werde vroom
 We'er onder een Genever-boom
 Helias/als hy achter landen
 De bloed-verdroncken Jesabel
 Dee loopen om het wreed opstel
 T'ontgaen van haer verwoede handen.

Dit alles en noch meerder mee
 Van dese spijx de schaduw' dee/
 Hoe groot' lijcks sal my dan wel baten/

Tot sterckheyd en tot goeden raed/
 De waerhepdt die ons in der daed
 Den Soone Godts heeft naghelaten.
 Want dit is toch den hoochsten roem
 Der Kercke/dit's de vetste bloem/
 Dit is het uytghelesen kozen/
 Dit is den wijn die maeghden baert/
 Dooz' t' nieuwe Testament ghespaert/
 Tot wellust van den uytberkozen.

Ick sal my dan tot desen disch
 Verboeghen: maer soo als een visch
 Na't hoele water plagh te snacken.
 Ick sal tot mijn beminde gaen:
 Met hem sal ick mijn siel berauen/
 Die alle lasten kan ontpacken.

O I E S U, t' mijnder hulpe let/
 Uw' liefften wil is toch de wet
 Van al mijn doen/van al mijn laten.
 Versterckt my Heer/ gelijk ghy pleegt
 Den swacken/dat ick niet beweegt
 En werd dooz' minnen / noch dooz' ha-
 ten.

Hoe dat men smeect / hoe dat men
 Dreyghet/
 Gunt dat mijn hert sich niet en neyghet
 Tot sucht van vleeschelijcke wercken.
 Al houd' ick u mijn lichaem kups/
 Ghy kunt noch even-wel het kups
 Bewaren uwer hepligher Kercken.
 Ghy hebt het toch te vast ghegrondt

Op d'uptspzaeck van mijns Vaders
mond.

Als't u beliefde hem te stellen
Een onbeweghelijcke rots/
Waer op haer breken sou de trots/
Tot's wereldts eynde toe der hellen.

Dus spreeckt de reyne Petronel.

En met dit Chzistelijck bestel
Verwacht sy't Goddelijck besozghen;
Om na des Hemels lieffte sin
Haer lest bernaed te bzenghen in/
Aen't Heerschay op den derden moz-
ghen.

Sy vast/sp bidt/in sack en haer;
En als sy nu van't hoogh-autaer
Het broot der Eng'len heeft ontfangen/
Ontslaeyt de sup're dienst-maeght
Goodts

In al te soeten slaey des voodts/
Noch metten bloesem op de wanghen.

Haer hert en hou de groote vzeughd
Niet vatten/siet de Chzisten deughd
En past toch op geen aerdsche slaven.

O Flacce/ I E S V S is te rijck;
Laet hem sijn Bzupdt: neemt ghy het
lijck

En doet het vooz't Autaer begraven.

Van S. B O N I F A E S,
 Bisschop ende Martelaer.

Met recht ghenoeemt
Apostel van Duytsch-landt.
 den V. Iunij ende Iulij.

Op de wise :

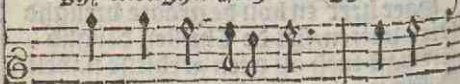
O Christ'nen och,, Die leven noch.

Mijn ziel verheught **D/** wat

ghy meught/ **Mijn** tongh wilt

oock ontspyn=³ ghen/ **En u/**

met bzeught/ **Du** schickt ter

deught/

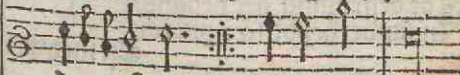
deught/ En wilt oock met ghe-

neught/ En wilt oock met ghe-

neught/ Des Heeren goetheydt

sin- ghen. En u met/ &c.

Mijn ziel verheught
 In wat ghy meught/
 Mijn tongh wilt oock ontspringhen/
 En u met vzeught/
 Du schickt ter deught/
 En wilt oock met gheneught/
 En wilt oock met gheneught/
 Des Heeren goetheydt singhen.

En u/ &c.

In Eng'landt/ saen/
 Is op-gegaen
 Bonifaes/ in sijn daghen/

Om d'Heydens/plaen/
 Te doen ontsaen
 De leer van 's Hemels haen/
 De leer van 's Hemels haen/
 Om Jesus Cruys te draghen.

Om d'Heydens/ &c.

Hy in sijn jeught
 Onthiel met vzeught
 Den sin van Godts Schziftuere/
 En/ met gheneught/
 Heeft die gheveught
 Tot oeffeningh' der deughd/
 Tot oeffeningh' der deughd/
 In supberhepdt seer puere.

En met/ &c.

Hoe dat hem meer
 Tot 's werelts eer
 Sijn vader wilde trecken/
 Hy dies te seer
 Tot Godt den Heer
 Sijn herte buyghde ne'er/ Sijn/ &c.
 En tot de deughd gingh strecken.

Hy dies/ &c.

Hy hoogh-gheleerd/
 Wierdt seer ghe-eert/
 Legaet des landts verheven :
 Nochtans begeerd
 Te zyn verne' erdt/
 En Godes naem vermeerdt/ En/ &c.

Daer

Daerom soo gingh hy sweven.

Nochtans/Sc.

Hy al sijn goet
 En vzienden soet
 Te samen heeft verlaten/
 En met ootmoet
 Godts leere goet
 Gaen pzenen metter spoet/ Gaen/Sc.
 Op Heydensch' vzeemde straten.

En met/Sc.

In heel Duytsch-landt
 En Neder-landt
 Heeft hy Godts woort gaen leeren/
 En heeft playsant
 Aldaer gheplant
 De Kercken veelderhandt/ De/Sc.
 En kloosterz doen vermeerren.

En heeft/Sc.

Maer heeft vooz al
 Tot Jesus stal
 De deur recht in ghetreden/
 Die hier in 't dal
 Niemandt en sal
 Verachten sonder val/ Verachten/Sc.
 Noch sonder Ketterz seden. Die/Sc.

Dus wel bera'en
 Is hy ghegaen
 Na Petrus Stoel te Kroonen/
 En daer van daen/
 Hier op de baen/

Om 't volck te leeren saen/ Om/ &c.
 Met volle macht ghekomen.

En daer/ &c.

Een Herder goet/
 Met sinnen vzoet
 Godts schapen ginck hy weyden/
 En 't woordt seer soet/
 Met overbloet/
 Gas hy haer t'aller spoet/ Gas/ &c.
 Hy lietse niet verleyden.

En 't woordt/ &c.

Hy heeft vooz haer/
 Oock noch/ vooz waer/
 In 't eyndt sijn bloedt vergooten/
 Als hy eer haer
 Oudt tachtigh jaer/
 En dooz mirak'len klaer/ En/ &c.
 Sijn arbeydt heeft beslooten.

Als hy/ &c.

De rechte leer
 In Driestant we'er
 Met Will' bzozd was ghestozben :
 Hy daer/ van veer/
 Met groot bekeer/
 Crock henen haestigh seer/ Crock/ &c.
 En heeft de kroon verworben.

Hy daer/ &c.

Hy dupsenden
 Nieuw Christenen
 Sou Dozmen/ na den Dooze/

Maer

Maer d'Heydenen
 Met wapenen
 Quamen/als duybelen/ Quamen/ Ec.
 Ras op hem aenghelooen.
 Maer/ Ec.

Als hy 't ghetier
 En 't wreedt bestier
 Menmerchte/ sprack met vzeughden :
 O broeders fier/
 Den tijdt is hier/
 Dat wy nu goedertier/ Dat wy/ Ec.
 Bethoouen onse denghden.
 O broeders/ Ec.

Dit is den dagh
 Die ons ghelagh
 Ons nu sal doen betalen/
 Die ons ghewagh/
 En langh verdzagh/
 Ons stryden en gheklagh/ Ons/ Ec.
 Sal eynden/sonder dzylen,
 Die ons/ Ec.

Dus broeders/hoort/
 Sprack hy noch voort/
 Hebt ghy mijn leer onthouwen/
 Nu rechte voort/
 Heel onverstoot/
 Coont/dat ghy dooz Godts woort/
 Coont/ Ec.
 Op Godt hebt leeren bouwen.
 Nu rechte/ Ec.

En bzeest dan niet
 Die met verdziet
 Het lichaem kunnen plaghen/
 Noch haer ontsiet/
 Hoordt dit bediedt/
 Maer Jesum nu aensiet/ Maer/ &c.
 Die 't Cruys eerst heeft ghedzagen.
 Noch/ &c.

Dus allegaer/
 Volght hem nu naer/
 Toont t'samen uw' virtuyten.
 Uw' strijden kilaer/
 Uw' arbejdt swaer/
 Met een triumph' eerbaer/ Met/ &c.
 Wilt heden eens besluyten.
 Uw' strijden/ &c.

Hier mee/berwoet/
 Het quaet ghebzoet/
 Als wolven onder schapen/
 Hebben het bloedt
 Der mannen goet
 Te Dookum by den bloedt/ Te/ &c.
 Vergooten met haer wapen.
 Hebben/ &c.

Dies zp den Heer
 Ros/prijs/en eer/
 Van alle sijn weldaden/
 En laet ons meer/
 Met groot begeer/

Behouden sijne leer/ Behouden/ Ec.
De ketterij' versmaden.

En laet/ Ec.

Noch van S. BONIFAES.

Op de wise:

Mijn ziele, wat doet ghy noch op
der eerd', &c. 203.

Mijn ziele / wilt looven des Heeren
vriendt/
Deer hoogh verheben/
Sint' Bonifaes / die het wel heeft ver-
diendt/
Hier in sijn leven.

Sint'/ Ec.

Sijn edelen stam / en Koninghs ghe-
slacht/
Rijckdom/ lust/ eere/
Heeft hyder verlaeten/ met 's wereldts
pracht/
Om Jesus leere.

Heest/ Ec.

Ghehoorzsaemhepdt / armoe' / en sup-
verhept/
Ginck hy aenveerden/
Ontsteken met liefde/ met licht berept/

Dol

Dol van eerweerden.

Ontsteken/ &c.
 Hy gincker als saep-man upt saepen
 saedt/
 Het woordt des Heeren/
 Hy saepde het vzoegh/ en hy saepde
 't laet/
 Tot Godes eere.

Hy saepde/ &c.
 Sijn acker die wasser geheel Dupts-
 landt/
 Doz/ dzoogh/ onbzuchtbaer:
 Hy heester de deugt abundant geplant/
 Ghemaect oock ruchtbaer.

Hy/ &c.
 Noch heeft hy den acker/ met sijnen
 bloedt/
 Heel nat begooten/
 Om vzuchten te dzaghen met over-
 bloedt/
 Gants ouberdzooten.

Om vzuchten/ &c.
 Dus menschen/ den Heere nu eere
 gheeft/
 Dooz sijn weldaden.
 Sijn leere/ die hy u ghesonden heeft/
 Wilt niet versnaden.

Sijn/ &c.

Van S. C V N I E R.

den XI. Junij.

Op de wijse :

O Heer aensiet toch Sion teer. **O**fte:
O Gheest, die ons kunt alder-
meest. pag. 227.

O Maeght/ Cunera/onversaeght/
Godts Wypdt verheben/
Ghy scheent verdzeben/
Als al uw' vrienden u hadden begeben/
En ghy ghevanghen waert
By d' Heydens boog van aert/
Alleyn ghebleben.

Maer Godt/ dien ghy had/ vooz een
lot/

Dan joncks verkoozen/

D niet verloozen

Ghelaten heeft/ noch oock te hoogh be-
koozen :

Dw' vanden/met vzeughd/

Bedwinght ghy/dooz de deughd

D aenghehoozen.

Met vlijt/ghy sober altydt zyt/

Supper/ootmoedigh/

Tot aelmis spoedigh/

Dooz alle mensche een exempel goedig:
 Oock dooz rechtveerdighepdt
 Gheleden/ wel berepdt/
 Dooz nijdt weemoedigh.

Wilt/ Heer/ ons daegh'lijcks meer en
 meer

In deughd verstercken/
 Dooz goede wercken/

Dat wy/ vroom strijdende in 's werelts
 percke/

Ontfanghen dooz ons loon
 Der Maeghden goude kroon/
 Schoon om t'aenmercken.

Van S. MARGARITA.

den XX. Iulij.

Op de wise :

Oeeuwigh Godt almachtigh. p.4.

I Esu/der Maeghden kroone /
 Haer Bzupdegom en Heer/
 Ontfanght/tot uwen thzoone/
 Den sangh der Maeghden teer :
 Wy eeren uwe boden/
 Uw' Maeghden prijsen wy :
 Want ghy die maecht als Goden/

Sp zijn in melody.

Wy eeren/Sc.

Soodanigh is Marina/
Gheheeten Margariet ;
Te recht is sp Regina
In lijden en verdriet :
Edisius haer vader
D' Afgoden was verplicht/
Maer dese Maghet nader
Dan Christo was verlicht.

Edisius/Sc.

Godts vrienden sp beminde
Die streden voor de deughdt :
Waerom haer Godt ghesinde/
En lijden dee met vzeughdt.
Den Dooght van Ozienten/
Olibzius ghenaeemt/
Haer in sijn hert gingh pzentent/
Want sp was schoon besaemt.

Den/Sc.

Wy sprack: Ick maeck u rijcke
Groot boven vrouwen veel/
Wilt ghy van Christo wijcken/
Mijn huys-vrouw wesen e'el/
Dan sal u niet ghebraken/
Wat ghy begheeren meught :
Ick sal my anders wreken/
Tot u groot ongheneught.

Dan/Sc.

Doen sprack de Maghet kloecke :

Ick Jesum/mijnen Heer/
 Sal nimmermeer verbloecken/
 Maer dienen meer en meer/
 Sijn leer ick onderhouwe/
 't Gheloof ick niet verlaet :
 Ick sal hem zijn ghetrouwe/
 Sijn Bzuyt/sijn ondersaet.

Sijn/ Ec.

Denckt hoe ghy my moght quellen/
 Dw' pijnen schroom ick niet/
 Godts lof sal ick vertellen/
 Ick pas op geen verdriet :
 Hy is die my sal vroomen
 In lijden en schandael/
 En doen my sonder schroomen
 Die winnen t'eenemael.

Hy is/ Ec.

Doen wierdt ghescheurt al-omme
 Haer lichaem totten been/
 Die supber schoone blomme
 Dooz-flagen al haer le'en/
 Maer sy tot Godt den Heere
 Haer oogen keerden klaer :
 Dw' kracht my nu verweere/
 O Heer/in dit ghebaer.

Maer/ Ec.

De bozcken/nag'len/haecken/
 Oper/lampen/platen heet/
 Al wat men konde maken/
 De Maeght verduldigh leet.

Den

Den Heer aenriep sy krachtigh
 Met groote jalouſy/
 Sy ſprack: O Heer almachtigh/
 O Godt/nu ſtaet my by.

Den/ſc.

O Godt/die 't al doet buyghen
 Dooz uwe macht ſeer groot/
 Laet my uw' graci' ſuygen
 In deſen mijnen noodt.
 Mijn lichaem ſeer dooz-graben
 Doch maken wilt gheheel/
 Coont my dien heſſchen raven/
 Die my doet lyden veel.

Mijn/ſc.

Na dat ſy hadd' ghebeden/
 Een dzaeck haer openbaert.
 Godt ongheschent in vreden
 Sijn Dienſtmaeght heeft bewaert/
 Dooz 't Cruys ſeer hoogh verheben/
 Een duyve/wit als ſnee/
 Tot trooſt haer wierd ghegheben/
 En ſterckheydt in haer wee.

Dooz/ſc.

Gheheel wierdt ſy ghenesen/
 Haer moet gheſterricht vroom.
 Wie Godt diendt/der ſt niet vzeesen/
 Wordt vry van alle ſchroom.
 De pijnen doen haer vromen/
 Over/Water deerd haer niet:
 Wat beulen tot haer komen

Sp doen haer gheen verdriet.

De pijnen/ &c.

Sp heeft dooz dit exempel
 Weel duysenden tot Godt
 Bekeerd/om in sijn Tempel
 Te lijden pijn en spot/
 En is ghegaen in vreden/
 Gheslaghen met den sweerd/
 Haer vanden bertreden/
 Verwonnen/onberbeerd.

En is/ &c.

O Maeght/o strijdtbaer vrouwe/
 O Peerel/e'el-ghesteent/
 Ghy bleest den Heer ghetrouwe/
 Ghy zijt met hem ver-eent :
 Wie u aenroeft in lijden/
 In noodt/wat hy behoeft/
 Ontfanght hy met verblijden :
 Ghy niemandt laet bedroeft.

Wie u/ &c.

Van S. MARIA MAGDALENE.
 den XXII. Iulij.

Op de wijze :

O soete Harmonije. pag. 20.

Maria Magdalene,
 Ick groet u metootmoet/

Ver=

Derwondert seere.

Ghy schijnt een Maeght-alleene,

Als ick u noemen moet/

Vriendin des Heeren,

De Letanij/

Die noch daer by

Steldt oock vooz alle Maeghden/

Om dat gh'uw' sonden/

Vooz groote liefd' ontbonden/

Seer beklaeghden.

De Letanij, Ec.

Ghy hebt vooz waer verkooren

Dat alderbeste deel/

Ken Jesus boeten:

Want ghy daer zijt herbooren/

Gherepnight oock gheheel/

Vooz liefd' en boete.

O waerde boet!

O tranen vloet!

O seer gheluckigh ure!

Als gh'uw' misdaden/

Waer mee ghy waert beladen/

Ginght betrueren.

O waerde/Ec.

Teghen der sonden smerten

kreeght ghy een medecijn

Van liefde pure:

Dus riept ghy upt der herten:

Rabboni, Meester mijn/

Vooz 't Godd'lijck vuere.

O vper dijn !
 Godts liefde sijn/
 Hoe wonder zjn uw' wercken !
 Dat Magdalene
 Den Heer Jesum alleene
 Wil aenmercken.

Ⓞ vper/ &c.

Wie sou nu despereeren
 Van Jesus liefde soet/
 Om sond' of blamen ?
 Ick wil my tot hem keeren/
 En vallen oock te voet/
 'k Wil my niet schamen :
 Mijn sonden groot/
 En al mijn noodt
 Wil ick nu gaen belijden/
 Dat my den Heere
 Van sonden en oneere
 Magh bezyden.

Mijn sonden/ &c.

Enen anderen.

Op de wijse :

Ghy die nu zijt bevrijdt. pag. 173.

A Enhoort toch mijn gheklagh
 O Heer der Seraphijnen/

Ick treur nacht ende dagh/
 Wel ick beklaghen magh
 De sond' daer ick in lagh.
 Ick bidd' u om verdragh
 O Heer der Seraphijnen.

Ick bidd'/Ec.

Beroert wordt al mijn bloedt/
 Beroert zijn al mijn sinnen:
 Maer ick sal metter spoet
 My woyen in den bloedt
 Van Jesus wonden soet:
 Neemt my toch in behoedt
 O Heer der Cherubinnen.

Neemt/Ec.

Ick wil nu volghen naer
 t Exempel/ en 't geweene
 Van een sondaersse swaer/
 Die/op den middagh klaer/
 Wiesch Jesus openbaer/
 En drooghd' hem met haer hay?
 De soete Magdalene.

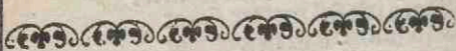
En/Ec.

Al was sy onreyn saen
 Van hoofde tot den teene:
 Nochtans is upt-gbedaen
 Al dat sy hadd' misdaen.
 O wat een blij vermaen/
 Hierom roep ick u aen
 O soete Magdalene.

Hierom/Ec.

Ick ben seer swaer belast/
 Mijn ziel is seer onreene/
 Mijn sonde altydt wast/
 Och neemt my af mijn last
 Eer my de dootd verrast.
 Ghy zyt mijns schipkens mast/
 O soete Magdalene.

Ghy/et.

Een en anderen/
 ghenomen wt haren Latijnschen
 Hymnus

Eterni patris unice.

Op de wyse:

O salutaris hostia.

GEnaed o Heer! slaet van om hoogh
Op ons u goedertieren oogh/
 Die hupden tot de rijkste kroon
 Niep Magdalenam van uw' thron.
 't Verloozen nuntse langh gemist
 Werd weer gedzagh in de kist.
 En 't dwalend schaep met blijde dzacht
 Tot sijn verloopen kop gebzacht.
 O Iesu, toeblyght van de gheen
 Die met berouw' het quaet vertreen/
 Dooz een sonders/die u bemint/

Die

Die schult van onse sond' ontbint.

En oock ghy moeder/ die de noot
Wel kent van onse krauckheyt groot/
Wilt ons met u ghebedt bystaen
Dooz 't sliet van dese gladde baen.

Den Heer sy danck/ den Heer sy lof/
Die soo gering aen 't snoode stof
Des sondaers / quijt-scheld schuld / en
hoet/

En namaels geest het hooghste goet.

Van S. A N N A , de Groot-
Moeder ons Heeren Jesu Christi.

den X X V I. Iulij.

Op de wijze :

Veni creator Spiritus. 209. Ofte: Jesu
dulcis memoria, &c. 94.

V Toben wy/ ons toe-verlaet/
Moeder Anna broegh en laet :
Want dooz den sade van u saet/
Bebijdt ghy ons van alle quaet.
Ghy zijt een wortel daer upt groeydt
De rancke/waer aen Jesus bloeydt/
Ghy zijt een ader waer upt bloeydt
Een schoon fonteyn/ die 't al besproeyt.
Anna, dooz een goede naem/

Ons leven maect Godt aenghenaem/
 En dat ons eynde zy bequaem
 Tot eer en prijs van sijnen naem.

W zy altijd een nieuwe vzeught/
 Want ghy vernieuwt ons zielen jeugt/
 Al dooz uw' vzeucht/ die om haer deught/
 Gebaert heeft hem/ die 't al verheught.

Godt/ die uw' Moeder hebt ge-eert/
 En ons dat selve hebt gheleert/
 W hert toch nimmer af en keert/
 Als Anna pet van u begeert.

Den oorzprongk van des Hemels
 poozt

Zy glozi' /vooz haer kindts gheboort:
 En doet dat van ons zy ghehoort
 Des Hemels sangh/ met soet accoort.

Van den H. P. I G N A T I O
 D E L O Y O L A.

Fondateur der Societeit I. E. S. V.
 den XXXI. Iulij.

Op de wijze:

O soete Harmonije. pag. 20.

I G n a t i u s e e r w e e r d i g h /
 W t - n i m m e r i n d e d e u g h d ; i n h e p l i g h
 l e b e n

En epnde toe volheerdigh
 Waert ghy; en oock by God seer hoogh
 verheben.

Dooz wiens tongh' dan
 Lof-weerden man
 Kan uwo' lof zijn vermeeret:
 Want in Godts thzoone
 Ghy met all' d' Hepl' gheu schoone
 Triumpheeret.

In uwe jonghe jaren
 Kloeckmoedigh ghy ten oorlogh u be-
 steeden/

Maer die wereldtsche scharen
 Konden u hert met geen vermaeck be-
 kleeden/

Dies trockt ghy uyt
 Die wapen-huyt;
 Uw' ziel wat anders lusten/
 Uw' geest kloeckmoedigh
 Walghden van 't strijden bloedigh/
 Vol onrusten.

Godt die ghy contemplerden
 Stondt ghy in 't hert als eenen vriendt
 waerachtigh/

Soo dat hy u vereerden
 Te zijn sijn Dienaer/Leeraer/Priester
 krachtigh.

Mirac'len schoon
 Doen het betoon.

En den verdoolde menschen
 Ghy alsoo leerden
 Dat s'hen tot Godt bekeerden
 Na u wenschen.

'tDoo-merck was daer g'op doelden/
 Als gh'in Godts Kerck veel ketters
 saeght in-sluppen/
 Dooz wien 't g'loof soo verkoelden
 Dat hun senyn gingh menigh sijck in-
 kruppen/
 Om met kracht groot
 Hun boosheydt snoodt/
 Als oock hun valsche trecken/
 Die sy bekleden
 Met schijn-schizistuerlijckheden/
 Te ontdecken.

Niet min in sozgh tot dese/
 Als Godt u met sijn glozi' gingh ver-
 eeren/
 Om' Broeders hoogh gheprezen
 Dees oeffeningh noch daeg'lijcks ex-
 erceeren ;
 Hum' pb'righeyt
 Seer wijt verbzept/
 Gaend' dooz de wereltd leeren/
 En die nopt wisten
 Van Christus of van Christen
 Sy bekeeren.

Wilt dan/o Catholijcken

Godt in sijn Heyl'ghen loben ende prij-
sen;

En wilt oock van ghelijcken
Ignatio met lof-sangh eer bewijzen;

Op dat w'in noodt

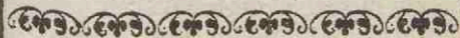
Zijnd' van de doodt

Sijn hulp ghenieten t'samen/

En Godt ons ghebe

Coneyndigh Hemels leven

Eeuwigh/Amen.

Eenen anderen.

Op de wijze:

Wilt ontspringhen. &c. pag. 283.

SEght/getrouwe knecht des Heeren/

Seght Pilaer van Christi Kerck/

Hoe dat ghy tot Godes eeren/

Hebt bestaen soo grooten werck/

Wilt ons uwe weggen leeren/

Maeckt ons oock in deughden sterck,

Ich was in des wereldts paden/

Als een Ridder triumphant;

Maer die Saulus trock van quaden/

Met sijn vaderlycke handt/

Sloech my mede wt ghenaden/

Ende trock my aen sijn kant.

Ghelt

Ghelt en goedt/en mijn gheslachte
 Liedt ick varen doen ter tijdt :
 In ghebeden dagh en nachte/
 Was ick in den gheest met vlijt :
 Penitency groot ick wachte/
 Dit was doen mijn meeste strijt.

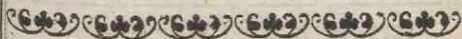
Maer Jerusalem verheben
 Heysd' ick oock met grooter pijn/
 Om aldaer te laten 't leven/
 Oft te bzenghen medecijn
 Nende menschen die vol sneven
 Noch in 't ongheloobe zijn.

Als ick in mijn oude daghen
 My ter scholen hadde besteedt/
 Om meer vuchten te behaghen/
 Godt weet wat gebreck ick leedt :
 Maer om Iesus te behaghen/
 Was ick tot veel meer ghereedt.

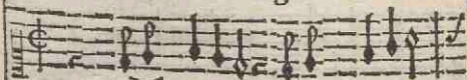
Tot Parijs en oock te Roomen
 Hebbe ick groot profijt ghedaen/
 Daer hebbe ick volck aenghenomen/
 Hier nam ick het oorlogh aen/
 Om Godts Kercke sonder schzomen
 Met mijn Legher vooz te staen.

India wordt nu deelachtigh
 Dooz mijn volck van 't hooghste goet/
 En de ketterije crachtigh
 Comt dooz hen onder de voet/
 Oock de Chzistenen aendachtigh
 Worden in de deughdt ghevoet.

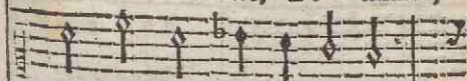
Seyndt/ o Vader! van daer hoven
 Uwe benedictie neer/
 Daer ons wt des Hemels hoven/
 Dat wy volghens uwe leer/
 Godt wel dienen ende loben/
 Tot sijn gloz/ lof/en eer.

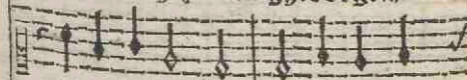
S. D O M I N I C V S,
 Fondateur der Predick-heeren Orden.
 den IV. Augusti.

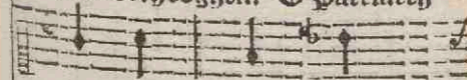
Do- minice, Do- minice,

mijn neerhept wilt ghedoogen/
 U te verhoogen. O Patriarch

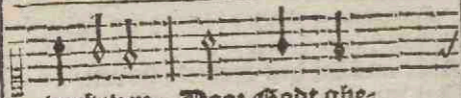

vermaerd; Dienst Godts

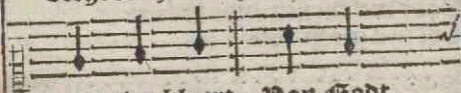

verhe

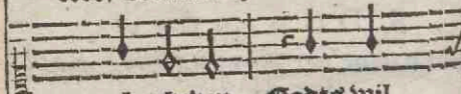
verhe

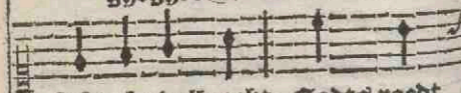
verheben ; Dooz Godt ghe=

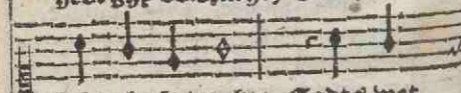
eert / verklaert ; Van Godt

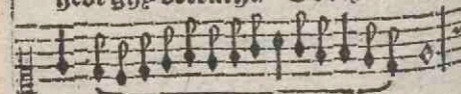
ghegheben. Godts wil

hebt ghy volbracht ; Godts raedt

hebt ghy betracht / Godts wet

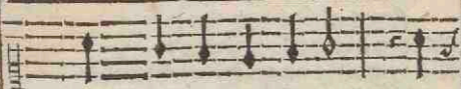
gaen lee,

ren.

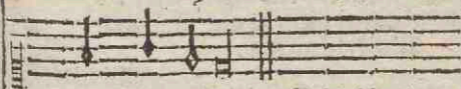

Godts huys hebt ghy beschut ;

Godts

Godts toornigheyt gestut: Godts

naem doen eeren. Godts wet/ &c.

Dominice, Dominice, mijn neerheydt
wilt ghedoogen/

W te verhooghen.

O Patriarch vermaerd; ;

Ziendt Godts verheven; ;

Dooz Godt ge-eert/verklaert; ;

Van Godt ghegheven.

Godts wil hebt ghy volbracht; ;

Godts raedt hebt ghy betracht.

Godts wet gaen leeren.

Godts hups hebt ghy beschut; ;

Godts toornigheydt ghestut:

Godts naem doen eeren.

Godts wet/ &c.

Dominice, Dominice, uw' deughden
niet om tellen/

Wie false mellen?

Keepn/ als pbooz gekent:

O simpel duyve;

Boozsichtigh als 't serpent:

Soet

Soet als de drupbe :
 Sterck als den diamant :
 Als 't goudt dooz liefden brandt/
 Als den robijne :
 Dw' saem ruyckt als laurier :
 Dw' naem blinckt als saphier/
 Als cristallijne.

Als den/ &c.
 Dominice, Dominice, dooz glans van
 uwe stralen
 Mijne ooghen salen/
 Klaer/ als de mozghen-sterr'
 In 't dick der wolcken/
 Hebt ghy ghelicht seer verr'
 Dooz alle volcken/
 Schoon/ als de volle-Maen
 Haer daghen heeft ontva'en/
 Hebt ghy ghescheenen.
 Godts Tempel vast ghesticht
 Hebt g' als de Son verlicht/
 Den nacht verdweenen.

Hebt ghy/ &c.
 Dominice, Dominice, als woorden my
 ghebreken/
 Dw' wercken syzeken.
 't Verlaten van u goed :
 't Bleesch te verwinnen :
 't Castijden tot den bloed :
 't Wtgaen der sinnen :
 't Versmaden vande eer :

't Straffen

't Straffen der leden teer:
 't Ootmoedigh buyghen:
 't Beschreyen van het quaedt:
 En 't bidden vroegh en laet/
 Uw' deughden tughen.

't Ootmoedigh/ &c.

Dominice, Dominice, 't ghebidt in alle
 saken

Doet u groot maken.

Dper/Water/Aerd' en Lucht/

Wind en tempeesten:

Turck/Ketter/helsch-gerucht/

En boose geesten:

't Is u al onderdaen

Dooz macht van Godt ontsaen/

O man verheben!

Dooz 't spzeken van uw' mondt

Die siecke zijn ghesond/

De doode leven.

O man/ &c.

Dominice, Dominice, wie sal ick u dan
 noemen?

Wat van u roemen?

Als Abzam dooz 't gheloof/

Als Jacob machtigh/

Als Samson dooz den roof/

In 't strijden krachtigh/

Als Moyses sacht-ghesind/

Als David 't lieffste kind/

Als Joseph repne/

Als Samuel hereedt/
 Elias pver heet
 Hebt ghy certepne.

Als Ioseph/ &c.

Dominice, Dominice, u loben Hemel/
 Aerde.

O groote waerde!
 Godts ondersteunde klerck/
 Godts wzaeck verbeden/
 Godts volck/ soo leeck als klerck/
 Ohebzocht tot zeden/
 Godts Enghei die u groet/
 Godts Moeder die ontmoet
 Om u t'onthalen/
 God selv' die u vereert/
 Uw' naem/wijs/ lof vermeert
 In 's Hemels salen.

Om u/ &c.

Dominice, Dominice, dooz kracht van
 uw' ghebeden

Geeft ons toch vrede.
 O Licht van Godes hups/
 O waerheydts Wijsen/
 O Dzagher van het Cruys/
 O reynheydts Wijsen/
 Des wijsheydts water soet
 Hebt ghy met overbloedt
 Om niet ghegheven.
 O e'elsten Predicant/

Brenght

Brenght ons in 't Vader-landt
Van 't eenwigh leven.

Om niet/ &c.

Eenen anderen.

Op de wyse:

Het was een rijke koopmans soon.

Dominice,
Godts trouwen knecht/
Die tot de vree/
Dooz d'enghe weght/
Des Hemels zijt ghekomen;
Repcht ons de handt/
En wilt ons met
Het onderstandt
Dan u ghebedt/
Tot beter leven vromen.
Ghy gaest toch oock
Van d'eerste seughd
Een balsem roock
Van alle deughd/
En loffelijcke wercken/
Daer 't gantsche Rondt
Van Oost te West
In Godts verbondt
Te meer ghevest

Deur is de Christen Kercke.

Dit wierde meer

Als wel ghewaer/

Tot Godes eer/

De groote schaar

Van hondert-duyfendtz zielen/

Die in 't gheloof/

Dooz u ghestut/

Haer upt den roof

Van d'helsche put

In Franckrijck wederhielen.

O groote gunst

Van Godts ghenaed/

O waerde kunst

Van uw' weldaed/

Dooz Spaengjaerts en Franckopsen/

Die ghy bewaerd/

Die ghy gheleert/

Die ghy ghespaerd/

Die ghy gheweerd

Hebt van de Albigopsen.

Een snoode seckt

Van ketterp/

Daer upt gheleckt

Noch is/ die wy

Och-armen nu ghedooghen/

Tot dat den Heer

Oneyndigh goed/

Verbeden we'er/

Eens open doet

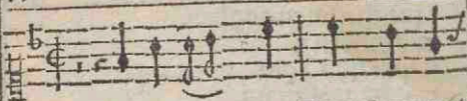
De toeghesloten ooghen.
 Wy bidden u/
 Terwijl ghy 't ooz
 Mooght hebben nu
 Tot uw' ghehoor
 Volboodigh des behoeders:
 Stilt ons gheween
 Gods saligh man /
 Soo dooz ghebe'en/
 Als pzeken van
 Uw' naghelaten broeders.
 Maer krijght vooz al
 Ons upt de lucht/
 Dat haer ghetal
 In pver-sucht
 Van zielen aen magh groepen/
 End' al de rest
 Van 't Christenrijck/
 Van eerst te lest
 In deughd ghelijck
 Als Rooselaeren bloepen.

Van S. C L A R A.

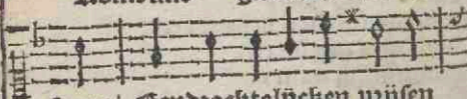
den XII. Augusti.

Op de wijze:

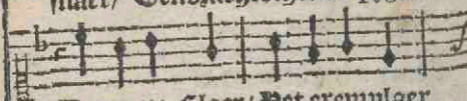
Weest al verheught, &c.

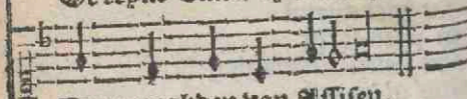
Komt alle- gaer/ Met stem/ met

snaer/ Eendzachtelijcken pzijsen

De repne Claer/ Het exemplaer

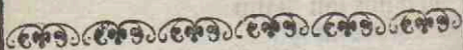

Der maeghden van Assisen,

Komt alle-gaer/
 Met stem/ met snaer/
 Eendzachtelijcken pzijsen
 De repne Claer/
 Het exemplaer
 Der Maeghden van Assisen.
 Franciscus had
 Het enghe padt
 Noch nauwelijckx begonnen
 Of siet/ de dzift
 Van sijn booz-schzift
 Heeft Claraes hert verwonnen.

Des wereldts sui
 Weeck vooz de min
 Van I e s v s haer Behoeder/
 Die dooz sijn Cruys
 Haer 't lieve hups
 Dee laten van haer moeder.
 De eele ziel
 Hoos 't rouwe Wiel
 Dooz 't ciersel der parupcken;
 Om dat Godts Soon
 Van haer een kroon
 Van dooznen wou ghebupcken.
 En hoe sou 'k mi
 Met goud of sp'/
 Sprack Clara/durben kleden;
 Terwijl mijn Heer
 Hem hier wel eer
 Met schaeps-grau heeft gheleden.
 Neen/ 't lichaem stugh
 Moet op den rug
 Een kleed van haer snoer dzaghen.
 Wat hoeft een Maeghd
 Te zyn ghekraecht
 Die Christo wil behaghen.
 O Maghet Claer/
 Van gaven swaer/
 Dooz 't zaedt van dese tuchten
 Hebt ghy ghebaerdt/
 Met Godt ghepaerdt/
 Een menighte van vuchten.

Maer ongheblescht/
 En na den gheest/
 Die sonder eynd' van tijden/
 Met haer ghetal/
 Bevijdt van val/
 W sullen doen verblijden.
 Och of ick mee
 In d' eyghe stee
 Dws blyschaps waer te samen/
 En op de stof
 Van 't Maeghden-lof
 Van ver mocht segghen: Amen.

Van des H. Kruys ver-
 heffinghe.

den XIV. September.

Op de wise:

O Feeft'lijck dagh, &c. 181.

E En kost'lijck pant
 hadden wy eens verloozen/
 O'heydens/ triumphant/
 Hielden daer mee den spot:
 Dien boom/plapsant/
 Daer wy door zijn herboozen/
 hadden sp/valiant/
 ghenomen booz haer lot.

Maer

Maer dit seyt begaen/
 Haer seer duer heeft ghestaen:
 Want desen roof haer selven lost/
 De Heydens oock veel heeft ghekost,
 Desen boom playsant/
 Is heden we'er gheplant.

Want desen/ &c.

Als d'Arcke Godts
 Hier boozmaels schein ghevanghen/
 Met de straf des doodts
 De Philistijnen sloegh/
 Wt schijn des noodts/
 En dangerous verlanghen/
 Dooz mirakel groot
 Haer selven soo ontfloegh:
 Alsoo desen boom
 Verslaet de Heydens boom:
 Heraclius wint/ als een heldt/
 En Cosroas verliest het veldt.
 Desen boom playsant/
 Is heden we'er gheplant.

Heraclius, &c.

Broeders ootmoet/
 Dooz 't Cruys wilt u verneeren:
 Reberenti' doet
 Den Heer/ daer aen-ghehecht.
 Want hy/ seer soet/
 Ons graci' sal verneeren/
 Na sijn Cruyce doet
 Als wy ons draghen recht:

Ghy sal ons oock mee
 We'erom verleenen vree/
 Verdrukken ons vpan den sel/
 Die teghen 't Cruys op-staen rebel.
 Desen boom plapsant
 Is heden we'er gheplant.

Verdrukken &c.

NOCH VAN 'T H. CRUYS.

Op de wijze :

Met geestelijcke vreughd, &c. 176.

O Lustelijcken boom schoon en plapsant/
 fant/

Jesus Cruys seer verheben/ seer verheben/
 ven/

Ghy die ghedragen hebt dat edel pant :
 Ons wel-baert en ons leven/ en ons leven.

Roep Liban sulcken Ceder en gas/
 Roep Cedres brocht ons sullicken staf/
 Daer groepde oock nimmer Cypresse
 Weerdigh desen stamme van Jesse/
 Desen stamme van Jesse.

O saliglijcken Mey/ ghy schijnt verdorpt
 doort
 Door aerdtsch' en ydel menschen / ydel
 menschen.

Maect

Maer door het bloedt des Lams/ aen u
ghestort/

Strijghen wy wat wy wenschen / wat
wy wenschen :

Die liefde maecht ons zielen oock vroom/

En boed ons als een levendigh boom :

Sy bluscht aller sonden wellusten/

Ons ziel in den Heere doet rusten / in
den Heere doet rusten.

Wy gheben ons ten strijdt kloeck in
t ghemoet/

Al teghen 's dupbels lagen/ 's dupbels
laghen :

De wereldt / en dat ons groot hinder
doet/

Het vleesch / dat wy na-draghen / wy
na-draghen/

Wy zijn oock door gheen strijden ver-
baert/

Rondt om met Jesus krukke be-
waert :

Daer door alle dupbelen swichten.

Want hier zijn te swack haere schich-
ten/ zijn te swack/ &c.

Het krukke dat is een boeck schoon
al-ghemeyn/

Daer yder mensch kan leeren / mensch
kan/ &c.

De waere wijshepdt noodigh groot en
kleyn/

Om de ziel te bereeren/ te bereeren/
 Met soberhepdt en verduldighepdt/
 Armoede/ liefde/ ootmoedighepdt/
 Met eyghen begeerten te derben/
 En ons quade lusten te sterben/ quade
 lusten/ &c.

't Krups is vooz 't vleesch en hel een
 grooten schrick/

Het maecht den Hemel blijde/ Hemel
 blijde.

Dat menig wozt verlost upt 's byants
 strick/

Komt hem van dese sijde/ dese sijde.

Het maecht den armen haestelijck rijck/
 En ons dooz 't lijden Jesum ghelijck.

Doet ooc die onbzuchtbaer eerst waren
 Den oogst van de deughden vergaren/
 bande/ &c.

't Krups Christi is 't autaer van 't
 supber Lam

Dat daer op wilde branden/ wilde/ &c.

Waer dooz de oude wet haer eynde
 nam/

Met al haer offerhanden/ offerhanden.

Waer op zijn al ons sonden gheboet/

Het suer en 't bitter weder versoet:

Hier Jesus betaelde met lijden/

Dat w'ons moghen eeuwigh verblij-
 den/ moghen/ &c.

Ⓞ Krups gebenedijt/ ghy zijt wel eer

Tot

Tot een wijn-pers beschreven / pers
beschreven/

Die persen soud' des Hemels druyf soo
seer /

Dat sy ons wijn sou gheben / wijn sou
gheben :

Dit is den wijn van 't nieuwe ver-
bondt/

Die ons maect na der zielen ghesondt:
Sy doet oock/uyt liefden/ons herten

Gherust ende bly zijn in smerten / ende
bly zijn in smerten.

o salighlijcken pant ! o tijtel schoon !

o schat-kist vol van bloede ! vol van
bloede !

o vucht des Cruys / uw' prijs steldt
ons ten thoon/

Maect dat' ons zielen voede / zielen
voede/

Doet ons klaerlijck haer weerde ver-
staen/

Met haer den wegh der deughden in-
gaen/

Dat wy na dit droevighe sterben/
o Heer/eens u rijck mogen erven/ eens

u rijck moghen erven.

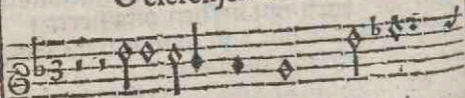

Van S. EUPHEMIA.

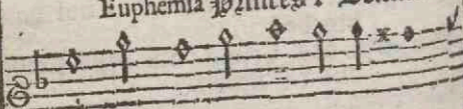
Maghet ende Martelerſſe.
den XVI. September.

Op de wiſe :

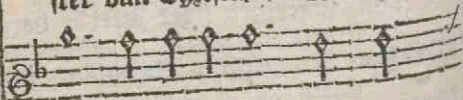
O cierelijck cieraet.

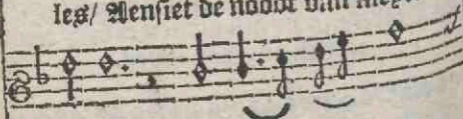
Euphemia Princes! Bemin-

ſter van Chriſtus ſalighmakend

leſ/ Wenſiet de noodt van kleyn

en groot / Verhongerert naer

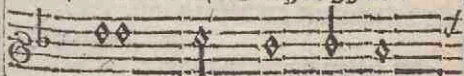
het

het Hemelsch broot, Verschoont:

se / en toontse Om hoogh aen

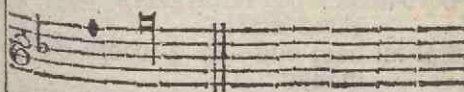
't oogh // van Godts medoogh.

Dw' deught vermogh // ons van

't beclagh / Te helpen wel op de

sen dagh.

E Uphemia Princes!

Weminsten / van Christus zalighma-
kend les!

Mensiet de nood // van kleyn en groot /
Verhonger d naer het hemelsch broot.

Ver schoontse // en toontse /

Om hoogh // aen 't oogh / van Godes
meedoogh.

Dw' deugh vermagh // ons van 't he-
klagh

Te helpen wel op desen dagh.

Der schoontse / &c.

Op desen dagh / wanneer

Ghy wijlen / verzoeght voor Godes
hoogste eer /

Ten lieben danck // de scharpste banck

Van roe / van roock / van stock / van
stanck:

Van swepen // van neyen /

Van gloed // van bloed // van alle boet

Die opt geleen // van Machabeen,

Of erghens wierd van menschen le'en.

Van swepen / &c.

Die dan met sulcken wee

Op d'aerde / den naem haers Bypde-
goms belee:

Zal nu voor ons // op 't woord haers
monds

In Godes Dalles // wel krijgen peys /
Want seker // den beker

Is dier// die hier// dooz swaerd oft
vper/

Tot Godes lof// van 't aerdsche stof/
Met mond en hert/ verswolgen werd.
Want seecker/ &c.

Hoe aengenaem en soet
Dooz Christo, was wel des Maghets
sterck gemoed?

Wanneer sy had// den Hemel/ dat
Van 't wild gebied// toch niet gebpert
Haer leven// en bleve/
Maer deur// 't verscheur// haer ziel te
beur

Verballen sou// aen die haer trou/
In 't doopsel had// ontfanghen had.
Haer leven/ &c.

't Gebed en was nau upt
Ghesproken/ of siet des Heeren repne
Bryd
Kreegh van een Beer// noch min noch
meer/

Als eene wond// des sy terstond
Haer wangen// liet hanghen/
En bood// de dood// haer open schoot/
Maer met gelock// de ziel verrock/
Na 't rijkste pand// van 't hoogste land.
Haer wangen/ &c.

Euphemia! goe reys.
Den Hemel/ sal grave doen uw' Maeg-
de-bleys.

Te Calcedoon,, daer 't eben schoon
 Verwachten sal//het laetste Dal/
 Bedrogen//belopen
 Met blom// en gom//wilt dan weerom
 Ons helpen met// u lief gebed/
 Tot onderstand// van Godes hand.
 Bedrogen/ &c.

Dooz al/dat hy de grond
 Ons stercke/van 't oude katholijck ver-
 bond.

't Welck nu ter tijd// met sware strijd
 By ons wel herd//bevochten werd.
 Maer stutse//beschutse/
 En veld// 't gheweld// 't welck haer ont-
 steld.

Gelijckmen weet//dat ghy wel deedt/
 Het nieuwe leg// van Eutyches.
 Maer stutse/ &c.

Dan S. T H E C L A,
 Maghet ende Martelerse.
 den XXIII. Septemb.

Op de wijze:

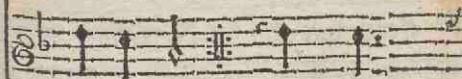
Ick had voor desen. Ofte: D'Enghel-
 sche Klocke-dans.

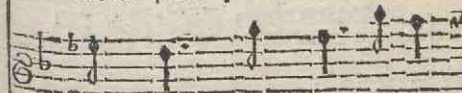
'k Heb van den segghen Des
Gheen last gekregen; Maer

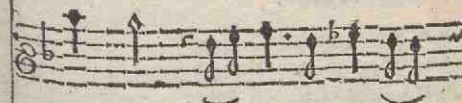
maeghden standt van Christo
rae nochtans het repne

mijnen Heer | Jae wensch//
leben seer. |

Elck mensch/ In 't groenste van

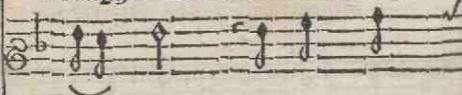
sijn seughd/ Te vatten de- se

deught/

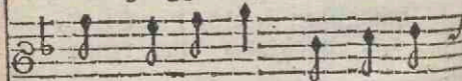

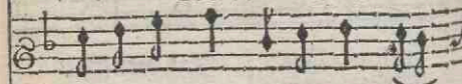
deught/ Die Godt en mensch

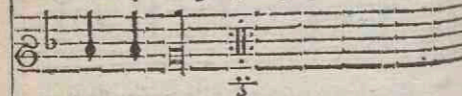
ver- heught. Broeders/ Sue

sters/ wie ghy sijt ! 't Is hier al

te kozen tijdt; Zijdy los/ 300

Wijft bevizjt.

K heb vanden segghen
Des Maeghden stands/
Van Christo mijnen Heer
Geen last gekreghen :
Maer rae nochtang

Het repne leven seer.

Ja wensch// Elck mensch/
 In 't groenste van sijn jeughdt/
 Te vatten dese deughd/
 Die God en mensch verheughd/
 Broeders/zusters wie ghy zyt!
 't Is hier al te korten tyd;
 Zijdp los/ zoo blijft bezijd.

Ja wensch/ &c.

Doch die gebonden

Zich selven heeft
 Men 't huwelijcksche juck/
 En dee geen sonden;
 Maer/ leyder! leeft
 Misdeelt van groot geluck.
 Doozwaer// Een swaer
 Verdriet van 't krancke vleys/
 Sal hem de soetste peys
 Der zielen/ reys op reys/
 Doen beweghen: want de staet
 Van het Echt beladen gaet
 Met een ballast sonder maet.

Doozwaer/ &c.

Och! onse tijen

Zijn min of meer
 Als beelden/diemen siet
 Dat ras verglijen.
 En komen weer
 Te geen en dagen niet.
 Bevzoed// En doet

Dan

Van wijselijck; op dat
 Ghy 't oorzbaerlijckste vat.
 Want d'alderrijckste schat
 Die Godt vooz de repnen spaerd/
 Is wel dubbeld over waerd
 Hier te blijven ongepaert.

Bezoet/ &c.

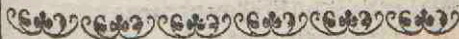
ICK sou u garren
 Van harten heel/
 En vyz van 's wereldds dzaf /
 Vooz God bewaren:
 Die sonder deel
 O wel hem selven gaf.
 Die troude// Die houd/
 Vooz een verdepde min/
 Verdeplte oock hart en sin/
 Men huyg/en aen gewin.
 Maer een ongehoudde Maeghd/
 Onbekommert/niet en vzaeght
 Van hoe datmen God behaeght.

Die troude/ &c.

Dit was de leeringh
 Daer Paulus mee
 T'Iconen Theclam wan.
 Ja haer de neeringh
 Verlaten dee
 Van wereld/en van man.
 Noch Oper// Noch Stier/
 Noch Leeu/ noch Dzaeck/noch Slang/
 Noch Rechter wzeed en wvangh/

Kon d'wingen haer verlangh.
 Maer bleef even wel gemoed/
 Om vooz 't aengepreechte goed
 Wt te stozten 't eerste bloed. *Noch/Sc.*

Des sy gehouwen
 Met gzoote reen/
 Dooz d'eerste Martelers
 Werd van de vrouwen.
 En sulckx/ met een
 Der Maeghden Patroners.
 Verbid//Dan 't wit
 Van d'ongeraechte leen/
 O Thecla! datse treen/
 Op 't spooz van uw' gebeen/
 Dooz des lebens enghe baen/
 Na de roo gekrupste vaen:
 Daer ons 't Lam is vooz gegaen.
Verbid/Sc.

Van S. MICHIEL
 ende alle heplighe Enghelen.
 den XXIX. September.

Op de wijze:

O eeuwigh God Almachtigh, 4. O ster:
 Mijn lippen opent Heere. 205.

L Het ons met herten loben
 De Princen van Godts Rijk:

Want

Want sy met vzeucht hier boven
 Godts thzoon sien al ghelijck :
 Sy worden oock ghesonden/
 Soo mecnigh in 't ghetal/
 Om ons hier te verkonden
 Godts wil/in 't aerdt'sche dal.

Is 't niet van grooter weerden/
 (Wijs is hy die 't bevroet)
 Dat slijm en stof der eerden
 Van Godt krijght 't eeuwich goet :
 O saghen wy ons smerten/
 Ons zielen angst en noodt/
 Hoe soudē wy beherten
 De vlucht tot haren schoot.

Doen Satan was verheben
 Schoon als den dagheraet/
 Deed' hem sijn booshept sieben/
 En kreegh tot ons een haet :
 Waer dooz hy heel ontsteken/
 T'en val quelt onse ziel :
 Op dat ons sou ontbreken
 Het rijck/ daer hy uyt viel.

Heer/wijst ons al te samen
 Hoe boos hy is van daedt/
 En maectt dat wy ons schamen
 Te doen na sijnen raedt :
 Doet ons oock veerdigh soecken
 Des Hemels onderstandt/
 Dat ons hier kan verkloecken/
 En bie'n in noodt de handt.

Komt Michael met machte/
 Vermaert en genereus/
 Houdt met u hez de wachte/
 Maect ons victozieus.
 Ghy zyt van Christus kercke
 Den Veldt-heer wel bekendt/
 Wilt met uw' gunst ons stercken/
 In 't strijden tot den endt.

Op onse swaerigheyden
 Reemt acht/en komt te baet/
 Met troost/die wy verheyden
 Van u/ons toe-verlaet.
 Doet onse ziel hier waken/
 Met licht/en omghegozdt/
 En na 't af-scheyden haken/
 Want 't leven is hier kort,

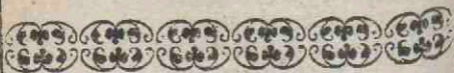
O Gabziel van Gode
 Die tot Mariam repn/
 Gheworden zyt den bode/
 Al upt des Hemels pleyn/
 Ghy quaemt ons heel verbljden
 Met uwe boodtschap soet/
 Die ons van alle zjden
 Behulpelijck ontmoet.

Hoordt/Raphel/van nature
 Goetdadigh/ons ghebedt/
 Toondt over ons uw' kure/
 En op ons siekten let:
 Vereenight onse zielen
 Met Godt/en gantsch verjaeght

Die soecken te vernielen
In ons dat Godt behaeght.

O Engelen des Heeren/
Van namen onbekendt:
Wilt u oock t' ons-waert keeren/
En hoeden vooz 't Serpent/
Verlicht aen ziel en leden
Daer wy mee zijn bela'en/
Ons hert bewaert in vreden/
Op dat wy blijven staen.

Een Godt en drie persoonen
Zy van ons prys en eer/
Om danckbaerheyt te thoonen
Soo goedertieren Heer:
Die ons beschickt ter trouwen
Den Adel van sijn Hof/
Om ons te doen aenschouwen
Sijn macht met vzeught en lof.

Noch van de H. Enghelen.

Op de voor-gaende wijze:

O Hemelsche Ghesanten/
Beschermerz van Godtz eer
Ons vzydt van alle kanten/

Die swack zijn ende teer :
 Ghy zijt in 't Hemelrijcke
 Van Godt nu vast ghestelt/
 Laet ons doch niet beswijcken /
 Doo; al dat Hetsch ghewelt.

Hier zijn seer veel ellenden/
 En veel ghebzecks daer by :
 Wilt ons uw' wel-bekenden
 Daer van eens maken byp.
 Of moeten wy noch sweben/
 En staen in onsen strijdt :
 Doet dat wy in ons leven
 Den vbandt zijn tot spijt.

Wy zijn seer los van sinnen/
 En soo berooft van raedt/
 Dat wy meest al beminnen
 Dat noodigh waer ghehaet :
 Dus vult al ons ghedachten
 Met Godt/sijn rijck/en Hel :
 Op dat wy niet en achten
 Al 't tijdelijck ghequel.

O Princen Hoogh-ghebooren/
 Van Godts woort in 't begin/
 Sijn dienst hebt ghy verkoozen/
 Sijn vzeught is u ghewin :
 Tot hem en tot ons naesten
 Met liefde ons voorziet :
 Ons by-staet totten laesten/
 Want wy zijn kranck als riet.

Ghy zijt subtyl van weesen/
 In 't werrick snel als vper/
 Van traegheyt wilt gheneesen
 Ons hert/dooz u bestier.
 Al wat wy doen in 't leven/
 Werdt Godt van u verdoont/
 En die de deughd aenkleven/
 In 't oordeel ghy verschoont.

Verheught u Godts beminde/
 O Geesten/in uw' roof
 Ghy bleeft sijn hofs-ghesinde/
 Als Lucifer verstoof.
 Wilt ons by Godt verwerben
 Veel graci' en fabeur/
 En opent/als wy sterben
 Van 't Paradijs de deur.

Alwaer wy by van sonden/
 Van doodt/en 't helsch ghedrogh/
 Van 's wereldds lust onthonden/
 En 's bleeschs venijnigh sogh/
 Cens moghen triumpheer
 In glozi'/met jolijt/
 En t'samen jubileeren
 In Godt tot aller tijdt.

O Machtigh Godt / wiens wercken/
 Goet en vol wonders zijn/
 Wilt ons met gract stercken/
 Tot uw' lof maecht ons sijn/

Deert met dienst en sanghen
 Het hof vol Majestept/
 Doet ons daer na verlanghen
 In deughden wel berepdt.

Glozi' zp Godt den Dader/
 Die ons door sijnen Soon
 Verlost heeft allegader/
 Begaeft met deughden schoon:
 Den goeden Geest van bepden
 Zp lof/die ons hier gheeft
 Sijn Eng'len/die ghelepden
 Eick mensch/ soo langh' hy leeft.

Een Kerckelijcken Lof-sangh/
 van den H. Enghel onsen
 bewaerder.

Op de wijze:

Och Iesus liefde was soo groot,

pag. 159.

Oste:

Verbum supernum prodiens, &c.

pag. 244.

Des wereltds Schepper / Heere
Godt/

Die alle dinghen/sonder spyt/
Gemaect hebt dooz uw' mogentheyt/
Regeert oock met voorszichtigheyt.

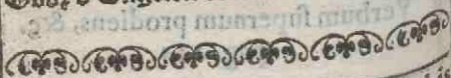
Wp vallen als misdadigh//neer/
En bidden/weest ghenadigh//Heer:
Den nacht het licht nu schepden doet/
Geest een nieuw licht in ons ghemoet.

Laet ons uw' Enghelen bystaen/
Die ghy uw' kinders hebt ghedaen :
Dat sy ons van der sonden smet
Beschutten en beschermen net.

't Serpent/ dat altydt om ons gaet/
Laet sy af keeren metter daet :
Op dat het niet sijn stricken smoodt/
Ons zielen niet en bzengh ter doodt.

De vrees van ons vanden mee/
Verdyjben laets' upt deser stee/
Den vrede laets' ons bzenghen//meer/
De pest van ons verlenghen//veer.

Den Vader eer en glozi' zy/
Die al die dooz den Soon zyn vry/
Ghesalft oock dooz den Geeste soet/
Dooz d' Engelen bewaer in 't goet.

ORbis patrator optime,
 Qui quicquid est, potentia
 Magna creasti, nec regis
 Minore providentia.

Adesto supplicantium
 Tibi reorum cœtui,
 Luci! ðue sub crepusculum
 Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus
 Signatus ad custodiam,
 Hic adsit, à contagio
 Qui criminum nos protegat.

Serpentis nobis æmuli
 Calumnias exterminet,
 Ne rete fraudulentie
 Incauta nectat pectora.

Metum propellat hostium
 Nostris procul de finibus,
 Pacem procuret civium,
 Fugetque pestilentiam.

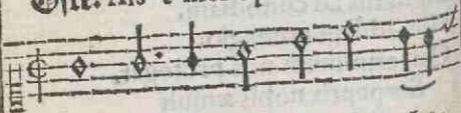
Deo Patri sit gloria,
 Qui, quos redemit Filius,
 Et Sanctus unxit Spiritus,
 Per Angelos custodiat.

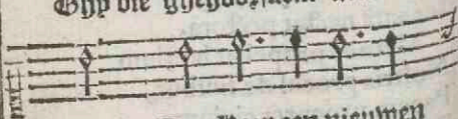
Dan S. FRANCISCVS,
 Fondateur van de Orden der Minne-
 broeders.
 den IV. October.

Op de wijze :

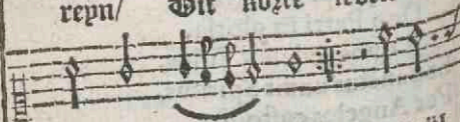
Mijn ziel wilt neerstigh aenmercken.
 Ofte: Als 't hier op Noten staet.

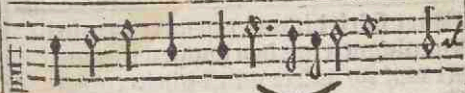
Komt een voor een/komt in 't ghe-
 Ghy die ghehoorzaem' arm en

mepn/ Den Heer een nieuwen
 repn/ Dit korte leven

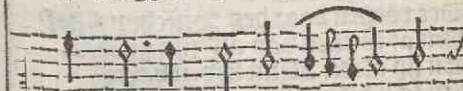
lof-sangh ghes-   ven. | Terwijl
 wilt bele-   ven. |

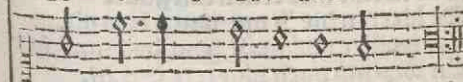
Franciscus van Assij: sen/ Dooz

dese deughden heden heeft Ontfan:

ghen d' alderhooghste prij: sen

Des Hemels/ daer hy eeuwigh leeft.

Komt een booz een / komt in 't ghemeyn

Den Heer een nieuwen lof-sang geven/

Ghy die gehoozsaem arm en reyn/

Dit korte leven wilt beleven/

Terwijl Franciscus van Assij:sen

Dooz dese deughden heden heeft

Ontfanghen d' alderhooghste prij:sen

Des Hemels/ daer hy eeuwigh leeft.

Den Heylig was eē koopmans soou/

Maer sulck die met een soeten zeghen/
 Doozkomen uyt den hoogen thzoon/
 Al wat hy had te winst ghekregghen/
 Dooz 't brypckē van sijn veyle panden/
 Soo nu/soo dan/ den gantschen dagh/
 Ken d'armen Godts met milde handen
 Te stroyen en te deplen plagh.

Des hem sijn vader al te grof/
 Doozwaer dooz raedt van wreck' en
 vzoeden/

Dee roeyen vooz des Bisschops-hof/
 Om af te staen van all' sijn goeden.

En hy alree: Mijn lieben vader/

En is u dit noch niet ghenoegh/

Soo neemt met eenen allegader

De kleeren die 'k opt van u dzoeggh.

Siet hier uw' wal/ hout daer uw' sp'
 En wes my noch van u te deel is.

Och hoe sal nu wel smaken my

Mijn Pater noster qu' es in ccelis.

Soo soo Francisce, laet de menschen

Dyp vooz de liefde van uw' Godt ;

Gh'en kunt hier sulcken pant niet wen-
 schen/

Als daer wel is het minste lot.

Mijn Godt mijn al, mijn Godt mijn al.

O kort ghebedt/ o rycke schatten ;

Uw' ziel en kon het groot ghetal

Der gaven Godts alleen niet vatten.

Des u een van de Seraphinnen/

Ghesonden upt des Heeren huys/
 Oock in de le'en dooz volle minne.
 Te draghen gaf u Meesters & Crups.

Roemt u/en roept nu by te recht
 Al-om soo Rijk/ al-om soo goelijck/
 Met Paulo Godts getrouwen knecht:
 Doozt-aen en zy my niemant moelijck,
 'k En kan ter werelt niet beminnen/
 Heer I E S V S is mijn goedt alleen;
 Ick draegh sijn liefde in mijn sinnen;
 Ick voer sijn tepkens in mijn le'en.

Dus mocht g'u roemen in den Heer
 Terwijl g'hier leefde opter aerde;
 Maer nu mocht g'u wel roemen meer
 In gaven by van meerder waerde.
 Hier waert ghy arm/ hier waert g'oot-
 moedigh;

Maer dooz de baen van 't enge padt
 Quaemt g'in den Hemel oberbloedigh/
 En hebt nu d'onghemeten schat.

Francisce/die den Lateraen
 Hier hebt ghestuttet dooz uw' Gorde/
 Wilt ons met u ghebedt bystaen/
 En recht als met een minne-koorde
 Ons van des wereldts liefde trecken
 Tot Godt en tot het hooghste goedt/
 Al soud' oock Babel ons hegecken/
 Die niet en soeckt dan vleesch en bloet.

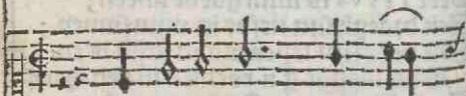
Op den Feest-daggh

van S. BRUNO.

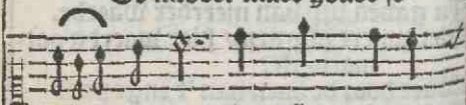
den VI. October.

Op de wyse:

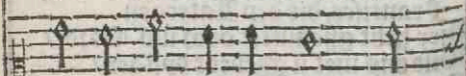
Weest Nymph' gegroet, &c.

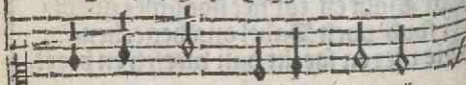
Carehuysen Bruyn! waer toe
De middel maet houdt se=

in een tyn Be= slo= ten u/
ke= re staet. Een mensch is toch

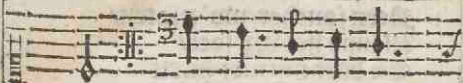

van soo hooghen geberght? Dit's
een ge= selschap= pigh dier. Dus

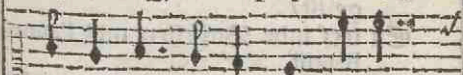

uw' na= tuer al te seer ghe=
laet uw' Clups/en komt wed'rom

tergh.

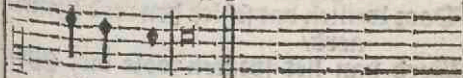
terght. Neen Joncker uw' pra-
hier. Ick loop upt de men-

ten/Al luyd het vry soet/ En doet
schen vol ar-re-ge-list/ En leef

my niet laten mijn schul-
in de bosschen met l'an-

dighe boet.
nes Baptist.

C Arthuyser Bruyn ! waer toe in een
tupn
Besloten u/ van soo hoogen gebergt ?
Dit's uw' natuer al te seer geterght.
De middel-maet hout sekere staet.
Een mensch is toch een gheselschapigh
dier. (hier.
Dus laet uw' klups / en komt wed'rom

Heen joncker/ uw' praten/

Al lyd het vry soet/

En doet my niet laten

Mijn schuldighe boet.

Ich loop uyt de menschen/ vol arre-
gest/

En leef inde Bosschen met l'annes
Baptist.

Een vzeemde saeck! dat ghy van de
spraeck/

Die u dooz de scheppingh Gods is ver-
leent;

Uw' tongh onthoud / end' uw' lippen
speent;

Hier in toch leydt // het recht onder-
schepdt/

Dooz wellick dat schier den reed'lijcken
aerd/

Werd van het spraeck'loose dier ghe-
schaert.

De tongh (dit's de reden)

Dooz al te veel praeck's/

Kan d'oozaken smeden

Van al te veel quaeds.

End' ick die hier ober soo menigh-
mael viel:

Bewaer ick mijn mond/ zoo bewaer
ick mijn ziel.

Maer 't valt te swaer // den rugghe
met haer

Te kleden/daer ons den Heer soo beleest
 Sijn wol en webbe gegeven heeft.
 Waer toe uw' le'en dan soo schary door-
 sneen?

End' hoe sal een die sich sellifs misdoed/
 Een ander opt kunnen wesen goed?

Ick straffe mijn leden /

En maecke te slaef;

Op dat ick de reden

Behouden sou gaef.

Het vorder beuzaghen / te Ninive
 gaet:

Wat dat hen de hayze kle'en hebben
 gebaet?

Waer toe den disch/ seght noch eens/
 met visch

Zoo magher bereyd? en waer u niet het/
 Somtijds wat vleesch / na ghemeene
 wet?

Het visschen staegh // verslijmt u de
 maegh.

Waerom dan het levē zoo geabontuert?
 Dat altijd loopt / niets te langh en
 duert.

De Casel Baptista,

Zoo groot by den Heer/

Die noyt noch en vischte/

Beschaemt my te seer.

En beter sey Paula: de maegh wat
 geleen/

Dan of ons de gaefshepd der zielen
verdween.

Is 't dan van noo// zoo scharp en zoo
snoo

Te leven als ghy/ vooz pegelijck een/

Om inden Hemel te moghen treen?

Dit waer te streng// dit pad waer te
engh.

End' als men all' in een Klooster wou
gaen/

Hoe zou de wereld dan blijven staen?

Daer vooz is gebeden.

Het water dat valt

Te seer na beneden/

Hoe dat men 't bewalt.

Het geestelijck leven word niet dan
gera'en ;

Maer ick koos het sekerste vooz een
waen.

End' op dat ghy mooght weten wat
my

Beweeghde/ om dooz de pijnlijcke baen

Dan mijn Cathuyssersche Cel te gaen?

Het was 't gebaer/ 't welck my van een
baer

Cens grooten Doctooz/ met schzick'
lijcke smart

Geboesemt was in 't benaude hart.

Cens Doctooz/ de welke

Dat binnen Parijs,

Van yder/van elcke/
 Geboerd had de prijs
 Van wijshepd/ van deughden/ van
 alle de rest ;
 Tot datmen hem soude begraven
 vooz 't lest.

Een droevigh end/ ick wasser present
 Terwijl datmen de Vigilien songh/
 En 't lichaem als upt een slaep ont-
 spzongh.

En met een groot// gewoel vā de nood/
 Het hoofd wepnigh op gebeurdt upt de
 haer/

Riep aen 't Gemeente / 't welck daer te
 gaer

Stond vermenighbuldicht/

Van meester te knecht :

Och ! ick ben beschuldicht

Dooz Godes gerecht.

En dat tot drie keeren / tot Godt
 hem gebood/

Het vonnis te melden van d'eeuw-
 ghe dood.

Hier niee terstond/ 't onsalighe pond

Begraven helacs! in 't E sele graf/

My wel met rebenen oorzsaek gaf

Te-nemen merck/ op alle mijn werck ;

Om dooz een volmaecter leven te gaen/

Als ick tot dier tijd toe had gedaen.

Hier over zoo vluchte

Ick na de Woestijn/
 Om daer te versuchten
 De boosheyden mijn.
 En met dit beschepd / soo bolepd
 ick mijn lied.
 En wildp 't niet volghen / besmaelt
 het dan niet.

 Tot Godt Almachtigh / ende
 alle Heplighen.

Den I. November.

Op de wijse:

De fiere nachregale.

Rick Vader Godt almachtigh/
 IESV Godts Soon waerachtigh/
 O hepligh' Gheest seer krachtigh/
 O hooghste dzy Personen!
 Oypboudigh / end' eenachtigh/
 Weest onser / Godt / ghedachtigh/
 Die tot u roepen klaghtigh;
 Wilt uw' ghenade thoonen:
 Uw' handt heeft ons ghebrocht/
 Uw' liefd' heeft ons ghesocht/
 Uw' bloedt heeft ons ghekocht/
 Uw' doodt ons 't leven brocht:
 Wilt ons dan niet versnaden/

Al komen wy beladen/
 Vergheest/Heer'/ons' misdaden;
 Dooz uw' barmhertighepd
 Bzenght ons ter salighepd.
 Uw' handt/ &c.

M A R I A Moeder schoone/
 O Maeght der Maeghden kroone/
 Poozte van 's Hemels throone/
 Maest Godt al ons betrouwen;
 Bidt vooz ons uwen Soone/
 (Ghelijck ghy zijt ghewoone)
 Dat hy tot onsen loone
 Sijn aenschijn laet' aenschouwen:
 O Vrouw' vol alder deughd!
 O Maeght des Hemels vzeughd!
 Moeder/ die d'aerd' verheught/
 Troost ons; want ghy vermeught
 Ons' traenen afte drooghen.
 Wy bidden oock ghebooghen/
 Uw' minnelijcke ooghen/
 Godts Moeder hoogh-ghe-eerd'/
 Van ons toch niet en keert.

O Vrouw' / &c.

Vierichste Seraphinnen,
 Die met den brandt der minnen
 Ontsteken zijt van binnen/
 Godts liefde wilt ontsteken:
 O wijste Cherubinnen,
 O Throonen kloeck' van sinnen/
 Leert ons den Heer' oock kinnen/

Bidt.

Bidt Godt vooz ons' ghebzeken.

○ neghen Chooren claer' /

○ Engh'len groote schaer' /

Neemt ons in u bewaer ;

Bidt vooz ons al te gaer :

○ Enghel ons bewaerder,

Als den strijdt valt wat swaerder /

Wilt ons dan komen naerder /

En rasch dooz uwe kracht /

Verdyjven 's vbandts macht.

○ neghen / &c.

○ heplighe Propheten,

Wien Godt heeft sijn' secreten

Seer dickwils laeten weten ;

Welpt ons eer dat wy sterben.

Apostelen gheheeten /

's Wereldts Rechters gheseten ;

Gods goedhepd onghemeten

Wilt vooz ons al verwerben.

Princen hoogh van verstandt /

Die eerst in alle landt

't Gheloove hebt gheplant /

En nae-liet tot een pandt /

Wilt ons gheloof vermeerren /

Bidt dat hen noch bekeeren

Ketters / die anders leeren

Dan Chzisti kercke houdt /

Op Petro vast gheloudt.

Princen / &c.

○ Martelaren chooren /

Bischop

Bischoppen, en Doctoren,
 O vrane Confessoren,
 Priesters, en Heremijten,
 Ghy Maeghden uytverkooren;
 Wilt ons' ghebeden hooren/
 Bidt dat niet gaen verlooren
 Die hier suchten en krijten:
 O Maeghden eel' van stam/
 Die altydt volght het Lam/
 Dat 's wereldts sond' af nam;
 Blust ons Godts toozue gram'.
 O Santen, en Santinnen,
 Godts vrienden/ en vriendinnen/
 Helpt ons den Hemel winnen.
 Bidt voorz ons al' ghelijck
 Die zijt in 't Hemelrijck.
 O Maeghden/ &c.

Eenen anderen.

Op de wyse:

Verblijdt u, o Menschen, op Paef-
 Ichens feestte, &c. 185.

Mijn ziele wilt heden toch eens ont-
 waken/
 Den Hemel aenschouwt:
 Wilt u nu tot vzeughde toch wacker
 maken/

Dan

Van slapen onthoudt :
 Mensiet de kroon / die Godts vrienden
 ghelijck /
 Dooz arhepts-loon /
 Ontfaen in 't Hemelrijck.

Mensiet / &c.
 O soete gheselschap der Engh'len
 Choozen /

In 't Hemelsche vlep /
 Apostelen / Martelaers / Confessozen /
 En Maeghdekens repn :
 Bidt dat wy sien 't over-groote solijt /
 Daer ghy van Godt met overgooten
 zyt.

Bidt / &c.
 Ghy hebt volherdigh hier opter
 eerden

Ghestreden u strijdt /
 Vol-eyndicht uw' loop / u gheloof in
 weerden

Gehouden met blijt.
 Nu is uw' kroon glozi' met volijck-
 heydt
 In Godes thoon tot in der eeuwig-
 heydt.

Nu is / &c.
 De eere des wereldts / des vleeschs
 wellusten

Die hebt ghy veracht /
 Den Heere bemint / om in hem te rusten /

Wt gantsch uwer kracht.

Hier voor uw' loon heeft geen oore ghe-
hoozdt/

Noch oogh ghesien / noch 's menschen
hert bespoort.

Hier voor / Ec.

Princesse / Godts moeder / seer hoogh
gheprezen /

Ghy spant daer de kroon /

Wilt toch ooc ons Advocaterse wesen /

By Jesum uw' Soon:

Op dat wy eens mogen komē daer hy /

En sonder eyndt te samen wesen bly /

Op dat / Ec.

Noch van Alder-heylichen.

Op de wijse :

O saligh, heyligh Bethlehem. 29.

HEst op o werelt uwen thoon /
Eert Godt met hondert-duyssent
loben /

Dient hem met vzeughdt / aensiet de
kroon

Die hy tot loon bewaert hier boven.

O Jesu / alder menschen troost /
Fonteynen vloedt des Hemels vzeugh-
den /

Dw' dienaers ghy met hulp verpoost/
Ghy zyt den oozfyzonck aller deugden.

Dooz u regneert Maria soet/
En die met haer u rijck be-erven.
Neemt toch van ons wat hinder doet/
Om wel te leven en te steruen.

O Jesu/ 's werelts salighepdt/
En der Prophten onderrechter/
Dooz u is Abzams saet verbzepdt/
En 's Hemels wegh geworden flechter.

Dooz u bloedt van der sonden stanch
Verlost zyn wy oock al te samen:

Stelt ons toch namaels aen den ranch
Des vzeughts/ ter eer van uwen name.

O Moeder Godts/ o schoone stadt!
O Morgen-sterre/ Hof ghesloten/
O Sions bergh/ des Heeren schat/
Met vzeughd' der liefden overgoten.

O Pardus/ Teli/ Eglentier/
Vol milthept/ supberhept/ ghenaden/
Wilt met Godts vzienden komen hier/
En sien hoe dat wy zyn beladen.

O Eng'len Gods/ gestelt seer schoon
Dooz hem tot dienst/ als Hofs-gefindē:
Nensiet ons elck van uwen thoon/
Doet ons met deught den Hemel bin-
den.

Stiert onse sinen en ghemoet/
En draegt vooz God ons doe en laten/
Verbetert alle teghenspoet/

Bewaert

Bewaert ons booz al die ons haten.

O Vaders van de oude wet/
Leviten/Rechters en Propheeten/
Des Heeren Priesters onbesmet/
Messias komst' die hebt gheweten.

Maecht toch soo veel met u credijt/
Dat Godt ons sterckheydt doe ten
strijde/

En na dees' tijdt/tot 's vbandts spijt/
Ons al in sijn rijck make blijde.

Help ons Apostels Magistraet/
En ghy Discipelen des Heeren/
Euangelisten/laet u saecht

In ons hert wassen en vermeerren.

Ghy eerste vucht van Christus
Bloedt/

Bethlemsche jeugt/met Sinte Steven/
In uwe glori' weest ghegroet/

In uwe glozi' weest ghegroet/
Verkrijgt ons een vreedsamigh leven.

Gods Martelaren groot van macht/
En ghy ghetrouwe Confessozen/

Ghy Maegden repn/soo hoogh geacht/
Laet 't vleesch de rust ons gheests niet

Laet 't vleesch de rust ons gheests niet
stoozen.

Booz al Patroonen van ons landt/
Wilt van den Heer booz ons verwer-

ven/
Dat wy voort-aen handt ober-handt

Meer deughd en graci' moghen erben.

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

O Jesu Prinz/o Moeder groot/

Princesse van de neghen Choozen/
 Bevrijdt ons van der zielen doodt/
 Op dat wy niet en gaen verloozen.

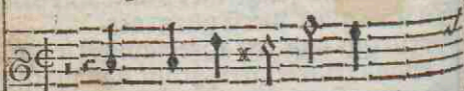
Doet ons gheley na 't Hemels-hof/
 Ghelijck wy dat op u betrouwen:
 Alwaer ons ooghen/vyz van stof/
 Godt mogen eeuwelijck aenschouwen.

Van S. WILLIBRODVS.
 den VII, Novemb.

Op de wyse:

Een eenigh een heb ick verkooren, &c.

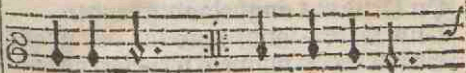

Mijn ziel/ wilt lof singhen
 Want hy ons heeft gestuert

den Hee- re/ Dooz sijn weldaden
 sijn lee- re/ Om te ontgaen der

ober-

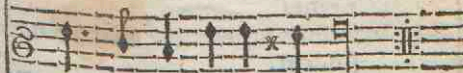
over-groot: | Sint Willebzoꝝd/
sonden-doodt.

Hy ons aen boozd Ghesonden heeft

alhier upt Engelandt/ Om ons te

schencken sijnder liefde pandt.

Mijn ziel/wilt lof singen den Heere/
Dooꝝt sijn weldaden over-groot:
Want hy ons heeft ghestuert sijn leere
Om te outgaen der zielen doodt:
Sint Willebzoꝝd/ Hy ons aen boozd
Ghesonden heeft alhier upt Engelandt/
Om ons te schencken sijnder liefden
pandt.

Sint/ Ec,
Dooꝝt dupsterheyt van alle sonden/

En Heydens ongheloovigheydt/
 Ons Vader-landt was tot den gronde
 Een nest des dupvels wel-bereydt:
 Men wist hier niet// Wat Godt bediedt/
 Van I E S V S Christus, en van Godes
 woordt/
 Van Sacramenten had men noyt ghe-
 hoorde,

Men wist/ Ec.

Om dese nacht van hier te drijven/
 Heeft Godt een klare Son ghemaect:
 Op dat het licht by hem sou blijven/
 Van jonghs hem in sijn hert geraect.
 Hy e'el van bloedt// En rijck van goed/
 En jongh van jaeren/ heeft na Jesus
 raedt/
 Des wereltds lusten / eer en goet ver-
 smaedt.

Hy/ Ec.

Heel van de wereltd af-ghescheyden/
 Al in een Clooster heplighlijck/
 Sijn jonge jenght gingh hy bereyden
 Tot aller deughd om 't Hemelrijck/
 In supberheyt/ ootmoedigheyt/
 Met vasten/bidden/ heeft hy Godt ghe-
 eert/

De ware wijsheyt upt sijn wet geleert.
 In supberheyt/ Ec.
 Aldus bequaem heeft hem den Heere
 Ghestelt op eenen kandelaeer:

De

De Heydenen Gods woordt te leeren/
 Sijn pber wierdt daer openbaer :
 Twalif ghetelt // zijn sy ghestelt/
 Als nieuw Apostelen zijn sy gegaen/
 Seer ras tot Drecht ghekomen aen.

Twalif/Sc.

Hier hebben sy Godts woordt gaen
 leeren/

Ghelijck sy 't hadden eerst ghehoordt/
 Het landt rondts-om/ breed ende veere/
 Dooz-wandeld/met seer goet accoozt/
 Met tepchenen// miraculen/
 Het volck met dupsenden tot Godt be-
 keert/

En haer Af-goden t'eenemael onteert.

Met/Sc.

Maer om het fundament te eeren/
 Dat Jesus met sijn eyghen handt
 Van sijne Kerrick en sijn leere
 Op dese wereldt heeft gheplant/
 Op dat sy niet// met groot verdriet
 Vergeefs en souden loopen in de baen/
 Na Roomen Willibrordus is ghegaen.

Op dat/Sc.

Aldaer heeft hem den Paus eerweer-
 digh/

Die Sergius gheheeten was/
 Werdts-Bisschop van de Driesen veer-
 digh

Gheordineert/al op dat pas/

En heeft hem we'er // met grooter eer
 En macht ghesonden na 't begonnen
 werck/

Om hier te timmeren so menigh kerck.
 En heeft/ &c.

Dus heeft de Son met macht gesche-
 nen/

Verdreeven alle duysterheyt/
 Het Heydendom is gants verdwenen/
 Daer vooz gheplant de Christenheyt :
 Tot Godes lof/ een schoonen hof
 Vol roosen/ lelien/ blommen playsant/
 Is ras geworden heel ons Nederlant.
 Tot/ &c.

Dus Batavier wilt hier op mercken/
 En looft den Heer met danckbaerheyt/
 Blijft in 't Geloofen in de Kercke/
 Vooz u van Godt aldus bereydt :
 Ghelooft dit my // 't staet u niet byp/
 Het oud Ghelooft te setten aen een sp/
 Daer vooz te kieser een nieu kettery.
 Ghelooft/ &c.

Van S. ELISABETH.

den XIX. Novemb.

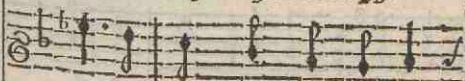
Op de wijze :

Met gantscher bedruckter herten.

Men =

Menschen al te saem in uw' ghe-
Sint' Elizabeth een e'el ghe-

mente/ Singht der Vrouwen lof
steente/ Men een Koninghlijc-

pdoon/
ke kroon/

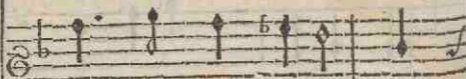
Haer kroon van gou-

we/ Dooz' s Hemels douwe/

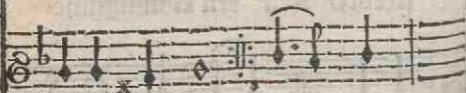
Twee kroonen noch ontfingh:

Da d'Echt vol trouwen / Een

wee'uw vol rouwen / Godt sy

alleen aenhingh. Haer kroon / &c.

MEnschen al te saem in u gemeente/
Singt der Vrouwen lof ydoon :
Sint' Elizabeth / een e'el ghesteente
Men een Koninghlycke kroon.
Haer kroon van gouwe/
Dooz' s' Hemels douwe/
Twee kroonen noch ont singh :
Da d'Echt vol trouwen/
Een wee'uw vol rouwen/
Godt sy alleen aenhingh.

Haer kroon / &c.
's Koninghs dochter was s' in On-
garnen/
Met den Land-graef in den Echt:

Inde

Inden Heer alleen was haer verbljgen :
 't Herte was aen hem ghehecht :

Haer ziel/haer sinnen

In Jesus minnen

Verheughden dagh en nacht :

Altjdt beginnen

De deughd van binnen

Te planten/nam sp acht.

Haer ziel/Sc.

's Wereldts rijckdom gingh sp heel
 besteden

Men de armen naecht en bloot :

Veel Gast-huyfen sp booz Christi leden

Op-gerecht heeft/ kleyn en groot.

Haer pracht/haer eere/

Haer gouwe kleeren

Heel heeft sp af-gheleydt/

Gingh haer verneeren/

Tot dienst des Heeren/

Onder ghehoorzaemheydt.

Haer pracht/Sc.

Men haer tafel gingh sp dagh lycks
 stellen

Noch veel arme krancken mee :

Als des Heeren vrienden en ghesellen/

Sp die diende selfs gheree :

Haer handen teere/

Met groot begeere/

Stack sp bymoedigh wt

Men swel/aen sweeren/

Men vuple seeren/
 Door liefde vol virtuyt.

Daer handen/ &c.

Wt haer Rijck wiert zy gheheel ver-
 stooten/

Als geacht vooz mal en sot:

Heeft het oock verlaten onberdooten/

Godt ghehouden vooz haer lot.

O Heer der Heeren/

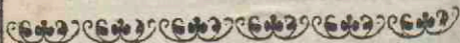
Wilt soo vermeerren

In ons uw' liefde groot:

Dat w' ons verneeren/

En t' uwer eeren

Haten de wereldt snoedt.

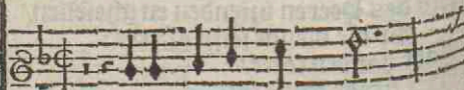

Van S. C E C I L I A.

den X X I I. Novemb.

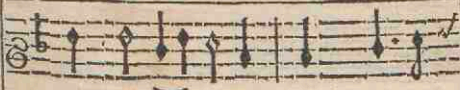
Op de wijse:

Ick ben verblijdt soo seer, &c.

Ceci- li- a/repn Maeght/
 Waer mee ghy hebt behaeght

Ick

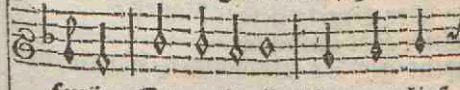
Ick moet u loven/ Ghy waerter
Den Heer hier loben: Ghy hebt ver-

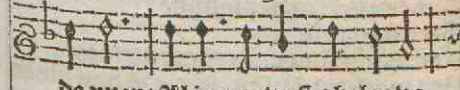
seer vol van deughden sijn/
acht 's werelts valschen schijn/

Gedroncken tegen 't vleesch

senijn Een medecijn/ Dan een lief-

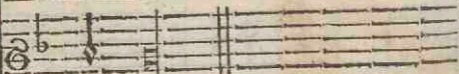

de puer/ Al in een vast gheloobe

Die tot den Heer hyan- de als

een vuer.

Cecilia/reyn Maeght/
 Ick moet u loben:
 Ghy waerter seer vol van deugden sijn/
 Daer mee ghy hebt behaeght
 Den Heer hier boven:
 Ghy hebt veracht 's werelts valschen
 schijn/
 Ghedroncken teghen 't vleschs fenijn/
 Een medecijn/
 Van een liefde puer/
 Al in een vast gheloove/
 Die tot den Heer brande als een vuer.
 Der Orgels helder klanck/
 En 't soet Musijcke
 Hebt ghyder verwonnen kloeck van
 moet /
 Met een veel soeter sangh/
 Seer supberlijcke:
 Dw' Biscopom Valerianus vzoed/
 Een machtig Prins/ seer e'el van bloed
 Haest'lijck ghy doet
 Godts woort nemen aen/
 Daer toe ootmoedelijcke
 Dienen hem in supberhepdt boort-aen.
 O uyt-verkoozen grepn/

Princes

Princes verheben :

Een Enghel u lichaem heeft bewaert /

In supberheyt seer reyn /

Heel sonder sieben :

Uw' vroomheydt is over-al vermaert /

Wen' ghy voo' Godt onverbaert /

Met goeder aerdt /

U lichaem ter doot

Goetwilligh hebt ghegheben.

Laet ons rusten / Maget / in uw' schoot.

Noch een Lof-sangh van

S. CECILIA.

Op de wijze : Als 't begint.

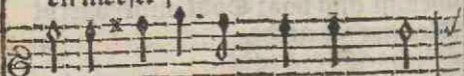
't Jaer brenghet ons we'er // Den
Singht hoogh en ne'er // Mans /

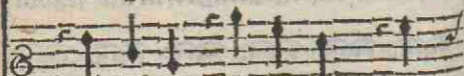
Heere ter eer / Ce: cil'
Maeghdekens teer. Dyp minst

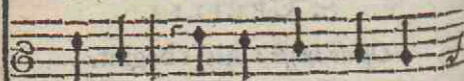
jas feest: | Singhet haer witte
en meest: |

kleeren ghepurpert met haer bloedt:

Maer lauren/haer palmen/ haer

kroonen/ Daer mee den Heer sijn

Wydde heeft willen loo- nen.

T'Jaer brenghet ons we'er/
Den Heere ter eer/
Cecil-jas feest:
Singht hoogh en neer/

Mans/ Maeghdekens teer/
 Dyp minst en meest:
 Singhet haer witte kleeren/
 Ghepurpert met haer bloedt/
 Haer lauren/ haer Palmen / haer kroo-
 nen:

Daer mee den Heer sijn Bzuydt heeft
 willen loonen.

Maer/ &c.

Des Heeren Maeght/
 Noch jonghe bedaeght/
 Dooz booghden dwanck
 Was nu besteedt/
 't Was haer lief of leet/
 Teghens haer danck.
 Men hiel de Bzuyloftz-feeſte.
 De Maeght dzoef totter doodt/
 Met suchten/ met tranen betoogghen/
 Klaegghden haer noodt Godt en haer
 supber oogghen.

Met suchten/ &c.

Onder 't gheluyt
 Van ozghel/ van sluyt/
 Van stem/ van snaer/
 Songh Christi Bzuyt
 Stil/ sonder gheluyt
 Van buyten/ maer
 Van binnen riep sy luyde
 Al tot den Hemel toe:
 O Heere/ wilt keeren mijn byanden/

Die ziel tot val / en lijf soecken tot
schande.

Ⓞ Heere / &c.

't Ghebedt was kort /
Maer vperigh ghestoort /
Wt liefde groot: Des Godt te handt
Sondt 's Hemels Ghesant
Tot haren noodt :
Daeldt neder / gaet verkloecken
Ceciliam mijn Bzupdt /
Haer herte / haer ooghen / haer monde /
Met moed / ghesagh / kracht teghen hel
en sonde.

Haer herte / &c.

Hier mee ghelijck
Doozts 't mael en musijck
De nacht belet :
't Gheselschap schepdt /
De Maeght wordt ghelepdt
Haer 't Bzuplofs-bed /
Dooz twintigh Kamenieren /
Haer eyseh van haer gheslacht :
Haer purper / van peerlen / gout sware /
Lepdts' af / en blijft gekleet met sack en
haere.

Haer purper / &c.

De Maeghden haest /
Van wonder verbaest /
Te roepen staen.
De maer' terstondt

Werdt

Werdtklare verkondt/

Valeriaen

Komt binnen/ bindt de Maget ter aer-
den in 't ghebedt.

Op vreesde/ hy smeecte/ hy byande/
Ouroerigh doch/ recht als gheknocht
met handen.

Op vreesde/ &c.

De Maeght met moet

Den Edel-man groet/

Spreekt mondigh wyt:

Siet wat ghy doet/

Koert handen noch voet/

Aen Christus Byydt:

't Is seven jaer gheleden dat ick hem
gaf mijn trouw.

Des sondt// hy/ terstondt// my/ tot
weere

Een Enghel/ die bewaerdt ziel/ lijf/ en
eere.

Des/ &c.

Luyftert niet meer.

De Maeght houdt haer eer/

Wt 's vbandts roef.

Den Ridder mee

Krijght palm/krans en vree/

Dooz 't waer gheloof:

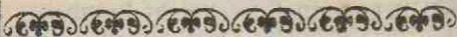
Dat sy na luttel daghen

Be seg len met haer bloedt.

Dus singht // nu / speeld / spzinght // nu /
elcks meere /

Tot glozi' Godts / Cecilia ter eere.

Dus / &c.

VAN S. CATHARINA.

den XXV. November.

Op de wijze :

O Schepper fier, &c.

MEnschen vzeughd baert /
En wilt upt slaep op-rijzen /

Catharina pzijsen /

De edel Maghet schoon :

Sy / jongh ghesaert /

Verwon die oude grijsen :

Onder alle Wijsen

Sy spande veer de kroon.

Sy gingh den Keysers stout verkonden

Dan Jesus wet / met woorden ronde.

Maghet Catharijn / lof moet u altoos
zijn.

Sy gingh / &c.

O Maeght eerbaer /

Keyn / supver / upt-ghelesen /

Ghy moet zijn ghepzesen

Dan alle menschen seer /

Ghy hebt voozwaer

De wereldt u doen vzesen/
 Om die te ghenesen/
 Ghestreden vooz Godts leer/
 D' schoonhept en Koninghs gheslachte
 Gingt ghy vooz Godes eer verachten.
 Maghet Catharijn/ lof moet/ &c.
 D' schoonhepdt/ &c.

Een strijdt hebt ghy
 Vooz Godt seer vroom ghestreden/
 En vooz hem gheleden
 Den doodt met vzoelyckhepdt:
 D' Engelen blp/
 Verwondert oock met reden/
 Zijn daer toe ghetreden
 Met groot' eerbiedighepdt:
 D' supber lichaem met eerwaerden
 Hebben ghebzacht selver ter aerden.
 Maget Catharijn/ lof moet u altyt zijn.
 D' supber/ &c.

~~~~~
 Noch van S. CATHARINA.

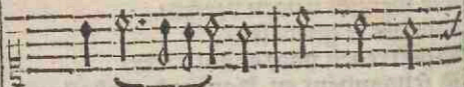
Op de wyse:

Pour un plaisir, &c.

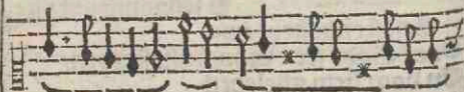
Sint' Cathari- na e'el
 Gheeft ons te saem een schoo-

Wim-

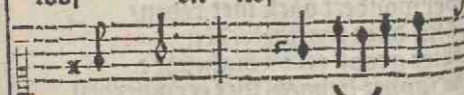

Princes-
ne les-

se/ Van Godt be-
se/ Om met ghe-

gaefdt. met wijs-
loof en lief-

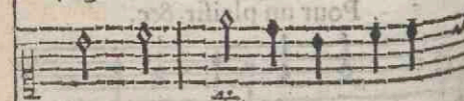

hepdt groot/
de bloot/

Dooz Godt te

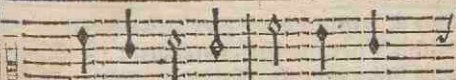

strij- den tot

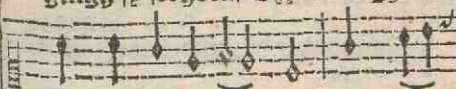

ter doodt. Teghen den Keyser

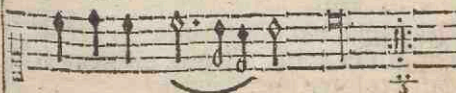
gingh

gingh sy strijden/ Dyrmoedigh

haer gheloof belijden/ Den strijdt

sy selver hem aenboodr.

Sant' Catharina/ een Princesse/
 Van Godt begaest met wijsheyt
 groot/

Geeft ons te saem een schoone lesse/
 Om/ met gheloof en liefde bloot/
 Dooz Godt te strijden totter doot.
 Teghen den Keyser giingh sy strijden/
 Dyrmoedigh haer gheloof belijden/
 Den strijdt sy selver hem aenboodr.

Teghen/ &c.

Sy sprack met groot betrouwen
 moedigh:

Keyser/ hoe zijt ghy dus onvroedt?
 Wat ghy verstoort dus overvloedigh/
 Dooz u Af-goden/ 't Christen bloedt.

Die

Die Christus haer Verlosser goet/
 Alsoo 't betamelijck is/eeren:
 Die haer vpanden sal verneeren/
 En werpen diep in 's hellen gloet.

Alsoo/ &c.

't Is wonder dat ghy/hoogh-gebooren/
 ren/

My spreekt booz een soo snooden sect/
 Spzack daer den Keyser/ vol van tooren/
 ren/

Het schijnt dat ghy nu met my geckt:
 Nochtans wordt ich hier toe verweckt
 Om u te laten overwinnen/
 Van mijn Doctoozen scherp van sin-
 nen/

Dat ghy met schaemt' sult zijn bedect.

Om u/ &c.

Kas zijn daer vijstigh hoogh-ghe-
 leerden

Ghekomen tot de Maghet reyn/
 Die hun hoveerdigh tot haer keerden/
 En disputeerden al ghemeyn:
 Maer 's Hemels wijshepts klaer fon-
 teyn

Dooz dese Maeght soo heeft ghespron-
 ghen/

Dats' alle vijstigh zijn ghedwonghen
 Te kennen eenen Godt alleyn.

Dooz/ &c.

Dit den Tyran seer heeft ghespeten/

De

De Wijsen hy berwees ten brandt/
 En Catharina/deed' hy weten :
 Sp sou van Christo doen af-standt/
 Dooz groote eer of groote schandt.
 Nochtans de Macght is vast gebleven
 Gepzent in waerheyt sonder beven :
 Betroud' alleen op Godes handt.

Nochtans/ &c.

o Godt/ hoe wonder sijn u wercken/
 Die dooz dees' Maghet zyn geschiedt !
 Meer sy scepde upt den percke/
 Bzacht sy noch onder u ghebiedt
 Den Veldt-heer/ die Porphyrius hiet/
 Faustinam oock de Kepsfer-inne/
 Die versch ontfleken dooz Godes minne
 Gheleden hebben 's doodts verdriet.

Faustinam, &c.

De Maget hunger/ vper/ tozmenten/
 Den schrick des radts / heeft weder-
 staen/

En dooz des Kepsers instrumenten
 Ghetreden 's Hemels enghe baen/
 Ten lesten dooz het sweerdt gegaen
 Na Godts verheven hooghen thzoone:
 Aldaer een schoon vergulde kroone
 Van haren Bzuydegom ontsaen.

Na/ &c.

**Van den H. FRANCISCO
XAVERIO,**

Der Societeit I E S V.
den II. December.

Op de wijze:

O soete Harmonije, &c. pag. 20.

FRanciscus nuytverkoozen
Apostel / die Godts woort den In-
diaenen /

Die van Christo te hoorzen
Noyt wisten / leeret / hem hen te ver-
maenen.

Ghy hebt bekeert

Na uw' begeert

Japonien dooz uw' leeringh ;

China rijk / machtigh /

Gheniet uw' gaven krachtigh

T'haer bekeeringh.

D' Afgodsche boeverijen

Hebbend' verblindt al 't landt met ha-
re volcken /

Wost ghy niet langher lijen /

Maer dreef van hen dees duyster swar-
te wolcken /

Alsoo dat sy

Wt slavernij

Des dupvels daer s' in saten
 Wierden ghetrocken/
 Looft Godt die hen quam locken
 C'hunder baten.

Veel dupsent-dupsent zielen
 Gantsch Heydensch zijn bekeert tot
 Godt Almachtigh/
 Soo dat sy niet meer knielen
 Dooz Af-god/ maer dooz God den Heer
 waerachtigh/

Die alle eer
 En dupsmael meer
 Zy/dan tongh' kan verklaren.
 Wilt haer Heer goedigh
 In u gheloof voorszpoedigh
 Doch bewaren.

Maer ghy bekeerde Rijcken
 Met danck wilt Godt en uw' Apostel
 eeren;
 En nimmer wilt af wijcken
 Van het geloof dat hy u-lie'n quam lee-
 ren.

Tot aller tijdt
 Voorszichtigh zijt/
 Mijdt u van Ketters raden/
 Waer dooz veel staten
 Het recht gheloof verlaten
 C'hunner schaden.

Maer wilt in danckbaerheden

Franciscus Xaverius lof verheffen;
 Die met sijn leer' en seden
 't Beweghen tot Godts woordt u hert
 gingh treffen.

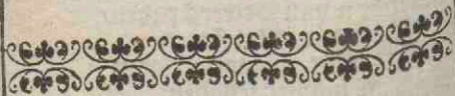
Betrest nu we'er
 't Bewijs van eer;
 Laet 't u toch niet verbeelen
 Op herpen/slupten/
 Op citers en op lupten
 Lof te speelen.

Op dat ghy Godes zeghen
 Altijt geniet / u danckb'rich siend' ver-
 neerdert;

Bidt hem: hy wil beweghen
 De goetheyt Godts / dat hy sijn Kercke
 meerdert /

En roepe uyt
 Al 't quaet onkruyt:
 Bzengend' tot een ons t'samen;
 Dat w'hem daer boven
 In eenwigheden loben
 Altijdt. Amen.

S. B.

Noch van den H. FRANCIS-
CUS XAVERIUS.

Op de wijse:

Wilt ontspringhen, &c. pag. 283.

Cristen ziele/wilt oprijzen/
Maect u in den gheest bereypt/
Om Xaverius te prijzen/
In wien Godts Majesteit
Doo veel wercken gaet bewijzen:
Dus met vzeughd' sijn lof verbreyt.
India wist niet te spreken
Van haer Schepper ende Godt/
En Iapon lach heel besweken/
Satan hadd' het in 't ghebodt/
Als Gods knecht daer quam gestreken
En bestreedt het helsche slot.
Vader/seght ick moet u vraghen/
Als ghy dit groot werck bestaet/
Om den duyvel te verjaghen;
Waer op dat ghy u verlaet?
Hebby rupter & knecht oft waghien/
Die u komen mach te haet?
Coninghen soo groot van machte/
Landen soo wijdt uyt ghespreydt/
En de Hell' met al haer crachte
Schijnt als tot den strijdt bereydt/

Soo

Soo een crijchsmān staet op wachte ;
Seght/wat hulpe ghy verbejdt ?

Een alleen/heel arm van goede
Gaet bestrijden sulck een tijck/
Onver saecht en groot van moede/
Waer vant pemandt sijns ghelijck ?
Maer die Godt heeft ten behoede
Brenghet sijn vbandt licht in strick.

Wie heeft soo veel landts doozloopen/
pen/

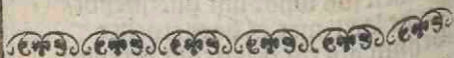
Als Xaverius bekeert ?

Sabonts was hy moed' van doopen/
Dien hy Godts wil had gheleert.
Nu staet daer den Hemel open/
Waer eerst Satan was ghe-eert.

Goeden nae den vlesch gestorven
Deed' hy opstaen van der doot/
En noch heeft hy meer verwozven
Deel mirakelen in noot :

Sondaers in hoosheyt bedozven
Trock hy tot Gods liefde groot.

Wader hy uw' wonder daden/
Die ghy daghelijcks bethoont/
Boeght noch een dooz Gods ghenaden/
Maect dat Godt mijn ziel bewoont/
Laet gheen sonde my meer schaden/
Dat ick met u zp ghecroont.

Op den Feestdach van

S. B A R B A R A.

den I V. December.

Op de wijze :

Nerea schoonste van u gebueren. p. 106

Drievuldigh is mijn uytberkozen.
O meester ! eerdt my dit getal:
 Maecht noch een venster inden toren/
 Den derden raem verlicht het al.

Maecht/Fe.

Dus sprack een vande wijse Maeg-
 den:

En voeghden noch daer ester by ;
 Of u mijn Vader d'oorzaeck vraeghde ?
 Berdedicht u/en noemt my by.

Of u mijn/Fe.

Jonckvrouw' ! u leven is verlopen/
 Ken ick uw' Vader anders wel/
 Ghy sult dit met de dood bekopen :

Ghy is op Christum al te sel.

Ghy sult/Fe.

Moet ick dan sien hier dooz mijn oo-
 ghen/

Dat Barbara mijn eenigh kind

Den dienst der Goden is ontoghen/

End' een gekrupsten man bemindt :

Den dienst/ Ec.

Dit is den Zoon/dit is den Vader/
Dit is quansyns den heyl' ghen Geest.
Die van den Chyisten/den verrader
Des rjcks/ werd als een God gebzeest.

Die van/ Ec.

Maer flucks! ghy sult hem my ver-
faken/

Met Doop/ met al/ op staende voet.
Of ick sal desen Tozen maken/
D tot een bad van eygen bloed.

Of ick sal/ Ec.

'k En wil niet/ datmen my verwojte
't Gheloof/ van een ver swozen kruys.
Al sou 'k u selfs het hoofd af smijten/
In 't midden van mijn eygen huys.

Al sou 'k/ Ec.

Heer Vader! doet naer u vermogen:
End' ick na 't geen my God gebiedt.
Dw' sabel sal ick wel gedoghen;
Maer Christum kan ick laten niet.

Dw' sabel/ Ec.

Hy is my al te lieben Vader/
Hy is my al te trouwen vziend.
Die met mijn ziel/ mijn bloed te gader/
Wel dubbelt over heeft verdient.

Die met/ Ec.

Hy gaf vooz my het dierste leven.
Och! of ick vooz sijn hepligh les

Het

Het mijne wederom moght geven/
Hoe bly sou zijn Origenes?

Het mijne/ &c.

Origenes den wijſen Schrijver/
Die met ſijn leeringh in te ſaem
Heeft ingedrukt een grooten pber/
Van ſterven vooz den Chriſten naem.

Heeft ingedrukt/ &c.

Daer u verlangh ſal u geſchieden.
Sa! Rechter doet het booſe wight
Met lampen bzaen/ met oly ſieden/
Zoo langh tot dats' haer hooghmoed
ſwicht.

Met lampen/ &c.

O harden nack! o ſtoute wanghen!
Daer ick hier tegenwoordigh ben.
Fluckſ! dat mē haer met ſcharpe tangen
De bozſten ſplijt/ den boeſem ſchen.

Fluckſ! &c.

Houd op Tyran! met ſcha/ met
ſchande.

Maer neen uw' ſtraf en neemt gheen
maet:

Tot dat ghy 't hoofd/ met eygē handen/
Uw' s dochters vande ſchoeren ſlaet.

Tot dat/ &c.

En wreedhepd boven alle wonder!
Maer ſaghmen vader opt ſoo ſel?
Maer Godt verſloegh hem dooz den
donder/

En wurp hem inde diepe hel.

Maer Godt/ &c.

○ Barbara! wilt ons verwerben:
Dat wy van donder ongeschendt/
Hier sonder Biechten niet en sterben/
Noch sonder Hepligh Sacrament.

Hier sonder/ &c.

End' oft wy hier wat mosten lijden/
Dā vlesch en bloed/ na 's werelds wet/
Zoo wilter ons toch afbezyden/
Dooz u exempel/ en gebed.

Zoo wilter/ &c.

Commune Sanctorum.

Van de heplighe Apostelen in
't ghemeyn.

Op de wijze:

Mijn ziel verheugt,, u, wat ghy
meught, &c. 424.

Mijn hert ontwaecht / Te loben
haecht
Jesu Chzisti Legaten.
Van hem geraecht // Sy bloot en naect/
De werelddt heel versaeckt /
De werelddt heel versaeckt/

En

En al hebben verlaten.

Dan hem/Sc.

Twalif ghetelt// Sp zijn ghestelt
Teghen al Godts vbanden:
Hebben ghequelt// En neer ghebeldt
Des dubbels swaer geweldt/Des/Sc.
Der wonnen alle landen.

Hebben/Sc.

Sp zijn berept// Met goet beschept
In alle landt ghesonden:
Hebben/ beschrept// Haer saet gesprept/
Maer volijck we'er ghemept:
Na dat sp zijn ontbonden.

Hebben/Sc.

De ware leer// Dan Godt den Heer
Sp hebben vast gaen stichten/
Die nimmermeer// Sou vallen we'er/
Maer wassen altijd meer/Maer/Sc.
Teghen der Ketters dichten.

Die/Sc.

Sp zijn ge-eert// Met macht vermeert
Princen van 't Hemel-rijcke:
Sp voeren 't sweert// Der zielen weert/
De menschen haer op d'eerd/De/Sc.
Subject zijn al ghelijcke.

Sp voeren/Sc.

Als Christus sal// Dit aerdsche dal
In 't oordeel komen loonen/
Sullen sp al// In haer ghetal/
Over der menschen val/Over/Sc.

Sitten op Rechters thoonen.

Dus menschen net// *Dullen/ Ec.*
 En neerstigh let
 Op hare leer en leven:
 Behout de wet// Dooz haer gheset/
 Der Kett'ren leer verplet/ *Der/ Ec.*
 Soo sult ghy Godt aenkleven.
Behoudt/ Ec.

**Van de Martelaers in't
ghemeyn.**

Op de wyse:

Het gingh een edel Vrouw, een, &c. p. 405

Ontwaecht/mijn ziel/ontwaecht/
 Pooght aen te mercken
 Gods wercken/in sijn Kamperg fier/
 Die dooz Godts liefd' geraecht/
 In 's wereldts percke/
 Seer stercke//voortijds streden hier.
 Sy hebben vroom/met goe manier/
 Ghegeven klaer ghetuygenis/
 Va Christus leere//Sijn Kerck tot eere/
 Beseghelt met haer bloedt ghewis.
 Sy hebben vromelijck
 Het Cruys des Heeren/
 Vol eeren/met vzeughd aengebaert:
 Daer mee volherdelijck
 De ware leere/

Niet teere// tot den eynd' bewaerd't:
 Alsoo ghevolght met goeder aerdt
 Haer Capiteyn Iesum playsant/
 Des hemels kroone// In Iesus troone
 Ghewonnen hebben sy valsant,
 Haer dese werel'dt voos
 Kost niet doen sneven/
 Noch beven// met al haer ghequel:
 Haer vleesch/hoe wel seer broos/
 En daer beneven/
 Het leven/duyvel/doodt/moch hel/
 Princen/Opzannen/quaet en sel/
 Haer van de liefde Iesu soet (leyden,
 Niet konden schepden// Noch oock ver=
 Waerom haer Godt oock eer aen doet.

Van de Confessoozen in't
 ghemeyn.

Op de wyse:

O Iesu soet,, Leydt my.&c. pag. 308.

Mijn ziel bedenckt/
 En wilt oock laten hoorzen
 Godts graci' met solijt/
 Die hy ons schenckt
 Dooz sijne Confessoozen.
 Want sy/ ghebenedijdt/
 Ons in deser tijdt
 Als lichten zijn ghegheben/

Dat wy die wet moghen sien
 Waer na wy moeten leven. **Ons/Sc.**

Sp zijn het licht

Des werelts/hoogh verheben/
 Op eenen kandelaer

Al hier ghesticht/
 Haer moeten wy aenkleben :

Godt haer oock noemt voozwaer
 Het soudt der aerden klaer/
 Om ons hier te bewaren

Vooz den stanch der sonden vuyt/
 Die ons ziel mogt beswaren. **Het/Sc.**

Tus wel onthout

Haer supver leer en leven/
 En blijft daer in gheplant :

Heerstigh aenschouwt
 't Exempel/dat s' u gheben:

Met licht in hare handt/
 Dat uyt liefde vrandt/
 Omgozdt zijn oock haer lenden :

Alle lust der ydelhepdt
 Aldus sp van haer wenden. **Dat/Sc.**

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Noch vande Confessozen in't
 gemeyn/ ende jeders Patroon
 oft Patronesse.

Op de vyfse: Beata immaculata. pag. 32.

L Met ons al t'samen loben
 Met sauck en snaren spel

De Borghers van hier boven/
Want sy verdienen 't wel :
Weest al verblijt // Singht met jolijt
Maer eerst maect u de sonden quijt.

Maer onder veel dienerse
Soo wil ick mijn Patroon
En mijne Patronesse
Singhen een lof ydoon. Weest/Sc.

O soet Patroon verheven/
O Patronesse goet/
Wat soud' ick u best gheben
Dat u sou wesen soet. Weest/Sc.

Wilt ghy ons wel vereeren/
Die onsen name draeght/
Dooz allen/wilt dit leeren
Dreyn van sonden vaeght. Weest/Sc.

Daer naer soo moet ghy talen
Daer onse deughden schoon
Condt ghy die achterhalen/
Weest seker 's hemels croon. Weest/Sc.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻
Noch van de Confessozen in
't ghemeyn/

Eenen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op de wijze :

Weest gegroet maget Maria ver-
heven. pag. 8.

Desen seer hepl'gen Confessoor des
 Heeren/ (eeren/
 Wiens feest het volck hout ober al met
 Heden is weerdig opgegaen bli'lycke/
 Da't Hemelrijcke.

Die wijs/ Godtvuchtigh/ sober/ en
 eersamigh/
 Gotmoedigh/ repn was/ en daer toe
 vreedsamigh/

So langh als dese werelt heeft gegeven
 Zijn le'en het leven.

Op wiens graf hepligh/ dickmaels
 is bevonden

Dat siecke menschen in seer korte stou-
 den (den/
 Genesen zijn van't gene haer bes waer-
 Hier op der Werden.

Maerom nu desen Lof-sangh onse
 schare/

Tot sijnder eeren/ vzoelijck singht te
 gare/ (ligh/
 Dat wy altijt dooz sijn verdienstē hepl'
 Moghen zijn veyligh.

Eer' moet hem wesen/ salighepdt en
 krachte/

Die op 's Hemels top sittende/ met
 machte/

De gantsche wereltdt gouberneert al-
 leene/

O'zie ende eene.

Iste Confessor Domini sacratus,
 Festa plebs cujus celebrat per orbem,
 Hodie lætus meruit secreta.
 Scandere Cœli.

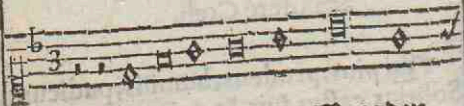
Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
 Sobrius, castus fuit & quietus,
 Vita dum præsens vegetavit ejus
 Corporis artus.

Ad sacrum cujus tumulum frequenter
 Membra languentum modo sanitati,
 Quolibet morbo fuerint gravata,
 Restituuntur.

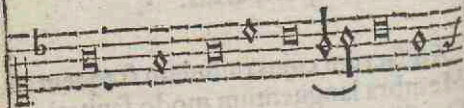
Unde nunc noster chorus, in honorẽ
 Ipsius, hymnum canit hunc libenter,
 Vt piis ejus meritis juvemur
 Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
 Qui supra cœli residens cacumen,
 Totius mundi machinam gubernat.
 Trinus & unus.

**Van de Maeghden in't
ghemeyn.**

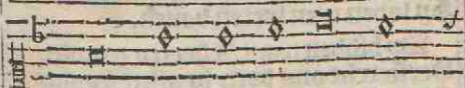

**O Jesu soet/der Maegden
Iesu co-ro na Vir- gi-**

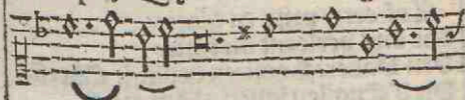

**kroon/ Ghebooren van een maget
num. Quem mater il- la conci-**

**O Jesu soet/der Maeghden kroon/
Ghebooren van een Maget schoon/
Die Godt gebaert heeft wonderlyck/
Hoozt ons ghebedt ghenadelijck/
Ghy wepdt onder de Ieliken/
Al-om betuynt met Maeghdekens/
Een Bypdegom seer glorioos/
Dw' Bypdts verciert ghy precioos.
Waer dat ghy gaet / de Maeghden
wys
Die schryben u toe haren prijs:
Sp volghen u met soeten sanck/
schoon**

schoon/ Die Godt gebaert heeft
pit, Quæ so- la vir- go

won- derlijck/ Hoozt ons gebedt
par- tu- rit. Hæc vo- ta cle-

ge- nadelijck. Die Godt.
mens accipe. Quæ so-

Iesu corona Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pascis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocunque pergis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes curstant,

Op loben u/en weten danck.

Wy bidden u wyt 's herten grondt/
Verstercht ons doch in allen stondt/
Op dat wy sonder vleckereen/
U minnen/Bypdegom/alleen.

Lof/eere/prijs en glorie/
Die ons verleent victorie/
Den Vader/Soon/en heyligh Gheest/
Die d'Eng'len loben al om meest.
Amen.

Noch van de Maeghden in't
ghemeyn.

Op de wyse :

't Nieuw Iaer begint, &c. 80.

DEr Maeghden lof
Wilt singhen al-ghemeyn/
Die in den Hof
Al van des Hemels pleyn/
Als roosen/puer/playsant/
Schoon staen gheplant/
Gheben oock een geur/
En een schoon colour/
Gheben oock een geur Godts sinnen.

Ⓞ fleur!

Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur largius,

Nostri adauge sensibus,

Nescire prorsus omnia

Corruptionis vulnera.

Laus, honor, virtus, gloria

Deo Patri & Filio,

Sancto simul Paraclito,

In sæculorum sæcula. Amen.

o fleur! o reyne fleur/ vol minnen.

Gheven/ Ec.

o Jesu soet/

Die zyt der Maeghden kroon/

Wien& Moeder vzoedt

En Maghet was ydoon :

Wie weet/wat vzeughdt ghy doet

En reyn ghemoet :

Dat af-snydt des vleyschs/

Met al sijnen eysch/

Dat af-snydt des vleyschs wellusten:

o vzeughd/ o soete vzeughd/ vol rusten.

Dat af/ Ec.

Als Dader vlijt

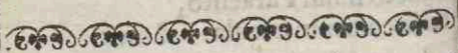
Staet ghy de Weesen by/

Tot aller tijdt

Den droeben maect ghy blij:
 Dus heer ghebenedijdt
 Ghy Bruy'gom zijt
 Dooz al die des vleysch/
 Met al sijnen eysch/
 Met al die des vleyschs lust sterben.
 O rust/o soeten rust/om t'erben.

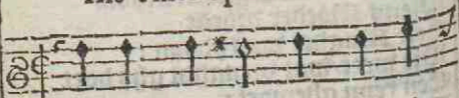
Dooz al/ &c.

T'samen-spzake tusschen de
 Bruydt oft Christen-ziele
 ende Christum den Bruydegom.

Op de wyse:

Als 't hier op noten staet.

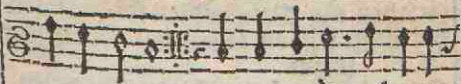

Menhoort mijn lief/mijn vriendin=
 Wt mijn schoon Rijk dat Hemel

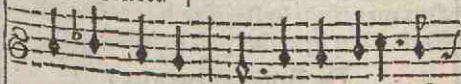

ne reyn/Ick ben uw' Bruydegom
 sche vleyen/Quam ick van boven hier

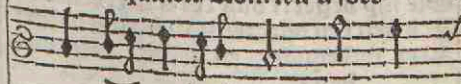
sonder

sonder falen/ | Om te gene= sen al=
neder dalen/

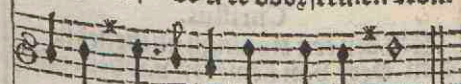
le uw' qualen/ Kom ick u soec=

ken mijn liefste graen/ Om met

mijn lief= de u te doozstralen Kom

ick u vzien= delijck spzeken aen.

Den Bruydegom spreekt :

A Enhoort mijn lief/ mijn vziendinne
repu/

Ich ben uw' Bzupdegom sonder falen/
 Wt mijn schoon Rijck dat Hemelsche
 pleyn

Quam ick van hoven hier neder-dalen
 Om te ghenesen alle uw' qualen/
 Kom ick u soecken mijn lieffte graen/
 Om met mijn liefde u te dooz-stralen
 Kom ick u vziendelijck spreken aen,

De Bruyt antwoordt :

Wie zijt ghy Bzupdegom delicaet
 Die my begeert dus tot u te trecken.
 Ich ben een dochter van kleynen staet.
 Seer onbequaem en besmet met vlec-
 ken /

Uw' soete woorden my wel berwecken/
 Maer siet / ick schaem my vooz u aen-
 schijn;

Woudt ghy vercierem mijn naecktheyt
 decken/

Ich sou soo geerne u dienstmaegt zyn.

Christus.

Ich ben een Koningh ghebenedijt/
 Een Heer van hemel en vander eerden
 Hoe ghy kleynder in u selven zijt/
 Hoe ick u veel liever sal aenveerden:
 Daerom soo laet my met u geweerden:
 Wilt met my maken een vast verbont/
 Ghy zijt mijn lieffte die ick begheerden
 Blyft ghy ootmoedigh in uwen gront.

De Beminnende ziele.

Zijt ghy een Koningh soo groot ver-
meert/

Edel en machtigh/ seer hoog gepresen?
Waerom is 't dat ghy dan een begheert
So slechten dochter als ick mits desen?
Ick ben niet weerdigh uw' Blydte te
wesen/

O schoonen Blydegom groot van lof;
Laet my een van uw' dienst-maeghden
wesen

De minste in uwes Vaders hof.

Den Bruydegom.

Ick ben Almachtigh hoorz mijn be-
dien/

Ick woon in 't hooghste weet dit cer-
teyne;

Maer altydt heb ick seer aenghesien
Die in haer selven zijn slecht en klepne/
Dus weest ootmoedigh / van herten
repne/

Met groot betrouwen soo hooyt in my/
In mijn schoon Rijke dat Hemelsch
pleyne

Sult ghy zyn groot en van herten bly.

De Bruyt.

O rijcken Koningh en geber milt/
Daer u hebbe ick soo groot verlanghen:
Is 't dat ghy u gheweerdighen wilt

My vooz uwē dienst-maeght te ont-
fanghen/

Ick sal u dienen/ vperigh aenhanghen/
Alle mijn dagen beminnen seer/

Ick sal u pzijsen met soete sanghen :
Mijn lieben Bruydegom Godt en
Heer.

Den Bruydegom.

Ben ick uw' lieben Bruydegom sijn/
So moet ghy my dan alleen aenkleven/
Ick sal u goet en getrouwe zyn/
Wilt my uw' liefde uw' trouwe geven/
Siet mynen name sal zyn geschreven
In u vooz-hoofst schoon en supberlijck/
Maet vzeughden soo sult ghy altoos le-
ben

Hier haben in mijnes Vaders Rijck.

De Bruyt.

Hoozt waerden Bruydegom mijn be-
dupt/

Is't dat uw' Hoogheyt hem wilt ver-
neeren

My te ontfanghen vooz uwē Bruydt :

Ick wil seer geeren u accepteren/
En uwē wille obedieren/

Altoos te leven na uwē raedt/

Dw' goetheydt magh ick seer wel lau-
deren

Dat g'my begeert tot so grooten staet.

Den

Den Bruydegom.

Siet ick begeer te wonen gherust
 In die repn supbere herten teere:
 Na de ootmoedighe heb ick lust/
 Om haer te bzenghen tot grooter eere/
 Dus wilt my dienen/beminnen seere/
 Weest altoos danckaer mijn liefste soet
 Soo sal ick u noch beschencken meere
 Met veel schoon giften en gaven goet.

De Bruyt.

O Princelijcken Bruydegom fier
 V sal ick dancken tot allen tijden
 Dooz alle menschen ter werelt hier
 Sal ick uw' groote goetheyt belijden/
 Wilt my beschermen aen alle zijden/
 Gheeft my te leven naer u gherief/
 V sal ick loben/ghebenedijden/
 Ghy zijt alleene mijn liefste lief.

Den Bruydegom.

Komt mijn vziendinne/ wilt met my
 gaen
 In mijnen boomgaerd seer schoon van
 binnen/
 Eet van de vruchten die daer in staen/
 So sult gy my noch veel meer beminnē/
 V ziel en lichaem/u hert en sinnen
 Sullen verheughen van dese spijss/
 Een schoone kroone sult gy ooc winnen.
 In mijn schoon Hemelsche Paradijs.

Volgen

Volghen eenighe Lof-sangen
van verscheyden Deughden:

Om dooz 't jaer/ na ghelegghentheydt
der sake/ ghesongen te
worden.

Ende eerst

Van 't Gheloof, ende de heylighe
al-gemeyne ofte Catholijcke
Kercke.

Op de wijse:

Mijn ziel verheugt,, u, wat ghy meugt.
pag. 424.

O Chzist'nen och// Die leven noch/
Wilt ghy Godts eer vermeerren:
Sonder vertogh// Soo soeckt nu doch
Een Kerck sonder bedroggh/ Een/ Ec.
D' Ecclesie vol eeren.

De waerheydt jent// Seer excellent/
Sal altydt by haer blijven/
Haer fundament// Dat is ghepzent
Op Godts beloft bekend/ Op/ Ec.
Als de Prophten schryven.

Haer/ Ec.

Dit's

Dit 's mijn verbondt // Tot aller
stondt

Met haer-liens/sepdt den Heere/
Mijn Gheest oorkondt// Mijn woordt
goet rondt

Dat stel ick in haer mondt/Dat/£c.
Het sal van haer niet keeren.

Mijn Gheest/£c.

't Is nu met mijn//Als dien dag sijn/
Doe 'k Noë hadd' gheswooren/
Dat na 't termijn//Des sundt-bloedts
pyn

Niet meer en soude zyn/Niet/£c.
Op de aerde/als vooren.

Dat na/£c.

Alsoo boozwaer//Sal ick hier naer
Op haer niet meer gram wesen:
Noch t'eenegaer//Ontnemen haer
Mijn liefde openbaer/Mijn/£c.
Noch verwerpen na desen.

Noch/£c.

Als 's Hemels poort // En 't Aerdt-
rijck poort/
En al de bergghen beven:
Dan sal mijn woordt/ (O mensch aen-
hoordt/)

Noch niet worden verstoord/Noch/£c.
Sepdt de Heere verheven.

Dan sal/£c.

Ghy sult niet meer// Sept Godt den
Heer/

Verlaten vollick wesen:

Maer hooghen ne'er// Vol prijs en eer/
Een kroon verheben seer/ Een/ &c.

In mijne handt gheprezen.

Maer/ &c.

Beloften blij// Oock hebben wy/
Van Christo ons ghegheven:

Ich blijf u by// T'aller tijdt by/
Tot dat de eyndinghe zy/ Tot/ &c.

Van de werelt vol sneven.

Ich blijf/ &c.

Wie hoort uw' raet// Niet obstinaet/
Die hoort de mijn oock mede:

Wie u versmaedt// Met sinnen quaedt/
Versmaedt my metter daedt/ Wer. &c.

Die u sende ter stede.

Wie u/ &c.

De poort verdreepdt// Van d'hell' ver-
dreepdt/

Die sal u niet verwinnen.

En Paulus sepd't// Met klaer beschept/
Een yplaer der waerhepd't/ Een/ &c.

Is Godes kerck/ vol minnen.

En Paulus, &c.

Dus schozt u pet// Doet haer bediet/
Sept Christus noch voort-aene/
Wie de kerck niet// Hoozdt/ noch ont-
siet/

Houd

Houd hem sonder verdriet/ Houd/ Ec.
 Dooz Heyd'n en Publicane.
 Wie/ Ec.

Noch al hier naer// Joannes klaer
 Jerusalem sagh dalen:
 De besten daer// Waren boozwaer
 D'Apóstelen eerbaer/ D'Apóst. Ec.
 Och menschen wilt niet dwaalen.
 De besten/ Ec.

Tot aller tij// Blijft Godt haer by/
 Sp is des Lams Hupsvrouwe.
 Godts klaerhepdt bly // Verlicht haer
 by/

Geen Son behoebet sy/ Geen/ Ec.
 Haer licht is 't Lam ghetrouwe.
 Godts/ Ec.

Als crystallijn // Soo blinckt haer
 schijn/

Van goudt zyn hare straten:
 De kroon'ge sijn// Haer voedsters zyn/
 Haer licht heeft geen termijn/ Haer Ec.
 Godt sal haer niet verlaten.
 De/ Ec.

Dus doen haer eer/ (Na Godes leer)
 De Koninghen met spoede/
 Sp hupghen seer// Ter aerden neer/
 En kussen/ dat is meer/ En/ Ec.
 Haer voeten met ootmoede.

Sp/ Ec.
 O Kerck eerbaer// O hemelsch' schaer/

Godt heeft u hoogh verheven.

Hy seydts boozwaer // Met woorden
klaer :

Mijn wille is in haer / Mijn / Ec.

S'is in mijn handt gheschreven.

Op d'aerd' ydoon // In's Hemelsch
thron /

Zijt ghy oen al-ghemeyne :

De Eng'len schoon // (Seydt Godes
Soon)

Die zyn uwe dienstboon / Die / Ec.

O Christ'nen groot en kleyne.

Wt liefde goet // Is blyschap soet /
Al in des Hemelsch thron /

Als niet ootmoet // Een sondaer vzoedt
recht penitenti' doet / recht / Ec.

Seydt Christus in persona.

Dus broeders soet // Met groot oot-
moedt

Wilt u verstandt vermeerren

Onder 't behoedt // Met aller spoedt /

Van d'heyl'ge Kercke goet / Van / Ec.

Godt sal uw' deughd vermeerren.

Onder / Ec.

Vooz den noodt der

H. Kercke.

Op de wyse:

't Nieuw jaer begint. pag. 80.

O Weer aensiet/
 Kensiet toch ons verdriet.
 Wilt ghy noch voozt
 Op ons dus zyn verstoort?
 Sullen wy nimmermeer
 Uw' gramschay Heer/
 In soo dzaeben tijdt/
 En soo groot verwijt/
 In soo dzaeben tijdt doen stelpen?
O Godt/o goeden Godt/komt helpen.
 In soo/ &c.

Daegh'lycks bespot
 Wy worden en belacht:
 Uw' leer vooz sot
 Ghehouden/ en veracht/
 O heplighdom ont-eert/
 Als slyck van d'eerdt/
 Ons vbanden noch
 Bitter/vol bedroggh/
 Ons vbanden noch verstijft//ghy.
O God/o goedē God/waer blyft//ghy?
 Ons/ &c.

Wy/met ootmoedt/
 Bekennen ons misdaedt/

Vallen te haet/
 En bidden: Komt te haet/
 Te haet komt/lieben Heer/
 Uw' kind'ren teer/
 Die ghy met u bloedt/
 Heere Jesu soet
 Die ghy met u bloedt quaemt koopen/
 O Godt/ o goeden Godt/ komt loopen.
 Die ghy/ &c.

Noch vooz den noodt der

H. Kercke.

Op de wyse:

O Geest,, die ons kunt, &c. 227.

O Heer/aensiet toch Sion teer/
 Uw' B:uydt verheven:
 Sy wordt verdreben/
 In 't ongheloof wordt haer nu plaets
 ghegheben/
 Haer schoonhept en cieraet/
 Dooz Satans listen quaet/
 Is wegh ghedreben.
 O Godt/wy hebben u ghebodt
 Niet onderhouden:
 't Magh ons wel rouwen.
 Want daerom laet gy ons in dit benou-
 wen:

Maer

Maer ghy/o Heere soet/
 Wilt onse teghenspoet
 Toch eens aenschouwen.

O Heer/ laet toch uw' Herrick we'er
 Eens triumpheren/

In lof en eeren:

Op dat haer dwoefheydt groot

Eens magh cessen.

Verlaet/o Heer/niet heel

Deenigh errisdeel/

Komt visiteeren.

O Heer/ laet uwen wyngaert we'er

Te recht op-bouwen/

Sendt Herders trouwe:

En laet uw' Schaepkens teer

Niet meer benouwen.

O Jesu Herder goet/

Troost ons in teghenspoet/

Ghy zijt ghetrouwe.

O Heer/die lief hebt alsoo seer

Dw' creaturen/

Hoe langh sal 't dueren

Dat Satan meer en meer

Ons sal doen trueren?

De krancken repckt de handt/

En doet toch onderstandt/

Die haer bekeeren.

O Heer/sent toch uw' Herders we'er

In alle palen/

Om we'er te halen

De Schaepkens/breed en veer/
 Die nu gaen dwalen:
 Want ghy en wilt toch niet/
 Dat iemandt in 't verdriet
 Kom'/of in qualen.

Prins/Heer/wilt ons vpannen we'er
 Tot u bekeeren/
 De waerhepdt leeren:
 Op dat wy al uw' eer
 En lof vermeeren:
 Laet uwe doodt en pijn
 Men haer behouden zyn/
 O Heer der Heeren.

Van de vier Watersten
 der menschen.

Op de wyse:

Komt heyligh Geest vol machten. 219
 Oſte: Schoon lief wilt my
 troost gheven.

W^{er}'t dat ons ziel van binnen
 Mendachtigh kon versinnen
 Hoe langh dat Eeuwigh waer:
 Deel beter son men leven/
 Om na te zyn verheben/
 Sebzydt van pijn swaer.

Deel/Gr.

Maer

Maer nu leven de menschen
 Da haren lust en wenschen/
 Als of Doodt, Oordeel, Hel,
 Dze dinghen miserabel/
 Maer waer een ydel fabel/
 Een droom of kinder-spel.

Dzie/ &c.

Dies sy met groote hoopen
 Met macht ter hellen loopen/
 Dooz's wereldds lust verblindt:
 Ghelijck ten Winter tijden
 Sneeu dicht/aen alle zijden/
 Ne'er daeldt: dit wel versmdt.

Ghelijck/ &c.

O satheyt boven schreven/
 O ydelhepdt/vol sneven/
 Van 's menschen danne sin/
 Waerom gaet ghy verwerben
 O selven 't eeuwich sterben?
 Is dit geen quaet ghewin?

Waerom/ &c.

Waerom bemindt ghy krachtigh
 Des wereldds weelden klachtigh/
 Die u brenghet in 't verdriet?
 Waerom gaet ghy versmaden
 Den Hemel, met sijn paden/
 Die u 't gheluck aenbiedt?

Waerom/ &c.

Wie van u kan verdraghen
 De helsche donder-vlaghen/

Van peck en solpher heet ?
 Die hier een korte pijn
 Wphans heel doet verdwijnen/
 En valt soo bitter weedt.

Die/ &c.

Pijnt u eens te ghenaken/
 Dw' vingher eens te raken
 Der heeter koolen brandt :
 En proeft na u vermoghen/
 Of ghy oock kunt ghedoghen
 Soo kleppen last vaillant.

En proeft/ &c.

Wie sal mijn hooft verleenen/
 Mijn oogghen oock met eenen
 Van tranen een fonteyn ?
 Dat ich soo moght beweenen
 De dwaesheyt in 't ghemeene
 Der menschen blindt/ onreyn.

Dat/ &c.

Al waer 't dan oberbloedigh/
 Dat ich met tranen bloedigh
 Beschreyde haer dangier :
 Veel waer dees' droefheyt minder/
 Dan al het quaet of hinder
 Dat sy nu kiezen hier.

Veel/ &c.

De ure sal haest wesen/
 Dat ghy sult zijn vol vreesen/
 Benouwt/ in groot ghevaer :
 Gheloof sult ghy my gheven/
 Te laet/ als ghy in sneven

Ghe-

Gheraecht/na 't oordeel swaer.

Gheloof/Ëc.

Bekeert u dan in tijde/
 Als nu met herten blijde/
 Van aerdt& na 't hemel& goet:
 Wilt nu ghesondt hanteeren/
 Dat ghy dan soudt begheeren/
 En wenschen met ootmoet.

Wilt/Ëc.

't Is al van klepnder weerden/
 Al wat hier is op eerden/
 't Is kort en onghetrouw:
 Het eeuwigh goet hier boven
 Wilt soecken/en Godt loven/
 Ghy sult niet hebben rouw.

Het/Ëc.

Wilt daer u herte sepnden/
 Daer 't eeuwigh/sonder epnden/
 Eens magh in vzeughde zijn.
 Hebt althijt uw' ghedachten
 Bp daghen en bp nachten/
 Daer vzeughd is sonder pijn.

Hebt/Ëc.

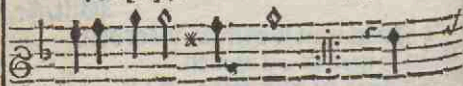
Niet moet ons lastigh vallen/
 Noch moepelijck met allen/
 Pijn/arbeydt/lijden swaer.
 Want als de doodt sal komen
 Sal't ons seer krachtigh vromen.
 Gheloost my: 't is voorwaer.

Want/Ëc.

Van de Doodt.

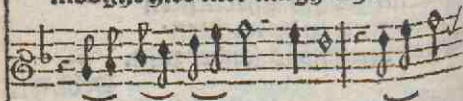
Bepeyft u e- del mensche/ Be-
 Bepeyft u wil en wensche/ De

peyft u le- ven wel/ | Ghy
 tijdt die is seer snel/ |

mooght hier niet langh blijven

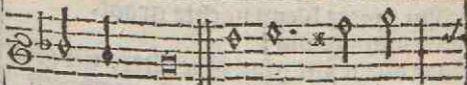

Sonder pijn of ghequel/ Al had

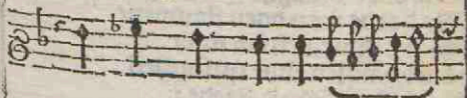

ghy duysendt lijben: De doot en

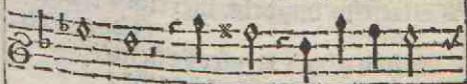
is

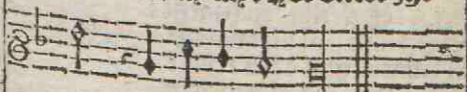
is gheen spel : O doodt/ o doodt !

Ghy spaert kleyn nochte groot.

O doodt/ ay my! Hoe bitter zijt

ghy ! Hoe bitter zijt ghy !

Bepesst u/edel menschen/
 Bepest u leven wel :
 Bepest uw' wil en wenschen :
 Den tijdt die is seer snel.
 Ghy mooght hier niet langh blijven
 Sonder pijn of ghequel/
 Al had ghy duysent lijben :
 De doodt en is gheen spel :
 O doodt/o doodt !

Ghy spaert kleyn nochte groot.

Ⓞ doodt/ ap my!

Hoe bitter zijt ghy! Hoe bitter zijt ghy!

Ghy jongherſ en jongh-vrouwen/

Die daer draeght ſyd' en goudt:

De doodt ſal u doen ſlouwen/

Al zijt ghy noch ſoo ſtout.

Laet danſſen ende ſpringhen

Laet al uw' ober-daedt:

En wilt toch niet vol-bzinghen

's Vleeschs/dupbels/wereldts raedt.

Ⓞ doodt/etc.

Al had ghy 't Kepsers rijke/

Daer mede Samſons kracht:

Al had ghy deſghelijcke

Al Creſus ſchat en pracht:

't En kan u al niet baten/

Al waert ghy oock rebel:

Ghy moet het al verlaten

Onder deſ doodts bevel.

Ⓞ doodt/etc.

Waer zijn de Maeghden ſchoone/

Met haren geelen haren/

Die ſpanden hier de kroone/

Om haer ſchoon aenſchijn klaer?

Al van de woymen gh'eten

Zijn ſy nu allegaer/

Waer ſchoonhepdt is verſleten:

Verwacht dit al eenpaer.

Ⓞ doodt/ &c.

Waer

Waer zijn de Potentaten
 Des wereldts/ met haer macht/
 De wijse Magistraten/
 Hier doortijds hoogh geacht :
 Niemandt en is gebleven/
 't Zp edel of vileyn/
 Die niet heeft moeten sneben
 Al dooz de doodt certeyn.

Ⓞ doodt/ Ec.

Waer 't dat wy wel bekenden
 Wat ons gebeuren sal/
 Als ons de doodt sal schenden/
 En brenghen in den val :
 Dat herte soude bzenen
 Met groote bitterhepdt :
 Gheen tonghe kan 't uytspzeken.
 Dus pepst op d' eeuwighet.

Ⓞ doodt/ Ec.

Ick bidd' u al-ghemepne/
 Wilt baten dit verstandt/
 Maeckt u van sonden repne/
 Venckt op der zielen pandt/
 Die Godt u heeft ghegeven :
 Eer ghp die noote kraeckt/
 Die elcken mensch doet beven/
 Als sp het herte raeckt.

Ⓞ doodt/ Ec.

Noch van de Doodt.

Op de wyse:

Och Iesus liefde was soo groot. 159.

O Felle doodt/die sult verstaen
 Al dat hier leven heeft ontsaen:
 Hoe bitter is ons u vermaen!
 Niemandt en kan uw' kracht ontgaen.
 Ghy komt tot elcken in 't ghemeyn/
 Is 't rijk/ is 't arm/ is 't groot/ is 't
 kleyn/
 Die leven in des werelts pleyn:
 Al zijn sy oock van sonden reyn.
 Soo haest ontnemt gh' ons als ghy
 meught
 Al dat ons draevigh hert verheught/
 Geneught/ geselschap/ spel en vzeught/
 Al waer 't oock in de jonghe jeught.
 Als ghy ons raecht met uwen poot/
 Verschiet ons al ons bloede roodt:
 Dan wort het lichaem/ naect en bloot/
 Begraven in der Werden schoot.
 't Goet dat wy hebben langh ghe-
 spaert/
 Met arbeyp groot by een vergaert:
 Ontneemt ghy ons stout onderbaert/
 Dus wordt ons herte seer beswaert.
 Alleen die doen na Christus sin/

En wachten hen van quaet ghespin/
Die sult ghy brenghen groot ghewin:
Dooz u gaen sp ten Hemel in.

Maer die daer quaet van wille zijn/
Tot dat des lebens komt termijn:
Die brenghet ghy in der hellen pijn/
Gheslooten van Godts soet aenschijn.

Prince/dit is den besten raedt:
Dat ellick-een hem wacht van 't quaet/
En stel in eenen goeden staet:
Soo is de doodt tot sijnder haet.

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Noch van de Doodt.

Op de wijse:

Godt groet u mannen! &c. pag. 199.

Ick ben een armen Pelgrim hier/
Ick moet gaen doen mijn pelgrima-
gie

In d'uck/in lijden vol dangier/
Soo leydt al mijn passagie.

Pelgrims habijt en hooghe schoen
Om reysen worden my ghegheven:

Om pelgrimagie soo te doen
Al naer het eeuwigh leven.

Der sleten heb ick mijn habijt:
Men 't nieuw en kan ick niet gheraken:

Dat

Dat is soo veel bequamen tijdt.

O Heer wat sal ick maken ?

D'ander zijn booz/en ick moet naer:

Ick soude geerne noch wat beyden.

De doodt maect my den wegh soo
swaer/

Dat my verdziet te schepden.

Met swaren arbeydt en verdziet

Moet ick de reyse gaen aenbeerden :

Al mijn gheklagh en haet my niet/

Och wat sal my gheweerden.

De doodt die moet mijn leydt's-man
zijn/

Sy doet my aen soo groot verseeren :

Met haer te reysen doet my pijn :

Niemandt kan weder-keeren.

Den wegh is nauw aen elcken kant

Die ick alleene moet passeeren :

Och in dat onbekende landt !

Waer sal ick gaen logeeren ?

Met 't Hepligh weerdigh Sacra-
ment :

Met 't byoot des Hemels wilt my spij-
sen :

Oy dat ick in den laetsten endt/

In blijshap magh verrijfen.

Den eersten nacht als ick dan sal
Van deser wereltd moeten schepden :

Maria met Godts vzienden al

Willen my wel gheleyden.

Moght ick eens soo gheluckich zijn
 Dat my Godts Enghelen gheleyden
 Dooz desen wegh vooz Godts aen-
 schijn :

Ick sou te liever scheyden.

O Heere Godt/wilt my doch nu
 Mensien met d'ooghen uw's genaden.
 Al mijn betrouwen staet op u:
 En wilt my niet versmaden.

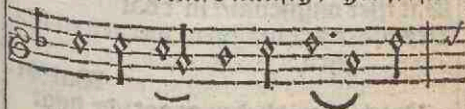
Noch van de doodt ende ca-
 tijbigheyt des teghenwooz-
 dighen lebens.

Op de wyse :

Mijn sinnen zijn ontstelt, gequelt.

Wenmerckt/o mensch / het stof//

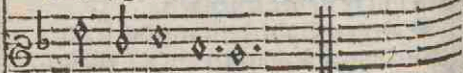

waer of Ghy zijt gheko- men/

Dan

Van slyck en aerde grof//van lof

Wilt u niet romen//
zijt ghy ghenomen.

A Enmerckt / o mensch / het stof//
waer of

Ghy zijt ghekomen/

Van slyck en aerde grof//van lof

Wilt u niet romen//zijt ghy ghenomen.

Dan slyck/ &c.

In angst/ ellend en pijn// is dyn
Gheboorte klachtigh/

Dies ghy 's sondigen schijn// moet zyn
Altoos indachtigh// haer list is krach-
tigh.

Dies ghy/ &c.

Roerende voorts 't ghetal// van al
Des levens plaghen/

Wat isser onghetal// in 't dal

Des drucks te draghen/ weenen en kla-
ghen.

Wat/ &c.

Dees swarigheden groot//de doot
Gaet terminereen;

Want

Want 't bleesch van als ontbloomt // dooz
noot/

In stof gaet keeren // 't welck ghy moet
leeren.

Want/et.

Een hoop' alleen 't ghemoet // versoet
Van 't eeuwigh leven/

't Welck ons den Heere goet // eens moet
Ghenadigh geven // als wy wel leven.

't Welck/ etc.

Van 't Oordeel.

Op de wijze :

't Was een Ridder een Konings kint, &c.

Als Jesus in sijn Majesteit

Sal komen / soo hy heeft voozsept:

Gheven rechtveerdigh oordeel

Over

Over elck sonder voordeel. ³

Als Jesus in sijn Majestept
Sal komen / soo hy heeft voorszeyt:
Gheben rechtveerdich oordeal
Over elck sonder voordeel.

Den reecken-boeck sal open gaen/
Elck sal daer loon na werck ontsaen/
En reeckeninge gheben
Van sijn vooz-gaende leben.

En reeckeninge/ etc.
Mijn reeckeningh' is ongereedt:
Mijn bloed verandert al in sweet/
Als ick aensie die sonden/
Die mijne ziel vooz-wonden.

Als ick/ etc.
Ick vinde my in grooten noodt/
Als ick denck op de tweede doodt:
't Waer beter noyt gheboozen,
Dan eeuwich sijn verloozen.

't Waer/ etc.
Hoe heb ick soo den tijdt verquist!
Och hoe heb ick aldus ghemist!
Dat ick die schoone straten
Der denghden heb verlaten.

Dat ick/ etc.

Dan

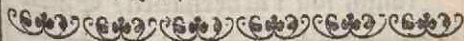
Van sinnen was ick wel berooft:
 Dat ick den vbandt heb gheloost:
 Het vleesch heeft my bedrogghen,
 En de werelt ghelogghen.

Het vleesch/etc.

Maer ick wil volgen goeden raedt:
 Doozt-aen beweenen mijn misdaedt/
 En my in tijds bereyden/
 Om wel van hier te scheyden.

En my/etc.

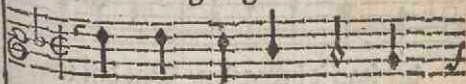
Weest my ghenadigh/Jesu soet/
 Al dooz u sweet en dierbaer bloedt/
 En wilt my niet verdommen/
 Als ick dooz u sal kommen. En/etc.

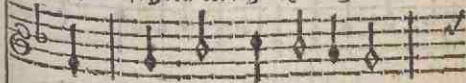
**Klacht-liedt van een siele wt
 het Daghebber.**

Op de wyse:

Menschen gierigh van aerde.

Menschen/aenhoozt mijn kla-

ghen/ Die noch in 't leven sijt;

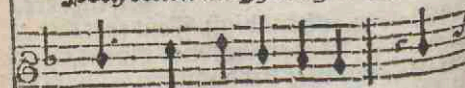
Hoozt

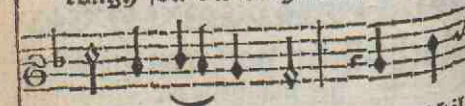
Hoozt wat ick moet verdraghē

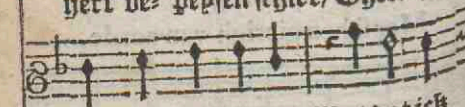
Noch eenen langhen tijt : Gheen'

tongh' sou 't al verhaelen / Gheen

hert' be- yepsen schier / Gheen schil-

der kan 't bemaelen / Wat dat ick

moet betaelen / In dit swaer Va-

ghe.

gheper.

MEnſchen/aenhoort mijn klagen/
 Die noch in 't leven zyt ;
 Hoozt wat ick moet verdraghē
 Noch eenen langhen tijt :
 Gheen' tongh' ſou 't al verhaelen/
 Gheen hert' bepepfen ſchier/
 Gheen ſchilder kan 't bemaelen/
 Wat dat ick moet betaelen
 In dit ſwaer Dagheper.

Gheen' tongh'/etc.

Mijn lichaem is begraven/
 Ick ligh' hier inden bzandē ;
 Och! oft m' pemandt quam laben/
 En repchten eens de handt !
 Als ick ghingh upt dit leven/
 Ick was noch wat beſmet ;
 Hierom moet ick nu beven :
 Waer ick bidd' /wilt my gheven
 Opſtandt/dooz 't ghebedt.

Als ick/etc.

Ick heb op deſer aerde
 Hop/stoppelen/ en hout/
 En goed van klepnder waerde
 Op den grondt-veſt gheboudt :
 Dus moet ick/laes! om deſen

Den

Den brandt verdzaghen hier :
 Mijn werck dat werdt mis-pzesen/
 Doch sal ick saligh wesen/
 Maer soo/als dooz het byer.

Dus moet ick/etc.

Ich mach Godt niet aenschouwen/
 Dit is dat my meest quelt :
 In 't byer werd' ick ghehouwen/
 My dunckt dat ick schier smelt'.
 Och die dit wel versinden/
 Hy sou wel doen de deughdt !
 Ten minsten ghy mijn vrienden/
 Die my voortijds beminden/
 D betert/als ghy meught.

Och die/etc.

Ter wereldt werdt ghebonden
 Gheen lijden alsoo swaer/
 Ghelijck ick vooz mijn' sonden
 Hier lijde menigh jaer :
 Waer 't dat de menschen saghen
 Een beest in sulcke smert/
 Sp souden 't seer beklaghen/
 En helpen upt die plaghen ;
 Dat my ghewepghert wert.

Waer 't dat/etc.

Ten minsten hoorz mijn kermen/
 Ghy die mijn vrienden zijt :
 Wilt mijnder toch ontfermen/
 Die nu treckt mijn profijt ;
 Wilt gheen' ghenae' verbieden

Den

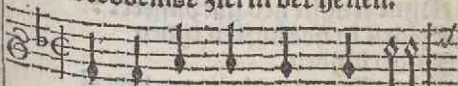
Den ghenen die zijn doodt:
 Doet dat ghy woudt gheschieden/
 Als pемant van u-lieden
 Oock waer in desen noodt.

Wilt gheen'/Ec.

't Is goet te zijn ghedachtigh
 Die nu ghestorven zijn.
 Dus roeyt: O Godt almachtigh/
 Verlostse van de pijn.
 Verhoort/Heer' ons' ghebeden
 Dooz u vergoten bloedt;
 Verleent al d'overleden/
 Die noch zijn hier beneden/
 Rust'/en het eeuwigh goedt.

Verhoort/Ec.

En klaegh-liedeken van een
 verdoemde ziel in der hellen.

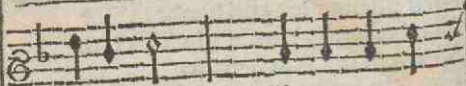
Na soo veel vermaeck'lijckheden/
 Cplaes in hoe kort ten tijden/

Daer ick mede Mijne seught heb
 Is verblijden In een swaer ver-

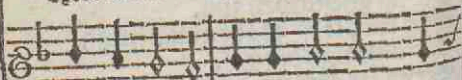
B b

ghe:

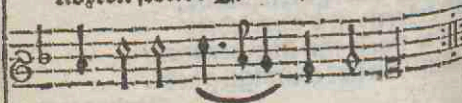

ghepasseert/
bziet verkeert!

Och in wat een

kozten stonde Is verflonden D'on-

ghebonden Tijdt van sonden.

NA soo veel vermaeck'lijckheden/
Daer ick mede
Mijne jeught heb ghepasseert :
Eplaes in hoe kozten tijden
Is verblijden
In een swaer verdziet verkeert!
Och in wat een korte stonde/
Is verflonden
D'ongebonden
Tijdt van sonde !

Du leggh ick aen alle zijden
In swaer lijden/
In een schrikelijcken brandt :

De serpentes ende slanghen/

My ombanghen/

Dooz-steken mijn in-ghewandt.

Och in wat een korte stonde/ Ec.

Dooz mijn wel-riekende krupden/

Rieck ick hupden

Niet dan solpher ende peck :

De stancck is niet om verdzagghen/

Royp mijn daghen

Quam ick by soo vuplen dreck.

Och in wat een korte stonde/ Ec.

Dooz 't geluyt van de scalmeyen

Dooz ick schreyen/

Vuplen/ en dupvels ghekrijt :

Alle de verbloecte geesten/

Ende beesten/

Dees' omcing'len my om strijdt.

Och in wat een korte stonde/ Ec.

Waer is de vzeughd van mijn leven

Du ghebleven/

t Is nu wonderlijck verkeerdt :

Du den roock mijn spijs moet wesen/

En ghenesen/

Als hongher my tozmenteert.

Och in wat een korte stonde/ Ec.

Ich voel in mijn ingewanden/

Dooz den brande

Een onijdelijcken doofst :

Van hitte soo sucht mijn tonghe.

Hert en longhe

Smelten in mijn drooghe borst.

Och in wat een korte stonde/ &c.

Maer/ Godt ! sal dit eewigh dueren?

Dese ure

Alleen/ valt my alsoo swaer :

Salder dan t'eenighen tijden

Geen verblijden

Komen/ na dit groot misbaer ?

Och in wat een korte stonde/ &c.

Godts Rechtveerdigheyt.

Wat wilt ghy toch lamenteeren

Men den Heere ?

Die u niet en heeft beswaert :

Deed' u Godt noch geen ghenade/

Uw' misdaden

Waren meerder straffe waerd.

Met recht moet ghy dā verdzagen/

En beklaghen

Al uw' daghen// Dese plaghen.

Godt heeft u soo vele jaren

Willen sparen/

En verdzagen uw' misdaedt :

Ghy als dzoncken in uw' sonden/

Onghebonden/

Hebt sijn in-spraken versmaedt.

Met recht moet ghy dan/ &c.

Verdoemde Ziel.

Ben ick dan daer toe ghebooren

Om

Om verloozen
 In der eeuwighejdt te gaen:
 Soo moet ick vermaledijden
 Uer en tijden/
 Dat ick bleesch en bloedt nam aen.
 Och in wat een korte stonde/ &c.
 Godts Rechtveerdighejdt.

Denckt hoe ghy u gantsche leven
 Hebt begeben
 Tot de wellusten des blygs:
 Hier voor sal nu eeuwigly blijven
 Ziel en lijbe
 In een brandende fourneys.
 Maet recht moet ghy dan/ &c.

Van de glozie des Hemels.

Op de wyse :

O saligh heyligh Bethlehem. 29.

Ierusalem ghy schoone stadt/
 Hoe staet ghy Blydht in myn beha-
 ghen/

Mijn oogen maecht ghy dick soo nat/
 Mijn herte doet ghy na u jaghen.
 Mijn/ &c.

Mant boven alle schoonhejt schoon
 Zyt ghy van buyten en van binnen/

Soo dat tot uwen lof ydoon
 Noch menschē zijn/noch Seraphinnen.
 Soo/Sc.

O gulde Son/o silb're Maen/
 O Sterr'kens blinckend' als robijnen/
 Maer die daer binnen eens kost gaen/
 Veel Sonnen soud' hy vinden schijnen.
 Maer/Sc.

Schoon Vader-landt/schoon Vader-
 landt/
 Godts aller triumphantsten thzoone:
 In u is rijkdom abundant/
 O saligh die u krijght ten loone.
 In u/Sc.

W' mueren zijn van goude sijn/
 Bestropt met peerlen zijn uw' straten/
 In u en is geen Sonne-schijn/
 Want ghy schijnt selver boden maten.
 In u/Sc.

Hoe schoon blinckt daer den diamant/
 Hoe soethens lachchen de saphieren/
 Oock den karbonckel triumphant
 Geeft licht in dupsentigh manieren.
 Oock den/Sc.

Tapjtserp en isser niet/
 Dit zijn Hierusalems tapjten:
 De motten doense geen verdziet/
 Den tijdt en kanse oock niet slijten.
 De motten/etc.

Och schoon Sion mijn liefste lief!

Ohy

Ghy hebt berooft alle mijn sinnen :
Maer desen roof doet my gherief/
Du sal ick u alleen beminnen.

Maer/etc.

Dus roept mijn ziel' / o Heer wan-
neer/

O wanneer sal ick van hier scheyden !

Maer u soo haeck ick even seer/

Wilt het vleesch my ne'erwaerdts
leyden.

Maer/etc.

Ich ben hier in het tranen-dal/
Den hooghen Thabor is daer boven :

Och laet my met u vrienden al

Ow' Majestept eens saligh loben.

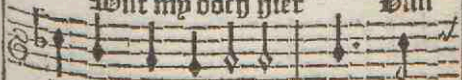
Och/etc.

NOCH VAN DE HEMELSCHE
glozi'.

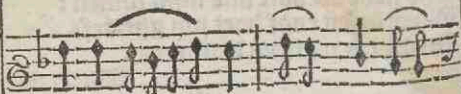
O Schepper sier
Wilt my doch hier

Hoe
Dan

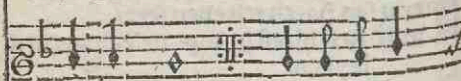

lustigh is't om wesen/ Daer ghy
alle d'zuck ghenesen/ Heere

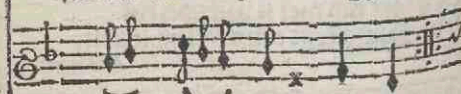

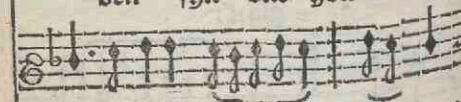
zijt gepre-   sen Van d' Eng'len
upt-gele-   sen/ Geest namaels

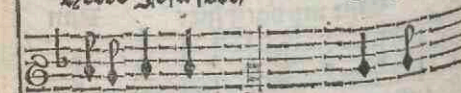
in den thzoon/   Dat ick u aen-
sulcken loon: En uw' ghebo-

schijn magh aen- schouwen/ |
den sijn ont- hou- wen/ |

Heere Jesu soet/   Geest ons

dat eeuwigh goet.   Dat/etc.

O Schepper fier/
 Hoe lustigh is't om wesen
 Daer ghy zint ghezesen
 Van d' Eng'len in den thoon:
 Wilt ons toch hier
 Van allen druck ghelesen/
 Heere upt-ghelesen
 Gheeft naermaels sulcken loon:
 Dat ick u aenschijn magh aenschouwen
 En u gheboden onderhouwen.
 Heere Jesus soet/
 Gheeft ons dat eeuwiggh goet.

Dat/etc.

Wie soud' die vreughd
 En blydschap konnen schryben
 Die sy daer bedryben
 In Spons schoone pleyen:
 Sy zyn verheughd/
 Om dat sy moghen blijven/
 En altydts bekllyben
 Sp't Lam Godts supber greyn:
 't Lammeken doet open/ten thoone/
 Den boeck met seven seghels schoone.

Heere/etc.

Dees Stadt eerbaer
 Is schoone hoven maten/
 (Denmerckt) want haer straten
 Zyn van sijn goudt planteyt:
 D' Enghels aldaer
 Met gulde wierooch-baten/

Loben sonder laten
 Tot in der eeuwighejdt/
 En prijfen Godt van Hemelrijcke/
 Met soete Lof-sangh en Musijcke.
 Heere/etc.

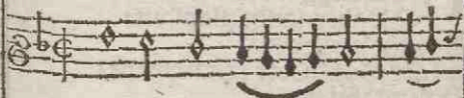
De duyf'st' re nacht
 Siet men daer niet regneeren :
 Altijdt triumpheeren
 Godts vzienden klaer en schoon :
 Met groote kracht
 Sietmense jubileeren/
 En sonder cesseeren
 Singhen met soeten thoon :
 Daer en ghebzeect noch Som' noch
 Wane/
 Noch ander licht by haer te stane.
 Heere/etc.

Prince minioot/
 Wilt u met vlijt op-maken/
 Bidden ende waken/
 Op dese vzeughd doch let :
 Kleyn ende groot
 Daer desen staet wilt haken/
 Die daer in gheraken
 Moeten zijn onbesmet :
 Sp zijn bekleedt met witte zijde/
 Loben den Heer met herten blijde.
 Heere/etc.

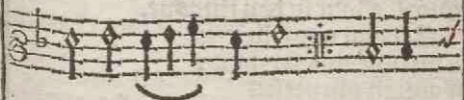
Noch van de Hemel-
sche glozi'.

Op de wyse:

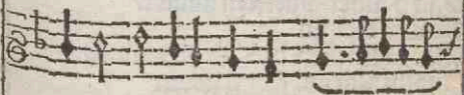
Moet ick dus trueren, &c.

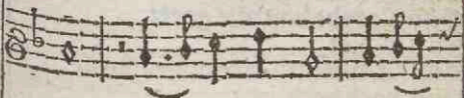
Ⓞ eeuwigh se- ven / Ⓞ
Hooge verhe- ven Stadt

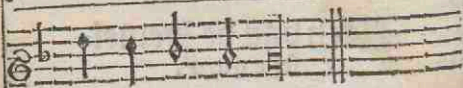
Daderlandt playsant / | Saligh
Godts seer tri-umphant !

zijn sp/die in u mogen woo-

nen / Sp singhen blp / Glozi'

Godt in den thzoone.

O Eeuwigh leven/
 O Vader-landt plapsant:
 Hooghe verheben/
 Stadt Godts seer triumphant/
 Saligh zijn sy/
 Die in u moghen woonen:
 Sy singhen blp
 Glozi' Godt in den thzoone.
 Schoon upt-ghelesen
 Zijn uwe mueren sent:
 Poozten ghepzesen
 Van peerlen pertinent:
 Uw' straten sijn
 Van d' alder-puersten goulwe/
 Boven Kobijn
 Maer blincken in 't aenschouwen.
 Ghy bloepdt seer schoone
 In uwe weelden soet/
 Lust'lyck ten thoone
 Ghy vloepdt van alle goet:
 In u is niet
 Sulchs/ als men hier moet lijden/
 Pijn/ noch verdriet /
 Ghy weet daer van geen strijden.
 Liefd' in 't ghemeene

Regneert daer over-al:
 Noyt isser weene/
 Maer altydt soet geschal:
 Met groot jolijt
 Singhtmen daer vol van vreden:
 Ghebenedijdt
 Zy Godt in eeuwigheden.
 Daer magh men hoorzen
 Dat soet' Alleluia,
 Sonder verstoozen/
 Ghestadigh booz en na,
 Och of ick mee
 Moght weerdigh zyn ghebonden/
 In sulcken vree
 Van 's lichaems pack ontbonden.
 O! hoe gheluckigh
 Soud' ick dan zyn voozt-aen/
 Als 't lyden druckigh
 Gheheelijck waer vergaen:
 En Godt den last
 Van swaer melancolije/
 Die my quelt vast/
 Verkeerd' in melodije.
 Al mijn ver langhen
 Streckt heel na dien dagh/
 Dat ick met sanghen
 Volmondigh loben magh
 V mijnen Heer/
 Met al uw' uyt-berkoozen/
 Dies bidd' ick seer:

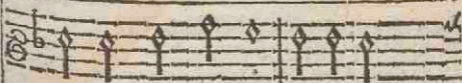
Mijn suchten wilt verhooren.
 Wilt my ghenesen/
 O Dings seer excellent/
 Gunt my te wesen
 By u/mijn Godt present
 Als ick van hier
 Vertreck/laet my aenschouwen
 O aenschijn sier/
 Helpt my haest uyt 't benouwen.

Noch van de Hemelsche
 glori'.

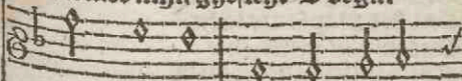
Op de wyse:

Cornette musicael, &c.

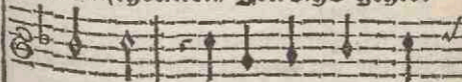
O Vader-landt glorioos en
 soe: te! Dupsent-
 mael ick u van verre groete: Als
 ick

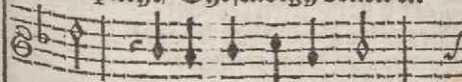
ick met mijn ghesicht **D** begin

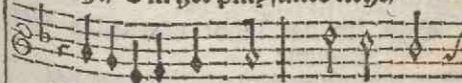
t'aenschoutwen/ **I**ck blijb' geheel

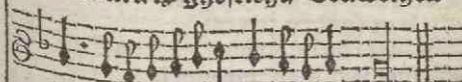
verplicht/ **G**hestadigh denck en

dicht/ **O**m het plapsante licht/

Dat in u is ghesticht/ **E**uwelijck

te behou= wen.

O Vader-landt glozias en soete!
 Dupsendt-mael ick u van verre
 groete:

Als ick met mijn ghesicht
 U begin t'aenschouwen:
 Ick blijv' gheheel verplicht/
 Ghestadigh denck en dicht
 Om het playsante licht
 Dat in u is ghesticht/
 Eeuwelijck te behouwen.

Hoe vermaeck'lijck zijn my t'aller u-
 ren/

Hemelsch Jerusalem uwe mueren!
 O Stadt des Heeren klaer!
 O schoon Tempel mede.
 Daer d'Enghele eerbaer/
 Met aller Heyl'ghen schaer/
 Loben den Heer eenpaer/
 Met melodij' eerbaer/
 In eendzacht ende vrede.

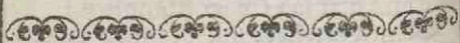
Ghy zyt dat landt vloepende seer
 schoone

Van honigh en van mellick ydoone/
 Bereydt vooz herten goet/
 En van sonden puere/
 Die met rouw' en boet'/
 En met seer diep' ootmoet/
 Den Heer vallen te boet/
 Die neemt ghy in 't behoedt
 Daer s' eeuwigh moghen dueren.

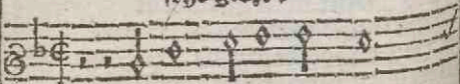
Gy zyt het eynd' vā al ons begeeren/
 Een v'rij' haben/daer wy arriveeren:
 Ghy zyt ons' liefde groot/

En al ons verlanghen.
 Och of wy/dooz de doodt/
 Wy waren van den noodt
 Des wereldts valsche en snoodt/
 En alle tegen-stoot/
 Die ons hier soo swaer pranghen!
 Gelyck een hert na de klaer' fontey-
 nen (ne/
 haeckt en snackt / al om het water rep-
 alsoo haeckt mijn ghemoedt
 Tot u mijnen Heere:
 Da u/o hooghste goedt/
 Soo doost mi/dat ick moet
 Traenen in over-bloed
 wt-stozten/als een bloed.
 Het verlengh quelt mi seere.
 Den wegh tot u valt mi alsoo lange:
 Och des lichaems bandt valt mi soo
 banghe/
 O Heer wanneer sal 't zijn/
 Dat ick/wy van qualen/
 eens dinccken sal den wijn
 Van uwre glozi' sijn/
 En singhen 't lof di vijn/
 Present vooz u aenschijn/
 In 's Hemels gouwe salen?
 O Wils/hoe langh sal dus miserabel
 mijn hert noch moeten sijn variabel!
 Hoe langhe sal ick tre'en
 Dooz dees vzeemde paden!

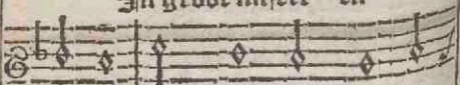
Waerom ick daegh'lijcks ween/
 Tot dat my Godt verleen
 Sijn selven/dien ick meen:
 Want hy my kan alleen
 Van mijnen last ontladen.

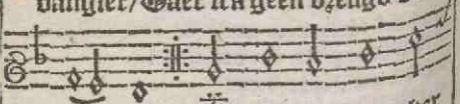
Noch van de Hemel-
 sche glozi'.

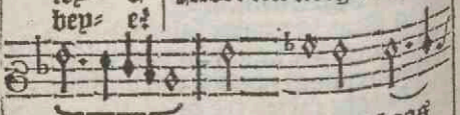
O Jee- su lief wat maeck
 In groot miseri' en

ick hier In 's droesshepts arm' va-
 dangier/Daer ick geen vzeugd ver-

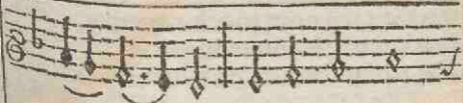
lep= e/ | Moet ick noch langher
 bep= e?

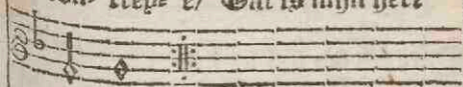
zijn

In 's werelts boos

con-

con- trep- e/ Dat is mijn hert

een pijn. $\frac{3}{5}$

O Jesulief/ wat maeck ick hier
 In 's droeffhepts arm' valeye/
 In groot' miseri' en dangier/
 Daer ick geen vzeughd verbepe?
 Moet ick noch langher zijn
 In 's wereldts boos' contrepe:
 Dat is mijn hert een pijn.

Moet/ &c.

Compassi'/ bid ick/ toont aen my/
 W' miñder wilt outfermen/
 Och wilt mijn ziel eens maken blij/
 Ontfanght haer in uw' ermen.
 Verlost my upt ellendt/
 Kenhoort mijn krachtigh kermen/
 Laet my u zijn pzesent.

Verlost/ &c.

Woe langhe sal ick wesen noch
 Als ballingh hier beneden/
 In 't dal der tranen vol bedroggh/
 Om stae'gh te zijn bestreden?

Steldt

Steldt toch mijn dyuck een maet.
 Hoe soud' ick zyn te vreden?
 Mijn daghen die zyn quaedt.

Steldt/Ec.

Gheeft my we'er mijn soet Vader-
 landt/

Daer ick soo seer na hake:
 Mijn 's Hemels Vader-landt / play-
 sandt/

Laet my daer in gheraken.
 Dit leven my verdziet/
 't Is my een sware sake.
 Mijn lyden/Heer/aensiet.

Dit/Ec.

Ghelijckerwijs een Toztelduyf
 Altijdt sonder cesseeren/
 Met swaer ghetruer / klachtigh ghe-
 snuyf/

Niet doet dan suspireeren/
 Als sy haer gaep' ghetrouw'
 Verliest/en moet ontbeeren/
 En leeft voort-aen in rouw'.

Als/Ec.

Alsoo ick oock met onghenught
 Inwendigh seer bevanghen/
 Mistroostigh lamenteer en sucht/
 Besweken dooz verlanghen/
 Om u mijns herten lief:
 Want u alleen t'aenhanghen/

Dat

Dat is al mijn gherief.

Om u/Sc.

O Prince komt doch metter spoet/
 Ontbindt des lichaems banden:
 Met u te zijn/geen dingh soo soet
 In dese vzeemde landen.
 Dolbzenght toch mijn begeer:
 Ras my upt dees warande
 Repdt eens tot u/o Heer.

Dolbzenght/Sc.

~~~~~
 Hier verlanght de Chzisten-
 ziele na Chzistum haeren Brujde-
 gom; den welcken sp/ na upt-
 wijfen der H. Schrift/
 wonderlijck pzyft.

Kan oock ghesongen worden op 't Feest van
 de Transfiguratie; den VI. Augusti;
 ende op den tweeden Son-
 dagh van de Vasten.

Op de wyse:

Te Mey als al de vog'len singen, &c.

Mijn herte geeft soo men'gen sucht/
 Mijn ooghskens sterren in de
 lucht/

Tot

Tot hem die woont daer hoben ;
 Mocht ick smaken sijns soetheydt's
 vrucht

Daer hem de Eng'h'len loben.

Sijn ooghen klaer / hoorz dit ver-
 hael /

Daer schiedt hy mee' der minnen
 strael /

Maer komt daer selden buyten :

Sijn Eng'len singhen in sijn zael
 Op herpen en op luyten.

Sijn woorden zijn seer amoureux /
 Sijn aenschijn is seer gratieus ;
 En sou men hem niet minnen ?

Hy maect mijn ziel couragieus
 Als hy m'aenspreekt van binnen.

Sijn lipp'kens root als een cozal /
 Sijn kinne lanck van maten smal /
 Sijn tanden als ybooren /

Sijn boozhoofst blincket als cristal /
 Als Albast zijn sijn' ooren.

Sijn wangskens zijn seer sanguijn /
 Sijn neuse blinckt als een robijn /

Deel klaerder dan saphieren ;

Hy is seer vriend'lyck van aenschijn /
 En soethens van manieren.

Mermerckende sijn kleedingh rijck /
 't En is silver noch goudt ghelyck /
 Klaerder dan de Son schoone /
 't Betaemt sijn e'elheyt magniflyck /

Want

Want 't is eens Konings soone.
 Ghelijck een goudt soo blinckt sijn
 haer/

Als hy gaet in der Maeghden schaer/
 Maer niemant sijns ghelijcke/
 De stemmen klincken daer seer klaer/
 Sp singhen goed' Musijcke.

De Seraphins branden althijt/
 S'en gheben der min gheen respijt/
 S' worden van hem ontsteken/
 S' aenschouwen de Godtheit althijt/
 Nochtans hen onbegrepen.

Sp worden daer van Godt versaedt
 Die de werelt hebben versmaedt/
 Met al haer loose treken /
 Sp zijn vol soetheyds delicaet/
 S'en konnen 't niet uyt spreken.

Den Hof-sangh

P E T R I D A M I A N I,

Dan de glorie des Hemels.

Op de wijze :

Pange lingua gloriosi, &c. 240.

TEr fonteyn van 't eeuwigh leven
 heeft mijn droogh hert groot ver-
 langh :

In dees lichaems klups vol sneben/
 valt mijn ziel den tijdt soo langh :
 Om haer heel tot Godt te gheven/
 valt haer woelen haer soo bangh.

Als sy sucht/en ducht te sterben
 Onder wereltd/onder vleysch :
 Om eens rust en vree te erven :
 Roept sy dickwils Kyrieleys,
 Want het goet dat sy moet derben/
 haer dan op-klimt in 't ghepeys.

Want wie weet/wat vzeugd 't magh
 wesen

In de eeuw'ghe vree te gaen/
 Daer van peerlen upt-ghelesen
 Hoogh-verheben hupsen staen :
 Daer de kamers oock by desen
 Blincken/van roodt goudt belan?

Van sijn Jaspis en Robijnen
 Dat ghebouw' blinckt ober-al :
 Van sijn goudt de straten schijnen/
 Helder dan eenigh crystal :
 Daer is slijck/noch dreck/noch quijnen/
 Noch oock eenigh quaet misval.

't is geen Somer doer' van hette/
 Noch geen Winter stijf van kouw'.
 Maer de Mey met bloemen nette/
 Quert aldaer sonder ophouw' :

Tusschen

AD perennis vitæ fontem
 Mens sitivit arida,
 Claustra carnis, præsto, frangi,
 Clausa quærit anima :
 Gliscit, ambit, eluctatur
 Exul, frui Patria.

Dum pressuris & ærumnis
 Se gemit obnoxiam,
 Quam amisit cum deliquit.
 Contemplatur gloriam :
 Præsens malum auget boni
 Perditi memoriam.

Nam quis promat summæ pacis
 Quanta sit lætitia ;
 Ubi vivis margaritis
 Surgunt ædificia ?
 Auro celsa micant tecta,
 Radiant triclinia.

Solis gemmis pretiosis
 Hęc structura nectitur :
 Auro mundo, tanquam vitro,
 Urbis via sternitur :
 Abest limus, deest finus,
 Lues nulla cernitur.

Hyems horrens, æstas torrens,
 Illic nunquam sæviunt :
 Flos perpetuus rosarum
 Ver agit perpetuum :

Tusschen roosen/ violetten/
Lilien/ druppelt balsem-douw'.

Dooz de groepende landts-douwen
Bloepen beecken honingh-soet :

Van de specerij' ghetrouwe

Deen soeten geur ontmoet :

't Gzoen gheboomt' / schoon om t'aen-
schouwen/

Staet van vruchten roodt als bloet.

Daer en is geen loop der Maene/
Sterren noch der Sonnen graet/

't Lam verlicht des Hemels hacne/

't Welcke nimmer onder-gaet :

Nacht noch tijt men hoorz vermaenen/
Eenen dagh daer eeuwich staet.

Al de Hepl'ghen/die daer woenen/
Als een Son soo blincken sy :

Met triumph en goude kroonen

Gzoeten sy malkander bly :

Haren strijdt om 't eeuwich loone

Die vertellen sy nu vyz.

Sy van alle smet ontslaghen
Zijn den strijdt des vleschs ontgaen :

't Vlesch/dooz geestelijck behaghen/

En den geest wel t'samen staen :

Dus sy sonder strijdt of plaghen

Van malkander vreed' ontsaen.

Wonghestadigheyt te boven/

Komen tot den eersten staet :

En de waerhepdt onbedoben

Candent lilia, rubescit
Crocus, sudat balsamum.

Virent prata, vernant sata,
Rivi mellis influunt :
Pigmentorum spirat odor ;
Liquor & aromatum :
Pendent poma floridorum
Non lapsura nemorum.

Non alternat Luna vices,
Sol vel cursus siderum ;
Agnus est felicis urbis
Lumen in occiduum ;
Nox & tempus desunt ei,
Diem fert continuum.

Nam & Sancti quique, velut
Sol præclarus, rutilant ;
Post triumphum coronati
Mutuo conjubilant :
Et prostrati pugnas hostis
Iam securi numerant.

Omni labe defœcati
Carnis bella nesciunt,
Caro facta spiritalis
Et mens unum sentiunt :
Pace multa perfruentes
Scandala non perferunt,

Mutabilibus exuti
Repetunt originem,
Et præsentem veritatis

Sp aenschouwen metter daedt.
 Dees fonteyn des Hemels hove
 Gheeft haer soeten honigh-raet.

Altijdt zijn sy in een wesen/
 Blijven oock in eenen standt:
 Jeughdigh/ klaer/ schoon/ upt-gelesen/
 Misval is daer geenderhandt:
 Alle siecht' is daer ver wesen:
 Jongh/ fray zijn sy t' allen kant.

Daerom blijven sy gheduerigh/
 Want 't Voor-by-gaen is vooz-by/
 Groepigh/ bloosende niet truerigh/
 Van des doodts ghebreken vyz:
 Dooz des levens kracht seer vuerigh
 't Recht des doodts verflinden sy.

Wat en kunnen sy niet weten/
 Die hem weten/ die 't al weet:
 Want des herten grondts secreten
 Zijn in Godt haer niet secreet:
 Eendracht is daer onghemeten
 Van haer hert en wil ghereedt.

Waer het lichaem is met vrede
 Komen d'Arendts allegaer:
 D'Engels/ en Godts vrienden mede/
 Met Christo verblijden haer;
 En het selve broodt heeft stede
 Dooz de Borghers hier en daer.
 Hongherigh/ en sat met eenen/
 Dat sy hebben lust haer noch/
 Dus doet hunger niemant weenen/

Contemplantur speciem,
Hinc vitalem vivi fontis
Hauriunt dulcedinem.

Inde statum semper idem
Exeuntes capiunt,
Clari, vividi jucundi,
Nullis patent casibus,
Absunt morbi semper sanis,
Senectus juvenibus.

Hinc perenne tenent esse,
Nam transire transijt :
Inde vigent, virent, florent,
Corruptela corruiit ;
Immortalitatis vigor
Mortis jus absorbuit.

Qui scientem cuncta sciunt,
Quid non scire poterunt
Nam & pectoris arcana
Penetrant alterutrum :
Unum volunt, unum nolunt,
Unitas est mentium.

Ubi corpus, illic jure
Congregantur Aquilæ,
Quo cum Angelis & Sanctæ
Recreantur animæ,
Uno pane vivunt cives
Utriusque Patriæ.

Avidi & semper pleni
Quod habent desiderant,
Non facietas fastidit,

Noch versaedthepdt soeckt hertogh/
 't Eten doet gheen hongher kleenen/
 Nochtans is daer gheen bedroggh.

Altijdt nieuwen sangh sp hoozen
 Van een thoon seer excellent/
 Het solijt verblijdt de oozen
 Dooz't soet spel/en instrument:
 's Koninghs lof sp singhen voazen/
 Dooz wien haer strijdt is vol-endt.

Hoe gheluckigh zijn de zielen
 Die daer Jesum sien present/
 Onder haer oock 's Hemels wielen
 Draeyen en ras om-ghewendt:
 Sterren en Planeten krielen/
 Son en Maen seer excellent.

Christe prijs der kampers koene
 Bzenght my toch in desen thoon
 En na mijnes strijds voldoenen:
 Geeft my der victozi' kroon/
 Dat ick met uw' kampioenen
 Krijghen magh des Hemels loon.

De blijde inkomste van eene
 salighe ziele inden Hemel.

Op de wijze:

Beata immaculata. pag. 32.

I N alle druck ende lijden/
 In pijn en swarighepd/

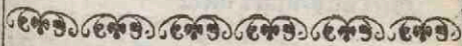
Wilt

Neque fames cruciat :
 Inhiantes semper edunt,
 Et edentes inhiant.

Novas semper harmonias
 Vox meloda concrepat,
 Et in jubulum prolata
 Mulcent aures organa,
 Digna per quem sunt victores
 Regi dant præconia.

Felix, Cæli quæ presentem
 Regem cernit, anima,
 Et sub sede spectat alta
 Orbis volvi machinam,
 Solem, Lunam, & globosa
 Cum planetis sidera.

Christe, palma bellatorum,
 Hoc in municipium
 Introduc me, post solutum
 Militare cingulum,
 Fac consortem donativi
 Beatorum civium. Amen.

Wilt dencken 't eeuwigh verblijden
 Dat Godt u heeft bereydt :
 Want 's hemels vzeughd
 Het hert' verheught/
 En trect de menschē tot de deughd.
 Want 's hemels/ &c.

Een' siele van hier gheschepden
 In deughden/blinkt seer klaer ;
 Haer komen Godts vrienden leyden/
 Van singht der Engh'len schaer :
 Bzuydt Christi schoon' /
 Ontfanght de kroon' /
 Dooz u bereypt in 's hemels thoon.
 Bzuyt' Christi / &c.

Wie soude konnen bedencken/
 Hoe sy dan is verheught ;
 Als singhen en schoon lof schencken
 Godt d' Enghelen met vzeughd!
 Ghebenedijdt
 Moet zyn den tijdt/
 Als ghy de sond' u maecte quijt!
 Ghebenedijt / &c.

Met blijshap sy werdt ontsteken/
 Als sy dit liedt aenhoort.
 Maer hoozt haer ootmoedigh spreken/
 En gheben vooz antwoordt :
 Niet ons/ o Heer' /
 Niet ons/maer meer
 In naeme gheeft alleen die eer'.
 Niet ons / &c.

De tweede Chooz komat oock prysen/
 En maecht een soet gheluydt :
 Siet/ dit is een bande wijsen/
 Godts uytberkozen Bzuydt :
 O goeden tijdt !
 In welck met vlijt

Ghy Chriſto naer ghevolghet zijt!
 O goeden/ Ec.

De derde Choor hoozt-men ſinghen:
 Ochl wat een' ſchoone blom
 Komt tot ons uyt 't aertrijck ſpringen/
 Beperelt om en om!

O goeden tijdt!

O groot profijt!

Wat ghy volbracht hebt uwen ſtrijt.
 O goeden/ Ec.

Haer' vzienden/en haer' Patroonen/
 En al' der Heyl' ghen ſchaer/
 Die komen haer eer' bethoonen/
 En ſpreken dus tot haer:
 Weest nu verbljdt;
 Want ghy hier zijt/ (lijdt.
 Daer-men geen dꝛuck/ noch pijn en
 Weest/ Ec.

Den Hemel gaet ſy beſchouwen/
 En al' die plaetsen ſchoon':
 Dan vzeughden kan ſy 't niet houwen/
 Dan roept met blijder thoon:
 Hoe lieffelijck
 Is/ Heer'/u rijck!
 O God/van blijſchay ick beſwijck'.
 Hoe lieffelijck/ Ec.

En ſetel ſeer hoogh verheven
 Siet ſy met luſten aen;
 Godts Moeder was die ghegheven.
 Hier blijft ſy ſtille ſtaen/

En roept: Ick min'
 Godts huyfghesin; (sin.
 Maer dees/naest God/staet in mijn
 En roept/ &c.

Maria die Maghet schoone
 De siel brenghet tot haer kindt/
 En seydt dan: Siet hier/o Soone/
 De Bzupdt die ghy bemindt.
 Bzupdt Christi schoone/
 Siet nu mijn Soon/
 Dien ghy begeert hebt t'uwē loon.
 Bzupdt Christi/ &c.

Heer' I E S V S komt haer onthaelen/
 En slyzeekt seer vziendelijck:
 Beminde/komt in mijn' saelen/
 Besit mijns Daders rijck.
 Komt/komt tot my/
 Weest altydt bly;
 Dozst ende reghen is voorzyp.
 Komt/ &c.

Hy leydt haer dan tot den Dader/
 Die haer gheluck oock biedt:
 Wanneer sy dan wat komt nader/
 Dan blyschap singht een liedt:
 O salighepd!
 O eeuwighepd!
 O Godt/ wat hebt ghy my bereypt!
 O salighepd! &c.

Du sal ick u altydt prysen/
 Mijn Schepper/Heer'/en Godt:

Och mocht ick u meer bewijfen/
Mijn deel/mijn lief/mijn lot!

Och wat soetheyd!

Wat vrylyckheyd (heyd!

Smaeckt hy die looft uw' moghent-

Och wat/ Ec.

Komt smaekē//mensch/dese saecken/

Schoudt 's wereldts pdelheyd:

Wilt maecken//hier te gheraecken/

En pepst op d' eeuwighheyd:

Want is soo veel

Dit minste deel; (geheel.

Denckt wat die vzeughd moet zyn

Want is/ Ec.

**Dan Penitenti' ofte leedt=
wesen der sonden.**

Op de wyse :

Ons Vader Godt ghepresen. **Oste:**
Ick heb de groene straten.

Den Autheur.

E En Enghel werdt ghesonden

Van Godt den Heere goet

Tot een die lagh in sonden/

En swom in 's wereldts bloedt.

Tot een/ Ec.

Den Enghel.

Sondaer/ ghy meught wel beven/
 Dat ghy in sonden zyt :
 Den Heer' sal u begheben/
 En kozten uwen tijdt.

Den Heer/ Ec.

Den Autheur.

Den Sondaer lagh alleene/
 Hy wierdt verschriekt voozwaer :
 Seer ras was hy te beene/
 Benouwt soo stont hy daer.

Seer/ Ec.

Den Enghel.

Wilt u quaet leven laten/
 De deughd wilt nemen aen :
 Neemt Godt tot uwer haten/
 Eer u de doodt komt slaen.

Neemt/ Ec.

Den Sondaer.

Sou my de doodt bevanghen/
 In mijn quaet leven groot ?
 Och doetse wat verlanghen :
 Ick ben van deughden bloot.

Och/ Ec.

Den Enghel.

Ick en sal u niet laten/
 Stelt u in goeden staet :
 Mijn woorden wilt wel haten/
 Eer ghy ter aerden gaet.

Mijn/ Ec.

Den

Den Sondaer.

Wat helpt het triumphheeren/
 Als ick soo sterben moet?
 Ick wilt al renonceeren/
 En soecken 't eeuwigh goet.
 Ick wilt/ &c.

Den Enghel.

Och mijn beminde ziele
 En zijt niet wanckelbaer:
 Dat u niet en verniele
 Het pack der sonden swaer.
 Dat u/ &c.

Den Sondaer.

Adieu o werelt schoone/
 Ick neme mijnen gangh
 Tot Christus doornen-kroone/
 En tot dat Cruyce langh.
 Tot Christus/ &c.

Noch van Penitenti'.

Op de wijze:

Ecce homo, siet aen o mensch/ etc. 163.

O God aenhoort toch mijn geklagh/
 Waer meed' ick roep' tot u nacht
 ende dagh:
 Mijn ziele schreydt sonder verdragh/

En

En maectt een bitter en truerigh ghe-
wagh:

Heer wanneer/wanneer sult ghy
Mijn bedroefde ziel maken blij?
Mijn benouwtheydt/Heer/is groot:
Hierom roep ick in mijnen noodt:
Verweckt my van der sonden doodt.

Heer wanneer/ &c.

Mijn Heer/ mijn Godt/ mijn salig-
hepdt/

Wensiet toch eens mijne nederighepdt:
Toondt over my barmhertighepdt/
Die met u blijft in der eeuwelijckheyt.
Arm/beropt/van deughden bloot/
Seer beladen met sonden smoodt/
Mijnen noodt ick hier verthoon
Voor mijn' & Daders hemelschē thoon/
En kom als een verloozen soon.

Arm/ &c.

Mijn ziele heeft haer goudt verteert/
Daer schoone verruw' is byster ver-
keert/

De dupsterhepdt haer heeft bebaen/
Sy is met banden der sonden bela'en:
S' heeft ghedroncken water vuyt
Wt des wereltds stinckenden kuyt/
Draef ghe-eten mette swijn/
Nu tot u/Heer/roeyt sy met pijn:
Waer is u koozen ende wijn?

S' heeft/ &c.

Ick

Ich ben niet weerdigh/ Heer/ booz-
aen

Mijn sondigh aensicht ten Hemel te
slaen/

Noch by uw' kinders oock te slaen/

Die met u/ Heere/ ter tafelen gaen/

Dooz mijn sonden veel en swaer/

Om de welck' ick maeck groot mis-
baer/

Dus ick bidde met ootmoet:

Stoot my/ Heer/ toch niet mette voet:

Met my als met een dienst-knecht
doet.

Dooz mijn/ Sc.

Laet my toch niet booz-vluchtigh
zijn/

Vershoven / Heer / van het aensichte
dijn.

Dat ick dooz 't aerdrijck niet en loop/

En soo met Cain verlies' al mijn hoop.

Maer aensiet ghenadelijck/

Dat ick maer ben stof ende slijck/

't Welck ootmoedigh u bid aen:

Wilt my in uw' toozen niet slaen/

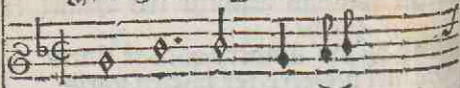
Noch teghen my in gramschap staen.

Maer/ Sc.

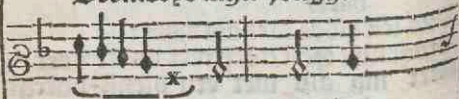

Noch

Noch van Penitenti'.

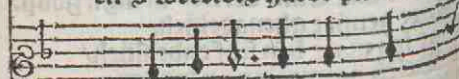
Mijn da- ghen zijn ver-
 Vermoept mijn jonghe

dwee- nen/ Mijn tijdt
 le- ven Dooz 's vlesches

in p- delheyt verquist.
 en 's wereldts harde pa'en/

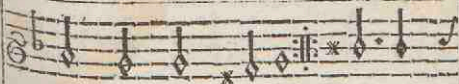

't Licht is my ghenoegh ver-
 Die my nu het hert doen

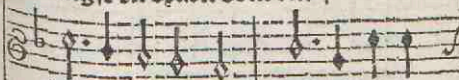

scheenen/ verscheenen/ Maer
 beven/ doen beven/ Met

heb

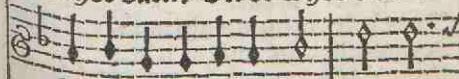
heb nochtans ghemist/ Och is
angst en druck bela'en.

dit de wijde baen? Och is dit de

wijde baen? Dit de wijde baen?

Och is dit de wijde baen? Die men

soo moet besue= ren! Die men soo

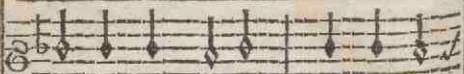

moet besue= ren! Soo wil ick my

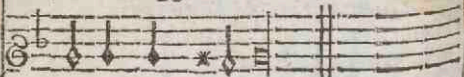

nu anders hera'en/ Want te langh

sal

sal eeuwigh dueren/ Want te langh

sal eeuwigh dueren.

Mijn daghen zijn verdweenen/
 Mijn tijdt in pdelheyt verquist :
 't Licht is my ghenoegh verscheenen/
 verscheenen/

Maer heb nochtans ghemist/
 Vermoepdt mijn jonghe leven/

Dooz 's vleschs en 's wereldts harde
 pa'en : (beben/
doen)

Die my nu het hert doen beben / doen
 Met angst en druck bela'en.

Och is dit de wijde baen ?

Och is dit de wijde baen ?

Dit de wijde baen ?

Och is dit de wijde baen ?

Sie men soo moet besueren !

Die men soo moet besueren !

Soo wil ick my nu anders bera'en.

Want te langh sal eeuwigh dueren/

Want te langh sal eeuwigh dueren.

't Is tijt dat ick bedencke

Hoe swaer de sonde werdt besuert:

Dat

Dat ons eeuwelijck sal krencken / sal
krencken /

Dat hier een oogh-blick duert.

O ghy / die eens in weelde

In rijckdom leefde en in rust /

Waer zijn nu uw' Venus-beelden /

Uw' tafel en wellust ?

Och ! in 't vper dat niet en blust /

Och ! &c.

Vper dat niet en blust / Och in 't / &c.

Moet ick die nu besueren / Moet / &c.

Dus wilt nu aē my gewaerschout zijn /

Want te langh sal eeuwigh dueren.

Want / &c.

O Heer / wilt mijns ontfermen /

Van u oordeel ben ick bezeeft.

Siet / met upt-ghestreckten ermen / och
ermen /

Met een ghebroken geest /

Bidd' ick u om ghenade /

Door u vergooten dierbaer bloedt.

Want nopt sondaer ghy versmade / ver-
smade /

Die u maer viel te boet.

Neemt hier van my straf en boet /

Neemt / &c.

Van my straf en boet / Neemt / &c.

'k En sal daer niet om trueren / 'k En
sal / &c.

Als gy maer hier namaels graci' doet.

Want

Want te langh sal eeuwich dueren.
Want/ Ec.

Noch van Penitenti'.

Op de wijze :

Komt H. Geest vol machten. 219.

Oste: Schoon lief wilt my
troost gheven.

Mijn herte wilt nu vluchten
Van all' ydel gheruchten/
Diendt Godt den Heere groot :
Want waer ghy soecht ghenuchten/
Geen blijshap sonder suchten/
In deser werelddt schoot.

Want/ Ec.

Wellust en kan niet baten/
't Gheselschap moet ghy laten/
Als ghy sult sterben ras :
Wel kouten en wel praten/
En treden langhs der straten/
En komt dan niet te pas.

Wel/ Ec.

Rijckdom en houdt geen stede/
Schoonhepdt vergaet oock mede/
In alsoo korten tijdt :
De doodt vol bitterhede
Jaeght ons / 't en baet geen bede/

Die.

Niemandt en heeft respijt.

De doodt/Te.

Ghy herten jongh van jaren/
 Ick weet 't sal u verbaren
 Der ven de wereltdt soet:
 Nochtans/sonder beswaren/
 Doet deughd/hoozt mijn verklaren
 Keert u tot Jesum geet.

Nochtans/Te.

Menmerckt hoe sy failjeren/
 Die bouwen en sonderen
 Op 's wereltds ydel schijn:
 Van all' die triumpheren/
 En lustigh bancketeren/
 Welck sal het eynde zyn?

Dan/Te.

Och laep/en och ermen/
 Ver langh sy sullen kermen/
 Als komt den laetsten dagh:
 Wilt Godt dan niet ontfermen/
 Sy moeten alle swermen
 Na d'helle met gheklagh.

Wilt/Te.

NOCH VAN PENITENTI'.

Op de wijze:

O heyligh eeuwigh Godt pag. 234.

ICK magh wel klagghen Heer'
 EN schreyen langhs te meer/

Dat

Dat ick u all' mijn daghen
 Vergramt heb alsoo seer :
 In 's werelts lof en eer'
 Wadd' ick al mijn behaghen.

Vergramt/ Ec.

Den Mammon triumphant
 Met weelden abundant/
 Heeft my (o Heer) bedrogghen :
 Het vleesch aen d'ander kant/
 De wereltdt inconstant/
 Sp hebben al ghelogghen.

Het/ Ec.

Door haren boosen raedt/
 Bied' ick seer obstinaet /
 En in mijn quaet ghepzesen:
 Tot allen over-daedt/
 Tot alle sonden quaedt
 Wild' ick althjdt een wesen.

Tot/ Ec.

Ick heb de wereltdt wijdt
 Ghediendt soo langhen tijdt :
 Nopt was mijn hert' te vreden/
 Maer vol van haet en nijdt/
 Met eenen swaren strijdt/
 Verbult met bitterheden.

Maer/ Ec.

Ick wil my keeren af :
 Want 't is al stof en kaf/
 Om mijn ziel te verliezen :
 Het is al verckens dzaf/

Vol

Dol stancs / ghelijck een graf /
De denghd die wil ick kiesē.

Het is / Ec.

Ick bidd' u Vader mijn /
Wilt mijns ghenadigh zyn /
Dooz uw' vijf roode wonden :
Weert my het helsch senijn /
Weest mijnen Medecijn :
Ick ben een vat vol sonden.

Weert / Ec.

O Vader eeuwich Godt /
O Godt van Sabaoth /
Wilt my / o Heer / toch leeren /
Want ick ben slecht en bot /
Ghy zyt het beste lot /
Tot u wil ick my keeren.

Want / Ec.

Ick roep u Vader aen /
Als eenen Publicaen.
Wilt my / o Heer / ontfermen :
Dan't quaet wil ick af-staen /
Soo David heeft ghedaen :
Aenhoozdt mijn bitter kermen.

Dan / Ec.

Al zyn mijn sonden groot /
En wegghen swaer als loot /
Wilt my / o Heer / ontladen :
Wilt dooz uw' bitter doodt /
My helpen uyt den noodt /

Want

Want groot zijn uw' genaden.

Wilt/ &c.

Ick bidd' u Jesu soet/
 Al dooz u dierbaer bloedt/
 Wilt my uw' graci' gheven:
 Helpt my upt 's werelts boet/
 Schenckt my dat Hemels goet/
 't Welck is het eeuwich leven.

Helpt/ &c.

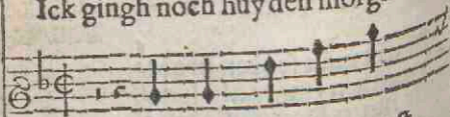
Oozlof mijn Broeders al/
 Al komt ghy tot den val/
 Keert u tot Godt hier boven:
 Want hy u maken sal
 Een kindt van sijn ghetal/
 Om hem altydts te loven.

Want/ &c.

Noch van Penitenti'.

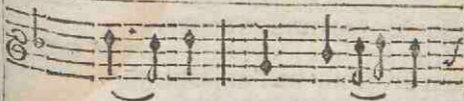
Op de wijse:

Ick gingh noch huy den morghen.

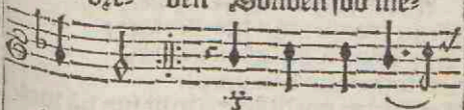

O Heer wilt my troost
 Dooz dien ick heb bez

ghe:

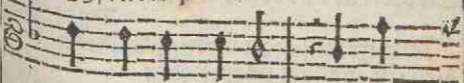

ghe= ven/ Mijn hert is seer
dye= ven Sonden soo me=

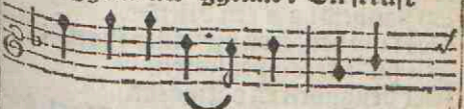

benouwt/ | Ick roep seer klagh=

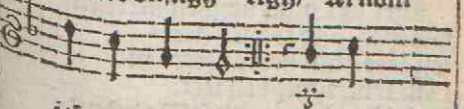
nighfoudt.

tigh om uw' ghenae: En straft

my niet onsfagh= tigh/ Al kom

ick byp wat spae'. Ick roep

O Heer wilt my troost gheben/
Mijn hert is seer benouwt/
Dooz dien ick heb bedzeben

Sonden soo menighvoudt.
 Ick roep seer klachtigh om uw' gena/
 En strafte my niet onachtigh/
 Al kom ick by wat spa.

Ick roep/ &c.
 Alleen ghy mooght my helpen/
 Mijn troost/ mijn toe-verlaet:
 Ghy kunt mijn lyden stelpen/
 Verlossen my van quaet.
 Dooz uwe goedtheyt// vzyjt my vā wee/
 Verbult my niet uw' soetheydt/
 En breekt de roep ontwee.

Dooz/ &c.
 Uw' gramschap menighvuldigh
 Heb ick soo wel verdiendt:
 Maer weest met my verduldigh/
 En handelt als een vzyndt.
 Doet my bekeeren met aller spoedt:
 Ick sal 't recompenseeren/
 Met deughden en ootmoedt.

Doet/ &c.
 Laet uyt mijn ooghen beecken
 Bloepen/ van tranen heet/
 En laet mijn herte breecken
 Van truerigheyt en leet.
 Dat ick/o Heere/ uw' Majestept
 Ghedaen heb groot oncere
 En veel vilepnyghedt.

Dat ick/ &c.
 De wereldt wil ick blieden

En

En u zijn onderdaen:
 Dus laet my troost gheschieden/
 En laet my niet vergaen.
 Wilt solaceeren/sonder respijt/
 Mijn ziele conforzeeren/
 Dat sy magh zijn verblijdt.

Wilt/ Ec.

Slaet doch op mijn uw' ooghen/
 Mijn sonden zijn mijn leet/
 Wilt my ghenae' betooghen/
 Soo ghy den moorder deedt/
 Ghy hebt ontfanghen den Publicaen/
 Boet nu oock mijn verlanghen:
 O Heer/wat kan 't u scha'en?

Ghy hebt/ Ec.

O Prins vol van ghenaden/
 Mensiet toch mijnen noodt/
 Ick ben soo seer beladen
 Met al mijn sonden groot/
 Daer ick om truere mijn leven lanck:
 Door u bloedt/Jesu/duere
 Vergeet der sonden stanck.

Daer/ Ec.

**Van de verachtinghe
 des werelts.**

Op de wise:

Nerea schoonste van uw' gebueren. p. 106.

Mijn ziel/o schoone creatuere
 Van Godt geschapen excellent.
 Hoe langh sal noch ons dwaesheyt due-
 ren?

Hoe langh sal dueren mijn ellent?

Hoe langh sullen wy noch beminnen
 Des wereldts lust en pdelhepdt?
 Die ons betooverdt onse sinnen/
 Om niet te pepsen d'euwighhepdt.

Du dan/ mijn ziel/ wilt eens ontwa-
 ken/

En upt den diepen slaep opstaen:
 Wilt toch na ware wijsheyt haken/
 En wilt haer leere nemen aen.

Mijn ziel wilt toch eens ober-pepsen/
 En wilt hier neerstigh acht op-slaen/
 Waer wy gheduerigh heenen repsen/
 En waer ons repse komt van daen.

Wt niet gheschapen/en verloozen
 Dooz Satans list/zijn wy gheweest:
 In sonden van Moeder ghebooren/
 Berooft van Godes soeten Geest.

Du staet den Hemel weder open/
 Dooz Jesu Christi wonden roodt:
 Die al die tot hem komen loopen

Verloft

Verlost en helpt uyt allen noodt.

Die/Sc.

Die hier sijn' vzienden op der eerden
Bezzoest in druck en lijden swaer :

En daer-en-tegen/hoogh van weerden/
Een wijn vol troost so schenct hy haer.

En daer/Sc.

Een troost die niemant hier kã geven/
Hoe rijk/hoe e'el/hoe schoon hy zy :

Al wat hier is/sal ons begheven/
t En magh ons niet langh maken bly.

Al/Sc.

Veel dienaets die mijn Vader loben/
Worden versacdt met Hemels broodt :

En ghy/mijn ziel/van hem verschoven/
Soud' sterben hier van hongers noodt.

En ghy/Sc.

Sullen wy dan heel zyn verstoeten/
Verschoven uyt ons Vaders huys :

Sal my de deur dan zyn ghesloeten ?
O Godt ! dit waer te grooten krups.

Sal my/Sc.

Neen/neen/ic wil my tot hem keeren/
En haesten/eer het wordt te laet/

Ich wil my booz hem gaen verneeren/
Sijn krups aenbeerden metter daedt.

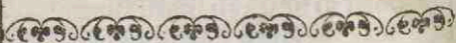
Ich wil/Sc.

Prins/Heer/Godt Vader/weest ge-
nadigh/

Ontfermt u over mijn verdriet :

Al ben ick sondigh en misdadigh ;
Ick bidd' verstoet my daerom niet.

Al ben/ &c.

Noch van de verachtinghe
des werelts.

Op de wyse :

Ons Vader Godt ghepresen. *Oste:*
Ick stond op hooger bergen.

So diep in die groen' heyden
Van 's werelts wilt sozeest
Wepnd' ick my te vermeyden/
En vlieden dzuchts tempeest.

Wepnd'/ &c.

Maer noyt tot gheender stonden
(Al heb ick wel ghesocht)
En heb ick troost ghebonden
Die my versaden moght.

En heb/ &c.

In mensch of creatuere
En vind' ick geen gherief/
't En zy dat my ghebuere
Jesus myn soete lief.

't En zy/ &c.

Dus wil ick my begheben/
Met gantscher herten goet/

Om

Om Jesus vast t'aenkleben/
Spijt nijders quaden moet.

Om/Sc.

Hy is een Heer' der Heeren/
Goet-gunstigh boven al:
Ich wil my tot hem keeren
In dit traen-bloedigh dal.

Ich/Sc.

Hy is een Koningh machtigh/
In sijnen hooghsten thron/
Godt ende Mensch waerachtigh/
Den alder-liefften schoon.

Godt/Sc.

Met sijnen strael der minnen
Ben ick gheheel doorwondt/
Van bupten en van binnen/
O Heer' maectt my ghesondt.

Van/Sc.

Wanneer sal ick aenschouwen
D'over-klær aenschijn?
Och mocht ick u behouwen
Al in dat herte mijn.

Och/Sc.

Jesu lief uyt-verkoozen/
Mijn troost/mijn toe-verlaet/
En laet my niet verloozen/
Mijn hert' heel op u staet.

En laet/Sc.

Kejn Prince lief gheprezen/
Mijn's herten lieffte deel/

Laet my doch met u wesen/
In 's Hemels soet yzeel.

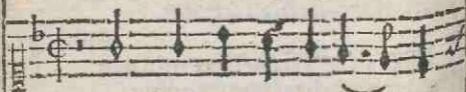
Laet/et.

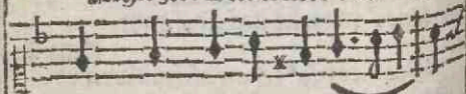
Noch van de verachtinghe
des wereltds.

Op de wijze:

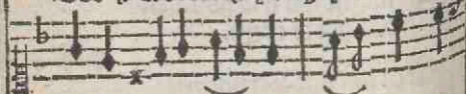
Pavangie d'Spangie.

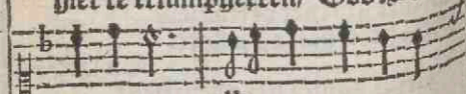
Mijn ziel wilt u niet kee ren

Tot 's wereltds ydelheyt/ Om

hier te triumpheeren/ God is't die

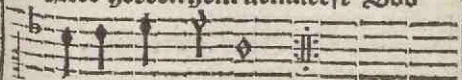
u verbejdt/ Van hem niet af en
scheidungt.

scheydt. Maer u tot hem begeest:

Met herten hem aenkleest Soo

langhe als ghy leeft. $\frac{3}{4}$

Mijn ziel wilt u niet keeren
 Tot 's werelts pdelhepdt:
 Om hier te triumpheeren;
 Godt is't die u verbeepdt:
 Van hem niet af en scheydt.
 Maer u tot hem begeest/
 Met herten hem aenkleest/
 Soo langhe als ghy leeft.
 Want hy/vol consolaci'/
 U gheven magh alleen/
 Nu/en tot aller spaci'/
 Dat ghy sult zijn te vze'en.
 Dus wilt het al vertre'en/
 Verstootten mette voet/
 Wat u afkeeren doet
 Van Godt het hooghste goet.

Al wat ghy in de menschen
 Of creatueren vindt/
 Al had ghy 't naer u wensche/
 't Is niet dan roock en windt:
 Als ghy het wel versmidt
 't Geest maer van vzeughd een schijn:
 't Veranderdt in fenijn/
 't Laet bitterhepdt en pijn.

Waerom wordt ghy bedrogen
 Van valsche rasernij/
 Vergeefs van Godt ghetoghen,
 't Is groote sotternij/
 Daer ghy mooght wesen bly/
 Dat ghy wilt zijn bedzoest/
 En bid (soo ghy 't bezoest)
 Den geen/ die selfs behoest.

Want alle creatueren
 Gheheel ghebzeckigh zijn/
 Haer troost en kan niet dueren:
 Maer die ons schenckt de wijn
 Van rechte weelden sijn/
 Is Godt den Heere soet:
 Bemindt hem met ootmoedt/
 Van hem komt alle goet.

Seer rijck is hy van graci'/
 Daer toe seer abundant
 Stozt ober alle naci'
 Sijn goeden t'allen kant/
 Tot sijnder liefden pandt/
 Sonder eenigh verwijt:

Soo ghy maer soecht met blyt/
Langhmoedigh wacht den tyd.

Hierom wilt wederkeeren
Ghelyck een duyfsken sent/
Al na de Arck des Heeren/
Christum seer excellent:

Diep hem in 't herte pzent/
En slacht den Kaven niet/
De krenghen haestigh bliedt:
Anders naeckt u verdriet.

O Hinz seer hoogh van weerden/
Mijn troost/mijn toe-verlaet:

Hier is geen rust op eerden/
t En sy men naer u staet:

Daer bindt ons ziele baet.
Dus wilt my gunnen/Heer/
Dat ick toch nimmermeer

Het buyten u begheer.

~~~~~
Noch van de versmadinghe
des wereltds.

Op de wyse:

Komt H. Gheest vol machten. 219. O ste:
Schoon lief wilt my troost geven.

Hoe wel soo moet hem lusten
Een hert/dat dient met rusten.
Den Heer der Heeren groot!

Want waer ghy soeckt ghenughten/
 Geen blijfchap sonder suchten
 In dese werelt snoodt.

Want/ &c.

Wellust en kan niet baten/
 't Gheluck oock boven maten
 Met al des wereldts eer.
 Dit moetmen eens verlaten/
 Dus leert de werelt haten
 Al zyt ghy songh en teer.

Dit/ &c.

Wy sterben sekerlijcke
 Te samen arm en rijcke:
 Wy weten tijdt noch stondt.
 Dus raed' ick al ghelijcke/
 Leert sterben gheestelijcke
 Als ghy noch zyt ghesondt.

Dus/ &c.

Laet in u hert niet dzinghen
 Verganckelijcke dinghen/
 Met 's wereldts dienaers fier/
 Sy triumpheeren/singhen/
 Sy danssen/en sy springhen/
 Haer Hemel die is hier.

Sy triumph. &c.

Maer wilt een wepnigh beyden/
 Tot dat sy sullen schepden
 Met pijn en groot ghetier/
 Als haer de doodt sal leyden
 Adt dese vette wepde

Ter

Ter flacht-banck vol dangier,

Als/Sc.

Dan sal haer klaer verthoonen
Die werelt met haer loone/
Met al haer rasernij/
Haer schijnsel nu soo schoone/
Haer vzeughden en haer kroone
Sal dan al gaen verby,

Haer/Sc.

Daerom/bevzoedt mijn reden/
En soeckt een vzeughd en vrede
Die namaels eeuwich duert/
De werelt wilt vertreden
Met al haer ydelheden/
Tot Godt u herte stuert.

De werelt/Sc.

Wy sal u mildelijcke
Van deughden maken rijcke
Soo ghy wat booz hem doet/
En loonen eeuwelijcke
Hier na in 't Hemelrijcke
Met onberganck'lyck goet.

En/Sc.

Wys/Heer/geeft ons ghenade/
Wardon van ons misdaden/
Geeft ons uw' graci' soet:
Wy volghen uwe raden/
De werelt wy versmaden/
Gheeft ons toch goeden moet.

Wy/Sc.

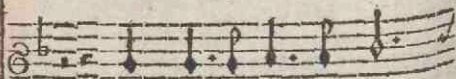
Roek

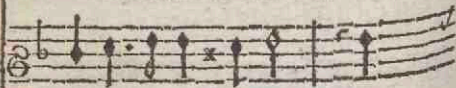
Noch van de ydelhepdt
des wereltds.

Op de wyse:

Als 't hier op noten staet.

Wat strijt de wereltdt doch
Cur mundus mi- li- tat

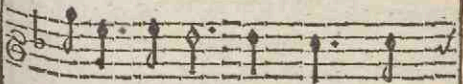
in d'ydel eerenbaen/ Wiens
sub vana glori- a, Cu-

uonspoet is bedrogh/ en geen-
jus prosperi- tas est tran-

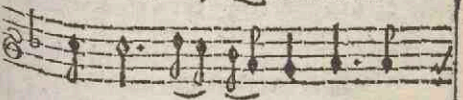
sing kan bestaen. Seer rasch
fi- to- ri- a. Tam ci-

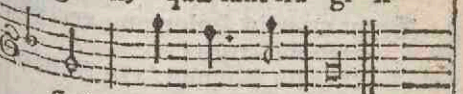
verby passeert haer praght en
to la- bi- tur e- jus po-

bzeughden al : Als baten van
ten- ti- a, Quam vasa fi-

der eerd/ oft gla- sen van Crp-
gu- li, quæ sunt fra- gi- N-

stal. Seer rasch ver-
a. Tam ci- to.

Wat strijdt de wereltd doch in d'p-
 del eeren baen/
Wiens voozspoet is hedzogh/en gheen-
 sins kan bestaen?
Seer ras verby passeert haer pacht en
 vzeughden al/ (crystal.
Als vaten van der eert/ of glasen van
 Als vaten/ &c.
Steunt meer op letters bloot / ghe-
 schreven in het ijs/
Als op des werelts snood' wellust/ eer/
 ende pzijs: (driegelijck:
Waer deughden ydel zijn / haer loon be-
Waer op haer minnaers sijn betrouwe
 ydelijck. **W**aer op/ &c.
Men magh betrouwen meer op
 's menschen leughentael/
Als op des wereltds eer / en vzeughden
 t'eenmael.
Valsch zijn haer droomen al / valsch
 haer wellustighept/
Valsch al haer moepte mal / valsch al
 haer neerstighepdt. **V**alsch/ &c.
Seght waer is Salomon / eertijds
 soo edel-rijck?
En waer is nu Samson / een heldt on-
 winnelijck?
Den schoonen Absalon / in 't aenschijn
 wonderlijck?

Cur mundus militat sub vana gloria,
 Cujus prosperitas est transitoria:
 Tam citò labitur ejus potentia,
 Quam vasa figuli, quæ sunt fragilia.
 Quam, &c.

Plus fido literis scriptis in glacie,
 Quam mundi fragilis vanæ fallaciæ.
 Fallax in præmiis virtutis specie,
 Quæ nunquam habuit tempus fiducia.
 Quæ nunquam, &c.

Magis credendum est viris fallacibus,
 Quam mundi miseris prosperitatibus:
 Falsus in somnijs & voluptatibus,
 Falsus in studiis & vanitatibus.
 Falsus, &c.

Dic, ubi Salomon olim tam nobilis?
 Dic, ubi Samson nunc, dux invincibilis?
 Vel pulcher Absolon, vultu mirabilis?

Of Ionathas / al-om seer soet en min-
nelijck ?

Of Ionathas / Ec.

Seght waer is Cesar heen hoogh in
sijn Kepserrijck ?

Den Rijcken vreck met een / in't brassen
leckerlijck ?

Seght Cicero / waer is al uw' welspre-
kentheyt ?

Of Aristotelis al uw' verstandigheyt ?

Of Aristotelis / Ec.

Soo veel Landts-Heeren klaer / soo
veel rijckdom en pracht /

Soo menigh rijck boozwaer / met alsoo
grootte macht /

Wat Princen opt men sagh / soo seer ge-
diendt ghe-eert /

In eender oogh op-slagh / so sijn sy ge-
passeert.

In eender / Ec.

O wat een kort solijt is al des we-
relts vzeught /

Als 's schaduws pdelheyt / so is al haer
gheneught /

Die nochtans hier verlept den mensch
van 't eenwigh goet /

Dat Christus heeft bereyt vooz die sijn
wille doet.

Dat Christus / Ec.

Vel dulcis Ionathas, multum amabilis?
Vel dulcis, &c.

Quo Cæsar abiit celsus imperio?
Vel dives splendidus totus in pran-
dio;
Dic, ubi Tullius clarus eloquio,
Vel Aristoteles summus ingenio.
Vel Aristoteles, &c.

Tot clari proceres, tot rerum spa-
tia,
Tot regna præsalum, tot ora for-
tia,
Tot mundi principes, tanta poten-
tia,
In ictu oculi clauduntur omnia.
In ictu, &c.

Quam breve festum est hæc mun-
di gloria!
Ut umbra volucris sic ejus gau-
dia,
Quæ semper subtrahunt æterna præ-
mia,
Et ducunt homines ad dura devia.
Et ducunt, &c.

O wozmen aeg planteyt! o stof der
aerden smoo!

O dauw! o ydelhepdt/ waerom verheft
g'u soo?

Ghy gantsch onseker zyt / of ghy noch
morghen leeft/

Doet dan goet in den tijdt die Godt u
daer toe gheeft.

Doet/ &c.

Des wereldts glozi' sijn / die men
groot acht al-om/

Wordt in Schrifstuer dijn gheuoemt
des hops een blom/

Gheleken met een bladt dat die windt
heenen waeyt/

Want soo uyt 's lebens padt wordt de
mensch af-gheuoemt.

Want soo/ &c.

Niet eyghens u toe-denckt/ dat ghy
berliesen meught/

Dat u de wereldt schenckt/ neemt sy/en
oock uw' jeught.

Dat boven is aenschouwt / u hert tot
Godt laet gaen/

Saligh die hem ver stout / de wereldt te
ver sma'en.

Saligh/ &c.

O Esca vermium ! O massa pul-
veris !

O ros ! o vanitas: cur sic extolleris !
Ignoras penitus utrum cras vixeris :
Fac bonum omnibus tam diu quam
poteris.

Fac bonum, &c.

Hæc mundi gloria, quæ magni
penditur,

Sacris in literis flos sæni dicitur,
Et leve folium quod vento rapitur,
Sic vita hominum è vita tollitur.

Sic vita, &c.

Nil tuum dixeris quod potes per-
dere,

Quod mundus tribuit intendit
rapere.

Superna cogita cor sit in æthere.
Felix qui potuit mundum contem-
nere.

Felix qui, &c.

Noch van de verachtinghe des werelts.

Op de wijse:

Mijn ziel, wilt lof singhen den Heere,
p. 502. **Oste:** Als ick u eerst be-
gon te minnen.

En eenigh een heb ick verkoozen/
Daerom wil ick hem soecken gaen:
Op dat my niemant magh bekoozen
Als Jesus die my kan versa'en.
Want hy seer soet//met diep' ootmoet/
Vooz my geleden heeft soo groote pijn:
Daerom soo hoop ick hem ghetrouw te
zijn.

Want hy/ &c.

Met hem alleen sal ick verwinnen
Al die my komen strijden aen:
Hy en verlaet noyt/die hem minnen.
Daerom soo wil ick tot hem gaen:
Want hy seyd sijn//komt al tot mijn/
Ick sal uw' lasten een ontlader zijn/
En vooz uw' zielen eene Medecijn.

Want/ &c.

Och mogt ic my toch eens ontbinden
Van daer ick aen ghebonden sta!
En mijn vbanden eens verflinden/
Die my bestrijden vooz en na!

Sp toonen haer // als schapen klaer /
Maer 't zijn al wolleven / als ick 't ver-
sin.

Adieu / o werelt / ick nu Godt beminn' .
Sp thoonen / &c.

Adieu / o werelt / met uw' treken.
Adieu / hadd' ick u noyt ghekent !
O Venus-dieren / wilt toch bzeken
Dw' lust / daer ghy toe zyt ghewendt :
En neemt u keer // tot Godt den Heer /
En wordt eens moede van u boosheyt
groot :

Dat ghy bly leven mooght noch naer
uw' doodt.

En neemt / &c.

Hier boven by de Eng'len schoone /
Al in dat Hemels Paradys /
Daer Godt den mensch eeuwigly sal
loonen /

Die hier ghestreden heeft om prijs /
Daer mooght ghy bly // van droefhepdt
bly /

Van Jesus eeuwelijck verheven zyn /
Wilt ghy hier wesen sijn Discipel sijn.
Daer mooght / &c.

O Heer / tot u neem ick mijn gangen :

O Heer ghy zyt mijn salighept.

'k Geeb' u mijn hert / wilt het ontfangen

In weerdige meduldighept.

O Heer / ghy zyt // Die my verbljdt :

Geest.

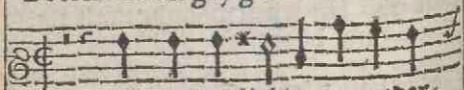
Geeft my/ dat ick in waer' ootmoedig-
hepdt/

Tot uwē dienste magh hier zijn bereypt.
O Heer/ &c.

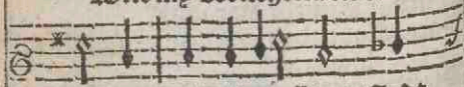
Decorative flourish
De ziele bidt om verlicht ende
ghetrocken te worden upt de we-
relt/ daer sy in verwert is.

Op de wyse :

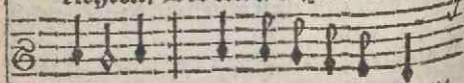
Boerinken als ghy gaet water halen.

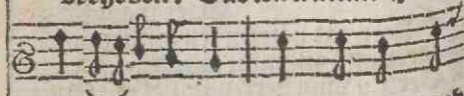
Wilt my verlichten/en onder-

richten/ Bid ick u o Heer Godt

verheben: Dat ick u kenne Heer/

en min- ne seer; Want ghy zyt doch
Want ghy zyt doch

mijn

mijn licht / Want ghy zyt doch mijn
mijn licht /

licht / wilt graci' gheben.

Wilt my verlichtē / en onderrichten
 Bid ick u / o Heer Godt verheben :
 Dat ick u kerne Heer / en minne seer ;
 Want ghy zyt doch mijn licht /
 Want ghy zyt doch mijn licht /
 Want ghy zyt doch mijn licht / wilt
 graci' gheben.

In duysterheden / ben ick ghetreden :
 En sie byna waer heenen keeren.
 Steeckt wyt u rechte hant / treckt m' aen
 een kant :

Ick sal u volghen na /
 Ick sal u volghen na /
 Ick sal u volgē na // ghy sult my leeren.
 Met 't zeel der sonden // ben ick ghe-
 handen /

W' wegh en kan ick niet betreden :
 Sp soo seer letten my / aen alle sp :
 Verhoort o Heere mijn /
 Verhoort o Heere mijn /

Verhoort o Heere mijn devote beden.

Wilt dese banden/ van voet en handen
 Ontbinden Heer/ 't is mijn begheerten;
 Ghy mijn saligheyt zijt/ tot alder tijdt:
 Die mijn sond' kunt alleen/
 Die mijn sond' kunt alleen/
 Die mijn sond' kunt alleen/ van my ge-
 weeren.

Prins Heer der Heeren / uw' lof ver-
 meeren

Sal ick altijt na mijn vermoghen;
 Willet my doch helpen/ doefsheydt stel-
 pen:

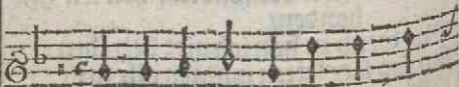
Ick blijf u altijt by/
 Ick blijf u altijt by/
 Ick blijf u altijt by/ wilt graci' togen.

Noch een beklagh over
 de werelt.

Op de wijse:

Mijn ooghskens weenen, &c. Ofter:
 Galiard' Itali.

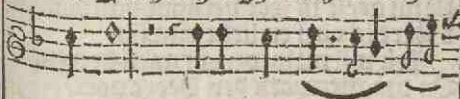

Ick wil de valsche wereltdt ha-

ten/

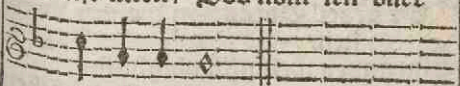
ten/ Ick heb het ghedacht in mij-

nen sin / Al sy 't bedzieght/ ick

wilse laten / Soo kom ick daer

niet dieper in.

Ick wil de valsche werelt haten/

Ick hebt ghedacht in mijnen sin/

Al sy 't bedzieght/ ick wilse laten/

Soo kom ick daer niet dieper in.

Mijn jonge jeught die is voozleden/

Ick en kanse verhalen niet/

t Quaedt krupd heeft het goet saedt ver-
treden/

Daerom en zijn mijn vzychten niet.

Door quaden raedt heb ick gegeven

Mijn vleesch al sijn wellustigheyt ;

DEn vy'nt/Jesu/hooghmoedigh
 Beroert dooz haet en nydt/
 Met sijn gheselschap bloedigh
 Mijn siele seer bestrijt/
 Hierom mijn hert ontstelt
 Wort dooz sijn wzeet ghelaet/
 En oock sijn groot ghewelt
 Maecht my heel desolaet.
 De werelt komt bespzinghen
 Met haer wellusten al/
 Sp soeckt mijn siel te bzinghen
 Helaes/ al tot den val/
 Maer Jesu delicaet/
 Dooz u lijden en pijn/
 Wilt doch in desen staet
 Mijn hulper altydt zyn.
 Mijn bleesch/ick moet 't u klaghen/
 Dat valt my oock rebel/
 Mijn vrienden ende maghen
 Oock bzinghen in 't ghequel/
 O Heer/mijn siele bloot/
 Die ghy upt liefden reyn
 Verlost hebt dooz uw' doodt
 Al van de helsche pleyn.
 O Heer wilt mijns ontfermen/
 Want ghy bermhertigh zyt:
 Och wilt my doch beschermen
 Dooz alle list en strijdt/
 Waer mee den dupvel quaet
 Mijn siele excellent/

Wcent dooz sijn boosen raedt
Te hzenghen in tozment.

O Jesu uptverkoozen/
O hooghste goet vermaert:
Laet my doch niet verloozen/
Noch worden desperaet.
O Heer/in mijn verdziet/
In mijnen grooten noodt/
Wilt my verlaten niet/
Nu noch in d'uer der doodt.

Noch een ander.

Op de wyse:

Een eenigh een hebb' ick verkooren,
&c. pag. 646.

M Eyn-eedigh' wereldt valsch' ver-
rader/

Geeft my mijn hert/dat g'hebt berooft:
Ick wil 't schenckē mijn God en Vader/
Want ghy gheeft niet/ dat ghy beloofst.
Dw' valsch cieraet/ uw' schoon gelaet/
Bedecken een seer doodelijck seijn/
En geven in het eynd' de helsche pijn.
Dw' valsch.

Oedel mensch! opent uw' ooghen/
Ick bid' laet u verleyden niet/

Ghelijck daer menigh wort bedrogen/
 Die alleen 't uytwendigh aensiet.
 Ick heb 't beproeft, vind' my bedroeft/
 Hoe dat ick was in eenen strick ghe-
 bracht/

En in mijn boosheid geheel versmacht.
 Ick heb 't/ Ec.

Rijck Godt/ ick wil my tot u keeren/
 En laten al/dat ghy niet sijt/
 De werelt heel abandonneren/
 Terwijl het noch voor mijn is tijt.
 Ick sie soo veel/die 't beste deel
 Verkiezen/en de werelt heel afstaen/
 O lieve Heer! wilt my soek niet ver-
 sma'en.

Ick sie/ Ec.

Mijn geselschap wil ick verlaten/
 In eenigheyt beminnen Godt:
 Al gaen de menschen van my praten/
 Al houdt de werelt met my spot.
 Nochtans gh'alleen/ en anders gheen/
 Sijt mijn toevlucht Jesu Bruydegom
 soet/

Die my dick inden geest verheugē doet.
 Nochtans/ Ec.

Ghelijck een tozteldupshen repne
 hem van 't gheselschap heel afwent/
 Als hem sijn gaepken laet allepne/
 Tot dat het weder komt present;
 Want ghy alleen en anders gheen

Sijt mijn toeblycht Jesu bypdegom
soet/

Die mijn jonck hertekē verheugen doet.
Want ghy/ Ec.

Supber/en reyn/simpel van wesen/
Diep van ootmoet/gaeren veracht/
Zijn het cieraet des ziels gepresen/
Kostelijck boven 's werelts praght
Dit is de baen/die ick moet gaen/
Al valdt het byp wat swaer booz de
natuer/

Een rechte minnaer valt gheen arbeyp
suer.

Dit is/ Ec.

An't gebet vierigh/ en aendachtigh/
Wys/en boozsichtigh in het doen/
Dickwils te sijn Jesum gedachtigh/
In booztgauck van deughden te spoen.
Opzecht van grondt / en heusch van
mont/ (schijn/

Sonder ghebeynstheydt / ofte valschen
Doo moet een dienaer Christi altyt sijn.
Opzecht/ Ec.

Treckt my/Jesu/minnaer der zielen/
Anders is mijn opset al niet.
Ick kan mijn boosheyt niet vernielen/
Als 't niet dooz u gracy gheschiedt/
Ick wil wel sterck stryden in 't perck/
Helyt ghy my maer met uw' machtige
handt/

Ontsteect ooc in mijn hert der minnen
bzant.

Ick wil/ &c.

Adieu wereldt 't is tijt van schepden/
Mijn minnaer treckt mp met sijn
kracht:

Sijn huly en troost wil ick verheypden/
Ver smaden heel uw' ydel yzacht.

Een ander lieght/ en die bedrieght/

'k Set mijn betrouwen op mijn Godt
en Heer/

Dat ghy mp niet en sult bedriegē meer.

Een ander/ &c.

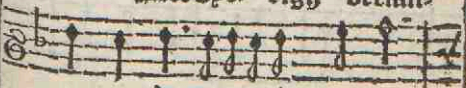
Van de goetheyt ende
liesde Godts.

Op de wise:

Een droevigh liedt heb ic gedicht, &c.

Met ype- righ verlan-

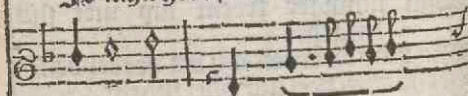

ghen na Godt

den Heer

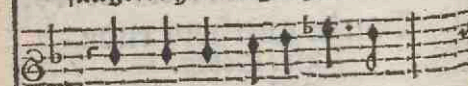
Is mijn hert seer ontsteken/ seer

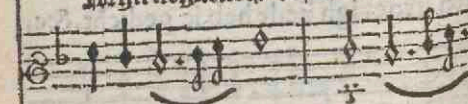
ontsteken: Mijn gheest

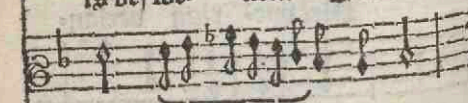
failgeert hoe langer hoe meer/

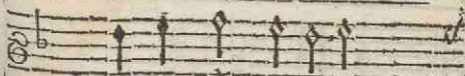
Mijn lichaem is besweken/

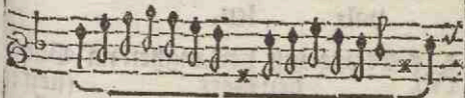
is besweken. Ick be-

min Godt alleen/

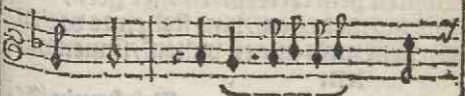
Hij behaeght my hoven

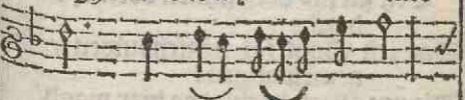
als

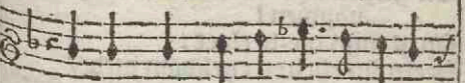
len: Dupten hē certeen// en is

ser gheen/ Die my met

re'en// kan stel- len te hze'en.

Op hem mijn sinnen vallen/ sinnen

val= ken.

M Et vperigh verlanghen na Godt
den Heer (ken:

Is mijn hert seer ontsteken/seer ontste-
Mijn gheest failgeert hoe langher hoe
meer/ (ken.

Mijn lichaem is besweken / is beswe-
Ick bemin Godt alleen/

Op behaeght my boven allen :

Bupten hem zerteen//en isser geen/

Die my niet re'en//kan stellen te vze'en.

Op hem mijn sinnen vallen//sinnen val-
len.

Ick bemin/Sc.

Och sal my verschijnen oock opt den
dagh/

Dat ick Godt sal aenschouwen// sal
aenschouwen !

Die my alleen verblijden hier magh/

En helpen uyt 't benouwen / uyt 't be-
nouwen !

Op is mijn toe-verlaet :

Heel mijn rijck en rijckdom mede/

Al wat my tot baet// te wenschen staet/

Dus metter daet//sal ick zijn verzaet

Als ick sal tot hem treden/ tot hem treden.
Op is/ &c.

Laet ander beminnen silver en gout/
En dat alleen groot achten / daer naer
wachten:

Het welck den mensch hier namaels be-
rouwt.

Ick wil daer niet naer trachten// met
gedachten.

't Zp verlies of ghewin/

Het en sal my niet moveeren:

Want noch gheldt noch goedt staet in
mijn sin/

't Geluck/ 't gewin// den schat dien ick
min (der eeren.

Is Godt den Heer der Heeren// t'sijn-
't Zp/ &c.

Cupido met uw' schichten ongesondt
Wilt na een ander dzaghen// leggen la-
ghen:

My heeft dooz-wondt// een ander ver-
bondt

Der liefden/ die ick dzaghe// sonder
klaghen.

Want mijn ziel heeft ghesmaeckt

Eenen strael vol soetigheden.

Soo waer die ghenaeckt// daer wordt
ghestaeckt/

En ras ghelaeckt // al 't goedt onbol-
maeckt.

In Godt alleen is vrede // met schoon-
hede.

Want/ &c.

O Prinz/ over-soet // schoon/ almach-
tigh goet/

Leydt my in uw' boomgaerde // wijdt
vermaerde:

Maecht my als roet // dooz uw's lief-
den gloedt/

Al watter is op aerden // hoogh van
waerden.

Mijn solaes ende vzeught

Dat zyt ghy/ mijn lief verheben:

Ghy alleen verheught // mijn jonghe
jeught.

Dus my gheneught // gheeft/ Heer/ tot
de deught.

Dat ick die magh aen-kleben // al mijn
leven.

Mijn/ &c.

Een ander.

Op de wyse:

Doen Daphne d'overschoone maeght. p. 113
Ofte: U oordeel aen den Koning geeft.

Als Iola d'onberade Maeghd
Dan Jesus haer vlucht nam ter
werelt-waerd in/

En

En van hem snel wierd nae gesaeght/
 Al loopende/roepende:schoone Goddin
 Toest wat/ toest wat/ weest niet ver-
 bolghen/

Ep/ waerom looyt ghy dus teghen de
 windt?

Leeuwen/noch Beeren/noch Tijgers u
 volghen/

Maer het is Jesus die u soo bemindt.

Wilt u erbermen iet/

Acht ghy mijn kermen niet/

Laet ghy mijn liefde dan inde lij/

Hebt deernis/ o lola, hebt deernis met
 my,

Wilt u/ &c.

De geen daer booz ghy soo schouw'
 blucht

Is d'edelste harder/ die Israhel weydt/

En dagelijcks dooz de blauwe lucht

De gulde glans van sijne straelen ver-
 sprept.

t Eerste wezen is mijn Heer Vader/

Hemel/ en Werde/ en Tartarus staen

Tot het ghewenck nijnder ooghen te
 gader/

Ick ben de Son/ en mijn moeder de
 Maen.

Krupden en bloemen// die

Ick t' uwer vroomen//bie

Locken mijn straelen alleen wt d'aerd.

Mach

Mach u dit niet locken ? o Maghet be-
daerdt.

Krupden/ Ec.

Bedaerdt/bedaerdt/u edele ziel !
De wereldt betoobert / de dupvel be-
dzieght/

En 't vleesch bekoozt met weelden iel/
Die rasscher vergaen/ als een schaduw
verblieght.

Maer vergaen/soo dat sy nae laeten
Groot berouw' / jammer/ en eeuwiggh
verdriet:

Die u noch rijckdom / noch wellust /
noch staeten/

Princen/ noch hoven en matighen niet.
Acht ghy dit ooghenblick

Dan alsoo hooghen schick/

Dat ghy daer ober soo grooten scha
Soudt willen verdraghen van 't He-
mels gena ?

Acht ghy/ Ec.

Neen Iola, neen/ dat waer te sot/
Wooz my te verdrietigh / en wooz u te
hart.

Weeght eens te recht het haoghste lot/
En leght daer benessens mijn bloedige
smart.

'k Segh de alderwaerdighste kosten
Van mijn rood-verwige pijnige bloed /
Daer ic de zielē aē 't Cruys me verlostē

Ende

Ende de wereld dooz hebbe vergoedt/
 Toond dan te wesen wijs:

En laet u dese prijs/
 Hebby tot noch toe daer in gemist/
 Van deser uer af toch niet loopen
 te quist.

Toond dan/ &c.

Keerd dan mijn schaepje / keerd
 weerom:

Of wacht u ten minsten te rassen uw
 loop:

Op dat mijn liefde u bekom/
 En weder mach kopen by alle de hoop.

Houdt daer is mijn innighste zeghen/
 Gundt dan / dat ick weer wat vrolick-

hepts raep.

Ik hebbe gelaten de negentigh neghen/
 En naer u loop ick mijn hondertste

schaep.

Ep! laet u vanghen dan

Om 't lief verlanghen van

Wille de Hemelsche Burgers!

Die over u vindingh haer makē sal bly.

Ep! laet/ &c.

O afgrond van mijns harders min!

Onwaerdighe voeten/ flucks staecht me
 uw' loop.

Ik wil/ dat mijn Heer Jesus bin/
 En daer nae ghevonden wel vastelijck

knoop/

Knoop.

knnoop met koozden van minne streken/
 End' over bepde sijn schouderen swier/
 knnooye met koozden / die nimmer en
 breken.

Iesu, o Iesu! beswachteltdt u dier

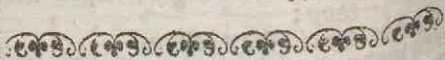
Dan allen syden toch:

Dat het dooz liden / noch

Weelden / van uw' genade en schein /

Maer ewigh' hich onder de lelien wey.

Dan allen / &c.

Noch een ander.

Op de wyse:

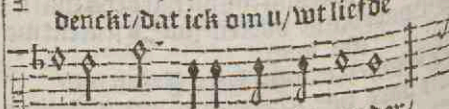
Amarillida bella.

Sulamite! keert weder / *Be:*

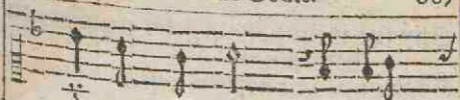

dencht / dat ick om u / wt liefde

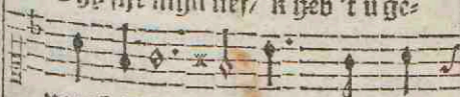

teder / Ben gekomen hier neder /

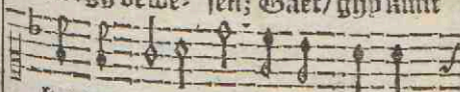
Ghr.

Ghy sijt mijn lief/ 'k heb 't u ge-

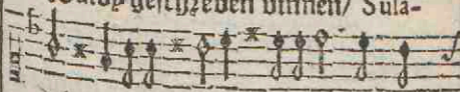
noegh bewe- sen; Gaet/ ghy kunt

het wel lesen/ In all' mijn sinnen

Suldy geschreven vinnen/ Sula-

mi- te *ff* *ff* mijn

minne. Ghy sijt mijn.

Sulamite! keert weder/
Bedenct/dat ic om u/wt liefde teder/
Ben gecomen hier neder/

Ghy

Ghy sijt mijn lief / 'k heb't u ghenoech
bewesen /

Gaet / ghy kunt het wel lesen

In all' mijn sinnen

Suldy geschreven binnen

Sulamite, Sulamite, Sulamite, mijn minne /

Ghy sijt / Ec.

Wie ben ick / slyck der aerde /

Dooz u mijn Heer soo goet / soo groot vā
waerde !

Die my wel eertijts baerde met sulcken
pijn.

In mijn is niet te vinden / waerdigh
dooz mijn beminde

Dol van misdaden / is lijf en ziel ghe-
laden.

Mijn beminde ! mijn beminde ! mijn be-
minde genade.

In mijn helaes / in mijn / Ec.

Keert weerom / van u sonden

Sal ic u wasschen af / in coeter stonden /
Met het bloed van mijn wonden /

Keert maer weerom / keert maer weer-
om vziendinne /

k Sal u weerom beminnen /

Meer als te boozen / waerom gaet ghy
verloozen

Sulamite ! Sulamite ! Sulamite ! wtverhoozē.

Keert maer weerom.

Keert maer weerom vziend.

Osculetur me osculo oris sui.

Cant. 1.

Op de wijze:

Komt Schepper H. Geest. p. 224.

MEt een kuss' van uw' mondt
 Maecht my/o Godt/ghesondt :
 Want boven aerdt-schen w'ghe/
 Solaes of medecijne/
 Uw' borsten zijn vol vzeughden
 Wel-riekende van deughden.
 Die heb ick/Heer/ghesindt/
 Uw' liefde my versindt:
 Ick wensch u meer te minnen/
 Wel al mijn kracht en sinnen :
 Ick roep' tot u met sanghe :
 Laet my meer liefd' ontfanghen.
 Wat is my op aerdt-rijck/
 In Hemel desghelijck/
 Dat my magh contenteeren?
 Vernoegeen mijn begeeren/
 Soo ick u/mijn Beminde/
 Hier of daer niet en vinde.
 Om u ick liever kies
 Armoed'/en groot verlies :
 Dan sonder u seer machtigh
 Te zijn/ of rijck en prachtigh :
 Liever den Hemel derven

Dan

Dan sonder u te erben.

Want waer ghy Heere zyt
Daer is Hemelsch jolijt:
Gaet ghy u absenteeren/
Soo moet ick vzeuchd' ontbeeren:
Met weenen en met suchten
Sal ick tot u dan bluchten.

Wat is mijn meeste vzeughd/
Solaes ende gheneught?
Waer staet vast mijn betrouwen
Daer ick alleen op houwe?
't Zyn niet de creaturen;
Ghy zyt het t' alder uren.

Als ick met u magh zyn
Geen lyden dunckt my pijn;
't Zp waer ick dan magh wesen/
Dy sal ick zyn van vzeesen:
Geen dingh kan my dan deeren:
Voldaen is mijn begheeren.

Niemandt weet ick voozwaer
Die my in lyden swaer
Als ghy/soud' moghen helpen/
Mijn druck en droefhept stelpen:
Want als ghy bliedt uptwendigh/
Is alle mensch ellendigh.

Wat ick aenhoor/aenschouw/
't Maectt my gheen vzeughd/ maer
rouw.
't Gheboelen/Riecken/Smaken/
Magh my al niet vermaken.

In u is mijn welluste/
 Solaes/ en al mijn ruste.
 Want ghy/ o Heere Godt/
 Alleen zyt 't hooghste lot:
 Goet/soet/ schoon boven maten/
 De edelste van staten/
 Fonteyn van alle goeden/
 Die mijne ziel kan voeden.

Daerom niet rust mijn geest
 In 's wereldds wild forseest/
 In uw' giften of gaben/
 Die my niet kunnen laben:
 Door dat ick na dit sterben
 Eens rust in u magh erven.

O Jesu/ Prince mijn/
 Wanneer sal die tijdt zijn!
 Dat ick/ van liefden dzoncken/
 In u sal zijn versoncken?
 Want u t'aen-haughen repne/
 Vermaecht mijn ziel allepne.

Dilectus meus mihi & ego illi.

Cant. 2.

Op de wijfse

Komt menschen schoon verciert, p. 187.

Mijn lief is mijn/en ick ben zijn/
 Die my so dicmael trueren// doet:

Als hy absent // hem van my wendt /
 Droefhepdt mijn hert besueren // moet.
 Dickmael tot hem // heff' ick mijn stem.
 Die my noyt te versmaden // plagh /
 Met ongheluck // of swaren d'uck /
 Als hy my maer beladen // sagh.
 Dus met gheklagh // en swaer gewagh
 Soeck ick / die my versaden // magh.

Hy v'zjdt mijn hert // van alle smert /
 En al mijn kranckhepdt hy // ver-
 draeght :

Hy komt daer in / vernieuwt mijn sin /
 Verdrijft wat hem in my // mishaecht /
 Dus is 't met spoet // gheworden soet /
 Dat ick de werelt derben // magh :
 De sonden quae // ick nu seer haet /
 Die ick soo noo te sterben // plagh /
 Wat eerst mijn ziel // soo bitter viel /
 Om 't selv' ick nu te erven // lagh.

Nu ben ick bly // van sorghe v'zj /
 Die my eertijts benoude // swaer :
 O wereldds eer // quelt my niet meer /
 'k Wil my van u nu houden // klaer :
 Wellust / voozspoet / al 't aertsche goet
 Magh nu mijn ziel vermeypden // niet.
 Dooz haren raedt // en valschen p'raet
 Ick my wel eer verlepden // liet :
 Nu metter daedt // ick v'roegh en laet
 Wil Godt alleen verbepden // siet.
 Jesu mijn lief // al mijn gherief

Ghy blijven sult tot aller tijdt:
 Met u alleen// ben ick te vze'en:
 Wilt my toch helpen in den strijdt.
 Soven gheneught// en alle vzeught/
 De welcke spzuyt van vleesch en bloed/
 Is het vermaeck// daer ick na haeck/
 Van uwer liefden soeten bloedt.
 Om desen smaeck// ick heel versaeck
 Mijn epghen ziel/ en 's wereltds goet.

~~~~~
 Noch van de liefde tot Godt.

Op de wijse :

Suyver maeght Agniet, &c. 364.

I Esu soet// mijn Bzupdegom balsant/
 Mijn ghemoedt// mijn hert/ mijn ziel
 dooz-brandt :

Ick ben van uwer minnen kranck:
 Troost my/ o Heer/ en bejdt niet lanck.
 Dat vper brandt seer/
 Godts liefde noch veel meer.

Ick ben/ &c.

Vper brandt seer// Godts liefde noch
 veel meer :

Nochtans Heer// wild' ick mijn lichaem
 teer
 Veel liever branden in het vuer/

Dan van u scheyden maer een uer/
Dat vper bzant seer/ Godts/ Ec.

Deel/ Ec.

Creckte na dy // mijn ziel / die u be-
mindt :

Maectt my bly // ick ben uw' Bzuydt/ u
kindt.

Geest my de deught die my ontbreeckt/
Mijn hert in liefden meer ontsteect.
Dat vper bzand: / Ec.

Gheest/ Ec.

Maectt my nu // van creaturen bloot:
Dat ick u // magh dienen totter doot.
Uw' wille laet mijn wille zijn/
Uw' graci' stozt altydt in mijn.
Dat vper/ Ec.

Uw' wille/ Ec.

Heer geeft mijn // een liefde also groot
Dat noch pijn // noch hongher / noch de
doot/

Noch vper / noch sweerd / noch teghen-
spoedt

My van uw' liefde scheyden maect.
Dat vper/ Ec.

Noch/ Ec.

Ich yepns/ Heer // wel duyfsent-mael
om dy.

Och! wanneer // sult ghy my maken bly?
Komt Heer / komt Heer / en beydt niet
meer.

Mijn

Mijn hert verlancht na u soo seer.

Dat vper/¶c.

Komt/¶c.

Gelt en goedt// en soek mijn Vader-
landt/

Bleesch en bloet// en al dat is playsant/

Verlaet ick om uw' liefde Heer/

Want ick mijn hert tot u gants & keer.

Dat vper/¶c.

Verlaet/¶c.

Brygom sijn//o Prince excellent/

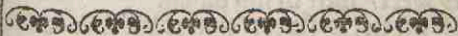
Schenckt toch mijn / uw' liefd' tot een
present /

't Geloof en Hoop moet eens vergaen/

Maer Liefde die blijft eeuwigly staen.

Dat vper/¶c.

't Geloof/¶c.

Een Ghebedt om Godts

liefde te verkerwen.

Op de wyse :

Nu weest ghegroet,, Maria soet. 306. Ofte:

Waer is de Dochter van Syon,p.65.

O Godt/ aenhoort toch mijn gebedt:

Doort wilt tot my keeren :

Met haest op mijn begeerten let:

't Sal zijn tot uwer eeren.

Ick bidd' u Heer/ my binden doet
Eens graci' in uw' ooghen :

Wat teghenspoet my dan outmoet
'k Sal 't vromelijck ghedoogen.

Eia mijn Godt/ ghy zijt toch goet/
Laet my ghena berwerben/

Ick sal ghewilligh 't bitter-soet
Des vleeschs en 's werelts derben.

Maect my des werelts weelde suet/
Verbittert my haer lusten/

Op dat mijn hert volherdigh/ puer/
In u gheheel magh rusten.

Doet my versmaden vleesch en bloet.
Mijn selven oock versaken :

Op dat ghy/ Godt/ zijt al mijn goet/
En al in alle saken.

Op dat ghy my alleen besit/
O Heer/ wilt in my dalen.

Mijn ziel is swert/ maect die snee-wit/
En maectse vry van qualen.

Maect my tot 's werelts saken slou/
Tot u/ Heer/ hittigh blaken :

Op dat ick voort-aen niet meer lout
In u my magh vermaken.

Laet my in u verflonden zijn/
Mijn hert heel vast wilt knoopen :

Op dat ick niet gheheel verdwijn/
Soo ick van u gingh loopen :

Op dat ick 't al in een besluyt/
O Prince van hier boven

De Bruydt.

Groot is 't present
 Dat ghy/o lief/ my toont:
 In 's Hemels tent
 Met u te zijn ghekroont;
 Maer ghy en meught
 't Beloonen niet soo schoon/
 Of my verheught
 Noch veel meer uw' persoon.

Den Bruydegom.

Acht ghy dan wijs
 My boven 's Hemels goet/
 Ben ick den prijs
 Die u verlangen doet?
 Soecht dan geen lust
 Ter werelt buypen my:
 Laet zijn uw' rust
 Het Cruys met herten bly.

De Bruyt.

Het Cruys is swaer/
 En strijdt teghens natuer/
 't Laten eenpaer
 Der werelt valt my suer/
 Maer ghy zijt weert
 Dat ick 't al ljd' / en laet/
 Dat ghy begeert
 O schoon Hemels cieraet.

Den Bruydegom.

Strijdt nu/ 't is noodt
 Dat ghy toont uwe kracht/

Ick storf de doodt
 Dooz u aen 't Cruys onfacht.
 Zijt mijns ghelijck/
 Draeght oock het Cruys met mijn/
 In 's Hemels rijck
 Sal ick u eyghen zijn.
 De Bruyt.

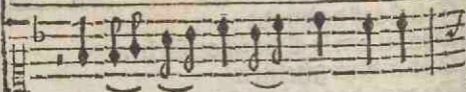
Ick ben te vze'en.
 Siet des Heeren dienst-maeght:
 't Moet zijn ghele'en
 Dat u/o Heer/behaeght.
 Maer in den strijdt
 En wilt my niet af-gaen ;
 's Werelts jolijt
 Sal ick om u versma'en.
 Den Bruydegom.

Bruydt/hoogh bemindt/
 Van my soo duer ghekocht/
 Desen strijdt windt/
 Werckt soo ick heb gewoacht :
 Ick sal u hier
 Niet laten in 't perket :
 In u dangier
 Uw' hoop vast op my set.

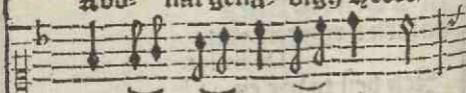

 Een innigh Ghebedt.

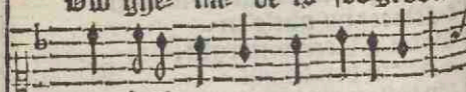
Op de wyse: Als 't begint.

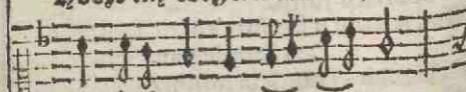
Ado: nai gena: digh Heere/

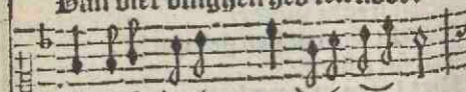
Dw' ghe: na: de is soo groot/

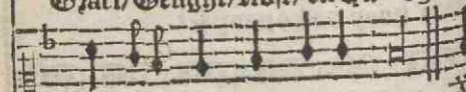
Hoozt my toch ick bidd' u seere/

Dan vier dinghen heb ick noot:

Graci/Deught/Kost/en Va: bijt:

Toont dat ghy mijn Vader zijt.

A Donai ghenadigh Heere/
Dw' ghenade is soo groot/

Hoozt

Hoozt my toch ick bidd' u seere/
 Van vier dinghen heb ick noot:
 Graci/Deught/Kost/ en Habht:
 Choont dat ghy mijn Vader zyt.

Graci/Ec.

Lieben Broeder Jesu Chziste
 Schelt my quijt al mijn misdaedt/
 Dat mijn songhe sothept miste/
 Heer/ dat oock vergheten laet:
 Doet my namaels geen verwijt/
 Choont dat ghy mijn Broeder zyt.

Doet/Ec.

Weplich Geest/o wijs berader/
 Wist een onberaden kindt:
 O schoon licht komt my toch nader/
 Doet my sien/want ick ben blindt:
 Leert my kennen 's vbandts strijdt/
 Choont dat ghy mijn Meester zyt.

Leert my/Ec.

O Maria/soete Moeder/
 My wozy ick in uwen schoot/
 Owen Soon is mijnen Broeder/
 Dies ick blucht tot u in noodt:
 Dus Maria t'allen tijdt/
 Choont dat ghy mijn Maeder zyt.

Dus/Ec.

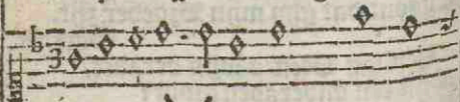
Weest ghegroet mijn goed' Bewaer-
 der/

Weplich Enghel gloziens:
 Maect my toch den wegh wat klaerber

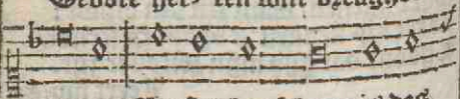
Van dit leven vitiens:
 In al 't quaedt dat my omrijt/
 Choont dat ghy mijn Leps-man zijt.
 In al/ Ec.

Contemplatie over de
 Schepselen Godts.

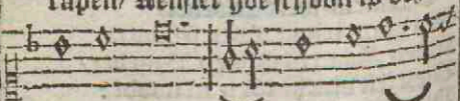
Op de wijze: Als 't begint.

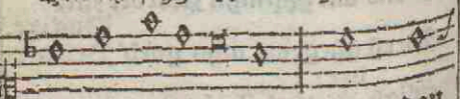
Devote her- ten wilt vzeughde

rapen/ Mensiet hoe schoon is des

Hemels schijn: Siet doch van niet

heeft hy 't al geschapen/ Denckt dan

hoe

hoe schoon moet den Schepper zijn.

De vate herten wilt vzeugde rapen/
 Mensiet hoe schoon is des Hemels
 schijn:

Siet doch / van niet heeft hy 't al ghe-
 schapen: (Schepper zijn.

Denckt dan hoe schoon moet den
 Siet/ &c.

Mensiet de kripden seer groene spruy-
 ten/

Die daer ghenesen sieckt' en pijn:

Mensiet haer schoonhepdt / en haer vir-
 tupten: (Schepper zijn.

Denckt dan hoe schoon moet den
 Mensiet/ &c.

Mensiet de Aelien wijt ontloken/

Thymus/ Lavender/ Roosemarijn:

Mensiet de Rooskens vol soete roken:

Denckt dan hoe schoon moet den
 Schepper zijn.

Mensiet/ &c.

Siet al de bloentkens niet goet ver-
 stande/

Den siecken zijn sy een medecijn:

Siet haer caleuren menigerhande:

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Mensiet de boomen met al haer vzych-
ten/

En die wijngaerden met haren wijn :

Mensiet de vogelkens inder luchten :

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Mensiet/Sc.
Siet de ghesteenten van grooter
weerden/

Die klaerder blincken dan cristallijn :

Siet alle schoonheyt op deser eerden :

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Mensiet/Sc.
Siet ghy de menschen schoon van
lichamen/

Fraep van satsoen ende leden sijn /

Supber van aensicht/ oogen bequame :

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Supber/Sc.
Mensiet de Sonne en Mane schoone/

Mensiet de Sterren van klaren schijn :

Siet hoe sy blincken aen 's Hemels
thzoone/

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Siet/Sc.

Hooft

Hoozt ghy hier konstigh op d'Orgel
spelen/

Op instrumenten/ Musisch divijn:

Hoozt ghy oock singen met soete kelen:

Denckt hoe soet sal 't in den Hemel
zijn/ Hoozt/ &c.

Alle vreughdt die men hier magh be-
drijven/

En magh maer duerē een kort termijn:

Maer sp sal in der eeuwigheyt blijven

Hoozt die by Godt in den Hemel zijn.

Maer/ &c.

Laet ons de werelt geheel versaken/

Met al haer hooshepdt na Godts doc-
trijn:

Soo sullen wy in den Hemel smaken

Hoe soet en schoon dat het daer sal zijn.

Soo/ &c.

Lof zy den Schepper der creaturen/

Die alle dinghen gheschapyen heeft:

Glozi' zy hem nu en t'aller uren

Die 't onderhoudt en voedsel geeft.

Glozi/ &c.

**Van Patienci' ende ver-
duldigheyt.**

Op de wyse:

O eeuwigh Godt almachtigh, pag. 4.

Son-

Sonder kruys ofte lijden
En magh men hier niet zijn:
 Die hem wil na verblijden
 Die moet hier lijden pijn:
 Soo wie soeckt 's Hemels glozi/
 Versmae' des werelts eer:
 Wie krijghen wil victori'
 Die moet hier strijden seer.

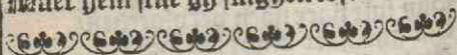
Het Hemelrijk hier boven
 Dat lijdt seer swaer gheweldt:
 Ghy moet eerst zijn verschoben/
 Wilt ghy daer zijn ghesteldt.
 Met pijpen en schalmeyen
 Krijght niemandt sulck ghewin:
 Maer met suchten en schreyen
 Mooght ghy daer komen in.

Den wegh na 't eeuwigh leven/
 De poort der saligheyt/
 Men vindt het klaer beschreyen/
 Seer engh' is sy bereydt.
 Wilt ghy daer in gheraken/
 Daest u/soeckt geen verlengh:
 Gaet u natuer versaken/
 En leeft een leven strengh.

Rijst uyt der sonden slape/
 En wilt niet zijn rebel:
 Cer u de doodt betrape/
 Bedenckt u leven wel:
 Verlaet de sachte plupmen/
 Daer ghy verkeert in rust:

Laet het al van u rupmen/
 Ghemack/solaeſ/wellust.
 Wat wilt ghy veel gaen soecken
 In dese werelt boos?
 Ghy sult haer noch verbloecken/
 Als ghy haer vindt soo loos:
 Sy heeft een schoone schijne/
 Van voozen seer ylapsant:
 Maer in haer steert fenijne
 Draeght sy seer abundant.
 Dus wilt maer door passeeren
 Als eenen vzeemdelingh:
 Laet and're triumphheeren/
 t Is maer een ydel dingh.
 Haer feest sal ras verdwijnen/
 Haer vzeughd sal haest vergaen.
 Na weelden volght dan pijn/
 Na lachchen volght ghetraen.
 Waer soecht ghy u vermaken?
 Soecht dat in 't ander landt/
 In Goddelijcke saken/
 In glozi' sonder schand'.
 Geen dingh kan doch versaden
 Uw' ziel/dan Godt alleen.
 Dus wilt het al versmaden/
 Wat u van hem doet tre'en.
 Wilt oock abandoneeren
 Den Prins des werelts quaet:
 Soo magh u niemant deeren/
 Op Godt u maer verlaet:

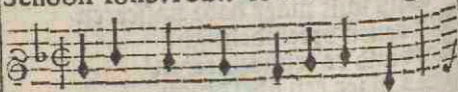
Die u dan sal gheleyden
 In sijn schoon Hemelsch hof:
 Daer ghy noyt uyt sult scheidē/
 Maer hem stae'gh singhen lof.

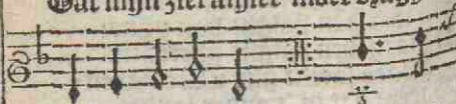
Noch van Patienci'.

Op de wijze:

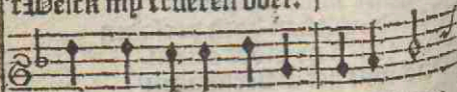
Schoon Ioncvrouw ic moet u klagen.

Goede Godt ick moet u klagen/
 Dat mijn ziel alhier moet draghen/

Al mijn tegenspoet/ | Moet ick
 'tWelck my trueren doet.

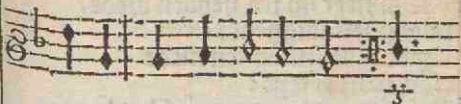

lang' uw' graci' derben/ En u klaer

aenschijn: Soo moet ick van rouwe

sterken

sterben En van bitter pijn.

Goede Godt ick moet u klaghen
 Al mijn teghenspoet/
 Dat mijn ziel alhier moet draghen/
 t Welck my trueren doet.
 Moet ick langh uw' graci' derben/
 En u klaer aenschijn/
 Soo moet ick van rouwe sterben/
 En van bitter pijn.

Siet/ mijn daghen zijn vol lyden/
 Met sonden beswaert/
 Sorgh' en vrees aen alle sijden
 Over my vergaert :
 Oeel tentatien my pooghen
 Te bzenghen tot val/
 Passien my ne' erwaerts hooghen
 Swaer sonder gheral.

Och! wanneer sal 't eynd eens wesen
 Van al dit ellendt!
 Wanneer sal het quaedt mispzesen
 Van my zijn outwendt?
 Wanneer sult ghy mijn ghedachten/
 En al mijn ghemoet/
 Maaken vry van alle klachte?
 O mijn hooghste goet.

Wan-

Wanneer sal ick hebben vrede/
 Met ghestadighepdt?
 Vrede binnen/huyten mede
 Gust en liberteyt?
 Jesu schoon laet my aenschouwen
 Cens u soet aenschijn:
 Helpyt my toch uyt dit benouwen:
 Anders ick verdwijn.

Ick ben hier als een verlaten/
 Deer in vzeemde landt/
 Op die genen die my haten/
 En soecken ter schand'.
 Dus/o Heer/wilt solaceren
 My in mijnen noodt:
 Want tot u streckt mijn begeeren/
 En verlanghen groot.

Al des werelts consolaci
 Is my een verdriet.
 V soeck ick tot aller spaci:
 Dus my Heer aensiet.
 Maer 'k en kan u niet ghenaken:
 Want mijn vleesch en bloedt
 Druckt my neer tot aerdsche saken/
 Tegens mijn ghemoedt.

Aldus moet ick stadigh strijden
 Ick onsaligh mensch/
 En my selven dickmael mijden/
 Tegen mijnen wensch.
 O wat last lijd' ick van binnen!
 Als den geest hoogh tracht/

's Hemels saken te beminnen :

Die het vleesch klepen acht.

Wilt/o Heer/niet van my wijcken:

Maer vertroost althijt:

Laet uw' dienaer niet beswijcken

Door des vbandts strijdt.

Maer verdrijft sijn fantasijen/

En sijn valschen raedt :

Dat ick my eens magh verblijen/

By van alle quaet.

Doet my oock geheel vergheten

's Wereldts pdelhepdt ;

Laet my smaken/sien/en weten

Uwe soetigheyt :

Gheeft in plaets van aerdsche lusten/

En des vleeschs plapsier/

Dat mijn ziel in u magh rusten/

Byanden in u vper.

Machtigh Prins/laet u beweghen

Al mijn onghaval :

Gheeft my uwen soeten zeghen/

O mijn Godt en al.

Komt/mijn hoop/wilt niet vertoeven/

Komt mijns herten vreught:

Komt mijn vbanden bedzoeben/

En mijn ziel verheught.

¶ Noch van Patienci'.

Komt heyligh Geest vol machten. 219

Wat sal ick gaen beginnen?
 Ick ben beswaert van binnen/
 Waer sal ick gaen om raedt?
 Den vbandt leght sijn' laghen/
 En queldt my alle daghen/
 Al met sijn valschejdt quaedt.

Den/ Ec.

Het is my een swaer lijden
 Dus stadelijck te strijden/
 Want selden ben ick byp:
 Stell' icker een besijden/
 Daer komt een ander lijden:
 Hoe soud' ick wesen bly.

Stell/ Ec.

Het valt my wel soo suere
 Te sterben mijn natuere/
 Want sy is kranck en teer:
 Den Geest die spreeckt van binnen/
 Dat ick my sou verwinnen/
 En dienen Godt den Heer.

Den/ Ec.

Du Heer/ ick hebt ghevonden/
 Ick hoop dooz uw' vijf wonden/
 En uw' ghenade soet/
 Dat ghy my sult vergheben
 Al mijn boos sondigh leven:
 Ghy zyt 't ongrondigh goet.

Dat/ Ec.

Jesu wilt mijns ontfermen:
 Ick blied' in uwe armen:

Waer

Daer toe soo hebb' ick lust/
 Waer ick my keer' of wende/
 Bind' ick my in ellende :
 Maer in u bind' ick rust.

Maer/ Ec.

¶ **Noch van Patienci'.**

Op de wyse :

Ik Aenbid u Godtheyt krachtigh. 286.

Mijn ziel verlanght/o Heere/
 Waer u/mijn hooghste goet.
 Gheeft my toch/meer en meere/
 In deughden eens' voorszpoet :
 Want ick seer stryden moet
 Tegen dat vleesch rebel :
 Gheeft my/ o Koningh soet/
 Dat ick 't magh temmen snel.

Mijn jeughd die is verflannen :
 O Godt wilt my bystaen/
 Ik En heb noch niet begonnen
 In deughden voort te gaen.
 Wilt my toch niet versma'en/
 Om mijn ellendigheyt :
 Maer maeckt my nu voort-aen
 Tot uwen dienst bereydt.

O Godt wilt mijns ontfermen/
 Kenhoozt mijn groot misbaer :

Neemt

Neemt my in uwen armen/
 Mijn strydt die valt my swaer.
 Mensiet mijn groot ghebaer/
 Maccht my in stryden vroom:
 Op dat ick by en klaer
 Dooz mijn vanden koom'.

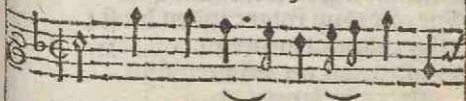
Och moght den Geest behouwen
 In my de ober-handt:
 En de natuer verflouwen
 In haren strydt vaillant!
 Och waer mijn ziel gheplant
 Al in der minnen hof/
 Soo soud' dooz 's liefden brandt
 Dat onkruyt worden stof.

Maer och! natuer en sinen
 Die doen my droevigh zijn.
 Want eynden of beginnen
 Sy willen met seyn:
 Sy thoonen eenen schijn
 Van deughd' en medecijn
 In al de wercken mijn.
 O Godt/dit doet my pijn.

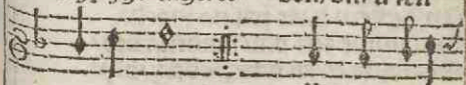
O Prince Godt almachtigh/
 Mensiet toch mynen noot:
 Menhoort mijn bidden klachtigh/
 En neemt my op uw' schoot:
 Dat ick magh zijn ontbloomt,
 Van al dat my nu plaeght:
 Bevydt van sonden snoot/
 En al dat u mishaecht.

Noch van Patienci'.

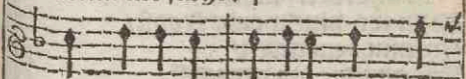
Op de wijze:
Soet Robbertjen.

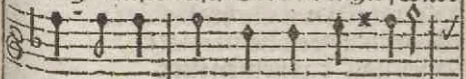
Godt verhe- ven/ tot u neemt
Ghy zyt mijn le- ven/ om u iek

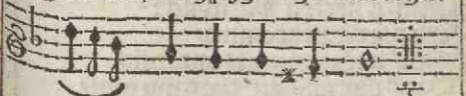
iek de vlucht/ | Ghy zyt alleen
dickmael sucht:

mijn vaste rust/ Die alle mijn swaer

lijden blust: Ghy zyt mijn medecijn.

Gheeft troost eer ick verdwijn.

Godt

O Godt verheben
 Tot u neem ick de vlucht/
 Ghy zijt mijn leven/
 Om u ick dickmael sucht :
 Ghy zijt alleen mijn vaste rust/
 Die alle mijn swaer lijden blust :
 Ghy zijt mijn medecijn.
 Geeft troost eer ick verdwijn.

Is 't u believen/
O Heer/ghy hebt de macht/
 My te gherieven
 In 't gheen daer ick na wacht.
 Dat mijne ziel van sonden//vry/
 Ghesuybert/en ontbonden//bly/
 Vereenicht moghte zijn
 Met u de liefste mijn.

Al mijn betrouwen/
 Mijn toe-vlucht ende troost/
 In mijn benouwen/
 Zijt ghy/die my verpoost.
 Want krank is alle toe-verlaet/
 Die buyten u/o Godt/ bestaet :
 Waer m' u geen helper siet/
 Daer kan 't al helpen niet.

Licht mijnder ooghen/
 Mijn 's herten Paradys :
 Ick neer-ghebooghen/
 Bidd' vooz mijn ziel om spijs.
 Want uwo' absenti' doet my pijn/
 En sonder u kan ick niet zijn :

Dan als ghy by my zyt
 Soo maecht mijn ziel volgt.

Uw' conversaci/

Uw' lieffelycke spzaeck/

Uw' soete graci'.

Versaedt mijn ziel niet smaeck :

Maer wat ick bukten u aenschouwt/

't Verbult mijn hert met grooté rouw :

't Is armoed' ende druck/

En niet dan ongheluck.

Daerom ghestadigh

Neem ick tot u mijn keer :

Weest niet versmadigh

Die u aenhanght soo seer.

In u is al mijn saligheyt.

Hierom/o Heer/niet van my schepdt :

En bliedt toch niet van my/

Maer wilt my blijven by.

Wilt my vast binden

Met uwer liefden bandt :

Laet my u binden

In liefde abundant :

Nensiet toch mijn verlanghen groot/

En laet my u ombanghen bloot/

O Bzupdegom seer schoon/

Der repner zielen kroon !

Prins upt-ghelesen/

Maecht uw' dienaer ghesout :

Wilt hem ghenesen

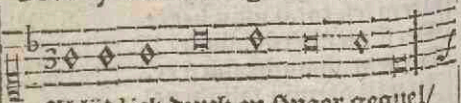
Die van u is dooz-wondt.

Met liefde/die ghestadigh blaecht/
 Hebt ghy mijn hert seer diep geraecht :
 Gheeft uwen Geest my Heer :
 Mijn hert schenck ick u we'er.

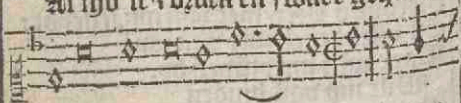
Noch van Patienci'.

Op de wyse :

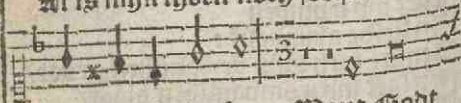
Te Mey als al de vog'len singen, &c.

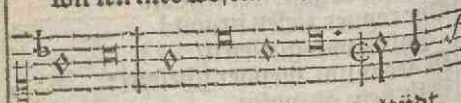
Al lyd' ick druck en swaer gequel/

Al is mijn lyden noch soo sel/Rebel

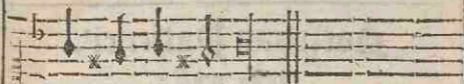

wil ick niet wesen. Want Godt

is goet/Sijn oordeel moet altijd

worden

worden gheprezen.

A Lijd' ick druck en swaer gequel/
 Al is mijn lyden noch soo sel/
 Gehel wil ick niet wesen:
 Want Godt is goet// Sijn oordeel moet
 Altijt worden gheprezen.

Al wort ghy nu bespot/ versmaet/
 Begeckt/ beklapt/ verdrukt/ behaet/
 Hoe 't gaet weest wel te vreden:
 Maecht geen gekrijt// Verduldigh zijt/
 't Werdt al tot saligheden.

Al staet u Godt in gelt/ in goedt/
 In naem/ in faem/ in vleesch/ in bloedt/
 Houdt moedt in uw' vijfsinnen:
 Den Heer verbept// Lief volghet na leyt/
 't Komt al upt rechter minnen.

Behout inwendigh stercken moedt/
 In lief/ in leet/ in suer/ in soet/
 In hebben/ en in derben:
 Houdt dese leer// In sucht/ in seer/
 In leven/ en in sterben/

Geen quader dingh als eyghen wil/
 't Maecht tusschen ons/ en God geschil/
 't Belet sijn soet in-bloeyen!
 Den wil versaect// En God gesmaect/
 Dat doet in deughden groepen.

Noch van Patienci'.

Op de wyse :

O Feest'lijck dagh, &c. pag. 181.

O Godt gheeft mijn
 Doch eens een grondigh sterben :
 Om ghelijck te zijn
 In lief/en oock in leydt :
 En sonder pijn/
 In 't hebben en in 't derben/
 Om de liefde dijn/
 Tot uwen wil bereydt/
 O Heer/dooz uw' kracht/
 Gheeft my/dat ick verwacht:
 Dat ick/na uwen wille soet/
 Magh strijden met een vroom gemoet/
 Om te wesen kleyn/
 Verduldigh ende reyn. Dat/&c.

Ick voel mijn gheest
 Gheheel bereydt te waghjen/
 En in minst en meest
 Godts wil t'aenbeerden blyp :
 Gantsch onbezeeft
 Het Cruys hem na te dzaghjen/
 En in dzucks tempeest
 Hem altydt blijven by/
 Maer krank is het vleysch/
 Het soecht al sijnen eysch.
 Ick wil de reden volghen naer/

Al valt het mijn natuer wat swaer:

Het vleesch moet toch met pijn

Alhier ghestorven zijn.

Ick/Sc.

Och! die eens moght

Dooz sterden soo gaen leven!

Dat hy/wel bedacht/

Sijn qua' natuer vergaet!

Die eens volbrachte

Godts wil/en gingh begheben/

Dat hy eerstmael socht/

En daer het vleesch na staet!

Die sou metter daedt

Hier geeren zijn versmaedt.

Want lyden/pijn/schandael/verdziet/

't En magh de ziel al schaden niet:

Als sy in haren gronde

Dooz liefden is gewont.

Want/Sc.

Al most men hier

Het vleesch en bloedt verteeren/

Water ende vper

Dooz-waepen koudt en heet:

Sonder ghetier/

En sonder bijster beeren/

Om Godts liefde fier/

Wp mosten zijn bereydt.

Want sijn liefde sijn

Verstiat druck ende pijn.

Als onse ziel upt liefde soet

Getrocken wort na 't Hemels goet/

's Lichaems druck en seer

En acht sy dan niet meer.

Als onse/ &c.

O Prins/o Heer/

Wilt my dees' graci' gheben :

Dat ick meer en meer

Dw' liefde soeck alleyn :

En t' uwer eer

Geen dingh en magh aenkleven/

Dat mijn hert trecht ne'er

Dan u/o klaer fonteyn.

Wen hoozt mijn gheweyn

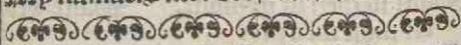
Alhier in 't aerdsche pleyn :

Leert my/sonder verkiesen mijn/

Dw' wil perfect subject te zyn :

Dat ghy/ na de doodt/

My namaels niet verstoot. Leert/ &c.

Volghen eenighe Lof-sangen

van de Hoofst-stucken der Chryste-

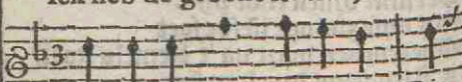
lijcker leeringhe/ofte den

Catechismus.

Het Vader onse.

Op de wijze :

Ick heb de groene straten, &c.

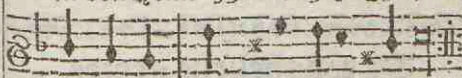

Ons Vader Godt gheprezen/ Die

in

in den Hemel zijt: Gheheplight soo

moet wesen Uw' naem gebenedijt.

Ons Vader Godt gheprezen
Die in den Hemel zijt/
Gheheplight soo moet wesen
Uw' naem ghebenedijt.

Gheheplight/Sc.

Wrijck van grooter weerden
Laet komen metter spoet/
In Hemel en op eerden
Gheschie' uw' wille goet.

In Hemel/Sc.

Wilt ons/ o Heer/ verleenen
(Koningh van machten groot)
Weps/ vreed'/ en oock met eenen
Den kost tot 's levens noodt.

Weps/Sc.

Vergheeft ons Heer verheven
Al dat wy schuldigh staen:
Ghelijck wy oock vergheven
Die ons hebben misdaen.

Ghelijck/Sc.

En laet ons toch niet vallen
 Oock in tentaci' quaet:
 Maer Heer verlost ons allen
 Van 's vbandts boosen raedt. Amen.
 Maer/ &c.

De Enghelsche groete.

Op de voor-gaende wijze.

Ick groet u vol van graci'
 Spzack d' Enghel Gabziel/
 Met u tot alder spaci'
 Is Godt Emmanuel.

Met u/ &c.

Want onder alle Vrouwen
 Zijt ghy ghebenedijdt:
 Gheluckigh die aenschouwen
 Uw' glozi' met jolijt.

Gheluckigh/ &c.

Ghebenedijt moet wesen
 Jesus/ uws lichaems draght:
 Dooz hem zijn wp gheresen
 Al wpt des vbandts macht.

Dooz/ &c.

Maria Godes Moeder/
 Wilt ons ghedachtigh zijn:
 Bidt booz ons onsen Hoeder/
 Nu/en in 's doodes pijn.

Bidt/ &c.

De

De XII. Artijckelen des Gheloofs.

Op de wijze:

O saligh heyligh Bethlehem, &c. 29.

O Mensch/o edel creatuer/
Van Godt na Godes beelde gheschapen:

Ghy zijt van hem een schoon figuer:
Wilt toch uw kroone niet verflapen.

Ghy zijt/ &c.

Wilt ghy dan wesen wel bedacht/
En eeuwig u met Godt verblijden:
Soo neemt op u gheloof wel acht/
En alle secten wilt vermijden.

Soo/ &c.

De heylighe Drieuldigheyt
(Dat is een Godt en drie personen)
Te dienen weest altydt bereydt:
Op dat hy u hier na magh loonen.

Te dienen/ &c.

Den Vader/ Soon/ en heyl'gen Geest/
Zijn eben oudt/ wijs ende machtigh:
Niemandt en is hier minst of meest:
Dewyl sy een Godt zijn waerachtigh.

Niemandt/ &c.

Nochtans den Soon is ne'er gedaelt/
En upt een Maget mensch gebooren:
Hy heeft dooz 't kruys booz ons beraelt

Anders wy waren al verlozen.

Hy heeft/ &c.

Ten derden dagh hy van der doot
Verrees/ en bracht de zielkens mede
Wt 's hellen mondt/ in Abzams schoot/
En sijn Apostels bracht hy vrede.

Wt/ &c.

Ten Hemel is hy we'er gekeerdt :
Hy sit aen 's Vaders rechter-hande :
Al waer hy alle dingh regeert/
En sendt ons gaven hier te lande.

Al waer/ &c.

Ten songhsten dagh hy komen sal
De dooden roepen uyt der eerden :
En gheben oordeel ober-al/
Na dat ons wercken zijn van weerden.

En gheben/ &c.

Geloost en hoorz sijn Kercke dan
Die daer genoemt wort Catholijcke :
Want buyten dese niemant kan
Verwerben namaels 't Hemelrijcke.

Want/ &c.

Want hier alleen die klaer' fonteyn
Van Christus Bloed en roode wonden/
Dooz sijne Sacramenten reyn/
Wascht sijn litmaten van haer sonden.

Dooz/ &c.

Der Heplighen ghemeynschay mee
Is hier/ als in eens lichaems leden :
Daer d'een d'ander in liefd' en vree

Helpt/

Helpt/dooz verdiensten en ghebeden.

Daer/ &c.

In dit gheloof blijft vast ghepzent/
En wilt het oock te wercke stellen :
Soo sult ghy moghen na u endt
Ontgaen de sware pijn der hellen.

Soo/ &c.

De thien geboden Gods.

Op de wijze :

Ick groet u sterre klaer. pag. 341.

Ick ben u Godt/ u Heer/
O mensch; hoorz mijn' gheboden :
Geest my alleen die eer ;
En maectt gheen' ander' Goden.

O mensch! o mensch!

Wilt ghy noch saligh wesen/

Mijn woordt// aenhoozt/

En leeft ghelijck 't behoort.

Sweert niet lichtveerdelijck/

Noch noemt de naem des Heeren

In u mondt p'selijck/

Wacht u van blasphemereen.

O mensch! &c.

Den Sondagh hepligh maectt/

Met d'ander' hepl' ghe daghen :

't Verboden werck niet raectt/

Wilt u Godt vruchtigh draghen.

o mensch! Ec.

Vader en Moeder eert/
 Uw' Oversten mits desen/
 Den meester die u leert:
 Wilt hem ghehoorsaem wesen.

o mensch! Ec

Dock niemandt doodt en slaet;
 Mijdt vechten/ slaen/ en steken;
 Schoudt gramschap/ twist/ en haet;
 D selven wilt niet wreken.

o mensch! Ec.

Gheen overspel bedrijft/
 Wilt all' onkupsheyt mijen;
 Daer van noch spreekt/ noch schrijft/
 Noch houd' in schilderijen.

o mensch! Ec.

Ontrooft dock niemandts goed;
 Wacht u van dieverije;
 In koopmanschap niet doet
 Bedrog/ oft woekerije.

o mensch! Ec.

Gheen' valsch' ghetuyghe zijt;
 Verwijt niemants gebreken:
 Lieght niet/ noch schimpt met spijt/
 Geen achterklap wilt spreken.

o mensch! Ec.

Dock niemandts vrouwe begeert/
 Wilt niet oneerbaers trachten/
 't Behaghen van u weerd/

Quae'

Quae' will' en quae' ghedachten.

Ⓞ mensch! &c.

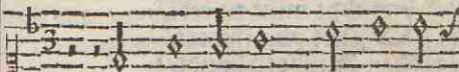
Begeert het goet oock niet/
Dat toe-komt ander menschen/
Hun ghelt/ noch huys/ noch pet/
Hun' schade wilt niet wenschen.

Ⓞ mensch! &c.

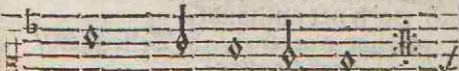
Van de Chriftelijke geboden
ende Sacramenten; van sonden
ende goede wercken.

Op de wijze:

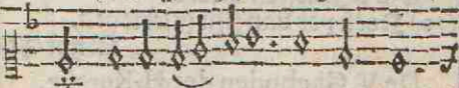
De Nachtegael die sangh een liet, &c.

Godt mint en eert// Niet p: del
W' Ouders hoordt// Niemandt ver:

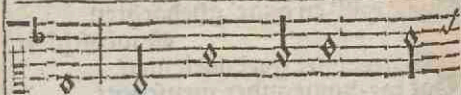

sweert// Den Sabbath houdt:
moordt// Noch pet onthoudt.

Wydts overspel/ beliegen/ oock lie:

ghen/

gen/ Geen Vrouw' begeert// Dw's

naesten weert/ Noch pet van sijn

gherie- ven. ³ Mjdt.

De X. Gheboden.

- (1) G Odt mint en eert/
- (2) G Piet ydel sweert/
- (3) Den Sabboth houdt//
- (4) Dw' Ouders' hoorst/
- (5) Niemandt vermoordt/
- (6) Noch pet onthoudt.
- (7) Mjdt overspel / (8) Belieghen//
ooch lieghen/
- (9) Geen vrouw' begeert
Dw's Naesten weert/
- (10) Noch pet van sijn gherieven.

Mjdt/ &c.

De V. Gheboden der H. Kercke.

- (1) Van wercken viert

Tot Godt u stiert

In alle feest.

(2) De Miss' dan hoorz/

Soo dat behoorz/

Met goeden geest.

(3) Houdt alle vasten secre//na leere.

(4) Ghy spreken sult

Eens 's jaers uw' schuldt :

(5) Te Paesch' gaen t'onfen Heere.

Houdt/ &c.

De VII. heylighe Sacramenten.

(1) Het Doopsel wascht.

(2) Het Vroomsel vast

Godts leere pynst.

(3) In 't Sacrament

Den Heer present

De ziele spynst.

(honden.

(4) De Biecht gheneest de sonden // ont-

(5) De Oorden leert.

(6) Het Houw'lijck meerdt.

(7) Oli' helpt d'ongefonde.

De &c.

De VII. Hooft-sonden.

(1) Hooveerdigheydt.

(2) En Gierigheydt.

Het quaet vermeert.

(3) Onkuysheydt quaedt.

(4) En Gramme daedt

Dan u doch weerdt :

Sy sonden u verkeeren// onteeren.

(5) De

- (5) De Gulfigheydt.
 (6) En Nydigheydt.
 (7) En Traegheydt wilt af-keeren.

Sp souden/ &c.

Vier sonden in den Hemel roepende.

- (1) 't Onnosel bloedt
 Ghestort will's moet
 Roep wzaeck by Godt.
 (2) 't Onkuytsche vuer/
 Teghen natuer
 Gock sonder spot.
 (3) Verdrucken armen/wesen//by desen
 (4) Onthouden 't loon
 Van uw' dienst-boon.
 Vier sonden zijn te vresen.

Verdrucken/ &c.

Ses sonden in den H. Geest.

- (1) Wanhoop op Godt/
 (2) Hoop sonder slot
 In sonden groot.
 (3) De waerhepdt klaer
 Bestrijden swaer
 Als valschen smoodt.
 (4) Sjns naestens deughd benijden//
 met liden.
 (5) Hartneckigheyt.
 (6) Onleetsaemheyt.
 Dees' ses Gods Geest bestrijden.

Sjns/ &c.

Vier

Vier trappen tot den af-grondt
der sonden.

Dier trappen vuyt

Der sonden kuyt

Mijdt dese doch:

- (1) Erst willens quaedt
Doen/ (2) en dees' daedt
Dan roemen noch.
(3) Bspotten die ons leeren// bekeeren.
(4) En dan noch gaen
Goe'n raet versma'en/
Den raedts-man oock onteeren.
Bspotten/ &c.

Tien mede-deelende sonden.

- (1) Ghebedt, noch (2) Raedt,
(3) Beschermt, (4) Toe laet,
Noch (5) prijst ondeught/
(6) gheniet niet meed/
(8) In quade zeed,
En hebt geen vreught.
't Quaedt (8) straft, en wilt (9) belet-
ten, na werten/
Met goeder aerdt
't Quaet (10) openbaert,
Of ghy deeldt mette smetten.
't Quaet/ &c.

't Ghebruyck der vijf sinnen, ende
drie krachten des ziels.

't Ghesicht verbaer/

't Ghe-

't Ghehoor eenpaer/
 De Smaeck, seer vzoedt/
 Den Reuck oock mee/
 't Ghevoel gheree/
 Dees sinnen moet
 Ghy stieren naer Godts wille // en
 Die krachten vzy (stillen:
 Des ziels daer by:
 Verstandt, Memori', Wille.

Ghy/ &c.

Drie Goddelijcke deughden.

Die deughden sijn
 Seer Godd'lijck zyn
 Tot 's ziels behoedt:

- (1) 't Gheloof oprecht.
- (2) De Hoop niet slecht.
- (3) De Liefde soet:

Tot Godt sy ons bereyde // en leyde/
 Want niemandt opt
 Van dees' beroept/
 Met Godt hem sal vermeyden.

Tot/ &c.

Vier Cardinael-deughden.

Dooz goe' manier
 Doch deughden vier
 Zyn Cardinael:
 Sy zyn een spruyt
 Waer komens' upt

Doozt

Doozt altemael :

- (1) Voorfichtigheyt met finne // vā binnē/
- (2) Rechtveerdigheyt.
- (3) En Vromigheyt.
- (4) En Matigheyt vol minnen/
Voorfichtigheyt, &c.

De VII. gaven des H. Gheest.

- (1) Wijsheyt. (2) Verftandt.
- (3) Raedt menigherhandt/
Dooz't Goddelijck licht.
- (4) De Sterrickheyt.
- (5) En Wetenheyt,
Dan Godt ghesticht.
- (6) Godtvruchtigheyt. (7) Godts vrese,,
Al dese
Sijn seven foet
Godts gaben goet/
Mt fijnen Geest gheresen.
Godtvruch. &c.

Twalif vruchten des H. Geest.

**Twalff vruchten fijn
Dan Godts Geest zijn.**

- (1) Liefd', (2) en Blijfchap.
- (3) Vree. (4) Lijdsaemheyt.
- (5) Go'ertierenheyt.
- (6) En Goedigheyt.
Sijn Gheest is oock (7) Langhmoedigh.
(8) Sachtmoedigh.

(9) Ghe-

- (9) Ghetrouw (10) Seeghbaer.
En oock (11) Eerbaer.
Hij maect ons (12) Suyver spoedigh.
 Sijn/ &c.

Acht Saligheden.

- (1) Zijt arm van gheest,
 (2) Sachtmoedigh weest/
 (3) **Door** sonden schreyt,
 (4) Haect na de deught,
Doet oock met vzeught
 (5) Bermhertigheydt.
Soo mooght ghy saligh wesen //
door desen
 (6) 't Hert suyver maect/
Da (7) vreed' oock haect/
 (8) Lijdt **door** de deught ghevzesen.
 Soo/ &c.

Seven lichamelijke wercken van bermhertigheydt.

- (1) In honghers-noodt,
 (2) In dorst seer groot
 Niemandt verlaet,
 (3) Den naeckten kleedt,
 (4) Herberght ghereedt/
Al metter daedt :
 (5) De krancken diendt met weerden//
 mee-weerden/
 (6) Ghevanghens lost,

Est u schoon kost/

(7) De dooden helpt ter eerden.

De/ Ec.

Seven geestelijcke wercken van
bermhertigheydt.

(1) Geest raedt tot deught/

(2) En leert met vreught

Den slechten sijn.

(3) Sondaers bekeert,

(4) Met Troost ver-eert

Die droevigh zijn.

(5) Het ong'lijk wilt vergeven,, bedzevè/

(6) Dw' naesten draeght,

Die u hier plaeght/

(7) Voor doo'n bidt, en die leven.

De/ Ec.

De wet der natueren, ende
vier uystersten.

Mijdt alle quaedt/

Doedt goede daedt

Tot aller tijdt/

En ander doet

Als ghy ghemoedt

Te liden zijt.

W uysterste wilt heugen//na meugen/

Als Doodt en Hel,

Godts Oordcel sel/

Den Hemel vol gheneughen.

W uysterste/ Ec.

En

Een Ghebedt om deughden te verwerben.

Op de wyse:

Veni creator Spiritus, &c. 209.

O Heer/aenhoozt toch mijn ghebedt/
Dat ick aenhef met goedt opset/
En gheeft my tot mijn salighepdt/
Al't geen van quaet tot deughden leyt.

D leven/Heer/en sterben swaer/
My altijdt zy een spieghel klaer:
Tot hulp en leer uw' vrienden al
Laet zijn booz my in 't aerdsche dal.

Leert my in u te scheppen moedt:
Want ghy/mijn Heer/alleen zyt goet:
En sterven Wil en Sinnen quaedt/
En volgen geern uw' leer en raedt.

Doet my bewaren 't herte mijn/
Mijn tongh/mijn oogh/en smake sijn/
En scheppen upt goet ende quaet
Mijn leer/mijn vrees/ tot mijnen haet.

Geeft my der menschen oordeel snoot
En klappernij niet achten groot:
Maer nemen sulcks/tot mijn profijt/
Dan u/o Heer/ghebenedijdt.

Leert my te oord'len niemandt niet/
Mijn selfs te achten als een riet/
En ander menschen achten groot/

Wijs/deughdzaam/heyligh en devoot.
 Geeft my een diep' ootmoedigheyt/
 Een geest reael vol soberheyt/
 Een haet van sonden en onbree/
 Een supber hert en lichaem mee.
 Leert my/ Heer/ bidden na u hert/
 Mijn schult beschreyen oock met smert:
 Verbult mijn hert met graci' soet/
 Dat ick u altoos dienen moet.

De Benedictie ter Tafel
 voor den eten.

Op de wijze :

Soo diep inde groen' Heyden.

Gebenedijt/ o Heere/
 Ons spijs en onsen dranch ;
 Welck' wy tot uwer eere
 Ghienieten al' in danck. Welck'/Ec.
 Indien dat gh'al de dieren
 Gheeft spijs/ naer hun wensch/
 Ja me de kleynste mieren ;
 Wat sult ghy doen den mensch? Ja/Ec.
 Wie soude kunnen pryfen
 O Heer/ uw' milde handt?
 Ghy komt ons allen spijsen
 In dit bedruckte lant. Ghy/Ec.

Loff

Die ons al spijst op elck termijn/
 't Is recht, dat wy hem lof bewijzen.
 Die/Sc.

Wilt loben sijnen name soet/
 Die ons dooz sijn macht kan versaden/
 Elck hem met lof-sangh prijfen moet:
 Dat hy ons spijst dooz sijn ghenaden.
 Elck/Sc.

Verbult zyn wy met spijst en drancht
 Dooz sijn goetheyt tot ons weldadig:
 Dus moeten wy hem spreken danck/
 Aenroepen sijnen naem ghestadigh.
 Dus/Sc.

Dus u met herten tot hem keert/
 En leght uw' handen all' te gader:
 En bidt soo Godt ons heeft gheleert/
 Segghende t' samen onsen Vader.
 Onsen Vader, &c. En bid/Sc.

O Heer/wy segghen nu booz 't slot/
 Wilt doch oock spijfen onse zielen/
 Op dat wy Heer na u ghebodt
 Leven/wy die in sonden strielen.
 Op dat/Sc.

Princelijck Godt ghenade doet/
 Op dat wy dooz Christum verwerben
 Ghenade/dooz sijn dierbaer Bloedt/
 Saligh te leven en te sterben.
 Ghenade/Sc.

**Volghen de Psalmen die inde
N. kercke ghebruycht worden / in de
Vesper ende Compleet / op Sonda-
ghen ende N. daghen.**

Dominica ad Vesperas.

PSALMVS 109.

Dixit Dominus Domino meo: Sede
à dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos:
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuę emittere Do-
minus ex Sion: dominare in medio inimico-
rum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuę in
splendoribus sanctorum: ex utero ante luci-
ferum genui te.

Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum:
Tu es sacerdos in æternum secundum ordi-
nem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die
irę suę reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas:
conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: propterea exalta-
bit caput.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper:
& in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS IIO.

Confitebor tibi Dñe in toto corde meo:
in consilio justorum, & congregatione.

Magna opera Domini: exquisita in omnes
voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus; & ju-
sticia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, mise-
ricors & miserator Dominus: escam dedit ti-
mentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: virtu-
tem operum suorum annuntiabit populo suo.

Vt det illis hereditatem gentium: opera
manuum ejus veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in
sæculum sæculi: facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: manda-
vit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: initium
sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus
eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS III.

Beatus vir qui timet Dominum: in man-
datis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: generatio
rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus: & justitia
ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, & miserator & justus.

Jucundus homo qui miseretur, & commodat, disponet sermones suos in iudicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus: ab audicionemala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus iustitia ejus manet in sæculum sæculi: cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS II 2.

Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: ex hoc nunc & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum: laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: & super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem: & de stercore erigens pauperem.

Vt collocet eum cum principibus: cum

prin-

principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo : matrem filiorum letantem. Gloria.

PSALMVS II 3.

IN exitu Israel de Ægypto : domus Iacob de populo barbaro.

Facta est Iudæa sanctificatio ejus : Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : Iordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes : & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare, quod fugisti : & tu Iordanis, quia conversus es retrorsum ?

Montes exultastis sicut arietes : & colles sicut agni ovium. (Iacob.

A facie Domini mota est terra : à facie Dei

Qui convertit petram in stagna aquarum : & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis : sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, & veritate tua : ne quando dicant gentes, Ubi est Deus eorum ?

Deus autem noster in celo : omnia quęcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium, argentum & aurum : opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur : oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient : nares ha-

bent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum maioribus.

Adjiciat Dominus super vos: super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino: qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Domino: terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino: ex hoc nunc & usque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio.

Canticum B. M A R I Æ virginis.

Luc. 1.

Magnificat: anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus: in Deo
salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancille suæ: ecce
enim ex hoc beatam me dicent omnes genera-
tiones.

Quia fecit mihi magna qui potens est: &
sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in proge-
nies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit
superbos mente cordis sui. (miles.)

Deposuit potentes de sede: & exaltavit hu-
Esurientes implevit bonis: & divites dimi-
sit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus
misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abra-
ham, & semini ejus in sæcula. Gloria.

Dooz den vooz-gaenden Psalm

In exitu, &c. ghebzupchtmen dickmils
(op Feest-daghen der Heylighen) een
van dese drie navolgende Psalmen.

P S A L M V S I I 5.

Credidi, propter quod locutus sum: ego
autem humiliatus sum nimis. (dax.)
Ego dixi in excessu meo: Omnis homo me-

Quid retribuam Domino : pro omnibus
quæ retribuit mihi ?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Do-
mini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni
populo ejus : pretiosa in conspectu Domini
mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus
tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo ho-
stiam laudis: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu
omnis populi ejus: in atrijs domus Domini, in
medio tui Ierusalem. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 116.

Laudate Dominum omnes gentes: laudate
eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos miseri-
cordia ejus : veritas Domini manet in æter-
num. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 131.

Memento Domine David: & omnis mā-
suetudinis ejus. (Iacob.

Sicut juravit Domino : votum vovit Deo
Si introiero in tabernaculum domus meæ: si
ascendero in lectum strati mei.

Si dederō somnum oculis meis: & palpebris
meis dormitationem,

Et requiem temporibus meis, donec inve-
niam locum Domino: tabernaculū Deo Iacob

Ecce audivimus eam in Ephrata : invenimus eam in campis silvæ

Introibimus in tabernaculum ejus : adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justiciam: & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum : non avertas faciem Christi tui.

Iuravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meum: & testimonia mea hæc, quæ docebo eos.

Et filij eorum usque in sæculum : sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi : hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Gloria Patri, & Filio.

De tweede Vesper van Herfsmisse
ende het geheele Octave dooz.

Dixit Dominus, &c. Confitebor, &c. Beatus
vir, &c. Als voozen/ Daer na volght

PSALMVS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: Do-
mine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem de-
precationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: Do-
mine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: & propter le-
gem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit
anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: spe-
ret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: & co-
piosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniqui-
tatibus ejus. Gloria Patri.

Memento Domine, &c. Als voozen.

Op den Feest-dagh van het hoogh-
weerdighe heylighe Sacrament des
Autaers ende den gheheele Oc-
tave dooz de Vesper.

Dixit Dominus, &c. Confitebor, &c. Cre-
didi, &c. Als boven volght

P S A L M V S 127.

BEati omnes qui timent Dominum: qui
ambulant in vijs ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis:
Beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans: in lateribus
domus tuę.

Filij tui sicut novellę olivarum: in circuitu
mensę tuę.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet Do-
minum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: & vide-
as bona Ierusalem omnibus diebus vitę tuę.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem su-
per Israel. Gloria Patri.

Daer nae Lauda Ierusalem. Als heneden.

**De tweede Desper van de H.
Enghelen.**

Dixit Dominus, &c. Confitebor, &c. Beatus
vir, &c. Laudate pueri Dominum.

Als voezen. Wolcht

P S A L M V S 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde
meo: Quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: ado-
rabo ad templum sanctum tuum, & confitebor
nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: quo-
niam magnificasti super omne nomen sanctum
tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicasti in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes Reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Domini: quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & super iram inimicorum meorum, extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in sæculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Gloria Patri, & Filio.

De tweede Vesper der Apostelen.

Dixit Dominus, &c. Laudate pueri, &c. Credidi, &c. Als hooren, Daer na volgt:

PSALMVS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram: sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis: in exultatione

Eun-

Euntes ibant & flebant: mittētes semina sua.
 Venientes autem venient cum exultatione:
 portantes manipulos suos. Gloria Patri.

P S A L M V S 138.

Domine probasti me, & cognovisti me: tu
 cognovisti sessionem meam, & resur-
 rectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè: se-
 mitam meam, & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: quia non est
 sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissi-
 ma & antiqua: tu formasti me, & posuisti super
 me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: con-
 fortata est, & non potero ad eam. (giam?)

Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua su-

Si ascendero in cælum, tu illic es: si descen-
 dero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & ha-
 bitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: & te-
 nebit me dextera tua.

Et dixi, Forsitan tenebræ conculcabunt me:
 & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, &
 nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ e-
 jus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me
 de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorū.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate civitates tuas.

Nōne qui oderunt te Domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna. Gloria Patri, & Filio.

**De Vesper van onse L. Vrouwe /
ende van de Maeghden / &c.**

Dixit Dominus, &c. Laudate pueri, &c.

Als boozen. Daer na volght:

P S A L M V S 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in
domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis Ie-
rusalem.

Ierusalem quæ ædificatur ut civitas: cujus
participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Do-
mini; testimonium Israel, ad confitendum no-
mini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes
super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: & a-
bundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: & abundantia in
curribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos:
loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri: quæ-
sivi bona tibi. Gloria Patri, & Filio.

P S A L M V S 126.

Nisi Dominus edificaverit domum: in va-
num laboraverunt, qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: frustra
vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere:urgi-
te postquam sederitis, qui manducatis panem
doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: ecce he-
reditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut

Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 147.

Lauda Ierusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: justitias & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: & judicia sua non manifestavit eis. Gloria Patri, & Filio.

AD COMPLETORIVM.

Converte nos Deus salutaris noster.

Resp. Et averte iram tuam à nobis.

Vers. Deus in adiutorium meum intende.

Resp.

Resp. Domine ad adjuvandum me festina.
Gloria Patri, & Filio.

P S A L M V S 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: & exaudi orationem meam.

Filij hominū usquequò gravi corde: ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cū clamavero ad eum.

Ira scimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam, & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spē: constituisti me. Gloria Patri, & Filio.

P S A L M V S 30.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in do-

mum refugij: ut saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis. Gloria.

PSALMVS 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi: in protectione Dei celi commorabitur.

Dicet Domino, susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pen- nis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum profuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis.

In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum. Gloria Patri, & Filio.

PSALMVS 133.

ECce nunc benedicite Dominum: omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini: in atrijs domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum & terram. Gloria Patri, & Filio.

Miserere mihi Domine & exaudi orationem meam.

In manus tuas Domine commendo spiritum meum. In manus, &c.

Redemisti nos Domine Deus veritatis. Commendo, &c. Gloria &c. In manus.

Custodinos Domine ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2.

Nunc dimittis servum tuum Domine: secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti: ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem Gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria Patri, & Filio.

ANTIPHONA.

Tot lof van onse V. Vrouw.

Alma Redemptoris Mater, quæ per via cæli
Porta manes, Et stella maris, Succurre cadenti,
Surgere qui curat, populo: Tu quæ genuisti,
Natura mirante, tuum sanctum Genitorem:
Virgo prius ac postevius, Gabrielis ab ore
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

Inden Advent.

Angelus Domini annuntiavit Mariæ.
Et concepit de Spiritu sancto.

Dae Herhuis.

Post partum virgo inviolata permanisti.
Dei Genitrix intercede pro nobis.

ANTIPHONA.

Ave Regina calorum, Ave Domina Angelorum,
Salve radix, salve porta; Ex qua mundo lux
est orta:

Gaude virgo gloriosa, Super omnes speciosa.

Vale o valde decora, Et pro nobis Christum exora.

Dignare me laudare te virgo sacrata.

Da mihi virtutem contra hostes tuos.

ANTIPHONA.

Regina cæli lætare, Alleluia. Quia quem
meruisti portare, Alleluia. Resurrexit sicut
dixit, Alleluia. Ora pro nobis Deum, Alleluia.

Gaude & lætare virgo Maria, Alleluia.

Quia surrexit Dominus verè, Alleluia.

ANTIPHONA.

Salve Regina, mater misericordiæ, vita, dul-
cedo, & spes nostra, salve. Ad te clamamus
exules filij Eve. Ad te suspiramus, gementes &
flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo Ad-
vocata nostra, illos tuos misericordes oculos
ad nos converte, Et Iesum benedictum fructū
ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O
clemens, O pia, O dulcis virgo Maria.

Ora pro nobis sancta Dei Genetrix.

Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Lof-fangh

Dooz 't Avondt-Ghebedt.

Op verscheyden toonen, na verscheydenheyt des tijdts, ghelijck in't Roomsche Antiphonar.

V Schepper/vooz den Avondt-stont/
 Wy bidden upt ons herten gront:
 Dat ghy/na uw' barmhertigheyt/
 Ons hoeden wilt vooz alle leydt.
 Onsupv're droomen van ons weert/
 En ons ghedachten tot u keert/
 Dat ghy des vpandts list helet:
 Dat hy ons lichaem niet besmet.
 Geeft dit/o Vader/machtigh seer/
 Dooz Jesum Chzistum onsen Heer/
 Die met u/en den hepl'ghen Gheest
 Altijdt van al moet zijn ghevzeest.
 Amen.

Een ander.

Op de selvighe toon.

Christe die daer zijt dagh en licht/
 De duyfsteris des nachts verlicht
 En wort geloost des lichts klaerheyt/
 Dat ons een saligh licht verbzept.

Hymnus

Ad Orationem Vespertinam,

*Tono pro exigentia temporis diverso, ut in
Antiphonario Romano.*

TE lucis ante terminum,
 Rerum creator, poscimus,
 Ut solita clementia
 Sis præsul ad custodiam.
 Procul recedant somnia,
 Et noctium phantasmata.
 Hostemque nostrum comprime,
 Ne polluantur corpora.
 Præsta Pater omnipotens,
 Per Iesum Christum Dominum,
 Qui tecum in perpetuum
 Regnat, cum sancto Spiritu. Amen.

Alius ejusdem metri.

CHriste qui lux es & dies,
 Noctis tenebras detegis,
 Lucisque lumen crederis,
 Lumen beatum prædicans.

Wp bidden u/o Heere goedt/
 In desen nacht ons toech behoedt/
 En laet ons in u rusten sacht/
 Derleent ons eenen goeden nacht.

Laet ons geen swaren slaep bevaen/
 Noeh ons den vbandt veerden aen/
 Noeh 't vleesch hem gheen consent en
 geev' /

Dat het vooz u niet schuldigh leev'.

Ons ooghen laet doch slayen vyz/
 't Hert altydt waken laet tot dy:
 Ww' rechter handt beschermme/Heer /
 Ww' dienaers/die u minnen seer.

Beschermme Heere siet ons aen/
 Ons vbanden verdzuckt voozt-aen/
 Siegeert uw' dienaers/Heere goet/
 Die ghy ghekoft hebt met u bloedt.

Gedenckt toech onser/Heer/te gaer/
 Die hier zijn in dit lichaem swaer:
 Ghy die des ziels beschermme zyt/
 Staet ons toech by in onsen strydt.

Lof/ eer/maet Godt den Vader zyn/
 Met sijnen een'gen Soone sijn:
 Den trooster heyder Geest altydt/
 Zp eeuwigh lof sonder respyt. Amen.

E Y N D E.

Precamur sancte Domine,
Defende nos in hac nocte :
Sit nobis in te requies,
Quietam noctem tribue.

Ne gravis somnus irruat,
Nec hostis nos surripiat :
Ne caro, illi consentiens,
Nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat,
Famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice,
Insidiantes reprime.

Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.

Memento nostri Domine,
In gravi isto corpore,
Qui es defensor anime,
Adesto nobis Domine.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc & in perpetuum. Amen.

F I N I S.

Register der Lof-sanghen.

A.		60
A lle die peys- doftigh zyt.		222
Als de Apostelen t' samen.		254
Adoro te devote latens.		268
Anima Christi sanctifica me.		293
Ave maris stella.		319
Ave Maria Triumphant.		326
Ave Maria Godts liefste lief.		380
§ Als 't firmament.		440
Wenhoozt toch mijn geklagh.		544
§ Wenhoozt mijn lief mijn vriendin.		569
§ Wennerckt o mensch.		571
Als Jesus in syn Majestept.		601
Ad perennis vitæ fontem.		662
§§§ Als Iola d' onberaede maeght.		680
§ Adonai genadigh Heere.		698
Al ljd ick druck.		740
Alma redemptoris mater.		
B.		32
Beata, immaculata virgo, &c.		390
§§ Bidt hoor ons Joseph Davids Soon.		361
Bepepst u edel menschen.		772
Beati omnes. 730.	Beatus vir.	
C.		1
Conditor alma siderum.		194
Christus is opgestaen.		488
§§§ Cathusier Bruyn waer toe in een tuyn.		310
Cecilia reyn maeght.		527
§§ Christen ziele wilt oprijzen.		723
Cur mandus militat. 638.	Confitebor.	731
Credidi. 727.	Confitebor.	737
Cum invocarem.		742
Christe die daer zyt.		743
Christe qui lux es & dies.		
D.		19
Dies es lætitiæ nam processit.		34
Dulcis Iesu, dulce nomen.		44
Dies es lætitiæ in ortu.		248
Dese solemnitept moet.		Dit

Wat is een uptberkozen vat.	350
§ Den rooden Saul.	367
§ Dat toch alle meesters.	386
§§ Die al de wond're dinghen.	392
§§§ Dooz't hiden ginck noyt tijt verloozen.	395
§§ Die booz' ons hebt geleden.	416
§ Dominice, Dominice.	449
§ Dominice, Godts trouwen.	455
Des wereldds Schepper.	482
§§§ Driebuldigh is mijn uptberkoozen.	529
Desen seer heylighen Confessoor.	538
Der maeghden lof.	542
§ Den by'nt / Jesu / hooghmoedigh.	653
§ Debote herren wilt b'oughde.	682
Dixit Dominus.	722
De profundis.	730
Domine probasti me.	733

E.

En kindeken is ons gheboozen.	23
Exulta parva Bethleem.	28
Ecce homo, siet aen o mensch.	163
En kost'lijck pant.	460
§§ Euphemia Princes.	466
En Enghel wert ghesonden.	611
En eenigh een heb ick berkoozen.	646
Ecce nunc benedicite.	739

F.

§ Franciscus uptberkoozen.	824
----------------------------	-----

G.

§ Godes waerden Soon.	70
§ Gedenckt o mensch.	119
§§ die nu zijt beghint.	173
§§§ Godt groet u mannen / goet gelep.	199
Godt die driebuldich zijt.	231
§§§ Ghenaed o Heer.	442
Goede Godt ick moet u klaghen.	688
Godt mint / en eert.	709
§§§ Ghebenedijt o Heere.	719

H.

Het biel een Hemels douwe.	50
Woozt Spon wat ick ons heb.	86

§§§ Hoe aengenaem en soet.	102
Hoort al die Iesum wilt gaen.	106
Het stondt een Moeder reene.	156
Het eeuwigh woordt ne'er-balende.	244
Het gingh een edel vrouwe.	405
§§§ Helena Keyserinne/treect.	410
§ Heer staet my by in desen noot.	418
Hest op/o wereldt uwen toon.	499
Hoe wel soo moet hem lusten.	635

I.

Iure plaudunt omnia.	58
Iesus soete memorie.	94
Iesu dulcis memoria.	94
§§ Iesus Marie Sone/ghy.	103
Ierusalem wilt opstaen.	109
Iesu ons liefs' ons wenschen.	153
Ick aenbidd' u devotelyck.	254
In een soo dupstere nachts.	304
Ick groet u sterre klaer.	341
Ick groet u maeght.	347
Iesu der maeghden kroone.	434
§ Ignatius eertweerdigh.	444
Iste Confessor Domini.	539
Iesu corona virginum.	540
Ick ben een armen pelgrim.	567
Ierusalem ghy schoone stad.	581
§§ In alle druck ende lyden.	606
Ick magh wel klaghen Heer.	621
Iesu soet mijn Bruydegom.	673
§ Ick wil de balsche werelt.	650
Ick groet u bol van gratie.	704
§§ Ick ben u Godt u Heer.	707
In exitu Israël. 725.	732
In te Domine speravi.	737

In convertendo.

K.

Komt nu blydelijck te gare.	166
Komt menschen schoon berriert.	187
Komt ongheschapen H. Gheest.	209
Komt Gheest en Schepper.	212
Komt H. Gheest bol machten.	219
Komt schepper H. Gheest.	224

'k Menbid u Godtheyt krachtigh.	286
§§§ Klupsenaer die noch A/B/C.	361
Komt laet ons gaen. 408	§ Komt allegaer. 458
§§§ 'k Heb van den zeghen.	470
§ Komt een hooz eer.	484

L.

Laet ons met herten reene.	62
Laet ons aenbidden 't hert buggende.	146
Looft o Syon den Behoeder.	260
Laudate Syon Salvatorem.	261
Looft menschen groot en kleene.	276
Laet ons met herten loben.	475
§§ Laet ons al t'samen loben.	536
Laet ons den Heere danckbaer.	720
Laudate pueri.	724
Laudate Dominum omnes gentes.	728
Lætatus sum in his. 735.	Lauda Ierusalem. 736

M.

Magnum nomen Domini.	14
Met desen nieuwen jare.	91
Mijn ziele wilt nu bzoelick.	170
Met gheestelijcke bzeughd.	176
Magdalena weerde Broutw.	190
Mijn ziele wat doet ghy.	203
Mijn lippen opent Heere.	205
§§§ May is boikomen maght ghegheben.	237
Menschen wilt bzeughd hantceren.	273
Maect uw' tonghen versch.	278
Maria moeder en maeghd.	313
Maria schoon seer excellente.	315
Maria reyn // supber fonteyn.	324
Maria maeghd eerbaer.	334
Maria Princ'lijck greyn.	336
Maria maghet reyn.	343
Mijn ziel verheught u wat.	424
Mijn ziele wilt loben des.	431
Maria Magdalena.	438
Mijn ziele wilt yeden toch.	497
Mijn ziel wilt lof singhen / &c.	503
Menschen al te saem in u ghemente.	507
Menschen bzeughd baert.	518

Mijn hert ontwaeckt.	532
Mijn ziel bedencke.	533
§§ Menschen aenhoozt mijn klaghen/	573
§ Mijn herte geest soo menighen.	597
Mijn daghen zijn verdweenen.	616
Mijn herte wilt nu bluchten.	620
Mijn ziel/o schoone creature.	628
Mijn ziel wilt u niet keeren.	632
§§§ Mynedigh' werelt bals verrader.	654
Met vperigh verlanghen.	657
Met een kus van uw' mondt.	669
Mijn lief is mijn en ick.	671
Mijn ziel verlangt o Heere.	693
Magnificat. 727. Memento Domine David.	728
N.	
§§§ Nu laet.	11
Nu zijt wellekome.	16
Roep sulcken liefde op Verdtrijck.	38
§§§ Nu wel op Jerusalem.	111
Nu waest ghegroet Maria.	306
§§§ Nu Heer.	311
Na soo veel vermaeck'lijckheden.	577
Nisi Dominus. 735. Nunc dimittis.	740
O.	
Ⓞ Schepper aller sterren klaer.	1
Ⓞ Eeuwigh Godt almachtigh.	4
§§§ Ⓞ aloerbesten Jan Baptist.	13
Ⓞ soete harmonije.	20
Ⓞ salich hepligh Bethlehem.	29
§§§ Ⓞ hoogh gesternde woningh.	76
§§§ Ⓞ ons Godt ons al.	79
Ontwaeckt nu al.	83
§§ O quam amabilis.	100
Ⓞ ghy salighendt der aerden.	129
Ⓞ Sy Jesus liefde was soo groot.	159
Ⓞ seest'lyck dagh.	181
Ⓞ Seest vertrooster soet.	218
Ⓞ Seest die ons kunt.	227
Ⓞ een Driehuldigh wesent.	229
Ontslaeyt o wereldt Godt ter eer.	232
Ⓞ hepligh eeuwigh Godt.	234

o mijn tongh wite vrolijck.	240
§§ O alder hooghste Sacrament.	291
o gloriose vrouwe sijn.	296
O gloriosa Domina.	297
o waker broedt van sinnen.	300
o Jesu soet leyt my in ulden Tempel.	308
§ O Heer wilt ons ontfermen.	353
o menschen haest. 353. o mijn hert.	372
o maeght Cunera.	433
o lustelijcken boomt.	462
o Hemelsche Gesanten.	478
Orbis patrator optime.	483
o ut waecht mijn ziel.	534
o Jesu soet der maeghden kroon.	540
o Christ'nen och//die leven.	550
o Heer aensiet/aensiet.	555
o Heer aensiet toch Spon.	556
o selle doot. 566. o Schepper sior.	583
o eeuwigh leven.	587
o Vaderlant glorioos.	590
o Jesu lief wat maeck ick.	594
o Godt aenhoort doch mijn gheklagh.	613
o Heer wilt my troost gheben.	624
o Godt aenhoort doch mijn gebedt.	675
o Godt verheben.	695
o Godt geest my doch eens.	700
o us Vader Godt ghepreken.	702
o mensch/o edel creatuer.	705
o Heer aenhoort doch.	718
P	
Puer nobis nascitur.	42
Puer natus in Bethleem.	54
Pange lingua gloriosi.	240
Q	
Quem terra pontus athera.	299
Qui habitat.	738
R	
o sijnck Moeder Godts Marie.	343
§§ Roose kransken.	357
§ Roode roos ydoon.	402
§§ sijnck Vader Godt almachtigh.	494

S.

Sacris solemnijuncta.	248
Siele van Christus komt.	268
Supper maeght Agniet.	365
§§ Seght ghetrouwe knecht des Heeren.	447
Sint Catharina eel Princeffe.	519
Soo diep in die groen hepden.	630
§§§ Sulamite/keert weder.	666
§ Schoonder dan schoon.	677
Souder krups of lyden. 686. Salve Regina.	741

T.

't Is een dagh van vrolijkhepdt.	44
§ Tot Bethlehem wilt u spoeden.	67
't Pieuw' jaer begint.	80
§ 't Moet reghenen of vriesen.	376
't Jaer brenghet ons toe'er.	513
Ter fonteyn van 't eeuwigh leuen.	600
Te lucis ante terminum.	743

V.

Verblift u nu ghy Abzams saet.	56
§§§ Doordeel aen den Koninck geest.	113
Verblift u o menschen op.	185
Veni creator Spiritus.	209
Verbum supernum prodiens.	244
§ Verblift u ghy supper schaer.	397
W loben wy ons toe-verlaet.	443
W Sch yper booz den Abondt-standt.	747

W.

§§ Weest gegroet maghet Maria verheben.	8
Waer is de dochter van Spon.	65
§§§ Wel wetende den Heer.	124
Wilt ont'zinghen.	183
Weest gegroet Maria.	293
Wien d'aerb' den Heemel.	298
Weest gegroet Maria vol van.	329
Waert dat ons ziel van.	358
Wat strydt de wereltd doch.	638
§ Wilt my verlichten en onder-richten.	648
Wat sal ick gaen beginnen.	692

F I N I S.

APPENDIX

ofte

By-voeghsel van eenighe
nieuwe Liedekens / hier
te vooren noyt in druck
gheweest.

Lof-sanck op Kerstmis.

Op de wyse :

Edel Kerffou, &c.

Dams geslacht

Dan't Serpent lang verbeten

Herneemt nu by de moet /

Want door Godts cracht,

Is het nu weer versmeten /

Vertreden met de voet /

Godt door liefden soet

Ons biedt des Hemels troone /

Schenckende de Werelt boos

Sijn alder-liefften Soone.

Godts eyghen Soon

Sijn Dader heet gelijcke

Van alle eeuwichheit /

Eben soo schoon /

Soo goet / soo wijs / soo rycke /

Soo groot van Majestejt
 Du by ons hier leyt/
 Een menschen kindt geboozen
 Van een waerde Maget reyn
 En Moeder uptvercozen.

Die Moeder wert
 En is reyn Maeght gebleven
 Dooz Godes groote cracht/
 Onder haer hert
 Godts geest de vzych deed' leven
 Van zyn goetheyt ghewzacht:
 Die ons nu toe lacht
 Verlost van onse sonden
 Die anders in der Hellen bzant
 Versoncken al te gronde.

Die schoon bozduert
 Met dupsent fraey colouren
 En bloemen 't liebe belt/
 Die constich buert
 Met sterren 's Hemels deuren
 Seer wyselijck gestelt
 Dien grooten helt
 Die d'Eng'len vierich loben/
 Schrept hier in een kreb in 't hop
 Van alle man verschoben.

Een Hemels licht
 Met glinsterende stralen
 Versoech de swarte nacht
 Mt Bethlehems sticht/
 Daer d'Harders sagen dalen

Veel Engelen met pꝛacht
 Die met eendꝛacht
 Seer lieffelijcken songen
 Eer sy Godt, en vreed op d'aerde,
 Met musicale tongen.

Noch een Kers-liedt.

Op de wijze :

Blijdschap van my vliet, &c.

Al die vol van rouw/
 Dwalen op der Aerden/
 Godts genadens douw/
 Missen hoogh van waerden/
 Al die sich kent stof/
 Om in vuplnis baten
 Te zijn tot Godts lof/
 Ceuwelijck verlaten:
 Hoozt nu soete clanc/
 Lupstert Eng'len sanc/
 Die ons bꝛengt een tꝛidingh bly
 Hoe upt Dabidts ranc/
 Beloost ober lanc
 Ons nu comt Messias by/
 Door onse gebzeken
 En om sijn leet te wꝛeken
 Tegens het boos adders vel
 Dat met sijn loose treken

Bedrieghlycke smeken
 Adam maecte Godt rebel.
 Die de Son becleet
 Met soo brabe stralen/
 En vol lichten deed'/
 Schynen 's Hemels salen/
 Die het swarte vel
 Constich gaet vercierren/
 Van dit stobbich del/
 Op dupsent manieren/
 Comt nu by ons staen/
 Met ons omme gaen/
 Locken van het Hells gespuyt/
 En een effen baen
 Maecten om te gaen
 In sijns Vaders welich huyt/
 Om daer in vzeucht en eeren
 Geuwich te domineren/
 Met het Cherubins geslacht/
 Met Godt te triumpheren
 Bezijt van alle seren
 In een Conincklycke pzaecht.
 Pomperp versmaet/
 Die vermot in hoeken/
 Die ghy mensch te laet
 Swoegende loopt soecken/
 De Godts recht verwees/
 De doot sal verrassen/
 Men u rotte vrees
 Woemen sullen brassen/

Daer nu Godt hier neer
 Lept een hintje teer
 In een kreb draecht al sijn roem/
 Doecken acht ons Heer
 Boven 's werelts eer/
 O die alder-schoonste bloem/
 Daer d' Engelen in rusten/
 Om coelen al haer lusten/
 In 't gebloemt als 't Bijtjen soet
 De werelt met ourusten
 Vergaf al die sy cussen ;
 Als de spin venijnich doet.
 Salomon wel eer
 Met beleefde seden
 Op de knien ter neer/
 Sprack een wijse reden/
 Als hy een gebouw/
 Datmen moet beweenen/
 Cleeden in het gouw/
 En soo diere steenen /
 't Costelijck ghesticht/
 Daer de Son by swicht/
 Comt u geenichsints te baet/
 Mijn getimmert licht
 Onwaert u gesicht/
 Is veel minder naer u staet/
 Hoe soud' hy staen verflagen
 Dat nu sijn oogen sagen
 Die Godt in een vuple stal
 Om wien hy soo deed' dragen

Soo houwen en soo sagen
 Soo 't begouden ober al.
 Heer ghy lijt dus smert/
 Om ons arme leuren/
 Moet u Moeders hert
 Al dit leet betreuren
 Om u boose knecht/
 Die u wel verachten/
 Moght ghy wel te recht/
 Onder d'aerd versmachten:
 Die smelt als het was/
 Breekt ghelijck een glas/
 Als een yd'le roock verdwijnt/
 Met een wintje ras/
 Wech bzant als het blas/
 Als nat in het sant beclijnt/
 Sult ghy dus om mijn schrepen?
 En sal ick my vermepen?
 Tergen u om ons wee?
 Wilt mijn strick ontdrepen/
 Heer laet my niet verleyen
 Als de verckens in de zee.

 Noch een ander Kers-liedt.

Op de wijze:

Harderinne roem, waerde bloem, &c.

O wat reden
 Obzrecht der Cherubinnen

Daelt ghy op aerd/
 Om wat reden
 Gheeft ghy tot ſtof u ſinnen/
 Ten iſt niet waert/
 Ons moeras te leelijck ſtinckt o Heer?
 Wy vuple baten/
 Sijn waert verlaten/
 Kieft's Hemels ſtraten/
 O menſch dit doe 'k om u!
 Om u! om u!
 Och om u/ com ick ſoo veer.
 Om wat reden
 Omwint ſoo groben lakken
 V leetkens teer/
 Om wat reden
 Comt pijn en ſchant ghy ſmaken
 Dooz weeld' en eer/
 Die ſo ſchoon cleet Hemel/ Aerd en Meer/
 Dat onſe ooghen
 Geensints vermogen
 Haer glans gedogen. O menſch/ &c.
 Om wat reden
 Wort ghy veracht gebooren/
 Dus in een ſtal?
 Om wat reden
 Comt ghy doch als verlooren
 Tot ſulcken val?
 Schiep u hant/ den Hemel niet wel eer?
 En ſult ghy dolen
 In vuple hollen

Daer beesten schoolen/ O mensch/ &c.

Om wat reden

Licht ghy in 't hopy om rusten

O lieve hert/

Om wat reden

Daer yder soeckt zijn lusten

Omhelst ghy smert.

Coninck groot/hoe smijt gy u dus neer/

Godlycke gracyp

Waer is eplacyp

D reputacyp.

O mensch/ &c.

Om wat reden

Hooztmen u bitter schrepen

Fonteyn van vzeucht/

Om wat reden

Och niemant nu can paepen

D ongheneucht?

't Hemels hof singt dat niet tot u eer/

Met groote stacp

Staech jubilacyp

Dol alle gracyp?

O mensch/ &c.

Nu is 't weenen/

Maer ick sal anders ligen

Om u misval

Tot de beenen

Ver scheurt aen alle sijen

Gelaest met gal/

't Hoofst bespout/ verwert in doozne sel/

Gerecht als snaren

By Moordenaren

Geflacht/niet ſparen
 Men 't Crups mijn edel bloet!
 Mijn bloet! mijn bloet!
 Met mijn bloet doven u hel.

Hoſtis Herodes Impie.

Op drie Coninghen dach.

Op de wiſe:

De winter cout met hare winden, &c.

Herodes hoos te hoogh van aerde/
 Wat vreesst ghy bloetgierigh tyran/
 O Rijck dat is te cleyn van waerde/
 Dit kindt en wil geensints daer an/
 De Son en Maen
 En Sterren staen
 En glinsteren aen 't Firmament/
 Dooz sijn machtige handt gepzent.

Neen/ Neen/ hy soeckt een ander
 Scepter/
 Een ander Croon/ een ander Chzoon/
 Dooz u slecht Rijck/gee vrees en hebter/
 Waerom doet ghy de kinders doon/
 Hy is 't ontbloon/
 Want dooz zyn boon
 Sint Joseph deed' hy wecken op/
 Die was al dooz u beulen op.

Neen/ Neen/ hy soeckt een ander

Scepter/

Een ander Croon/ een ander Chzoon/
 Dooz u slecht Rijck/gee vrees en hebter/
 Waerom doet ghy de kinders doon/
 Hy is 't ontbloon/
 Want dooz zyn boon
 Sint Joseph deed' hy wecken op/
 Die was al dooz u beulen op.

Neen/ Neen/ hy soeckt een ander

Scepter/

Een ander Croon/ een ander Chzoon/
 Dooz u slecht Rijck/gee vrees en hebter/
 Waerom doet ghy de kinders doon/
 Hy is 't ontbloon/
 Want dooz zyn boon
 Sint Joseph deed' hy wecken op/
 Die was al dooz u beulen op.

Neen/ Neen/ hy soeckt een ander

Scepter/

Een ander Croon/ een ander Chzoon/
 Dooz u slecht Rijck/gee vrees en hebter/
 Waerom doet ghy de kinders doon/
 Hy is 't ontbloon/
 Want dooz zyn boon
 Sint Joseph deed' hy wecken op/
 Die was al dooz u beulen op.

Neen/ Neen/ hy soeckt een ander

Scepter/

Een ander Croon/ een ander Chzoon/
 Dooz u slecht Rijck/gee vrees en hebter/
 Waerom doet ghy de kinders doon/
 Hy is 't ontbloon/
 Want dooz zyn boon
 Sint Joseph deed' hy wecken op/
 Die was al dooz u beulen op.

Haer wees de wech een schoone Sterr/
 Die haer haest bracht tot d'Heere goe-
 digh/

By winter dagh upt Landen verr',

Die 't al verlicht

Met deughden sticht/

Maecht ons van alle sonden by/

Dereerden sy met giften by.

Het hemels Lammeken seer repne

Dat is gedoopt in de Jozdaen/

Dooz alle menschen groot en clepne

Heest sy den Vader al voldaen/

Dus hoorz na hem ;

Hoorz na de stem ;

Dit is mijn wel heminde Soon

Hoorz na hem/die soect 's Hemels loon.

Hier blyckt een nieuwe soort van
 crachte

Diemen siet Godt eppen te sijn/

Want dat water te wesen plachte

Is verandert in soete wijn !

Tot dese feest/

Comt onbezest/

Ende met Godt u oock verblift/

Want ghy hier al geroepen zyt.

Glozy sy u o Heer der Heeren/

Die van een Waeght gebooren sijt/

En ons met Godt den Vader seere/

En Godt den hepl'gen Geest verblift/

Du en altijt/

Sonder respijt/
 Wy hier al om singen u lof
 Als d' Engels in u Hemels hof,
 Tot meerder eeren Godts.

Op Lichtmisse.

Op de wijze:

Ick die altijd in branden moet leven.

Ick sie een Schip comen van verre/
 Weest al te samen verblijt/
 Daer op soo blinkt de Morgen-sterre
 Die ons bzencht een goede tijt/
 't Schip heeft geladen vooz probande
 Broot dat eeuwigh leven doet/
 't Comt upt de Hemelsche warande/
 't Bzencht Gods Soon in bles en bloet,
 Wy hadden nu vier dupsent Jaren
 Al geleden hongers noot/
 Wy mosten al ter Hellen baren
 En sterben d'euwige doot :
 Ten waer ons quam dees Maget repne
 Met haer onbeblecte bzncht
 Verlossen al groot ende clepne/
 Daerom maeckt een soet gerucht,
 O glorieuse Maget Moeder/
 Hoogh verheben boven al/
 Wiens borst u Schepper onsen Broeder

Laest/ en voet in 't aertsche dal:
 Ghy draeght hem op u blijde armen
 In den Tempel heel ten toon/
 En offert Cuppen als de armen
 Dooz de rijke Godes Soon.

Wat onse eerste Moeder Eva
 Ons ontnam dooz 's dupvels raet/
 Geeft ons nu wederom Maria
 Dooz dit waerde Godlijck saet/
 Op dat wy sondaers souden comen
 In des Hemels salen clær/
 Sijt ghy gemaccht en upt-genomen/
 Hemels vepnster openbaer.

Ghy sijt de costelijcke dooze
 Van den grootsten Conincks hof/
 Ende de poozte daermen hooze
 Ende sien can 's Hemels lof/
 Verbljyt u seer verlostte scharen/
 Ende maecht een groot soljyt/
 Om dat ghy mooght ten Hemel baren
 Dooz dees supber Maeght bevizyt.

Glozy sp u Heer der Heerscharen
 Die om ons gheboozen zjyt/
 En met u Vader ons eenpare/
 En den hepligen Geest verbljyt/
 Wy loven u in drie persoonen
 Eenem Godt gebenedijt/
 En singen staegh met lieden schoone
 D soet lof ghebenedijt.

Tot meerder eeren Godts.

Op onser liever Vrouwen
Hemelbaert.

Op de wijze:

Iesus die de Maghet droegh.

Oste:

Schoonste Nymphe van het wout.

A Ensiet hier climt eê Maget schoon
 Na den thron/
 En der Hemelen hooghste salen/
 Dwacker hepligh' Engelen spoet
 Haer te moet/
 Comt ras upten Hemel dalen.
 Gaet tegen u Princesse groot
 Die den doot
 En het serpent heeft verwonnen/
 Dat ons' eerste Moeder hadt
 Van het padt
 Gehzacht/ en by na ver slonnen.
 Nu stroyt u bloemen en u cruyt
 Dooz de Bruyt
 Vanden Heere der Heerscharen/
 Van ons' Heere ende Godt
 Sabaoth/
 Coninck David roert u suaren.
 De groote Princen Michaël/
 Gabriël/
 Elck hier op zijn dienst comt passen/
 Alder met een Thooz Eng'len wel

Raphaël/
 Speelt op Cyters/Luyten/Bassen.
 Comt ras o Patriarchen Chooz
 Dae 't gehooz/
 Comt siet hier 't licht van u stamme/
 Siet hoe dat te boven gaet
 Haer tieraet
 Alder Seraphinnen blamme.
 Siet doch eens met wat een eer
 Onsen Heer
 Sijn Vrou-moeder comt ontfangen/
 Die Godt den Vader inden Chzoon
 Met zjn Soon/
 D'alder schoonste croon sal langhen.
 Let eens hoe den Sonnen-strael
 Tenemael
 Met zjn licht haer comt bekleeden/
 En hoe dat de Mane-schijn
 Seer divijn/
 Comt verciere hare treden.
 Van twalef sterren eenen croon
 Overschoon
 Van haer Bzupd' gom is gegeven/
 Die haer nu selfs leyt naer den Chzoon
 Met haer Soon/
 By den Vader hoogh verheben.
 Den Vader oock zjn dochter siet
 Wel'com hiet/
 Met soo blijd' en minn'lijck wesen/
 Waerom d'Engelen allegaer

Openbaer/
 Singen Lieden uyt gelesen.
 En wy met haer oock Lieden schoon
 Naer u thsoon
 Senden van hier/ die u loben.
 Laet comen Moeder Gods seer goet
 Met der spoet
 Ons gebeden tot u boven.
 Wilt vooz ons bidden altyt seer
 Godt den Heer/
 Godt den Vader/ Godt den Soone/
 En oock Godt den heyl'gen Geest
 Op u seest/
 Eenem Godt en drie personen.

Op de waerdighepdt vande
 aldersupberste en alderheplichste
 Maghet Maria.

Op de wyse: Daphne, &c.

O Maria schoon uytvercooren/
 O liefde verweckt seer mijn hert en
 sin/
 O Maria/ o Davids thsoon!
 O dupfken van Noë die ick seer bemin/
 O roed' van Jesse/ wonder int bloepen/
 O salige reuck in Godts aenschijn/
 Die cracht des Heeren heeft u doen
 groepen

Sonder

Sonder erf-sonde van God seer divijn/
 Ghy sijt des Hemels deur/
 Ghy sijt der maeghden fleur/
 Ghy sijt die Lelp van doornen bzy/
 O Maeght der maeghden spijt ketterp.
 O roed' / &c.

O Maria soet honigraet/
 O boomgaert vol bzychten/
 O lust-hof plapsant/
 O bedde van Salomon inder daet/
 O Engelen glozy schoon triumphant/
 Die blinckende Chozen der Cherubijnen
 Verwint u klaerheyt/ o Maria vroom/
 Die weerdigste Throné en Seraphijne/
 Verwint gy Princesse vol gratie schoon;
 Ghy sijt des sondaers poort/
 Ghy bzynght ons Jesum voort/
 Ghy sijt der dupvelen een torment/
 O Coninghin helpt ons in 's wer'ldts
 elent.

Die blinckende / &c.

O Maria bemuerde warand' /
 O dageraet wonder! o Sonne bzycht-
 baer!
 O leben van sonden reyn/onberbzant/
 O Judith! o Jabel! in alle gebaer/
 O waerdigheyt op heplige bergen/
 O fondamenten seer pertinent/
 Die u aenroepen laet niet bederben/
 O blinckede Zee-sterre in 't firmament!

Ghy

Ghy spieghel onbesmedt/
 G hebt dubbels hooft verplet/
 Cia Princesse toont uwe macht/
 Sterckt bromen/ troost sondaers/
 Roeyt wt der ketteren cracht.

D waerdigheyt/ &c.

~~~~~
 Noch een ander.

Op de wijze: Sulamyte keert weder.

O Maria gheyzesen!
 Ghy zyt dooz Godts genaed
 Seer schoon bewesen/
 En supberst' uytgelesen/
 Ghy Gedeons vlieg/
 Een maeght der maeghden seer repne/
 Dupf van Poë certepne/
 O schoon gheboozen
 Sonder smetsel vercooren/
 O Maria! o Maria! O Maria ghy
 schoone!

O Maria ghy schoone!
 O gracy is abundant/
 Wt 's Hemels troone
 Heeft getrocken die bloeme/
 't Woorz Godts boozwaer/
 Op die wereltsche gronden
 Dupl van alle sonden/
 Dooz u weldaden

Heeft

Heest ons Jesus ontladen/

○ Maria! Ec.

○ Maria seer crachtigh/

○ Judith triumphant/

○ Jabel waerachtigh/

Dooz u deughden seer machtigh/

Ghy zyt die vzeught/

Heplighlick van sinnen/

't Cabinet van minnen/

Alle uwe daden

Sijn seer saligh geraden.

○ Maria! Ec.

○ Maria seer schoone/

○ sterre in 't firmament/

○ klaerhepts thzoone!

○ goud-blinckende croone!

Ghy zyt voozwaer

Boven Cherubijnen/

Boven Seraphijnen/

○ vol van glozyp

Stelt ons in u memozy.

○ Maria! Ec.

○ Maria ghy schoone!

○ vol-waerden Diamant!

○ Maeghden croone!

○ schoon Salomons thzoone!

○ schoonheyt schoon!

○ schoone vziendinne!

's Hemels Coninginne/

Wilt ons verwerben/

Dat wy niet bederven.

Ⓞ Maria! &c.

Passie seven woorden.

Op de wijze :

Blijdschap van my vliet.

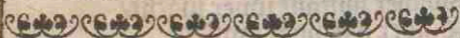
Droef heyt haert mijn hert
 Smelt en wort besweken/
 Als ick hoor met smert
 Mijn beminde suzeken/
 Die om 's werelts sond'
 Wert aen 't Cruys geslagen/
 En soo menigh wondt
 Dooz ons heeft gedragen/
 Stort beneffens 't bloet/
 Als een water bloet/
 Veel bedoude tranen vocht
 Daer meed' hy voldoet/
 En ons schulden boet/
 Noch zijn liefde meer vermoght/
 Bidt als hy hangt verheben
 Vader wilt toch vergeven
 Dese menschen haer misdaet/
 Sy sijn versteent gebleven
 Dooden 't eeuwigh leven/
 Waer bekennen sond' noch quaet.
 Ghy hebt noyt begeert

Genigh

Eenigh sondaers sneben/
 Tracht dat hy bekeert
 En booztaen mach leben/
 Als den Moordenaer
 Kende u Almachtigh,
 Riep met groot gebaer
 Heer weest mijns ghedachtigh.
 Gaf u bleecke mont
 Hem booz troost ter stont:
 Ghy sult heden by mijn zijn,
 Nae dees droebe stont/
 Heb ick u vergont
 't Eeuwigh Paradijs met mijn/
 Al waermen smaecht de vzychten
 Van ons quael en duchten/
 En ontfanght soo rijcken loon/
 Laet ons de sondt oock bluchten/
 En strijden met ghenuchten/
 Om dees opgehangen Croon.
 Die ons Godt bewaert
 Om hier naer te geven/
 Die hem op der aerd
 Sijn getrou gebleven/
 Oock int lijden niet
 Van hem sijn gheweken/
 Noch dooz geen verdziet
 In haer loop besweken/
 Blijst by 't cruys oock staen
 Als wel heeft gedaen
 Een soo teere maeght vol trou/

Die met druck gelaen
 Popt en heeft ontfaen
 Dat haer smert versachten sou:
 Want als de Moeder hoorde
 Spreken dese woorden/
 Vrouwe siet daer uwen Soon,
 Wasst of haer herte schoorden/
 En een smert door-boorden/
 Want zy die was ongewoon.
 Een te recht beclagh
 Deed haer pijn verlangen/
 Als sy droebigh sagh
 Godes gloep hangen/
 Tot een schand' en spot
 Van al die hem haten/
 Giep/ waerom mijn Godt
 Hebt ghy Godt mijn verlaten/
 In soo droeben schijn/
 Wtgeteert van pijn/
 Sonder bystant uwer macht/
 Salder dan voor mijn
 Niet te vinden zijn
 Dat het lijden wat versacht?
 Siet mijn door-wonde leden
 Van boven tot beneden/
 Zijn door-hackelt en door-sneden
 Al om der menschen vreden
 Heb ick dit geleden/
 En daer voor dees pers getreden.
 Om dat ghy den wijn

Moght u vrienden schincken/
 Heb daerom asijn
 Sellis& willen dzincken/
 D'alder-grootste Dorst
 Wien het al behoorden/
 Kroept: Ick hebbe dorst
 Met vermoepde woorden,
 Siet hier een Soldaet
 Boos& en obstinaet
 Dult een spon met gal en eck/
 Die hy onversaet
 Van wangunst en haet
 Men u dzoghe lippen streeck/
 O mijn Godt mijn leven!
 D wort niet gegeven
 Van het geen daer na ghy tracht/
 D teere leden heben
 Die haer cracht begeben/
 Want ghy hebt het al volbracht.

Verrijs-Liedt.

Op de wyse: Schoonste Larinde, &c.

Oste:

Droeve Princesse van 't woest gebieden.

Christenen schaer wilt u verblijden/
 Siet met verheugē u blijtschap aē/
 Diemen onlangs sach in swaer lijden/

Is vander doot nu fris opgestaen,
Die met groote pijn / nu ghele'en drie
daghen/

Gegeesselt en geslagē/ sijn crups swaer
en grof/

En seer lange wech/ op zyn le'en most
drazghen/

In jammer die het sagen / is nu weer
tot zyn lof

Triumphant/ verresen vander doot/
En heeft ons bezyndt/ van alle last en
noot.

Alle de smert/ pijn/ last en hinder
Die wy op ons hadden gelaen/

Heeft hy vooz ons als een verwinder/
Maet zyn doot heel wech gedaen.

En is de doot/ die wy moesten lijden
Dooz Christus vrom strijden / niet al-

leen verniet/
Maer ons is oock/ in dese Paesch-feest
tijden

Bergunt tot verbljden / dat wy met
Christo siet/

Hier na mee / met vzeught moghen op-
staen/

En daer na met hem/ oock in zyn gloz
gaen.

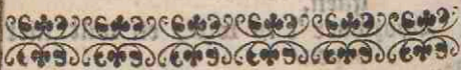
Doozwaer 't is wis / en wilt niet
bepen/

Hy gaet u vooz na Galileen/

Gaet g'u naer Emaus wat vermeyen/
 Hy sal wel by u comen treen/
 Want hy soect selfs/ u d'blyd'schap mee
 te deelen/
 Die hy weet dat veele/ wel hebben van
 noot/
 Vermits zy noch in moep'lickheyt gaen
 queelen/
 En met droeve kelen/beclaghē Christi
 doot/
 Daerom ey! singt nu Adams geslacht/
 Om dat is vernielt/ die u Vaders val
 belaght.

Jesu o Prince/o Davids soone/
 Die vander doot verresen sijt/
 Geest dat wy mee als u persoone/
 Verrijzen/naer dees' werelts tijt/
 Op dat wy staegh/ by u mogen wesen/
 Van alle ramp ghenesen / in 's Hemels
 Vader-lant/
 En met 't gheslacht / ws' Dad'ren upt-
 ghelesen/
 Die met u verresen / en zijn by u play-
 sant/
 Mogen met u Moeder Maria/
 Genwich sonder eynd' singen Alleluia.

**Op de Hemelbaert ons
Heeren.**

Op de wijze: Ha bedroefde Crop.

O Hoogh beroemde dagh/
 O lof dient niet vergeten/
 Want in u men sagh
 't Gheen voortijts de Prophten
 Hadden veropenbaert/
 Wort ons nu verclaert
 Vos? 't vertreck van onsen Heer/
 Want ons Godt en ons Coningh/
 Verlaet dees aertsche woningh
 En climt in 's Hemels glozp weer.
 O Engelen verblijt
 Met verwonderingen
 Roepen met soljt/
 Tenchden en singhen/
 O ghy eeuwige poorten hoorz/
 Hest u op/want hier comt voort
 De glozi van ons Rijk
 't Is den Heer der Hezcrachten/
 Verlosser van allen geslachten/
 Onsen Godt/en Mensch gelijck.
 Maer wie is dese dan
 Die uyt Edam comt treden/
 Met roode cleedingh an
 Mt Bostia hier beneden/
 En moet sijn habijt dus zijn
 Gelijck als die den wijn

Wt-perssen steeds met cracht/
 Waer toe dees bloedige wonden?
 't Sijn tekens/die vooz 's mensche sonde
 Hy tot triumph heeft met gebracht.

Hy dan ghy Christen schaer
 Wilt nu doch vzeuchdigh rommen/
 Volcht hem met lof-sangen naer
 Die daer is opgeclommen
 In sijnen rijcken troon/
 Seer heerlijck ende schoon/
 Met een over-groot geluyt
 Van trompetten en claoenen/
 Ja met dupsentich millioenen
 Die haer vzeucht daer baenden voozt.

Hy is ons voozgegaen
 Om daer een plaets te bereyden/
 En wijst ons claerlijck aen
 Den wech naer 's Hemels weyden/
 Alwaer wy vol van rust
 Geboet in weelt en lust/
 Souden hooren vooz en na
 't Geluyt der Cherubinnen/
 't Geclanck der Seraphinnen
 En het geduerigh Alleluia.

Hy is nu ons Advocaet
 By sijnen hemelschen Vader/
 Hy is den toeverlaet
 Van ons menschen allegader/
 Want hy verthoont aldaer
 Sijn wonden diep en claer/

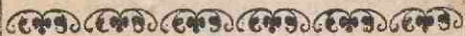
Sijnen Vader/ t'onſen profijt
 Om hem hier dooz te bewegen/
 Dat hy t'onſwaert mocht zyn genegen
 Met mede-doghen t'alder tijt.

Laet ons dan onbeveest gaen
 Tot den thoon ſijnder ghenade/
 En met den Publicaen
 Belijden ons misdaden:
 Niet twijfelende of d'Heer
 Sal dooz mede-lijden weer
 Ons gunnen genade dooz ſijn Zoon/
 Die vooz ons heeft geleden/
 Offert ſteets onſe gebeden
 Dooz zyn Vaders rijke thoon.

Verheught u dan al te ſaem/
 Toont Godtvuchtige danbaerheden/
 Looft nu des Heeren naem/
 Looft hem/die ons als heden
 Geopent heeft zyn rijk/
 Waer dooz wy al gelijck
 Connen genieten zyn Hemels hof/
 Want dees glozyp ſtaet nu open/
 Ja vooz niet connen die copen/
 Dus jeucht geeft hem eenwigh lof.

Tot roem van dees feest
 Offeren wy onſe gebeden/
 O Heer gunt ons u geeft
 Als Elias zyn dienaer dede/
 Laet ons oock u vrede mee/
 Als ghy u Apostelen dee:

Coont over ons u cracht/
 Laet ons gedachten by u woonen/
 En wilt ons hier naer betoonen/
 Uw's Vader gloze ende macht.

**Op den Feestdach van
 S. Laurens.**

Op de wijse: Edel Kerfouw, &c.

Sint Laurens sagh
 Sijn Vader out van dagen/
 Cloeckmoedigh gaen ter doot/
 Riep met geclagh
 En woorden onverflagen:
 Waer gaet ghy Priester groot/
 In al uwen noot
 Heb ick u niet begeven/
 Waerom scheidt ghy Priester Godts/
 (Sonder mijn) upt dit leven.
 Wilt uwen Soon
 O Vader niet verlaten/
 Want ick die schatten al
 Naer u geboon/
 Die ghy my hebt gelaten
 Besteet heb over al/
 In dit tranen dal/
 Wilt my alleen niet laten/
 Want u dienaer heeft mijn Heer
 In dienste noyt verlaten.

Hy sprack seer goet
 Met troostelijcke reden/
 Soon/ ick verlaet u niet/
 Ick gae seer soet/
 Een wepnich vooz heen treden/
 Recht naer drie dagen siet/
 Voozt na mijn bediet/
 Sult ghy doock by mijn comen/
 Als ghy hebt een swaerder strijt
 Vooz Christus aengenomen.

Een rechter hem

Hy het woort bande schatten/
 Ende op Christus naem/
 Naer Xistus stem
 Laurentium deed' vatten/
 Ende sprack heel bequaem
 Ghy pleecht eenen blaem
 Ons altijt na te geben/
 Om dat wy het Christen bloet
 Dus brengen om het leven.

Ick stel ter sijdt

De banden/kerckers/ 't dooden/
 En al dat vreesen doet.
 Leest; wort rijck vyz/
 Maer doet dat is gheboden/
 Geeft ober 't kercken goet
 Met een goet gemoet/
 Want u Godt slaet geen munte/
 En hy leert de keyser 't zijn
 Te gheven vooz een punte.

Sint Laurens sprack
 Hier op met woorden sedigh/
 Ick wil dat geerne doen
 Met onghemack/
 Drie dagen heel onledigh
 Sal ick mijn haestich spoen
 Om u wil te doen/
 Daer op wiert hy ontslagen/
 Hy gaf d'armen 't stercke goet
 In de gesepde dagen.
 Veel siecken daer
 Deed' hy/en armen comen
 Op den gesepden tijt/
 Als hy ginck naer
 Den rechter sonder schromen
 Die hem wachten seer blijt:
 Sy traden met blijt
 Tot aen d'heylige poozte
 Daer hy vant een grooten hoop
 Siecken van alle soozte.
 Sy baden seer
 Begeerigh wat t'ontfangen/
 Maer hy wiert heel verstoort.
 Hy sprack mijn Heer:
 Waerom siet ghy soo bange/
 Du lustert na mijn woort/
 Die ghy hier dus hoort
 Van groot ellende crjten/
 Sullen d'hemels saelen haest
 Dercieren als tapjten.

Hy sprack verstoot/
 Comt ghy my noch bespotten/
 't Sal u dat leeren wel/
 Gaet dan byp voort
 Ons honden voor u setten/
 Ghy wilt doch sterben wel:
 Maer niet al te snel
 Sult ghy den doot ontfangen;
 Want ick op een rooster sel
 U leven doen verlangen.
 Met een cleyn vier
 Sal ick u langh doen braden/
 Een spiegel voor de rest/
 Ick sal u hier
 Met pijn genoegh versaden/
 Lijt ghy byp al u best/
 Martelaer op 't lest
 Sullen sy u dan noemen/
 Van mooght ghy op mijn vier veel
 En op mijn rooster roemen.
 Als hy soo lach
 Op den rooster te braden/
 Sprack hy den rechter an
 Sonder geclagh/
 Ghy mooght u wel versaden:
 't Is gaer eet als een man/
 U rooster en can
 Noch u vier mijn beswaren/
 Want ick reyse seer verblijt
 Da die hemelsche scharen.

Op Alder-heylighen.

Op de wijze :

Onlangs geleden, daer ick lagh, &c.

Oste: D'enghelsche Fortuyn,

Chryste ons Heer
 En ons verlosser goet/
 Siet doch eens neer
 En ons genade doet/
 Dooz de ghebeen
 Van u vrouwe moeder repn/
 Die sy ghemeen
 Stort dooz ons al gemeyn.
 Ghy Eng'len al
 Die in den Hemel sijt/
 Deel in 't getal/
 En u met Godt verbljft/
 Verdzijft en went
 Dooz u ghebeden al/
 't Out en t'present/
 En 't quaet dat comen sal.
 Propheten wijs/
 En Patriarchen milt/
 Elck doch om prijs
 Dooz ons Gods gramschap stilt.
 't Licht van Gods leer/
 Apost'len triumphant/
 By Godt den Heer

Helpt ons met u bystant.

Ghy die om Godt
 Hebt uptgestoort u bloet/
 Des werelts spot
 Gheweest om 't aertsche goet/
 En die den Heer
 Hier trestigh hebt bele'en/
 Helpt ons doch seer
 Met u goede gebe'en.

O Maeghden puer
 Als lelien seer wit/
 Met u ghebuer
 Der Monnicken ghelit/
 En al de rest
 Van 't hepligh Hemels hof
 Doet doch u best/
 En maeckt ons mee daer of.

Dyjt verd' van hier
 't Ongelovigh ghespug/
 Dooz Gods bestier/
 En een Hemels gedzup/
 Op dat wy staegh
 Met vzeught en solijt/
 's Nachts en by daegh
 Sijn inden Heer verblijt.

Glozp zp u Godt/
 Ons Vader en Heer:
 Glozp zp u Godt/
 Verlosser ons Heer:
 Glozp zp u Godt/

Vertraoster ons Heer/
 Persoonen drie/
 Eenen Godt eenen Heer.

Tot meerder eeren Godts.

Die liefde Christi soeckt
 danckbaerheyt.

Op de wyse: Schoon diamant, &c.

O Jesu soet!
 O wonderlijck ootmoet
 Dat ghy verstorzt u bloet
 Dooz 's werelts sonden:
 D'gracy goet
 Is tot een cloecke moet
 Van sonden tot de boet
 Dooz ons ghevonden;
 Geen verstant en kan 't bemercken/
 Dat ghy hoogh en schoon/
 Wt uwes Daders thoon
 Ghelaten hebt die croon
 Als een gehoozsaem soot
 Beneden in persoon
 Hebt willen werken.

Gheen verstant/ &c.

O liefd' afgront!
 Dat ghy met uwen mont
 Het Catholijck verbont

Hebt

Hebt willen schencken ;
 Wt liefde soet
 O vleesch ons eeten doet/
 En geeft u eygen bloet
 Aen ons te dvincken.

O troost ! spijt ketters & boosheyt/
 Dat Jesus present
 Is in dit Sacrament
 Waerachtigh ongeschent/
 Hepligh en excellent
 Ons tot een testament/
 Spijt duyvels valsheyt.

O troost/ Ec.

O mensch verheught
 Schept hier ootmoedigh vzeught/
 Creckt u ziel tot de deught/
 Spijt 's werelts haeren ;
 In allen tijt
 Ven vpant tot een spijt/
 Die de waerheyt beuyt/
 Laet blintheyt vaeren.

Wilt grondelick inzynten/
 Verdiept danckbaerheyt/
 Verbloecht des ketters & pleyt
 In Roomsche vastigheyt/
 Met groote vierigheyt
 Ooght op die eeuwigheyt
 En haer toymenten.

Wilt/ Ec.

Een ander
Op de liefde Christi.

Op de wijze:

Geswinde bode vande min, &c.

Geswinde bode vande min/
Jesu liefste mijn/
Ghy zijt den gront van al mijn sin/
Wast mijn ziele reyn/
Want ich weet dat ghy zijt
Vol van troost/van solijt en bzeught/
Dat een droevigh hert verheught/
Waer ich gae of stae/
Binnen oft bupten/
Smelt ich vol van smert/
Want ghy roert mijn sondigh hert.
Waer ich/ &c.

Als carbunckels u oogen claer
Bryndegom van cracht/
Om te door-stralen u minnaer
Onder 's werelts pracht:
Valsheyt/lust/treacht mijn sin/
Wdelheyt tot gewin/maer ghy
Troost mijn ziel van herten bly/
Ben ich kleyn van staet/
Arm en seer veracht/
Altijt zijt ghy goet/
En verwacht des sondaers boet.
Ben ich/ &c.

op verscheyden tijden.

D crups/ u doot/ o Jesu soet/
Geeft my gantsch doorwont/
Mijn sonde die my trueren doet/
Wt mijn siels afgront/
Neemt ghy wegh minnelijck/
En beloof eeuwigelijck/ u sijn
Onuytsprekelijck aenschijn.

Moght ick u weldaet
Inden hooghsten graet
Altijt danckbaer zyn/
Geeft my dat/ o Jesu mijn.

Moght ick/ &c.

~~~~~
Noch tot Jesum.

Op de wijse : Rosemont waer ghy vliet.

I Jesu soet/ hooghste gaet/
O schoon wonder blinckēt diamant!
Dwe gaben groot/
Sijn in onse noot/
Tegen strijt des dubbels vallant/
Maer eplacp quaet/
Ben ick inder daet/
Nochtang en laet ick niet/
D mijnen grooten Godt
Nen te roeren met mijn suchten/tranen/
Ozoesheyt is mijn meeste lodt.

Maer eplacp/ &c.

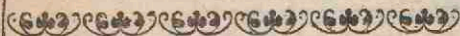
Mich mijn hert is vol smert

Als ick wel bedenck mijn edel pont:
 Gaen ick dooz het velt/
 Mijn geest is ontstelt/
 Dooz u liesden wonderlick afgront:
 Merck ick dan op u pijn
 Crachtighe medecijn/
 Daer dooz u dierhaer bloet
 Is tot overbloet/uptgegote/uptgeput/
 Veracht/vertre'en/o Jesu soet.

Merck ick/ Ec.

Keert dan weer/neemt een keer/
 Van de sonde tot de ware deught/
 Siet de werelt boos/
 Bals en goddeloos/
 Die de zielen wegh-neemt / 's Hemels
 vzeught/
 Slaet vooz u bozst met rouw/
 Blijft uwen Godt getrouw/
 Soo suldy zijn hier naer/
 Eeuwigh sonnen claer/
 Met de Cherubijnen/Throonen/ Sera-
 phijnen wonderbaer.

Slaet vooz/ Ec.

Nieuw geestelijck Liedt.

Op de wijze: O Schepper fier, &c.

Ghy dochters schoon
 Van Iyba'an hoogh gepresen/

Soeckt

Soeckt sonder vreesen
 O Bzupdegom eerwaert/
 Op dat ydoon
 Vrecht mach sijn gewesen
 Van hem uptgelesen
 Die weyden wijt vermaert:
 Daer hy sijn rust neemt t' allen stonden/
 Dat ghy daer meught sijn gebonden/
 Heerstigh altijt
 Volght sijn voetstappen met blijt.

Sels soo noot hy u tot hem te co-
 men/

En seyt sonder schroomen/
 Comt mijn Bzupt delicaet/
 O vooz aen staet/
 Bevizt t' uwer vromen/
 Wilt u vyz heromen/
 Mijn woort dat eeuwigh staet:
 Want ick ben de fonteyn daer hoven/
 Die bloet upt Libanus hoven/
 Dus wilt met boet
 Dzincken dat water soet.

Sijn stem bequaem
 Is lieff'lijck om hoozen/
 Dus na hem wilt spozen/
 Want hy seer na u heyt/
 En sijne naem
 Is oly uptvercozen/
 Wtgestoxt te voozen/
 Hierom met goet bescheyt

De maeghden hem soo seer beminnen/
Want hy doet liefde blaken van binnen
In die voozwaer

Sijn wegen volgen naer.

Hy heeft verweckt

Al die daer lagen in sneben

Onder den boom verheben

Daer u moeder is onteert/
En lach bebleekt/

Liefde heeft hem soo gedzeben/
Dat hy u het leven

Bercreegh weer met begeer/
Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

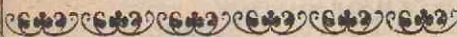
Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Dees Bzupdegom is waert om te lobē/
Hy helpt al die daer sijn verschoben/
En die met boet/
Ghedenckt te sterben goet.

Noch een nieu geestelijck liet.

Op de wijse :

Smorgens voor den dagh, int velt, &c

En Bzupdegom schoon
Heeft mijn ziel upt gelesen/
En sonder hem

En mach mijn ziel niet wesen/
Met stemme soet/
Met stemme soet/
Met stem/miet stem/met stemme soet

Met stemme soet/
Met stemme soet/
Met stem/miet stem/met stemme soet

Met stemme soet/
Met stemme soet/
Met stem/miet stem/met stemme soet

Met stem/miet stem/met stemme soet

Ick hem altoos loben moet.

Hy is alleen

Mijn alderlieffste gepresen/

En sonder hem

En magh mijn ziel niet wesen/

Want hy alleen/

Want hy alleen/

Want hy/want hy/want hy alleen

Is dien ick grondigh meen.

Hierom o ziel

Wilt daer niet veel om dencken/

Al moet ghy hier

U natuer by wat krencken/

Al valt het swaer/

Al valt het swaer/

Al valt/al valt/al valt het swaer/

Het is u qua natuer.

Wilt u natuer

Niet al te veel op achten/

Die het crups bliet/

Die moet 't crups verwachten/

Want 't vleesch moet met pijn/

Want 't vleesch moet met pijn/

Want 't vleesch/want 't vleesch/

want 't vleesch moet met pijn

Coeh eens gestozen zijn.

O Heer tot sterben

Wil ick mijn gaen begeben/

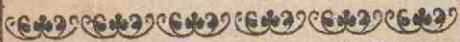
En met vromicheyt

U te dienen al mijn leven/

Met vromigheyt/
 Met vromigheyt/ (heydt/
 Met vroom/ met vroom/ met vromigh/
 Heer u dienstmaeght is bereypt.

O Heer u crups
 Gewilligh te ontfangen/
 En met vrolickheyt
 Doet mijn een soet verlangen/
 Want een wepnigh tijt/
 Want een wepnigh tijt/
 Want een wepn/want een wepn/ want
 een wepnigh tijt
 Is dat mijn ziel hier lijt.

Maeghden eerbaer/
 Hout immers vroom couragie/
 Al val't u swaer
 Die werelt te versmaden/
 Denckt Godts gracy soet/
 Denckt Godts gracy soet/
 Denckt Godts gracy/ denckt Godts
 gracy/denckt Godts gracy soet
 Sal u geven goede moet.

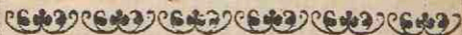
Gheestelijck Liet / welck inde
 Dasten mede can gesongen worden.

Op de wijse: Iesus die de maget droegh.

Siet nu den aengenamen tijt
 B vermijt/

In dees geluckige dagen
 Op de welcken een peg'lick mach/
 Nacht en dagh/
 Wenden Heer zyn noot gaen clagen.
 Laet ons/ ons dzagen oock eenpaer
 Allegaer/
 Als Godes oprechte knechten/
 Met ongemack en lyden swaer
 Openbaer/
 Tegens ons gebreken bechten.
 Laet ons in dees dagen goet
 Met ootmoet/
 Ons habijten gaen verruplen
 In asch en in hare cleen/
 En met een
 Altijt booz ons sondeu huplen.
 Laet ons oock onse zielen vet
 Ende net/
 Met vasten en bidden stadigh
 Gaen waecken/ want de Heere goet
 Met der spoet
 Is den penitent genadigh.
 Laet ons verbeteren in't goet
 Met gemoet/
 Dat wy onwetende saelden/
 Cer dat ons bzencht den sellen doot
 Sijnen stoot/
 Cer wy onse schult betaelden.
 Helpt ons Heer om u soete naem/
 Heel bequaem/

Verteeren in Godts minnen bant.
 Vereert mijn ziel met dit geluyt/
 Dat ick mach als een supper bzypt/
 Singen een liet/dat niemant dan/
 Als Iesus Bzyden singen can.

Een geestelijck Liedeken.

Op de wijse :

Al hebben de Princen haren wensch.

WAt is 't aertrijck o Heer/o Heer/
 Dat ons verbzeemt van u soo seer/
 Is dien troosteloos niet
 Wel waerdigh/datmē hem eens aensiet?
 Verdienet al datmen hier vint
 Te worden vanden mensch bemint/
 O Godt de liefde is te puer
 Tot sulcken snooden creatuer.
 Waerom gaet dick ons herte dan/
 Dat sonder u niet zijn en can/
 Hem geven tot die ydelheyt/
 Die 't schepsel vanden Schepper leyt.
 Ons ziel en weet niet vande vzeught
 Daer ghy u vzienden mee verheught/
 Daerom ist dat zy ruste neemt
 In 't geen dat haer van u verbzeemt.
 Troost moet zy hebben ergens in/
 't Sy na den geest of na den sin/

Daer

Daer zy in u dan niet en rust/
 Vermaecht zy haer in sinnen lust.

Daerom o Heer bliet ons gemoet
 Van u/die zijt dat eeuwiggh goet/
 En soeckt met zijne crachten al
 Te woonen in dit tranen dal.

Maer wort haer vzeught o Heer vol-
 daen

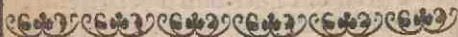
Met ingeschapen troost te staen/
 Die niet en rust tot dat sy raecht
 In u/daer sy toe is gemaecht.

Doozwaer zy rust in u alleen/
 Die sijt haer epnt/en anders geen/
 Haer en voldoet niet wat zy vat/
 Van ghy/die sijt der zielen schat.

Als ghy de blijdschap niet en geeft/
 Soo sterft de ziel waer dat zy leeft/
 Al swom sy in wellusten groot
 Haer leven is een puere doot.

Geen vzeughden en zijn inder tijt
 Als ghy die ziel niet en verblijt/
 Hert-sweeren zijnt maer ende pijn/
 Beleet met valscher vzeughden schijn.

Dit weet ick en beken ick nu/
 Geen vzeught en isser dan in u/
 Die elders naer geneuchte staet
 Meer uyt den wegh des levens gaet.

Van S. Joannes Baptiste.

Op de wyse:

Phillis quam Philander teghen.

VAn Godt Gabziel gesonden
 Wt des Hemels salen claer/
 Zacharias heeft gebonden
 In den Tempel by 't Outaer/
 En sepd' u Elisabeth/
 Eenem soon ontfangen het.

Hy niet lobend' noer behooren/
 Gabzielis woorden maer/
 Heeft terstont zyn spraeck verlooren/
 Maer Johannes deede claer
 Hem sijn name spreken upt/
 En Godt dancken over luyt.

Ghy noch onder 's moeders herte
 Rustende; ons Godt en Heer
 Hebt geboelt; en upt der herte
 Buggend' u booz hem ter neer/
 Als hy in eens maechts valley
 Wat vertoesden op zyn reys.

In u jonge kintsche jaren
 Schouwende des werelts pracht/
 En der menschen boose scharen
 Hebt ghy alle dingh beracht/
 Om dat ghy van sonden reyn
 Leven sout in 't aertsche pleyn.

D cleedt harde beeste vellen
 Waren/u dzanck ende spijs:
 Sal ick hier nu gaen vertellen/
 Spzinckhaens hoozt na mijn advijs
 Honighraet en water claer/
 Was u spijs en dzanck voozwaer.

Wilde appels ende cruyden
 Die ghy inde velden vont/
 Die niet seer veel en beduyden/
 Was al cost vooz uwen mont/
 Godt seyde van vrouwen claer/
 Ghy de grootst' gebooren waer.

In wilde verlaten velden/
 Met de beesten in het wout/
 Daer de menschen comen seldzn/
 Ghy u songe jaren wout
 Leven met der Eng'len schaer/
 Die gestadigh by u waer.

Groote Salighmakers bode
 En voozloper triumphant/
 Wilt vooz ons menschen seer snoode
 Bidden ons Heer en Heplant/
 Dat hy ons by d' Eng'len schaer/
 Bzengen wilt van sonden claer.

F I D I S.